

การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ (พันธ์ศรี)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2569

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ (พันธ์ศรี)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2569

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

THE DEVELOPMENT OF COMMUNICATIVE WRITING SKILLS BASED ON THE
FOUR NOBLE TRUTHS OF GRADE 7 STUDENTS AT KHATTHAYAWONGSA
SCHOOL UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE ROI ET

The logo of Mahamakut Buddhist University is a large, intricate emblem. It features a central shield with a sunburst at the top, a stupa in the middle, and a lotus flower at the bottom. The shield is flanked by two figures holding a banner. Above the shield is a large, multi-tiered stupa. The entire emblem is surrounded by a decorative border of lotus flowers and leaves.

PHRA PIYANAT PANSRI

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR THE

DEGREE OF MASTER OF EDUCATION

PROGRAM IN TEACHING THAI LANGUAGE

FACULTY OF EDUCATION

MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

2026

COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด
ชื่อนักศึกษา	พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ (พันธ์ศรี)
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ปีพุทธศักราช	2569
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.คชา ปราณีตพลกรัง

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(พระครูศรีวิฑูรย์คุณสุนทร , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์ วงศ์กระบอกถาวร)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.คชา ปราณีตพลกรัง)

กรรมการ

(พระสุธีวชิรธรรม , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.)

กรรมการ

(พระมหาศุภชัย สุกกิจใจ, รองศาสตราจารย์ ดร.)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพล อัจฉรินทร์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช นีละโยธิน)

กรรมการ

(ดร.แสงอาทิตย์ ไทยมิตร)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด
ชื่อนักศึกษา	พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ (พันธ์ศรี)
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ปีพุทธศักราช	2569
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ดร.คชา ปราณีตพลกรัง

การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 นี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 38 คนได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า : นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย $\bar{X} = 33.16$ คะแนน และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 4.58 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.89 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 81.58 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.80$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.45 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะการเขียนสื่อสาร, การจัดการเรียนรู้, หลักอริยสัจ 4

ABSTRACT

Thesis Topic	The Development of Communicative Writing Skills Based on the Four Noble Truths of Grade 7 Students at Khatthayawongsa School under The Secondary Educational Service Area Office Roi Et
Student's Name	Phra Piyanat Pansri
Degree Sought	Master of Education
Program	Program in Teaching Thai Language
Anno Domini	2026
Advisor	Dr. Khacha Praneetpolkrung

This research on developing communicative writing skills through instruction based on the Four Noble Truths aims to: 1) Develop communicative writing skills through instruction based on the Four Noble Truths among Grade 7 students at Khatthayawongsa School, Secondary Educational Service Area Office Roi Et, to achieve an average score of 80% and have students passing the criterion of 80% or higher; 2) Study the satisfaction of Grade 7 students at Khatthayawongsa School, Secondary Educational Service Area Office Roi Et, with the communicative writing skills instruction based on the Four Noble Truths. The sample group consisted of 38 students from Grade 7/4 at Khatthayawongsa School, Secondary Educational Service Area Office Roi Et, during the second semester of the 2025 academic year, selected using simple random sampling. The research instruments were: 1) Lesson plans; 2) Tests; and 3) Satisfaction questionnaires. The statistical methods used for data analysis included the mean \bar{x} , standard deviation **S.D.**, and percentage.

The research findings revealed that Students had an average post-test score of $\bar{x} = 33.16$ and a standard deviation **S.D.** = 4.58 out of a possible 40 points, representing 82.89% of the total score. The passing percentage was 81.58 %. Overall, students expressed high satisfaction with the learning management based on the Four Noble Truths, with a mean $\bar{x} = 4.80$ and a standard deviation **S.D.** = 0.45

Keywords: Writing Communication Skills, Learning Management, the four noble truths

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความเมตตากรุณา การสนับสนุนช่วยเหลือจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจาก ดร.คชา ประณีตพลกรัง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พระราชวชิรญาณเมธี, ผศ.ดร. รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พระสุธีวชิรธรรม, ผศ.ดร. รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน พระมหาศุภชัย สุภกิจโจ, รศ.ดร. ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์อีสาน รศ.ดร.สุทัศน์ วงศ์กระบอกถาวร รศ.ดร.สิทธิพล อาจอินทร์ และ ผศ.ดร.อัครเดช นีโรโยธิน ที่คอยเมตตาสนับสนุนส่งเสริม แนะนำให้คำปรึกษา ให้ความอนุเคราะห์และช่วยเหลือเติมเต็มสิ่งที่ขาดตกบกพร่อง อีกทั้งยังให้ความรู้ ความกระจ่างแจ้งในด้านวิชาการเพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

กราบขอบพระคุณ พระครูปิยะธรรมภินันท์ เจ้าคณะตำบลเหนือเมือง เจ้าอาวาสวัดศรีจันทร์ บ้านแดง ที่เมตตาให้การสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษา และเป็นที่พักทางใจที่เคารพยิ่งของผู้วิจัยเสมอมา ขอขอบคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่รักยิ่ง ตลอดถึงญาติมิตรทุกท่าน และชาวบ้านแดงทุกคน ที่ได้สนับสนุนทั้งด้านการเงินและกำลังใจ จึงส่งผลให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณโรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ที่อนุเคราะห์สถานที่ให้เป็นพื้นที่ทำการวิจัยและขอขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการเรียนรู้ในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ พระมหาอำนาจ มหาวีโร, ดร. ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด อาจารย์แมริศร พงศ์สุวรรณ อาจารย์ผู้บรรยายพิเศษสาขาวิชาการสอนภาษาไทย คุณครูภควดี เพียรสงวน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ดร.จรุงภรณ์ กลางบุรีรัมย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ดร.นารินทร์ จันทร์ฤทธิ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ผู้ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย อีกทั้งให้คำปรึกษาเสนอแนะและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่อำนวยความสะดวกด้วยดีเสมอมา ตลอดจนเพื่อนนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ 3 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ที่คอยห่วงใยและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงสำเร็จการศึกษา สุดท้ายต้องขอบคุณตัวเองที่คอยตั้งใจศึกษาหาความรู้ และอดทนฝ่าฟันอุปสรรคจนสำเร็จการศึกษา

พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ (พันธ์ศรี)

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	จ
ABSTRACT	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย	9
2.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนขัติยะวงษา พุทธศักราช 2567 ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	15
2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนสื่อสาร.....	22
2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4	30
2.5 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้.....	44
2.6 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร.....	49
2.7 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้	52
2.8 สภาพพื้นที่การศึกษา	58
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	67
2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	75
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	76
3.1 รูปแบบการวิจัย.....	76

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	76
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลวิจัย	77
3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	77
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	84
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	85
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	86
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	87
4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้.....	90
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	94
5.1 สรุปผลการวิจัย	95
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	96
5.3 ข้อเสนอแนะ	101
บรรณานุกรม.....	103
ภาคผนวก.....	113
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	114
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	116
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	122
ภาคผนวก ง จริยธรรมในมนุษย์.....	141
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย และผลการทดลอง ใช้เครื่องมือวิจัย.....	143
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย	152
ภาคผนวก ช เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	154
ภาคผนวก ซ ผลคะแนนทางการเรียน.....	334
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	343

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	14
ตารางที่ 2.2 โครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขัติยะวงษา	17
ตารางที่ 2.3 โครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนขัติยะวงษา... ..	17
ตารางที่ 2.4 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย.....	19
ตารางที่ 2.5 ระบบโครงสร้างของการแก้ปัญหา.....	42
ตารางที่ 2.6 ข้อมูลบุคลากรของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2567.....	60
ตารางที่ 2.7 ข้อมูลนักเรียน.....	60
ตารางที่ 3.1 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และกำหนดเวลาเรียน.....	77
ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การแปลความหมายค่าระดับความพึงพอใจ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545).....	84
ตารางที่ 3.3 รายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้.....	85
ตารางที่ 4.1 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 87	
ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2568	88
ตารางที่ 4.3 ผลรวมคะแนนเฉลี่ย X จากการวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ทั้ง 4 องค์ประกอบ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากข้อสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร (อัตนัย) จำนวน 2 ข้อ 40 คะแนน.....	89
ตารางที่ 4.4 ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4.....	90

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	61
ภาพที่ 2.2 ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน (ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567)	62
ภาพที่ 2.3 ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน (ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567)	62
ภาพที่ 2.4 ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน (สรุปภาพรวม ปีการศึกษา 2567)	63
ภาพที่ 2.5 สรุปผล และแนวทางการพัฒนา.....	63
ภาพที่ 2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย	75

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติของประเทศไทยและภาษาไทยยังเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) มีพระราชดำรัสในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 29 กรกฎาคม 2505 มีใจความว่า “...ภาษานั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือเป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่สวยงามอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาไว้ให้ดี” (ประภาศ ปานเจียง, 2558) จะเห็นได้ว่าภาษาไทยนอกจากเป็นภาษาประจำชาติเป็นมรดกแล้ว ยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของคนในชาติ จึงเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนพึงหวงแหนรักษาและสืบทอดให้คงอยู่สืบไป

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้บรรจุรายวิชาภาษาไทยไว้ในหลักสูตรทุกระดับการศึกษา ซึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมุ่งหวังให้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง ได้กำหนดการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ 5 สาระดังนี้ 1) การอ่าน 2) การเขียน 3) การฟัง การดู และการพูด 4) หลักการใช้ภาษาไทย และ 5) วรรณคดีและวรรณกรรม อีกทั้งได้กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้านความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งเป็นสมรรถนะสำคัญจาก 5 ประการตามหลักสูตรแกนกลาง เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล

และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม จากสาระการเรียนรู้ 5 สาระ และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้านความสามารถในการสื่อสาร การเขียนนับว่าเป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญและซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะการที่จะเขียนสื่อสารได้นั้น ต้องสามารถรับสารจากการอ่าน การฟัง และการดู จึงจะช่วยให้เกิดความสามารถในการเขียนสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเขียนมีความสำคัญอย่างมากในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อจะได้ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ จึงจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานด้านการเขียนเพื่อสามารถสื่อสารโดยการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามหลักการเขียน นอกจากนี้การถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึนึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ไปสู่ผู้อื่นโดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ เพื่อสื่อไปยังผู้รับได้อย่างกว้างไกล นอกจากนี้การเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐานให้ศึกษาได้ยาวนาน (พระมหานรินทร์ ประสมพงศ์ และพระมหาสมศักดิ์ ทองบ่อ, 2566) และการเขียนยังเป็นหนึ่งในวิธีการสื่อสารของมนุษย์ ที่เป็นการบันทึกเรื่องราวอันเป็นความรู้ ความคิด และวิทยาการ ทั้งปวงไว้เป็นลายลักษณ์ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับทราบความรู้เหล่านั้น แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสังคมต่อไป (วรวรรณ ศรียาภัย, 2557) และสอดคล้องกับ พงศ์ผกา เดชโนนสังข์ (2562) ยังได้ให้ความหมายของการเขียนสื่อสารว่า การเขียนสื่อสาร หมายถึง การเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ข่าวสาร เรื่องราว ต่างๆ ผ่านตัวอักษรรูปภาษาสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร สายพิณ เพ็ญสันเทียะ (2553) ยังได้กล่าวว่า การเขียนเพื่อสื่อสารเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคคล 2 ฝ่ายคือ ผู้ส่งสารและผู้รับสาร ดังนั้นเพื่อให้การสื่อสารบรรลุผลตามเป้าหมายจึงควรมีการพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของการสื่อสารของบุคคลทั้ง 2 ฝ่ายควบคู่กันไปเพื่อให้ทราบว่าในการสื่อสารในครั้งนั้นผู้ส่งสารต้องการอะไรและผู้รับสารมีความต้องการอะไร เพราะจุดมุ่งหมายของผู้ส่งสารกับผู้รับสารอาจไม่เหมือนกันก็ได้ กล่าวคือผู้รับสารอาจมีปฏิกริยาต่อสารที่ผิดแผกไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสารอันทำให้ผลของการสื่อสารไม่บรรลุเป้าหมายเกิดความล้มเหลวในการสื่อสาร

นอกจากนี้การเขียนสื่อสารยังเป็นปัจจัยในการดำเนินชีวิต มีความสำคัญต่อผู้เรียน โดยการศึกษาในปัจจุบันได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสื่อสารดังเห็นได้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในมาตรฐานการเรียนรู้มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มุ่งเน้นให้นักเรียนเขียนสะกดตามอักษรวิธี เขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ และได้กำหนดสาระมาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องคือ สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และ

เขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบช่วงชั้นที่ 3 ไว้ว่า เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจนใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุทรพจน์ ชิวประวัติ อัดชิวประวัติและประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

แม้ว่าการเขียนสื่อสารจะมีความสำคัญ แต่สภาพปัจจุบันพบว่า นักเรียนเขียนสื่อความหมายไม่ได้ ใช้คำผิดความหมาย การนำคำหรือสำนวนมาเรียบเรียงเป็นประโยคไม่ตรงตามจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมาย ทำให้ผู้รับสารมีความเข้าใจผิด จึงเกิดปัญหาในการสื่อสารระหว่างบุคคลต่าง ๆ และขาดมารยาทในการเขียน (สนิท สัตโยภาส , 2558) และจากรายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนขัตติยะวงษา 2567 พบว่าผู้เรียนมีผลการประเมินการเขียนในรายวิชาภาษาไทย โรงเรียนขัตติยะวงษา อยู่ในระดับที่ยังสามารถพัฒนาต่อไปได้ จะเห็นได้จากผลการคัดกรองในการอ่าน คติวิเคราะห์ และการเขียน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2567 ที่มีผลการประเมินระดับดี ขึ้นไป ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแบ่งผลการคัดกรองเพื่อการพัฒนาเป็น 4 ระดับ คือ ระดับดีมาก ดี พอใช้ และปรับปรุง จากผลการคัดกรองพบว่า ผลการคัดกรองการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ที่มีผลการประเมินระดับดี ขึ้นไปมีค่า ร้อยละ $P = 86.52$ และผลการคัดกรองการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่มีผลการประเมินระดับดี ขึ้นไปมีค่า ร้อยละ $P = 89.32$ (โรงเรียนขัตติยะวงษา, 2567)

จากสภาพดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสารเพิ่มตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด จากการศึกษาหลักสูตร แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 เป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพในทุกด้าน ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ดีขึ้น บรรลุเป้าหมายการศึกษา เสริมสร้างทักษะและคุณธรรมที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ผู้สอนต้องใช้วิธีการที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน การจัดการเรียนรู้ยังเน้นการบูรณาการสหวิทยาการและการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของ

วิทย์ วิศเวทย์ และเสถียรพงษ์ วรรณปก (2560), วิภาพรรณ พินลา และวิภาดา พินลา (2563), วีรยุทธ วิเชียรโชติ และนวลเพ็ญ วิเชียรโชติ (2563), สาโรช บัวศรี (2541), พระมหาศรมสมเด็จพระสังฆราช (2564), พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตโต) (2558), และ พระปลัดจිරพันธ์ อมรรสี (2558) โดยผู้วิจัยได้นำแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของ วิภาพรรณ พินลา และวิภาดา พินลา (2563) มาเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้ แนวคิดดังกล่าวเหมาะสมกับบริบทของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และมีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ขณะที่ครูทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะแนวทางแนะนำ และให้คำปรึกษา นอกจากนี้การเรียนรู้อยู่กับศักยภาพความสามารถของผู้เรียนสำหรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นทุกข์ 2) ขั้นสมุทัย 3) ขั้นนิโรธ และ 4) ขั้นมรรค ซึ่งในแต่ละขั้นผู้วิจัยได้กำหนดคำที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา (ทุกข์) ขั้นที่ 2 ศึกษาต้นเหตุ (สมุทัย) ขั้นที่ 3 ขอบเขตวิธี (นิโรธ) และ ขั้นที่ 4 เลือกชี้ทางออก (มรรค)

การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขัติยะวงษา ถือเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนเขียนสื่อสารและสามารถนำความรู้ ทักษะ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพราะผู้สอนต้องตระหนักในความสำคัญของการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นให้ผู้เรียนสามารถลงมือปฏิบัติได้และนำมาบูรณาการกับการเขียนสื่อสาร จึงทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนเกิดทักษะในการเขียนสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยนำหลักอริยสัจ 4 มาจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด หลังเรียนเป็นอย่างไร

1.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

1.3.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มุ่งที่จะศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 เป็นฐานที่มีต่อทักษะการเขียนสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 7 ห้อง รวมจำนวนนักเรียนทั้งหมด 210 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 38 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก (Lottery Method) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

1.4.2 ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ทักษะการเขียนสื่อสาร และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

1.4.3 ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ และตัวชี้วัด ม.1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจนเหมาะสม และสละสลวย โดยมีเนื้อหาในการเขียนสื่อสาร จำนวน 3 เรื่อง ดังนี้ 1) การเขียนแนะนำตนเอง 2) การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ ๆ 3) การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และตัวชี้วัด ม.1/4 เขียนเรียงความ โดยมีเนื้อหาในการเขียนเรียงความ จำนวน 1 เรื่อง ดังนี้ 1) การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา และตัวชี้วัด ม.1/7 เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ โดยมีเนื้อหาในการเขียนจดหมาย จำนวน 2 เรื่อง ดังนี้ 1) การเขียนจดหมายส่วนตัว 2) การเขียนจดหมายกิจธุระ เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.4.4 ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 สถานที่วิจัย คือ โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด จำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมระยะเวลาทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ 15 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2568 ถึง วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2568

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ทักษะการเขียนสื่อสาร หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอารมณ์และความรู้สึก ผ่านตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ เพื่อให้ผู้รับสารสามารถเข้าใจเนื้อหาได้อย่างชัดเจน การเขียนสื่อสารประกอบด้วยการจัดระเบียบความคิดและการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การวางแผน ระหว่างการเขียน และหลังการเขียน ซึ่งมุ่งหวังให้การสื่อสารเกิดความเข้าใจและประสบผลสำเร็จ ตามแนวคิดของ กองเทพ เคลือบพณิชกุล (2542), สุทธิติ ขัตติยะ (2552), วรณี โสมประยูร (2553), wordpress.com (2559), และญาณิศา นิยมหอม (2564) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) **เนื้อหา** หมายถึง ส่วนที่เป็นเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารให้ผู้อ่านรับทราบ อาจเป็นข้อคิดเห็น เหตุการณ์ จินตนาการ ความรู้สึก เรื่องของบุคคล สถานที่ หรืออารมณ์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างประกอบกัน นี่คือการสื่อสารที่ผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอด

2) ภาษา หมายถึง ถ้อยคำ สำนวน โวหารต่าง ๆ ที่ผู้เขียนและผู้อ่านใช้สื่อสารกัน อีกทั้งภาษานับเป็นส่วนสำคัญที่สุดสำหรับการถ่ายทอด ผู้เขียนจึงต้องมีความรอบคอบและละเอียดในการเลือกสรรคำ ประโยค สำนวนโวหาร

3) รูปแบบ หมายถึง ลักษณะในการเขียน ซึ่งโดยทั่วไปแบ่งเป็น 2 รูปแบบใหญ่ ๆ ได้แก่

3.1 รูปแบบร้อยแก้ว เป็นการเขียนที่เรียบเรียงถ้อยคำ ข้อความ และประโยคเป็นความเรียง เช่น การเขียนเรียงความ จดหมาย รายงาน บทความ หรือบันทึก. ในรูปแบบร้อยแก้วนี้ ผู้เขียนจะไม่ถูกจำกัดด้วยลักษณะบังคับทางฉันทลักษณ์ แต่การเรียบเรียงจะอยู่ในแบบที่กำหนดหรือตามความนิยม

3.2 รูปแบบร้อยกรอง เป็นการนำถ้อยคำภาษาที่ได้รับการคัดสรรอย่างดีแล้วมาเรียบเรียงตามรูปแบบฉันทลักษณ์ของบทประพันธ์แต่ละประเภท เช่น กลอน โคลง กาพย์ ฉันท์ หรือร่าย

4) เครื่องหมายวรรคตอน หมายถึง เครื่องหมายต่าง ๆ ที่ใช้ในงานเขียนเพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้สะดวก และเป็นส่วนสำคัญในการป้องกันความเข้าใจผิด ตัวอย่างเช่น การใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์หลังคำหรือข้อความเพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึก

1.5.2 การจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย โดยการเรียนรู้นี้สอดคล้องกับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และคุณธรรมของผู้เรียน รวมทั้งตอบสนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ใช้หลักการ 4 ข้อจากพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ ได้แก่ 1) ทุกข์ 2) สมุทัย 3) นิโรธ 4) มรรค โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดของ วิภาพรรณ พินลา และวิภาดา พินลา (2563) ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา (ทุกข์) หมายถึง การแยกแยะประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น โดยครูเป็นผู้สร้างสถานการณ์ปัญหาขึ้นหรือนักเรียนกำหนดประเด็นปัญหาเอง

ขั้นที่ 2 ศึกษาต้นเหตุ (สมุทัย) หมายถึง การให้ผู้เรียนได้ค้นหาที่มาของปัญหาด้วยตัวเองว่ามีอะไรบ้าง

ขั้นที่ 3 ขอบเขตวิธี (นิโรธ) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้รู้ที่มาของปัญหา แล้วทดลองเก็บข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ จนกระทั่งค้นพบวิธีแก้ปัญหาก็ถูกต้องและได้ผลที่สุด

ขั้นที่ 4 เลือกชี้ทางออก (มรรค) หมายถึง เมื่อนักเรียนค้นพบวิธีแก้ปัญหาก็ให้สรุปเป็นกระบวนการเพื่อนำไปปฏิบัติ ทั้ง 4 ขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบและมีเหตุผลและพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระมากขึ้น

1.5.3 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่เกิดขึ้นจากการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับจริงกับความคาดหวังของตนเอง ซึ่งอาจเป็นความสุขหรือความผิดหวัง ขึ้นอยู่กับว่าได้รับการเรียนการสอนตรงตามความคาดหวังหรือเกินกว่าความคาดหวัง ทั้งทางกายภาพและจิตใจ นอกจากนี้ยังมีการมองความพึงพอใจผ่านองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ด้าน ศิรินาถ ส่งแสง (2562) คือ ด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและการประเมินผล โดยแบ่งระดับความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับ (Likert) ดังนี้ 1) เห็นด้วยมากที่สุด 2) เห็นด้วยมาก 3) เห็นด้วยปานกลาง 4) เห็นด้วยน้อย และ 5) เห็นด้วยน้อยที่สุด

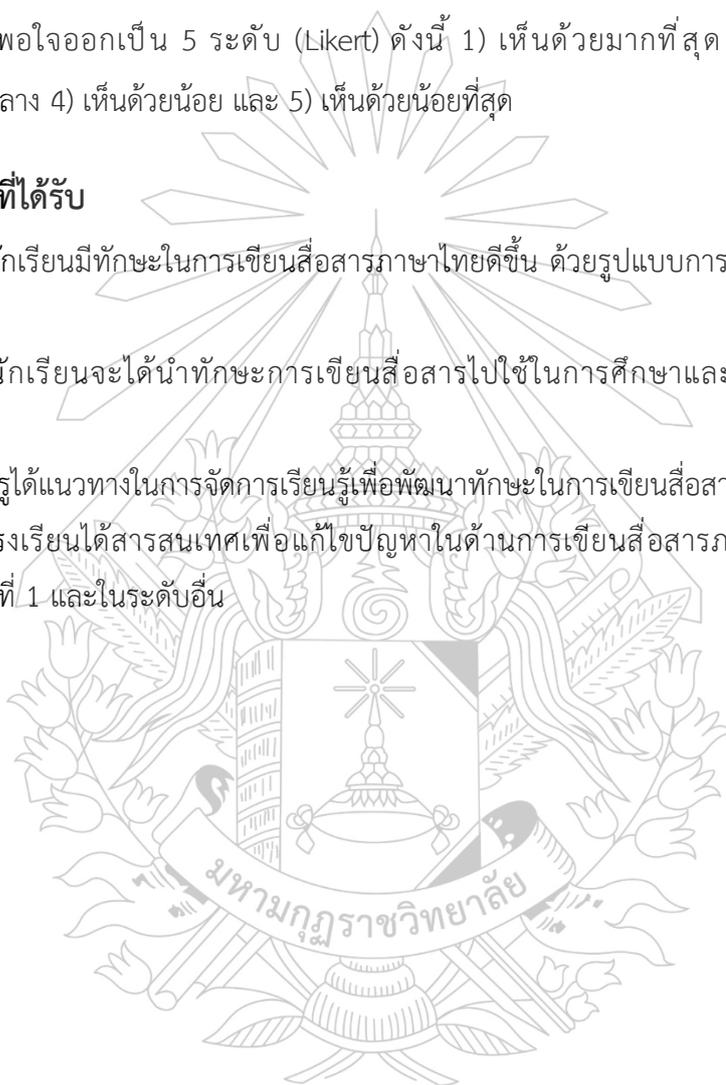
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.6.1 นักเรียนมีทักษะในการเขียนสื่อสารภาษาไทยดีขึ้น ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

1.6.2 นักเรียนจะได้นำทักษะการเขียนสื่อสารไปใช้ในการศึกษาและใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

1.6.3 ครูได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในการเขียนสื่อสาร

1.6.4 โรงเรียนได้สารสนเทศเพื่อแก้ไขปัญหาในด้านการเขียนสื่อสารภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และในระดับอื่น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

2.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนขัติยะวงษา พุทธศักราช 2567 ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนสื่อสาร

2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

2.5 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.6 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบทักษะการเขียนสื่อสาร

2.7 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

2.8 สภาพพื้นที่การศึกษา

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

2.1.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็น มนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและ เป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

2.1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล ข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูล ข่าวสาร เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้าน การเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม

2.1.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

- 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย
- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อยู่อย่างพอเพียง
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้ สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

2.1.4 ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติอีกทั้งยังเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพคนในชาติให้มีความเป็นไทย ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จึงทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ พร้อมประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบวนการคิด การวิเคราะห์ และการวิจารณ์ โดยสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

2.1.5 เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้อง เหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทแห่ง บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

2.1.6 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ ภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

2.1.7 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1) อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจ
ความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน
แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ
เขียนรายงานจาก สิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความ
เป็นไปได้อย่างของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

2) เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับ
ภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่างๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ
อัตชีวประวัติและประสบการณ์ต่างๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียน
วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงาน
การศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

3) พุดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไป
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบมี
ศิลปะในการพุด พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ
รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพุด

4) เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ
คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพุด ภาษาเขียน โครงสร้าง
ของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบท
ร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

5) สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และ
คุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไป
ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

2.1.8 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน
เรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่าง
มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	1. การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจนเหมาะสม และสละสลวย	2. การเขียนสื่อสาร เช่น - การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญๆ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
	3. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน	3. การบรรยายประสบการณ์
	4. เขียนเรียงความ	4. การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
	5. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	5. การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัยสุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง บทสนทนาเรื่องเล่าประสบการณ์
	6. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ	6. การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่าง ๆ เช่น - บทความ - หนังสืออ่านนอกเวลา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เหตุการณ์สำคัญต่างๆ
	7. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมาย กิจธุระ	7.1 การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอความช่วยเหลือ - จดหมายแนะนำ 7.2 การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายสอบถามข้อมูล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	8. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ	8. การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
	9. มีมารยาทในการเขียน	9. มารยาทในการเขียน

2.1.9 ทักษะการสื่อสาร

ทักษะการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นเครื่องมือของการส่งสารและการรับสาร การส่งสาร ได้แก่ การส่งความรู้ ความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกด้วยการพูด และการเขียน ส่วนการรับสาร ได้แก่ การรับความรู้ ความเชื่อ ความคิด ด้วยการอ่านและการฟัง การฝึกทักษะการสื่อสารจึงเป็นการฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ให้สามารถรับสารและส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

2.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนขัติยะวงษา พุทธศักราช 2567 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.2.1 ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติอีกทั้งยังเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพคนในชาติให้มีความเป็นไทย ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จึงทำให้สามารถประกอบกิจธุระการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้พร้อมประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาการระบวนการคิดการวิเคราะห์ และการวิจารณ์ โดยสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2.2.2 เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

1) การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2) การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

3) การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4) หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

5) วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

2.2.3 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2.2.4 โครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาไทย โรงเรียนชติยะวงษา

ตารางที่ 2.2 โครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชติยะวงษา

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนชั่วโมง	หน่วยกิต
ท 21101	ภาษาไทย 1	60	1.5
ท 21102	ภาษาไทย 2	60	1.5
ท 22101	ภาษาไทย 3	60	1.5
ท 22102	ภาษาไทย 4	60	1.5
ท 23101	ภาษาไทย 5	60	1.5
ท 23102	ภาษาไทย 6	60	1.5

ตารางที่ 2.3 โครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนชติยะวงษา

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนชั่วโมง	หน่วยกิต
ท 31101	ภาษาไทย 1	40	1.0
ท 31102	ภาษาไทย 2	40	1.0
ท 32101	ภาษาไทย 3	40	1.0
ท 32102	ภาษาไทย 4	40	1.0
ท 33101	ภาษาไทย 5	40	1.0
ท 33102	ภาษาไทย 6	40	1.0

คำอธิบายรายวิชา

ท21102 วิชาภาษาไทย 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกการอ่านออกเสียงร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย บทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ
กลอนสัทวา กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉิ่ง 16 กาพย์สุรางคนางค์ 28 โคลงสี่สุภาพ ได้ถูกต้องเหมาะสมกับ
เรื่องที่อ่าน จับใจความสำคัญ ระบุเหตุและผล ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น อธิบายคำเปรียบเทียบกับ คำที่มี
หลายความหมาย ตีความ แปลความ ปฏิบัติตามคู่มือและวิเคราะห์คุณค่าของเรื่องที่อ่าน

อย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน โดยตั้งข้อสังเกตความเหมาะสมของงานเขียนประเภทจูงใจ โน้มน้าวใจจากเรื่องเล่า ประสบการณ์ บทความ สารคดี บันเทิงคดี วารสารทางวิชาการ ที่มีคำประโยคและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ใช้บริบทช่วยพิจารณาความหมายของงานเขียนประเภทจูงใจ โน้มน้าวใจเชิงสร้างสรรค์และสามารถปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น

ศึกษาและฝึกการคัดลายมือด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนอักษรไทย เขียนสื่อสาร เขียนแนะนำตนเอง เขียนแนะนำสถานที่สำคัญ เขียนสื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสมและสละสลวย เขียนบรรยายประสบการณ์ เขียนเรียงความเชิงพรรณนา เขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่าง ๆ ที่ได้รับ เขียนจดหมายส่วนตัว จดหมายกิจธุระ จดหมายสอบถามข้อมูล เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และโครงการ มีมารยาทในการเขียน รู้จักเลือกใช้ภาษาเรียบเรียงข้อความได้อย่างประณีต ใช้กระบวนการเขียนพัฒนาการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ศึกษาและฝึกการพูดสรุปใจความสำคัญ แสดงความรู้ ความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างสร้างสรรค์ เล่าเรื่องย่อ ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าโดยการฟัง การดูและการสนทนาจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชนและท้องถิ่นของตน

อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย การสร้างคำในภาษาไทย คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน คำพ้อง วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน แต่งบทร้องกรองประเภทกาพย์ยานี 11 จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาพ

ศึกษาและสรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ประเพณี พิธีกรรม สุภาพ คำสอน เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ บันเทิงคดี บันทึกการเดินทางและวรรณกรรมท้องถิ่น โดยวิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ท่องจำบทอาขยาน บทร้องกรองที่มีคุณค่าตามที่กำหนดและตามความสนใจอย่างรู้คุณค่า เห็นคุณค่าของการเรียนรู้ การอ่าน การเขียน การฟังและการดู สามารถสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ มีความสามารถในการตัดสินใจนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ มีวิจรรณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน มีจิตสาธารณะและรักความเป็นไทย ชื่นชม เห็นคุณค่าและภูมิใจในภาษาประจำชาติ

มาตรฐาน ท 1.1	ตัวชี้วัด ท 1.1 ม. 1/1, 2, 3, 4, 6, 9
มาตรฐาน ท 2.1	ตัวชี้วัด ท 2.1 ม. 1/1, 2, 3, 4, 5, 7, 9
มาตรฐาน ท 3.1	ตัวชี้วัด ท 3.1 ม. 1/1, 2, 3, 6
มาตรฐาน ท 4.1	ตัวชี้วัด ท 4.1 ม. 1/1, 2, 5
มาตรฐาน ท 5.1	ตัวชี้วัด ท 5.1 ม. 1/1, 2, 3, 4, 5

รวม 5 มาตรฐาน 25 ตัวชี้วัด

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนขัติยะวงษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยได้นำสาระมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มาดำเนินการวิจัยดังนี้ สาระที่ 2 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ และตัวชี้วัด ม.1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจนเหมาะสมและสละสลวย โดยมีเนื้อหาในการเขียนสื่อสาร จำนวน 3 เรื่อง ดังนี้ 1) การเขียนแนะนำตนเอง 2) การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ ๆ 3) การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และตัวชี้วัด ม.1/4 เขียนเรียงความ โดยมีเนื้อหาในการเขียนเรียงความ จำนวน 1 เรื่อง ดังนี้ 1) การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา และตัวชี้วัด ม.1/7 เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ โดยมีเนื้อหาในการเขียนจดหมาย จำนวน 2 เรื่อง ดังนี้ 1) การเขียนจดหมายส่วนตัว 2) การเขียนจดหมายกิจธุระ เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดไว้

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย

ภาษาไทย 2

รหัสวิชา ท21102

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2568

จำนวน 60 ชั่วโมง

ตารางที่ 2.4 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
1	การอ่านออกเสียง	ท 1.1 ม.1/1	การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อย กรอง ผู้เรียนต้องรู้หลักการอ่าน จึงจะสามารถอ่านได้ถูกต้องเหมาะสมกับ เรื่องที่อ่าน	6	5
2	การอ่านใน ชีวิตประจำวัน	ท 1.1 ม.1/2 ม.1/3	การอ่านเพื่อนำความรู้ ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ต้องจับใจความสำคัญของ	6	5

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
		ม.1/4 ม.1/6 ม.1/9	เรื่องที่อ่าน ระบุเหตุและผล ข้อเท็จจริง กับข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่าน ระบุอธิบาย คำเปรียบเทียบบและคำที่มีหลาย ความหมายในบริบท ระบุข้อสังเกตและ ความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภท ชักจูงโน้มน้าวใจ และมีมารยาทในการ อ่าน		
3	การเขียนสื่อสาร ด้วยถ้อยคำ	ท 2.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/9	การเขียนสื่อสารด้วยการคัดลายมือตัว บรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัว อักษรไทย การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำ ถูกต้อง ชัดเจน และสละสลวยโดยคำนึงถึง มารยาทในการเขียน	6	5
4	การเขียนเพื่อการ สื่อสาร	ท 2.1 ม.1/3 ม.1/4 ม.1/5 ม.1/7	การเขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุ สาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุนการ เขียนเรียงความ เขียนย่อความจากเรื่องที่ อ่าน อีกทั้งการเขียนจดหมายส่วนตัวและ จดหมายกิจธุระ	8	5
5	การฟังและการดูสื่อ	ท 3.1 ม.1/6	การฟัง การดู และการพูดที่มีประสิทธิภาพ นั้น ต้องฝึกฝนให้เกิดทักษะ และคำนึงถึง มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	4	3
6	การฟัง การดู และการพูด ในชีวิตประจำวัน	ท 3.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3	การพูดเกี่ยวกับสื่อที่ฟังและดู จะต้องพูด สรุปใจความสำคัญ เล่าเรื่องย่อ พูดแสดง ความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่อง ที่ฟังและดู	3	3
7	ชนิดและหน้าที่ของคำ ในประโยค	ท 4.1 ม.1/1 ม.1/2	การศึกษาหลักภาษาไทยจะต้องเข้าใจ ลักษณะของพยางค์ คำ กลุ่มคำ และ ประโยค ส่วนประกอบของประโยคในการ สื่อสาร ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	4	4
8	ความแตกต่างของ ภาษา	ท 4.1 ม.1/1 ม.1/2	ภาษาพูด ภาษาเขียน เปรียบเทียบภาษา พูด และภาษาเขียน	3	5
9	การแต่งบท ร้อยกรอง	ท 4.1 ม.1/5	การแต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 ต้องมีความรู้เรื่องฉันทลักษณ์ และรู้จัก เลือกสรรคำมาใช้ให้เหมาะสม	7	5

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
10	กาพย์เรื่อง พระไชยสุริยา	ท 5.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4 ม.1/5	การศึกษาวรรณคดีเรื่องกาพย์เรื่องพระไชย สุริยา ซึ่งเป็นเรื่องราวบันเทิงคดีจะต้องสรุป เนื้อหา วิเคราะห์เรื่องที่อ่านพร้อมยก เหตุผลประกอบ และอธิบายคุณค่าของ เรื่องเพื่อนำความรู้และข้อคิดจากการอ่าน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบท ร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	7	5
11	สุภาษิตพระร่วง	ท 5.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4	การศึกษาวรรณคดีเกี่ยวกับสุภาษิตคำสอน เรื่องสุภาษิตพระร่วง จะต้องสรุปเนื้อหา วิเคราะห์เรื่องที่อ่านพร้อมยกเหตุผล ประกอบและอธิบายคุณค่า ของเรื่อง เพื่อ นำความรู้และข้อคิดจากการอ่านไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	6	5
รวม			60		50
กลางภาค					20
ปลายภาค					30
รวมทั้งหมด					100

จากโครงสร้างรายวิชาภาษาไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ผู้วิจัยใช้หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การเขียนสื่อสารด้วยถ้อยคำ มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ม.1/2 การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน และสละสลวย

2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การเขียนเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ม.1/4 เขียนเรียงความ และตัวชี้วัด ม.1/7 เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนสื่อสาร

2.3.1 ความหมายของการเขียนสื่อสาร

กองทัพ เคลือบพนิชกุล (2542) ได้ให้ความหมายของการเขียนสื่อสารไว้ว่า เป็นการสื่อสารหรือสื่อความหมายโดยมีตัวหนังสือตลอดจนเครื่องหมายต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์แทนถ้อยคำในภาษาพูด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตามความมุ่งหมายของผู้เขียน การเขียนจึงเป็นทักษะที่มีหลักฐานถาวรปรากฏอยู่ยาวนาน และการเขียนจะเกิดผลดีหรือผลเสียนั้น ขึ้นอยู่กับคุณภาพของเนื้อหาและกลวิธีการเขียนของผู้เขียน

อวยพร พานิช (2550) ได้ให้ความหมายของการเขียนสื่อสารไว้ว่า เป็นวิธีการส่งสารที่ผู้ส่งสารเรียบเรียงความคิดผ่านรหัสที่ตกลง ร่วมกันในรูปแบบ ตัวอักษร เสนอเป็นสาระเรื่องราว ให้ผู้รับสารคือผู้อ่านได้ใช้ทักษะการอ่านตีความและทำความเข้าใจเนื้อหา ในการอธิบายขั้นตอนของการเขียนเพื่อการสื่อสารระหว่างการเขียน เพื่อการสื่อสารและหลังการเขียนเพื่อการสื่อสาร

สุทธิ ชัตติยะ (2551) ได้ให้ความหมายของการเขียนสื่อสารไว้ว่า การเขียนสื่อสารหมายถึง การเขียนเพื่อติดต่อประสานงานกับบุคคลต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานหรือ การสังคมอันเป็นภารกิจหรือ ภารกิจร่วมกันทั้งในวงการธุรกิจ และวงราชการ โดยมีเป้าหมายสำคัญในลักษณะของการรายงานต่าง ๆ การขอความช่วยเหลือและความอนุเคราะห์

รินณา วิภาทานัง (2554) ได้ให้ความหมายของการเขียนสื่อสารไว้ว่า หมายถึง ความสามารถในการเขียนคัดลายมือให้อ่านง่าย สะอาด นำคำไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง เขียนสื่อสารแสดงความรู้สึก ความต้องการได้ถูกต้อง เขียนเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ และมีมารยาทในการเขียน รักการเขียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเขียนและตรงตามตัวชี้วัด ชั้นปีระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ภาคภูมิ วรรณภา (2554) ได้ให้ความหมายของการเขียนสื่อสารไว้ว่า เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ทศนคติ และอารมณ์ด้วยลายลักษณ์อักษร โดยมุ่งให้ความรู้ ความเข้าใจ (สาร) เป็นสิ่งสำคัญ การต่อเขียนเพื่อการสื่อสารจะสัมฤทธิ์ผลได้ดีหากผู้เขียนมีความรู้ในเรื่องของภาษากับการสื่อสาร

วรวรรณ ศรียาภย์ (2557) ได้ให้ความหมายของการเขียนสื่อสารไว้ว่า การเขียนสื่อสารหมายถึง การแต่งหนังสือโดยใช้ตัวอักษรและสัญลักษณ์ถ่ายทอด ความรู้ ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ และข่าวสาร จากผู้เขียนไปยังผู้อ่าน

ศิริพันธ์ เวชเตง (2562) ได้ให้ความหมายของการเขียนสื่อสารไว้ว่า เป็นความสามารถของนักเรียนในการสร้างคำ การแต่งประโยค และการเขียน ข้อความบรรยายภาพได้ โดยมีการเรียบเรียง

ถ้อยคำได้ เหมาะสม สามารถสื่อสารข้อมูลนั้นไปสู่ผู้อ่านได้ตาม วัตถุประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งวัดได้จาก การทำแบบทดสอบ วัดทักษะการเขียนสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

พงศ์ผกา เดชโนนสังข์ (2562) ได้ให้ความหมายของการเขียนสื่อสารไว้ว่า การเขียนสื่อสาร หมายถึง การเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ข่าวสาร เรื่องราว ต่างๆ ผ่านตัวอักษรรูปภาพ สัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร

จากความหมายของการเขียนสื่อสารข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเขียนสื่อสาร หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอารมณ์และความรู้สึก ผ่านตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ เพื่อให้ผู้รับสารสามารถเข้าใจเนื้อหาได้อย่างชัดเจน การเขียนสื่อสาร ประกอบด้วยการจัดระเบียบความคิดและการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การ วางแผน ระหว่างการเขียน และหลังการเขียน ซึ่งมุ่งหวังให้การสื่อสารเกิดความเข้าใจและประสบ ผลสำเร็จ

2.3.2 ความสำคัญของการเขียนสื่อสาร

วรวรรณ ศรียาภัย (2557) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสื่อสารว่า การเขียนมีความสำคัญ 9 ประการ ดังนี้ 1) เป็นเครื่องแสดงออกของความรู้ ความคิด และความรู้สึกของมนุษย์ 2) เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญหรืออารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคแต่ 3) เป็นเครื่องมือ ใช้สำหรับสื่อสาร ทั้งเรื่องในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต 4) เป็นเครื่องมือที่ใช้สนองความปรารถนาของ มนุษย์ เช่น ความรัก และความเข้าใจ 5) เป็นเครื่องมือสำคัญทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดมรดกทางด้าน สติปัญญาของมนุษย์ 6) เป็นสื่อที่ช่วยแพร่กระจายความรู้ความคิดให้กว้างไกลและรวดเร็ว 7) เป็นสื่อกลางที่ให้ความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลินแก่คนทุกเพศทุกวัย 8) เป็นบันทึกทาง สังคมที่ให้คุณประโยชน์แก่คนรุ่นปัจจุบันและอนาคต 9) เป็นงานอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน

พงศ์ผกา เดชโนนสังข์ (2562) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสื่อสารว่า การเขียน สื่อสารมีความสำคัญในการสื่อสารของมนุษย์ เนื่องจากเป็นหนึ่งในวิธีการ สื่อสาร ที่เป็นการบันทึก เรื่องราวอันที่แสดงออกถึงความรู้ ความคิด และวิทยาการทั้งปวงไว้เป็นลายลักษณ์ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับ ทราบความรู้เหล่านั้น แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ และพัฒนาสังคมต่อไป

กรมวิชาการ (2551) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสื่อสารว่า การเขียน เป็น ทักษะ ทางภาษาที่สำคัญที่สุดทักษะหนึ่ง แม้การเขียนจะมีคุณประโยชน์มีความสำคัญทางภาษา มากมาย เพียงใดแต่ถ้านำไปใช้ไม่ถูกต้อง เขียนไม่ถูกต้องก็เป็นโทษได้เช่นกัน ความสำคัญของการเขียน มีดังนี้

1) เป็นเครื่องมือใช้สื่อสาร ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความรู้ระหว่างบุคคลกลุ่มบุคคลต่าง ๆ 2) เป็นการสืบทอดมรดกทางปัญญาของมนุษย์จากคนรุ่นหนึ่งสู่คนรุ่นต่อ ๆ ไป 3) เป็นเครื่องมือใช้

บันทึกหลักฐานทางธุรกิจการค้า กฎหมาย และมรดก ทรัพย์สิน ได้อย่างถูกต้องตามกติกาของแต่ละสังคม 4) เป็นเครื่องมือใช้ประกอบอาชีพ เช่น การเป็นนักเขียนเรื่องสั้น นวนิยาย สารคดี และการเขียนทางวิชาการ

เชญพร สีสุตทา (2562) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสื่อสารว่า การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและค่อนข้างยากเพราะมีความซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่น ๆ เนื่องจากการเขียนต้องอาศัยความรู้และข้อมูลต่าง ๆ จากทักษะการฟัง การดู การพูด และการอ่านเป็นพื้นฐาน ผู้เรียนจะต้องใช้ความรู้ความสามารถของตนเองถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรืออารมณ์ต่าง ๆ ออกมาเป็นภาษาเขียน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจตามจุดประสงค์ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง

พระมหานรินทร์ ประสมพงศ์ และพระมหาสมศักดิ์ ทองบ่อ (2566) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสื่อสารว่า การเขียนมีความสำคัญอย่างมากในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อจะได้ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ จึงจำเป็นต้องมีความรู้ พื้นฐานด้านการเขียนเพื่อสามารถสื่อสารโดยการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามหลักการ เขียน นอกจากนี้การถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ไปสู่ ผู้อื่นโดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด

จากความสำคัญของทักษะการเขียนสื่อสารข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเขียนสื่อสารมีความสำคัญที่สุดทักษะหนึ่ง ซึ่งมีบทบาทครอบคลุมตั้งแต่การแสดงออกส่วนบุคคลการสืบทอดวัฒนธรรม การเผยแพร่ความรู้ นอกจากนี้ การเขียนยังเป็นอาชีพที่สร้างรายได้ และมีบทบาทในการเผยแพร่ความรู้ ความคิด และความรู้สึก ทั้งยังเป็นเครื่องมือที่สะท้อนถึงการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน โดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด

2.3.3 องค์ประกอบของการเขียนสื่อสาร

การเขียนสื่อสารที่ดีนั้นมีผู้วิจัยหลายท่านได้คำนึงถึงองค์ประกอบของการเขียน เพื่อให้ได้งานเขียนที่ สมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยสามารถแบ่งองค์ประกอบของการเขียนได้ 4 ประการ ดังนี้ (กองทัพ เคลือบพนิชกุล, 2542 และ วรณิ โสมประยูร, 2553) 1) เนื้อหา คือ ส่วนเนื้อเรื่องหรือเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการจะให้ผู้อ่านรับทราบ อาจเป็นข้อคิดเห็น เหตุการณ์ จินตนาการ ความรู้สึก อย่างไม่อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างประกอบกัน 2) ภาษา คือ ถ้อยคำสำนวนโวหารต่าง ๆ ที่ผู้เขียนและผู้อ่านสื่อสารกันได้ ภาษา ถือเป็นส่วนสำคัญที่สุดสำหรับการถ่ายทอด ผู้เขียนจึงต้องมีความรอบคอบละเอียดในการเลือกสรรคำประโยค สำนวนโวหาร และระดับของภาษามาใช้ให้เหมาะสมกับกาลเทศะ จุดประสงค์และรูปแบบของการเขียน 3) เครื่องหมายวรรคตอน คือ เครื่องหมายต่าง ๆ ที่ใช้เขียนในงานเขียนเพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้ สดวกและเป็นการป้องกันความเข้าใจผิดอีกด้วย เช่น การเขียนเครื่องหมายอัศเจรีย์หลังคำหรือข้อความ เพื่อสื่ออารมณ์ ความรู้สึก เป็นต้น 4) รูปแบบ คือ

ลักษณะในการเขียน ซึ่งแบ่งได้ 2 รูปแบบใหญ่ ๆ ได้แก่ (1) รูปแบบร้อยแก้ว เป็นการเขียนที่เรียบเรียง ถ้อยคำ ข้อความ และประโยคเป็นความเรียง เช่น การเขียนเรียงความ การเขียนจดหมาย การเขียน รายงาน ฯลฯ (2) รูปแบบร้อยกรอง เป็นการนำถ้อยคำภาษาที่มีการเลือกสรรอย่างดี แล้วมาเรียบเรียง ตามรูปแบบฉันทลักษณ์ของบทประพันธ์แต่ละประเภท เช่น กลอน โคลง กาพย์ ฉันท์ ร่าย เป็นต้น

สุทธิ ชัตติยะ (2552) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบสำคัญของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย 3 ประการ คือ 1) ระดับของภาษา การเขียนเป็นช่องทางหนึ่งที่จะทำให้มีความเข้าใจตรงกัน และเนื่องจากในสังคมมีคนเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างหลากหลายทั้งในด้านวัฒนธรรม การศึกษา ความคิดและความเชื่อ การเขียนจึงต้องมีระดับของภาษาสำหรับนำมาใช้กับกลุ่มคนที่ ใกล้เคียงกัน ระดับของภาษา แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ภาษาปาก, ภาษาที่เป็นทางการ, และภาษาที่ไม่ เป็นทางการ 2) สำนวนโวหาร หมายถึง การใช้ลีลาของการเขียนที่อาศัยถ้อยคำและข้อความอย่างมี รูปแบบสละสลวย และคมคายให้เป็นตามระดับของภาษา 3) วัตถุประสงค์ของการเขียน การเขียน ย่อมมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันตามความประสงค์หรือเจตนารมณ์ของผู้เขียน ซึ่งในการกำหนด วัตถุประสงค์ของการเขียน มีหลายหลักเกณฑ์และวิธีการ

wordpress.com (2559) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของการเขียนสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย 3 ประการ ได้แก่ 1) เนื้อหา คือ เนื้อเรื่องหรือเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการจะให้ผู้อ่านได้รับทราบ อาจจะเป็นเรื่องของบุคคล เหตุการณ์ สถานที่ หรืออาจจะเป็นข้อคิดเห็น จินตนาการ อารมณ์ ความรู้สึก ฯลฯ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างประกอบกันก็ได้ 2) ภาษา คือ ถ้อยคำ สำนวน โวหารต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งรูปแบบตามหลักภาษา และตามความนิยมของผู้ใช้ภาษา ในการเขียนเพื่อถ่ายทอดเรื่องราว ต่าง ๆ ผู้เขียนควรคำนึงถึงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับเพศ วัย อายุ ระดับการศึกษา ความสนใจของ ผู้อ่าน รวมทั้งคำนึงถึงกาลเทศะและรูปแบบในการนำเสนอด้วย 3) รูปแบบ ในการเขียนแบ่งเป็น ประเภทใหญ่ๆได้ 2 ประเภท คือ 1.1 รูปแบบร้อยแก้ว เช่น เรียงความ บทความ บันเทิง จดหมาย รายงาน เป็นต้น การเขียนในรูปแบบร้อยแก้วนี้ ผู้เขียนจะไม่ถูกจำกัดด้วยลักษณะบังคับทางฉันท ลักษณ์ แต่ในการนำถ้อยคำมาเรียบเรียงให้เป็นประโยคหรือข้อความนั้น จะอยู่ในแบบ (FORM) ที่ กำหนดหรือตามความนิยม 1.2 รูปแบบร้อยกรอง เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน เป็นต้น การเขียนใน รูปแบบร้อยกรองนั้นนอกจากผู้เขียนจะต้องมีศิลปะในการใช้ถ้อยคำแล้ว ยังจะต้องนำคำเหล่านั้นมา เรียบเรียงให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของฉันทลักษณ์แต่ละชนิดอีกด้วย

ญาณิศา เนียมหอม (2564) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของการเขียน เป็นหลักที่ช่วยให้ได้ งานเขียนที่ สมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วย 4 ประการ ได้แก่ 1) เนื้อเรื่อง คือส่วนที่เป็นเรื่องราวที่ผู้เขียน ต้องการจะ ให้ผู้อ่านรับทราบ 2) ภาษา คือถ้อยคำสำนวนโวหารต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนจะต้องมีความ

รอบคอบในการเลือกสรรคำ ประโยค สำนวนโวหาร และระดับของภาษามาใช้ให้เหมาะสมกับกาลเทศะ จุดประสงค์และรูปแบบของการเขียน 3) เครื่องหมายวรรคตอน คือเครื่องหมายที่ใช้เขียนในงาน เขียนเพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้สะดวกและเป็นการป้องกันความเข้าใจผิด 4) รูปแบบ คือ รูปแบบการเขียนประเภทร้อยแก้วและร้อยกรอง ซึ่งมีวิธีการเขียนที่แตกต่างกัน

จากองค์ประกอบการเขียนสื่อสาร ของ กองเทพ เคลือบพณิชกุล (2542), สุทธิติ ชัตติยะ (2552), วรณิ โสมประยูร (2553), ญาณิศา เนียมหอม (2564), และ wordpress.com (2559) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบการเขียนสื่อสารดังนี้

ตารางที่ 2.5 สังเคราะห์องค์ประกอบการเขียนสื่อสาร

องค์ประกอบการเขียนสื่อสาร	นักวิชาการ					รวม
	กองเทพ เคลือบพณิชกุล (2542)	สุทธิติ ชัตติยะ (2552)	วรณิ โสมประยูร (2553)	ญาณิศา เนียมหอม (2564)	wordpress.com (2559)	
1) เนื้อหา	✓	✓	✓	✓	✓	5
2) ภาษา	✓	✓	✓	✓	✓	5
3) เครื่องหมายวรรคตอน	✓		✓	✓		3
4) รูปแบบ	✓		✓	✓	✓	4
5) วัตถุประสงค์ของการเขียน		✓				1

จากความหมายและองค์ประกอบของการเขียนสื่อสารจึงสรุปเป็น ทักษะการเขียนสื่อสารว่า หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอารมณ์และความรู้สึกผ่านตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ เพื่อให้ผู้รับสารสามารถเข้าใจเนื้อหาได้อย่างชัดเจน การเขียนสื่อสารประกอบด้วยการจัดระเบียบความคิดและการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การวางแผน ระหว่างการเขียน และหลังการเขียน ซึ่งมุ่งหวังให้การสื่อสารเกิดความเข้าใจและประสบผลสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) เนื้อหา หมายถึง ส่วนที่เป็นเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารให้ผู้อ่านรับทราบ อาจเป็นข้อคิดเห็น เหตุการณ์ จินตนาการ ความรู้สึก เรื่องของบุคคล สถานที่ หรืออารมณ์ อย่งใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างประกอบกัน นี้คือแก่นสารที่ผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอด

2) ภาษา หมายถึง ถ้อยคำ สำนวน โวหารต่าง ๆ ที่ผู้เขียนและผู้อ่านใช้สื่อสารกัน อีกทั้งภาษานับเป็นส่วนสำคัญที่สุดสำหรับการถ่ายทอด ผู้เขียนจึงต้องมีความรอบคอบและละเอียดในการเลือกสรรคำ ประโยค สำนวนโวหาร

3) รูปแบบ หมายถึง ลักษณะในการเขียน ซึ่งโดยทั่วไปแบ่งเป็น 2 รูปแบบใหญ่ ๆ ได้แก่

3.1 รูปแบบร้อยแก้ว เป็นการเขียนที่เรียบเรียงถ้อยคำ ข้อความ และประโยคเป็นความเรียง เช่น การเขียนเรียงความ จดหมาย รายงาน บทความ หรือบันทึก. ในรูปแบบร้อยแก้วนี้ ผู้เขียนจะไม่ถูกจำกัดด้วยลักษณะบังคับทางฉันทลักษณ์ แต่การเรียบเรียงจะอยู่ในแบบที่กำหนดหรือตามความนิยม

3.2 รูปแบบร้อยกรอง เป็นการนำถ้อยคำภาษาที่ได้รับการคัดสรรอย่างดีแล้วมาเรียบเรียงตามรูปแบบฉันทลักษณ์ของบทประพันธ์แต่ละประเภท เช่น กลอน โคลง กาพย์ ฉันท์ หรือร่าย

4) เครื่องหมายวรรคตอน หมายถึง เครื่องหมายต่าง ๆ ที่ใช้ในงานเขียนเพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้สะดวก และเป็นส่วนสำคัญในการ ป้องกันความเข้าใจผิด. ตัวอย่างเช่น การใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์หลังคำหรือข้อความเพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึก

2.3.4 ประเภทของการเขียนสื่อสาร

ทีมงานทรูปลูกปัญญา (2564) ได้กล่าวถึงประเภทของการเขียนสื่อสารไว้ว่า การเขียนเพื่อสื่อสารจะมีประสิทธิภาพมากน้อยแค่ไหนนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับผู้ส่งสารหรือผู้เขียน ซึ่งจะต้องมีความสามารถในหลาย ๆ ด้าน ทั้งในกระบวนการคิดและในกระบวนการเขียน เช่น ความสามารถในการใช้ภาษา และความสามารถในการใช้เหตุผล และยังต้องมีความรู้ในเรื่องของรูปแบบของการเขียนต่าง ๆ เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการเขียนประวัติย่อในการสมัครงาน การเขียนจดหมายกิจธุระ การเขียนโครงการ การเขียนรายงานวิชาการ การเขียนรายงานการประชุม ตลอดจนการกรอกแบบรายการต่าง ๆ การเขียนจึงมีความสำคัญในการที่จะใช้ภาษาให้เหมาะสมกับเรื่องที่จะเขียน ประเภทของงานเขียน สำนวนภาษาที่ใช้เขียน เหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นในการเขียนทั้งสิ้น และโวหารในการเขียนมี 5 โวหาร คือ บรรยายโวหาร พรรณนาโวหาร เทคนาโวหาร สาธกโวหาร และ อุปมาโวหาร เป็นต้น บรรยายโวหาร และพรรณนาโวหาร เป็นโวหารหลักที่ใช้ในการเขียนทั่วไป การเขียนบรรยายและพรรณนาเป็นการเขียนเพื่อสื่อสารให้ผู้อ่านเห็นภาพหรือรายละเอียด ซึ่งผู้เขียนก็ต้องมีความรู้พื้นฐานในการเขียน

สุทธิ ชัตติยะ (2551) ได้กล่าวถึงประเภทของการเขียนสื่อสารไว้ว่า ประเภทของการเขียนสื่อสาร ได้แก่ การเขียนความเรียง การเขียนย่อความ การเขียนสารและคำประกาศ การเขียนโครงการ การเขียนเพื่อกิจเฉพาะ และการเขียนทางวิชาการ ฯลฯ เป็นต้น

วรรณชน เพียรเสมอ (2558) ได้กล่าวถึงประเภทของการเขียนสื่อสารไว้ว่า เป็นนการสื่อสาร ความรู้ ความคิด ทศนคติ และอารมณ์เป็นนลายลัษณอักษร ดั่งนั้นผู้เขียนจำเป็นต้องมีความรู้ด้าน หลักการ วิธีการ หลักเกณฑ์ ทางภาษาเพื่อให้เกิดการเขียนมีประสิทธิภาพ และส่งสารไปยังผู้อ่านได้อย่าง ชัดเจน ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ซึ่งแบ่งตามลักษณะลีลาการเขียน ได้ 2 ประเภท ดังนี้

1) งานเขียนประเภทร้อยกรอง คือการนำคำมาเรียงเป็นประโยคให้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ เช่น กาพย์ กลอน โคลง ร่าย ฉันท์ เพลงพื้นบ้าน เป็นต้น

2) งานเขียนประเภทร้อยแก้ว คือการนำคำมาเรียงให้เป็นประโยคโดยไม่มีข้อบังคับ ทางฉันทลักษณ์ แบ่งตามลักษณะเนื้อหา ได้แก่

1. งานเขียนประเภทสารคดี เป็นงานเขียนที่มุ่งเน้นให้ความรู้ ความคิดเห็น โดยความรู้ นั้น จะต้องเป็นความจริง ความคิดเห็นควรมีพื้นฐานจากความจริง เช่น ตำรา บทความ ข่าว เป็นต้น

2. งานเขียนประเภทบันเทิงคดี เป็นงานเขียนที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการให้เป็นเรื่องราว เช่น นวนิยาย นิทาน เรื่องสั้น เป็นต้น

จากประเภทของการเขียนสื่อสารข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเขียนสื่อสารคือการสื่อสาร ความรู้ ความคิด ทศนคติ และอารมณ์เป็นนลายลัษณอักษร โดยมุ่งเน้นประสิทธิภาพในการส่งสาร ให้ชัดเจนและตรงตามจุดมุ่งหมาย เพื่อให้บรรลุผลดังกล่าว ผู้เขียนต้องมีความสามารถในการใช้ภาษา การใช้เหตุผล และมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและรูปแบบของงานเขียนประเภทต่าง ๆ เป็นอย่างดี รูปแบบการเขียนสื่อสารมีความหลากหลาย ทั้งการแบ่งตามลีลาเป็นร้อยกรองและ ร้อยแก้ว แบ่งตามเนื้อหาเป็นสารคดีที่อิงข้อเท็จจริง หรือบันเทิงคดีที่ใช้จินตนาการ และการเขียน เฉพาะกิจ เช่น รายงาน หรือจดหมาย นอกจากนี้ยังต้องเข้าใจไวยาหารหลักในการสื่อสาร เช่น บรรยาย ไวยาหารและพรรณนาไวยาหาร ในบริบทของวิทยานพินธ์เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการ จัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 การนำหลักอริยสัจ 4 มาประยุกต์ใช้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถ วิเคราะห์ปัญหาในการเขียน (ทุกข์) และกำหนดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (มรรค) เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาและสร้างสรรค์งานเขียนประเภทต่าง ๆ ได้อย่างเป็นระบบ และบรรลุผลสำเร็จ

2.3.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร

ภาคภูมิ วรรณภา และดุขฎี กองสมบัติ (2548) ได้กล่าวถึงกระบวนการเขียนสื่อสาร ดังนี้ ใน การเขียนสื่อสาร ก็เหมือนกับการเขียนโดยทั่วไปที่ต้องมีกระบวนการในการเขียนเป็นระบบ คือ

- 1) การคิดให้เข้าเรื่อง
- 2) การจัดระเบียบและเรียบเรียงความคิด
- 3) การกระชับเนื้อความ
- 4) การเสนอความคิด

สนธิ สัตโยภาส (2545) ได้กล่าวถึงกระบวนการเขียนสื่อสาร ดังนี้ การพัฒนาทักษะการเขียน มีขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนเขียน 2) ขั้นลงมือเขียน 3) ขั้นหลังเขียน

สุทธิวรรณ อินทะกนก (2559) ได้กล่าวถึงกระบวนการเขียนสื่อสาร ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนเขียน ขั้นที่ 2 ขั้นลงมือเขียน ขั้นที่ 3 ขั้นหลังเขียน ดังจะกล่าวถึงรายละเอียดของการปฏิบัติแต่ละขั้นตอนในลำดับนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนเขียน เป็นขั้นเริ่มแรกที่ผู้เขียนมีดำริว่าจะสร้างสรรค์งานเขียน เมื่อคิดว่าจะเขียนอะไรแล้ว ผู้เขียนควรได้เตรียมการก่อนเขียนเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

1) ศึกษารูปแบบ และหลักการเขียนงานเขียนนั้น ๆ ก่อน เช่น เขียนย่อความ เขียนจดหมายส่วนตัว เขียนจดหมายธุรกิจ เขียนจดหมายราชการ หรือเขียนรายงานทางวิชาการ ทั้งนี้ก็เพื่อจะได้ปฏิบัติการเขียนงานนั้น ๆ ได้ถูกต้องและมีคุณภาพ สำหรับรูปแบบ และหลักการเขียนงานแต่ละประเภทดังกล่าวจะได้กล่าวถึงอีกครั้งในลำดับต่อไป

2) ค้นหาหาข้อมูลที่จะใช้ในการเขียน โดยเฉพาะงานเขียนที่เป็นรายงาน ทางวิชาการ ผู้เขียนจะต้องค้นหาหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียนด้วยการอ่าน การฟัง การสังเกต การสัมภาษณ์ จากผู้รู้หรือค้นจากอินเทอร์เน็ต (Internet) เมื่อได้ข้อมูลมากพอแล้วจึงจะลงมือเขียน

3) เขียนโครงเรื่อง ของเรื่องที่จะเขียนไว้ก่อน โดยบอกว่ากล่าวถึงอะไร ก่อนจะกล่าวถึงอะไรในลำดับต่อมา เช่น ถ้าเป็นการเขียนจดหมาย โครงเรื่องก็จะได้แก่ อะไรเป็นสาเหตุของการเขียนจดหมาย และอะไรเป็นจุดประสงค์ของการเขียนจดหมาย ทั้งสองประการนี้ จะต้องเตรียมไว้ ถ้าเป็นรายงานทางวิชาการ โครงเรื่องก็จะเป็นการกำหนดหัวข้อใหญ่ หัวข้อรอง และหัวข้อย่อยในการนำเสนอเรื่องนั้น ๆ แล้วจึงขยายด้วยรายละเอียดตอนลงมือเขียนอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่ 2 ขั้นลงมือเขียน จากที่ได้เตรียมการก่อนเขียนไว้แล้วในขั้นที่ 1 พอถึงขั้นลงมือเขียน ผู้เขียนก็จะได้นำโครงเรื่องที่วางไว้แล้วมาเขียนขยายให้เป็นงานเขียนที่มีรูปแบบถูกต้อง และมีเนื้อความสมบูรณ์ด้วยการพูดอธิบาย ขยายความ หรือยกตัวอย่างประกอบในกรณีที่เขียนจดหมาย และเขียนรายงานทางวิชาการ แต่ถ้าเป็นเขียนย่อความซึ่งเป็นงานเขียนที่ไม่ต้องขยายความก็จะมีวิธีการเขียนพิเศษออกไปอีก ซึ่งจะกล่าวถึงอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังเขียน ผู้เริ่มฝึกเขียนโดยทั่ว ๆ ไปควรได้อ่านตรวจทานเรื่องที่เขียนไปแล้วหลาย ๆ ครั้งเพื่อพิจารณางานเขียนของตนเกี่ยวกับเนื้อความว่าตรงกับจุดประสงค์ของการเขียนหรือไม่ เนื้อหา มีความสมบูรณ์หรือไม่ การใช้คำ ประโยค สำนวนภาษา และการใช้คำเชื่อมถูกต้องเหมาะสมไหม ถ้าพบข้อบกพร่องส่วนใดก็รีบแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในขั้นนี้ ก่อนที่จะนำผลงานออกสู่สาธารณชนหรือนำไปใช้จริง

อลงกรณ์ พลอยแก้ว (2564) ได้กล่าวถึงกระบวนการเขียนสื่อสาร ดังนี้ การเขียนเพื่อสื่อสาร จะมีประสิทธิภาพมากน้อยแค่ไหนนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับผู้ส่งสารหรือผู้เขียน ซึ่งจะต้องมีความสามารถในหลาย ๆ ด้าน ทั้งในกระบวนการคิดและในกระบวนการเขียน เช่น ความสามารถในการใช้ภาษา และความสามารถในการใช้เหตุผล และยังต้องมีความรู้ในเรื่องของรูปแบบของการเขียนต่าง ๆ เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการเขียนรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้ 1) การเขียนประวัติย่อในการสมัครงาน 2) การเขียนจดหมายกิจธุระ 3) การเขียนโครงงาน 4) การเขียนรายงานวิชาการ 5) การเขียนรายงานการประชุม และ 6) การกรอกแบบรายการต่าง ๆ พร้อมหลักการเขียนที่ดี 1) เขียนตัวหนังสือชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ 2) เขียนได้ถูกต้องตามอักขรวิธี สะกดการันต์ วรรณยุกต์ วางรูปเครื่องหมายต่าง ๆ เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง เพื่อให้สื่อความหมายได้ตรงและชัดเจน ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสารได้ดี 3) เลือกใช้ถ้อยคำได้เหมาะสม สื่อความหมายได้ดี ชัดเจน เหมาะสมกับเนื้อหา เพศ วัย และระดับของผู้อ่าน 4) เลือกใช้สำนวนภาษาได้ไพเราะ ถ่ายทอดความคิด อารมณ์ ความรู้สึกได้ดี

จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสารข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า กระบวนการเขียนสื่อสารมี 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) ขั้นก่อนเขียนที่ผู้เขียนต้องเตรียมตัวโดยศึกษารูปแบบและหลักการเขียน คำนวณข้อมูล และวางโครงเรื่อง 2) ขั้นลงมือเขียนที่นำโครงเรื่องมาเขียนขยายให้เป็นงานเขียนที่สมบูรณ์ และ 3) ขั้นหลังเขียนที่ต้องตรวจทานและแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้เนื้อหาถูกต้องและสมบูรณ์ นอกจากนี้ การเขียนที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้ภาษา การคิดอย่างมีเหตุผล และการเลือกใช้สำนวนภาษาให้เหมาะสมกับผู้อ่านและเนื้อหา

2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

2.4.1 ความเป็นมาของหลักอริยสัจ 4

มีพระปัญจวัคคีย์เป็นผู้รับฟังพระธรรมเทศนาครั้งแรก ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน แขวงเมืองพาราณสี เป็นหนึ่งในสังเวชนียสถาน 4 แห่ง ปัจจุบันเรียกว่าสารนาถ บางทีเรียกเนื้อความธัมมจักกัปปวัตตนะว่า “ปฐมตถาคตสูตร” (ที.ม. (ไทย) 10/202/150-151) หลักธรรมอริยสัจ 4 เป็นหลักธรรมที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงปฐมเทศนาแก่ภิกษุปัญจวัคคีย์ เรื่องโดยย่อ ดังนี้ พระพุทธเจ้าเสด็จจาริกถึงป่าอิสิปตนมฤคทายวัน เขตกรุงพาราณสีพวกปัญจวัคคีย์อยู่เห็นพระพุทธองค์เสด็จมาแต่ไกลได้นัดหมายว่าจะไม่กราบไหว้ไม่ลูกรับไม่รับบาตร และจีวรของพระองค์ ครั้นเสด็จมาถึงก็สืบทัดกันนั้น ต่างพากันรับบาตรและจีวร ปูอาสนะ จัดหาน้ำล้างพระบาท จัดตั้งตั้งรองพระบาท นำกระเบื้องเช็ดพระบาทเข้าไปวาง แล้วจึงเรียกพระพุทธเจ้าโดยออกพระนาม และใช้คำว่า “อาวุโส” อันเป็นคำที่คนทั่วไปใช้กล่าว นำพักทาย เรียกอย่างไม่แสดงความเคารพ ตรัสห้ามว่า

“ตถาคตเป็นอรหันต์ตรัสรู้เองโดยชอบพวกเธอจงเงี้ยวไสตสดับ เราได้บรรลุอมตธรรมแล้ว จะสั่งสอน จะแสดงธรรม พวกเธอเมื่อปฏิบัติตามที่เราสั่งสอน ไม่นานนักก็จักทำให้แจ้งซึ่งประโยชน์อันยอดเยี่ยม อันเป็นที่สุดแห่งพรหมจรรย์ที่เหล่ากุลบุตรผู้ออกจากเรือนบวชเป็นบรรพชิตต้องการ ด้วยปัญญาอันยิ่งเอง เข้าถึงอยู่ในปัจจุบันนี้แน่แท้” พวกปัญจวัคคีย์กราบทูลถามว่า การที่ทรงล้มเลิกการปฏิบัติ การบำเพ็ญเพียรเพื่อบรรลุธรรมอันวิเศษด้วยการทรมานตนก็ยังมีได้บรรลุอุตตรนิมุตตธรรม คือ ญาณทัสสนะ บัดนี้พระองค์คลายความเพียรเวียนมาเป็นคนมักมาก ไฉนจักบรรลุธรรมอันยิ่งได้เล่า ปัญจวัคคีย์กราบทูลถามถึง 3 ครั้ง พระพุทธองค์ตรัสว่า พวกเธอยังจำได้หรือไม่ว่าถ้อยคำเช่นนี้เราได้ เคยกล่าวในกาลก่อน กราบทูลว่า ถ้อยคำเช่นนี้ไม่เคยได้ฟังมาก่อนพระพุทธเจ้าข้า เมื่อภิกษุ ปัญจวัคคีย์ยินยอมแล้ว พระพุทธองค์ได้แสดงพระธรรมเทศนา พระพุทธองค์ทรงแสดงทางที่สุดสอง ทาง คือ กามสุขัลลิกานุโยค และอตตกิลมณานุโยค ให้ฟังก่อนโดยรับสั่งกับภิกษุปัญจวัคคีย์ว่า

1) กามสุขัลลิกานุโยค คือ การหมกมุ่นอยู่ด้วยกามสุขในกามทั้งหลายเป็นธรรมอันทราม เป็นของชาวบ้าน ของปฤชนไม่ใช่ของพระอริยะ ไม่ประกอบด้วยประโยชน์

2) อตตกิลมณานุโยค คือ การประกอบความลำบากเดือดร้อนแก่ตน เป็นทุกข์ ไม่ใช่ของ พระอริยะ ไม่ประกอบด้วยประโยชน์ ต่อจากนั้นทรงแสดงทางสายกลางว่า

ภิกษุทั้งหลาย มัชฌิมาปฏิปทาไม่เอียงเข้าใกล้ที่สุด 2 ทาง ตถาคตได้ตรัสรู้อันเป็นปฏิปทา ก่อให้เกิดปัญญาจักขุก่อให้เกิดญาณเป็นไปเพื่อความสงบเพื่อความรู้อยิ่ง เพื่อความตรัสรู้ เพื่อพระ นิพพาน มัชฌิมาปฏิปทา คือ อริยมรรคมีองค์ 8 ได้แก่ 1) สัมมาทิฏฐิ คือ ความเห็นชอบ 2) สัมมาสังกัปปะ คือ ความดำริชอบ 3) สัมมาวาจา คือ การเจรจาชอบ 4) สัมมากรรมันตะ คือ การกระทำชอบ 5) สัมมาอาชีวะ คือ การเลี้ยงชีพชอบ 6) สัมมาวายามะ คือ พยายามชอบ 7) สัมมาสติ คือ การระลึกชอบ 8) สัมมาสมาธิ คือ การตั้งจิตมั่นชอบ แล้วทรงแสดงธรรมต่อด้วย หลักความจริงแห่งอริยสัจ 4 คือ ทุกขอริยสัจ, ทุกขสมุทยอริยสัจ, ทุกขนิโรธอริยสัจ, ทุกขนิโรธคามินี ปฏิปทาอริยสัจ

1) ทุกขอริยสัจ คือ แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์ แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์ แม้ความเจ็บก็เป็นทุกข์ แม้ความตายก็เป็นทุกข์ ความประสบกับสิ่งอันไม่เป็นที่รักก็เป็นทุกข์ ความพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รักก็เป็นทุกข์ ความไม่ได้สิ่งที่ปรารถนาก็เป็นทุกข์ โดยย่ออุปาทานขันธ์ 5 ก็เป็นทุกข์

2) ทุกขสมุทยอริยสัจ คือ ตัณหาอันทำให้เกิดอีก ประกอบด้วยความเพิลิตเพิลิน และความกำหนัด มีปกติให้เพิลิตเพิลินในอารมณ์นั้น ๆ คือ กามตัณหา ภวตัณหา วิภวตัณหา

3) ทุกขนิโรธอริยสัง คือ ความดับตัณหาไม่เหลือด้วยวิราคะ ความสละ ความสละทั้ง ความพ้น ความไม่อาลัยในตัณหา

4) ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสัง คือ อริยมรรคมีองค์ 8 นี้คือ 1) สัมมาทิฐิ 2) สัมมาสังกัปปะ 3) สัมมาวาจา 4) สัมมากัมมันตะ 5) สัมมาอาชีวะ 6) สัมมาวายามะ 7) สัมมาสติ 8) สัมมาสมาธิ ภิกษุทั้งหลายจึงเกิด จักขุญาณ ปัญญา วิชชา แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วในธรรมทั้งหลาย ที่เราไม่เคยสดับมาก่อนว่านี่ทุกขอริยสัง “ควรกำหนดรู้ เราได้กำหนดรู้แล้ว” อนึ่ง เมื่อบุคคลปฏิบัติ ตามอริยมรรคมีองค์ 8 ประการให้บริบูรณ์แล้วจะเกิดฌาน คือ ความรู้ขั้น เรียกว่า สัมมาญาณ อันเป็น องค์อริยมรรคที่แท้จริง (วิ.ม. (ไทย) 4/12/18)

2.4.2 ความหมายการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัง 4

1) ความหมายการจัดการเรียนรู้

Hough and Duncan (1970) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นกิจกรรม ที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ และมีความสุข กับการเรียน ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 4 ด้านดังนี้ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดผล และ 4) ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการ วิธีการ การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมีการจัดบรรยากาศ เนื้อหาสาระ กระบวนการ การประเมินผลการเรียนรู้ การมีส่วนร่วม ของชุมชน แหล่งการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาคนและชีวิตให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มตาม ความสามารถ สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (2557) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

กุลิสรา จิตรชญาณิช (2562) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินงานของผู้สอนตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้จน สิ้นสุดการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและเกิด ทักษะหรือสมรรถนะต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

กัลญญ เพชรภรณ์ (2563) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ผู้สอนจัดสถานการณ์ สภาพการณ์ หรือกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยผ่านการมี

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ และสามารถนำประสบการณ์การเรียนรู้นั้นไปใช้ได้

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึงกระบวนการที่ผู้สอนจัดกิจกรรมและสถานการณ์การเรียนรู้ เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ซึ่งรวมถึงการวางแผน การจัดการเรียนรู้ การวัดผล และการประเมินผล โดยเน้นการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และคุณธรรมของผู้เรียน ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้ควรสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

2) ความหมายของหลักอริยสัจ 4

พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ (2561) ได้ให้ความหมายของอริยสัจ 4 ไว้ดังนี้ว่า อริยะ หมายถึง บุคคลผู้บรรลุนิพพานแล้ว สัจ หมายถึง ความรู้แห่งความจริง ดังนั้นอริยสัจ หมายถึง ความจริงพระอริยะหรือความจริงอันประเสริฐเป็นชื่อธรรมที่สำคัญหมวดหนึ่งในพระพุทธศาสนา ประกอบด้วย 1) ทุกข์ 2) สมุทัย 3) นิโรธ 4) มรรค

พุทธทาสภิกขุ (2554) ได้ให้ความหมายของอริยสัจ 4 ไว้ดังนี้ว่า อริยสัจ 4 เป็นความจริงอันประเสริฐ ซึ่งทำให้รู้ความจริงเกี่ยวกับทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ความดับทุกข์ และหนทางแห่งความดับทุกข์หรือทางสายกลาง ซึ่งมีองค์ประกอบของขั้นตอนในการแก้ไขปัญหาคือ ทุกข์ ที่สำคัญ 4 ขั้น ดังนี้ 1) ชั้นทุกข์ คือ ปัญหาข้อมูล 2) ชั้นสมุทัย คือ สาเหตุของปัญหา 3) ชั้นนิโรธ คือ เป้าหมายในการแก้ไขปัญหา และ 4) ชั้นมรรค คือ แนวทางในการปฏิบัติ

วาสนา จินดาสวัสดิ์ และคณะ (2564) ได้ให้ความหมายของอริยสัจ 4 ไว้ดังนี้ว่า "อริยสัจ" หมายถึง ความจริงที่ทำให้ผู้เข้าใจและปฏิบัติตามบรรลุถึงความ เป็นอริยบุคคล เป็นความจริงที่เกี่ยวกับชีวิตเรา ไม่เป็นเท็จ ไม่แปรเป็นอย่างอื่น เป็นความจริงในตัวเองที่มนุษย์ทุกคนต้องเผชิญตลอดชีวิต ถ้ามนุษย์มีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ จะมองเห็นทางออกจากปัญหาที่ทรมานชีวิต ในคัมภีร์วิสุทธิมรรค พระพุทธโฆษาจารย์ ได้ให้ความหมายของอริยสัจ 4 ประการ ดังนี้ 1) เพราะเป็นธรรมที่พระอริยะทั้งหลายมีพระพุทธเจ้าเป็นต้นรู้แจ้งแล้ว 2) เพราะเป็นความจริงของพระอริยะทั้งหลายมีพระพุทธเจ้า เป็นต้น 3) เพราะเป็นเหตุแห่งการสำเร็จเป็นพระอริยะของพระอริยะทั้งหลาย

ชนาธิป ศรีโท (2563) ได้ให้ความหมายของอริยสัจ 4 ไว้ดังนี้ว่า อริยสัจ 4 ในบริบทของการศึกษาพระพุทธศาสนาในประเทศไทยส่วนใหญ่ เราจะได้ยินได้ฟังความหมายของคำว่า อริยสัจ 4 นี้ว่า ความจริงอันประเสริฐ พระธรรมปิฎก (ประยูร ธมฺมปุตฺโต) แปลว่า ความจริงอันประเสริฐ ความ

จริงของพระอริยยะ ความจริงที่ทำให้บุคคลผู้เข้าถึงให้เป็นอริยชน และความจริงอันทำให้บุคคลผู้ปฏิบัติห่างไกลจากข้าศึก

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ.ปยุตโต) (2562) ได้ให้ความหมายของอริยสัง 4 ไว้พร้อมขยายความหลักอริยสัง ดังนี้ว่าเป็นหลักธรรมสำคัญที่ครอบคลุมคำสอนทั้งหมดในพระพุทธศาสนา ดังต่อไปนี้ 1) ทุกข์ แปลว่า ความทุกข์หรือสภาพที่ทนได้ยาก ได้แก่ ปัญหาต่าง ๆ ของมนุษย์ กล่าวให้ลึกลงไปอีกหมายถึง สภาวะของสิ่งทั้งหลาย ที่ตกอยู่ในกฎธรรมดาแห่งความไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา ซึ่งประกอบด้วยภาวะบีบคั้น กดดัน ขัดแย้ง ขัดข้อง มีความบกพร่อง ไม่สมบูรณ์ในตัวเอง ขาดแก่นสาร และความเที่ยงแท้ ไม่อาจให้ความพึงพอใจเต็มอิมแท้จริง พร้อมทั้งจะก่อปัญหา สร้างความทุกข์ขึ้นมาได้เสมอ ทั้งที่เกิดเป็นปัญหาขึ้นแล้ว และที่อาจเกิดเป็นปัญหาขึ้นมาเมื่อใดเมื่อหนึ่ง ในรูปใดรูปหนึ่ง แก่ผู้ที่ยึดติดถือมั่นไว้ด้วยอุปาทาน 2) ทุกขสมุทัย เรียกสั้นๆ ว่า สมุทัย แปลว่า เหตุเกิดแห่งทุกข์หรือสาเหตุให้ทุกข์เกิดขึ้นได้แก่ ความอยาก ที่ยึดถือเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง โดยอาการที่มีเรา ซึ่งจะเสพที่จะได้ จะเป็นจะไม่เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ทำให้ชีวิตถูกบีบคั้นด้วยความเร่าร้อน ร่ารอน กระวนกระวาย ความหวงแหนเกลียดชัง หนักกลัว หวาดระแวง ความเบื่อหน่าย หรือความคับข้องติดขัดในรูปใดรูปหนึ่งอยู่ตลอดเวลา ไม่อาจปลอดโปร่งโล่งเบาเป็นอิสระ สดชื่นเบิกบานได้ อย่างบริสุทธิ์สิ้นเชิงไม่รู้จักความสุข ชนิดที่เรียกว่า ไร้ไฟฟ้าและไม่อืดเพื่อ 3) ทุกขนิโรธ เรียกสั้นๆ ว่า นิโรธ แปลว่า ความดับทุกข์ ได้แก่ภาวะที่เข้าถึง เมื่อกำจัดอวิชชา สำรอกตัณหาสิ้นแล้ว ไม่ถูกตัณหาย้อมใจหรือจูดลากไป ไม่ถูกบีบคั้นด้วยความรู้สึกระวนกระวาย ความเบื่อหน่าย หรือความคับข้องติดขัดอย่างใดๆ หลุดพ้นเป็นอิสระ ประสบความสุขที่บริสุทธิ์ สงบ ปลอดโปร่งโล่งเบาผ่องใสเบิกบาน เรียกสั้น ๆ ว่า นิพพาน 4) ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทา เรียกสั้นๆ ว่า มรรค แปลว่า ปฏิปทาที่นำไปสู่ความดับทุกข์หรือข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ ได้แก่ อริยอัฏฐังคิกมรรค หรือทางประเสริฐ มีองค์ประกอบ 8 คือ สัมมาทิฐิ ฯลฯ สัมมาสมาธิ ที่เรียกว่า มัชฌิมาปฏิปทา เพราะเป็นทางสายกลาง ซึ่งดำเนินไปพอดีที่จะให้ถึงนิโรธ โดยไม่ติดข้องหรือเียงไปหาที่สุดสองอย่าง คือ กามสุขัลลิกานุโยค (ความหมกมุ่นในกามสุข) และอัตตกิลมถานุโยค (การประกอบความลำบากแก่ตน คือ บีบคั้นทรมานตนเองให้เดือดร้อน)

จากความหมายของอริยสัง 4 ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า อริยสัง 4 เป็นหลักธรรมสำคัญในพระพุทธศาสนาที่กล่าวถึงความจริงอันประเสริฐ ประกอบด้วย 1) ทุกข์ คือ ความทุกข์ที่มีอยู่จริงในชีวิตมนุษย์ 2) สมุทัย คือ สาเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากตัณหาหรือความอยาก 3) นิโรธ คือ การดับทุกข์หรือการหลุดพ้นจากความทุกข์ โดยการกำจัดตัณหาและอวิชชา 4) มรรค คือ หนทาง

ในการดับทุกข์ ซึ่งประกอบด้วยองค์ 8 หรืออริยมรรคมีองค์ 8 ที่เป็นทางสายกลางระหว่างการหมกมุ่นในกามสุขและการทรมานตนเอง

การจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย โดยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และคุณธรรมของผู้เรียน รวมทั้งตอบสนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ใช้หลักการ 4 ข้อจากพระพุทธศาสนา เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างได้แก่ 1) ทุกข์ 2) สมุทัย 3) นิโรธ 4) มรรค

2.4.3 ความสำคัญการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

1) ความสำคัญการจัดการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้คือ การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน

กุลิศรา จิตรชญานิษฐ์ (2562) ให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่เจริญ งอกงาม ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์สังคม และสติปัญญา โดยภาพรวมการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญหลายประการดังนี้ 1) ช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงาม 2) ช่วยทำให้จุดมุ่งหมายการจัดการศึกษาบรรลุผลตามเป้าหมาย 3) ช่วยเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนสามารถที่จะนำไปใช้ในการดำรงชีวิต 4) ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม 5) ทำให้ผู้เรียนรู้จักเอาตัวรอด 6) ช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับผู้เรียน 7) นำไปสู่การสร้างเสริมอาชีพหรือรายได้ให้กับผู้เรียน 8) ผู้เรียนนำองค์ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ไปใช้พัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติ

กัลัญญา เพชรภรณ์ (2563) ให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้เปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้านไปสู่ความสำเร็จในชีวิต ทั้งนี้ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนเป็นสำคัญ หากผู้สอนเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียน ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ และประสบการณ์ที่ได้ไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

ณัฐวุฒิ ใจแน่น (2564) ให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสร้างสรรค์ด้วยตนเองการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาคนให้มีความเจริญงอกงามในทุกๆ ด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพราะความรู้ที่เกิดจากการเรียนการสอนเป็นเครื่องมือที่จำเป็นและขาดไม่ได้ในสังคมยุคปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2564) ให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้เน้นที่การนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน การแก้ปัญหา และการใช้ชีวิต ผู้สอนต้องบูรณาการความรู้สหวิทยาการ (Multidisciplinary) และจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นให้ความสำคัญกับผู้เรียน ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นและเพียงพอเพื่อนำมาสู่การประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการคิด ลงมือทำ สะท้อนคิด เน้นการปฏิบัติ ปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียน เชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียน

จากความสำคัญการจัดการเรียนรู้ข้างต้นสามารถสรุปได้ การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ เพื่อบรรลุเป้าหมายด้านมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ความสำเร็จในชีวิตของผู้เรียนขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม โดยเน้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ผู้สอนต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ บูรณาการความรู้สหวิทยาการ และนำความรู้ไปสร้างสรรค์ด้วยตนเอง ผ่านการมีส่วนร่วมในการคิด ลงมือทำ และสะท้อนการคิด เน้นการปฏิบัติและปรับปรุงตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน การแก้ปัญหา และการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการสร้างเสริมอาชีพ และการพัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติ

2) ความสำคัญตามหลักอริยสัจ 4

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2556) กล่าวถึงความสำคัญของอริยสัจ 4 ไว้ว่า อริยสัจสามารถใช้เป็นวิธีคิด วิธีมอง วิธีแก้ปัญหาได้ทุกกรณี เช่น เมื่อเกิดปัญหาอะไรขึ้นมา ก็ลองพิจารณาด้วยวิธีคิดแบบอริยสัจว่า 1) นี่คืออะไร (ทุกข์) 2) มาจากสาเหตุใด (สมุทัย) 3) ทางออกคืออะไร (นิโรธ) 4) จะลงมือแก้ปัญหาต้องทำอย่างไร (มรรค) คนที่มองปัญหาต่าง ๆ ด้วยวิธีคิดแบบอริยสัจ จะกลายเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่สามารถพิชิตได้ทุกปัญหา

ชนาธิป ศรีโท (2563) กล่าวถึงความสำคัญของอริยสัจ 4 ไว้ว่า หลักอริยสัจ นอกจากเป็นคำสอนที่ครอบคลุมหลักธรรมทั้งหมดในพระพุทธศาสนา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติดังกล่าวมาแล้ว ยังมีคุณค่าที่น่าสังเกตอีกหลายประการ ซึ่งพอสรุปได้ ดังนี้ 1) เป็นวิธีการแห่งปัญญา ซึ่งดำเนินการแก้ไขปัญหามาตรบบแห่งเหตุผล เป็นระบบวิธีแบบอย่าง ซึ่งวิธีการแก้ปัญหาใดๆ ก็ตามที่จะมีคุณค่าและสมเหตุสมผล จะต้องดำเนินไปในแนวเดียวกันเช่นนี้ 2) เป็นการแก้ปัญหาและจัดการกับชีวิตของตน ด้วยปัญญาของมนุษย์เองโดยนำเอาหลักความจริงที่มีอยู่ตามธรรมชาติมาใช้ประโยชน์ ไม่ต้องอ้างอำนาจ ตลบันดาลของตัวการพิเศษเหนือธรรมชาติหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใด ๆ 3) เป็นความจริงที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของคนทุกคน ไม่ว่าจะมนุษย์จะเติบโตออกไปเกี่ยวข้องกับสิ่งที่อยู่ห่างไกลตัวกว้างขวางมากมายเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าเขายังจะต้องมีชีวิตของตนเองที่มีคุณค่า และสัมพันธ์กับสิ่งภายนอกเหล่านั้นอย่างมีผลดีแล้ว เขาจะต้องเกี่ยวข้องและใช้ประโยชน์จากหลักความจริงนี้ตลอดไป 4) เป็นหลักความจริงกลาง ๆ ที่ติดเนื่องอยู่กับชีวิต หรือเป็นเรื่องของชีวิตเองแท้ ๆ ไม่ว่าจะมนุษย์จะสร้างสรรค์ศิลปวิทยาการ หรือดำเนินกิจการใด ๆ ขึ้นมา เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาความเป็นอยู่ของตน และไม่ว่าศิลปวิทยาการ หรือกิจการต่าง ๆ นั้น จะเจริญขึ้นเสื่อมลง สูญสลายไปหรือเกิดมีใหม่มาแทน อย่างไรก็ตาม หลักความจริงนี้ก็ยังคงยืนยงใหม่ และใช้เป็นประโยชน์ได้ตลอดทุกกาล

ชนา ดุริยางคเศรษฐ์ และสุนันทา ศรีศิริ (2563) กล่าวถึงความสำคัญของอริยสัจ 4 ไว้ว่า หลักอริยสัจ นอกจากเป็นคำสอนที่ครอบคลุมหลักธรรมทั้งหมดในพระพุทธศาสนา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติดังกล่าวมาแล้ว ยังมีคุณค่าที่น่าสังเกตอีกหลายประการ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ เป็น วิธีการแห่งปัญญา ซึ่งวิธีการแก้ปัญหาใด ๆ ก็ตามที่จะมีคุณค่าและสมเหตุสมผลของมนุษย์เอง โดยนำเอาหลักความจริงที่มีอยู่ตามธรรมชาติมาใช้ประโยชน์

ฉัตรมงคล แก้ววีรศรี (2564) กล่าวถึงความสำคัญของอริยสัจ 4 ไว้ว่าเป็นวิธีการแห่งปัญญา โดยเป็นเครื่องนำทางในการดำเนินชีวิตธรรมทุกข้อ หากปฏิบัติตามอย่างจริงจังจะเป็นประโยชน์แก่ชีวิตอย่างมากทั้งสิ้น พุทธธรรมนั้นสอนทั้งการดำเนินชีวิตที่จะทำให้ชีวิตตนมีค่าหรือเป็นชีวิตที่ประเสริฐ ชีวิตที่อยู่กับความเจริญและคุณธรรมและสอนการดำเนินชีวิตให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างสามัคคี สงบ และเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม

ทิมงานทรูปลูกปัญญา (2564) กล่าวถึงความสำคัญของอริยสัจ 4 ไว้ว่า อริยสัจ 4 คือหลักธรรมสำคัญในพระพุทธศาสนา อริยสัจ 4 อธิบายการเกิดขึ้น และการดับหายของสภาวะที่เรียกว่าความทุกข์ ความทุกข์นั้น คือสภาวะที่เกิดขึ้นจากการดำรงอยู่ของเหตุ และปัจจัยต่างๆ ที่มาประชุมพร้อมกัน เมื่อปัจจัยแห่งทุกข์นั้นสิ้นไป ความทุกข์ก็ย่อมที่จะดับหายไปด้วย

จากความสำคัญของหลักอริยสัจ 4 ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าหลักอริยสัจ 4 เป็นหลักธรรมสำคัญที่ครอบคลุมคำสอนทั้งหมดในพระพุทธศาสนา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยมีคุณค่าในการอธิบายการเกิดขึ้นและการดับไปของสภาวะที่เรียกว่าความทุกข์ หลักการนี้ถือเป็นวิธีการแห่งปัญญา และเป็นเครื่องนำทางในการดำเนินชีวิต ซึ่งดำเนินการแก้ไขปัญหามาตามระบบแห่งเหตุผล โดยเน้นให้มนุษย์ใช้ปัญญาของตนเองจัดการกับชีวิต โดยนำหลักความจริงที่มีอยู่ตามธรรมชาติมาใช้ประโยชน์ ไม่จำเป็นต้องอ้างอิงถึงอำนาจดลบันดาลของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ อริยสัจ 4 คือ หลักความจริงกลาง ๆ ที่ติดเนื่องอยู่กับชีวิตของทุกคน และสามารถใช้เป็น วิธีคิด วิธีมอง วิธีแก้ปัญหาได้ทุกกรณี ด้วยกระบวนการที่เป็นระบบ 4 ขั้นตอน ซึ่งเปลี่ยนผู้ปฏิบัติให้กลายเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่สามารถพิชิตได้ทุกปัญหา ความจริงนี้จะคงยืนยงและใช้เป็นประโยชน์ได้ตลอดเวลา ซึ่งการปฏิบัติตามหลักธรรมนี้อย่างจริงจังจึงนำมาซึ่งชีวิตที่ประเสริฐ และช่วยให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างสามัคคีและเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม

ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีความเจริญงอกงามอย่างครบถ้วนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ความรู้จากการสอนเป็นเครื่องมือจำเป็นและขาดไม่ได้ในสังคมปัจจุบัน ซึ่งความสำเร็จของผู้เรียนขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมของผู้สอน การจัดการเรียนรู้เน้นการนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน การแก้ปัญหา และการดำรงชีวิต โดยต้องจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองผ่านการคิด ลงมือทำ และสะท้อนคิด ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงาม ได้รับการเสริมสร้างทักษะ และนำไปสู่การพัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติ ในขณะที่ หลักอริยสัจ 4 เป็นคำสอนที่ครอบคลุมหลักธรรมทั้งหมด ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ถือเป็น วิธีการแห่งปัญญา และระบบแห่งเหตุผลในการแก้ไข ปัญหา โดยเป็นหลักความจริงกลาง ๆ ที่ติดเนื่องอยู่กับชีวิตของคนทุกคน และสามารถใช้เป็น วิธีคิด วิธีมอง วิธีแก้ปัญหาได้ทุกกรณีตามระบบ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ทุกข์, สมุทัย, นิโรธ, และ มรรค หลักการนี้ช่วยให้มนุษย์ใช้ปัญญาของตนเองจัดการกับชีวิตได้ โดยนำหลักความจริงตามธรรมชาติมาใช้ประโยชน์ และนำไปสู่การมีชีวิตที่ประเสริฐและสังคมที่สงบสามัคคี

2.4.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

สาโรช บัวศรี (2541) ได้อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้ตามขั้นทั้ง 4 ของอริยสัจ โดยนำหลักอริยสัจ 4 มาใช้ร่วมกับกิจในอริยสัจ 4 ดังนี้ ขั้นทุกข์ เทียบกับ ขั้นตอนปัญหาที่ต้องการแก้ไข ขั้นสมุทัย เทียบกับ ขั้นตอนตั้งสมมติฐาน วิเคราะห์หาสาเหตุและตั้งสมมติฐาน ขั้นนิโรธ เทียบกับ

ชั้นทดลอง และ เก็บข้อมูล เพื่อพิสูจน์สมมติฐาน ชั้นมรรค เทียบกับ ชั้นวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตโต) (2558) ได้อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้ตามขั้นทั้ง 4 ของ อริยสัจ โดยนำหลักอริยสัจ 4 มาใช้ร่วมกับกิจในอริยสัจ 4 ดังนี้ พระพุทธเจ้าทรงใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับอุปนิสัยเวไนยสัตว์ที่มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นกษัตริย์ เศรษฐี หรือ แม้กระทั่ง ยาก ก็ทรงสอนโดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของทุกคนที่มีความทัดเทียมกัน ทรงใช้เทคนิคในการสอนที่หลากหลาย คือ 1) ทรงสอนจากเรื่องที่เข้าใจง่ายไปหาเรื่องที่เข้าใจยาก เช่น อริยสัจ 4 ทรงสอน เรื่องทุกข์เป็นอันดับแรก 2) ทรงสอนไปตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก 3) ทรงสอนโดยให้ผู้ฟังเจอประสบการณ์ด้วยตัวเองโดยตรง เช่น ทรงสอนพระนันทะที่มีความใคร่ในรูปงาม ด้วยการพาไปหาหมู่เทพอัปสรที่มีโฉมงามยิ่งกว่า จนทำให้พระนันทะเกิดความสังเวช 4) ทรงสอนตรงไปตรงมา ไม่วกวน 5) ทรงสอนอย่างมีเหตุมีผลที่ผู้ฟังปฏิบัติตามแล้วได้ผลจริง เช่น ในคราวที่ อัญญาโกณฑัญญะ ฟังพระธัมมจักกัปปวัตตนสูตรแล้วดวงตาเห็นธรรม 6) ทรงสอนให้พอดีกับระดับสติปัญญาของผู้ฟัง 7) ทรงสอนในสิ่งที่ เป็นประโยชน์แก่ชาวโลก

พระปลัดจิวพันธ์ อมรรสี (2558) ได้อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้ตามขั้นทั้ง 4 ของ อริยสัจ โดยนำหลักอริยสัจ 4 มาใช้ร่วมกับวิธีการสอนที่เรียกว่า วิธีแห่งปัญญา คล้ายกับหลักอริยสัจ 4 เป็นอย่างมาก ถึงกระนั้นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ก็สามารถประยุกต์ให้เข้ากับวิธีการแห่งปัญญาได้ ดังนี้ 1) ขั้นกำหนดปัญหา (ขั้นทุกข์) ผู้สอนกำหนดปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นความสนใจผู้เรียน นักเรียนต้องพิจารณาปัญหาอย่างรอบคอบจึง จะเกิดการเรียนรู้ 2) ขั้นตั้งสมมติฐาน (ขั้นสมุทัย) เมื่อผู้สอนกำหนดประเด็นปัญหาแล้ว ให้ผู้เรียน ช่วยกันพิจารณาหาสาเหตุของปัญหาที่ครูกำหนดให้ด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนตระหนักว่า ในการ แก้ปัญหาใด ๆ ก็ตาม ต้องเริ่มที่สาเหตุหรือรากเหง้าของปัญหา 3) ชั้นทดลองเก็บข้อมูล (ขั้นนิโรธ) แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มวางแผนการทำงานร่วมกัน ในการสืบค้นข้อมูลของปัญหา 4) ชั้นวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล (ชั้นมรรค) ให้ผู้เรียนได้ทดลองเก็บข้อมูล แก้ปัญหาด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยครูเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำ เมื่อผู้เรียนสามารถสรุปวิธีการแก้ปัญหาเป็นองค์ความรู้ได้แล้วให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง

วิทย์ วิศเวทย์ และเสถียรพงษ์ วรรณปก (2560) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ตามขั้นทั้ง 4 ของอริยสัจไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา หรือขั้นทุกข์ ครูช่วยนักเรียนให้ได้ศึกษาพิจารณาดูปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง ด้วยความรอบคอบ และพยายามกำหนดขอบเขตของปัญหา ซึ่งนักเรียนจะต้องคิดแก้ไขให้ได้

ขั้นที่ 2 ขั้นสมมติฐานหรือขั้นสมุทัย

1) ครูช่วยให้นักเรียนได้พิจารณาเองว่า สาเหตุของปัญหาที่ยกขึ้นมากล่าวในขั้นที่ 1 นั้น มีอะไรบ้าง

2) ครูช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจว่าในการแก้ปัญหาใด ๆ นั้น ต้องกำจัดหรือดับที่ต้นตอ หรือแก้ปัญหาลำต้น

3) ครูช่วยให้นักเรียนได้คิดว่าในการแก้ที่สาเหตุนั้น อาจจะกระทำอะไรได้บ้าง คือ กำหนดสิ่งที่กระทำเป็นข้อ ๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นการทดลองหรือเก็บข้อมูล หรือขั้นนิโรธ

1) ขั้นทำให้แจ้ง ครูต้องสอนให้นักเรียนได้กระทำ หรือทำการทดลองด้วยตนเองตามหัวข้อต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในขั้นที่ 2

2) เมื่อทดลองได้ผลประการใด ต้องบันทึกผลการทดลองแต่ละอย่างหรือที่เรียกว่า บันทึกข้อมูลไว้เพื่อพิจารณาในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 4 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผล หรือมรรค

1) จากการทดลองกระทำด้วยตนเองหลาย ๆ ครั้ง ย่อมจะได้ผลออกมาชัดเจน ผลบางประการชี้ให้เห็นว่า แก้ปัญหาได้บ้าง แต่ไม่ค่อยชัดเจนนัก ผลที่ถูกต้องชี้ให้เห็นว่าแก้ปัญหาได้แน่นอนแล้ว และได้บรรลุจุดหมายแล้ว ได้แนวทางหรือข้อปฏิบัติที่เราต้องการแล้ว เหล่านี้หมายความว่า จะต้องวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้นบันทึกไว้ในขั้นที่ 3 จนแจ่มแจ้งว่าทำอย่างไรจึงจะแก้ปัญหาที่กำหนดในขั้นที่ 1 ได้สำเร็จ

2) จากการวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะทำให้เห็นว่าสิ่งใดแก้ปัญหาได้จริง ต่อไปก็สรุปการกระทำที่ได้ผลนั้นไว้เป็นข้อ ๆ หรือเป็นระบบ หรือเป็นแนวทางปฏิบัติ และให้ลงมือกระทำหรือปฏิบัติ อย่างเต็มที่ตามแนวทางนั้นโดยทั่วกัน

วิภาพรรณ พินลา และวิภาดา พินลา (2563) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ตามขั้นทั้ง 4 ของอริยสัจไว้ดังนี้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วย

การให้ ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้ ชี้แนะแนวทาง แนะนำและให้คำปรึกษา นอกเหนือจากนั้นขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนว่าจะเรียนรู้ได้มากเพียงใด กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ มี 4 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) ขั้นวิเคราะห์ปัญหา (ขั้นทุกข์) หมายถึง การแยกแยะประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น โดยครูเป็นผู้สร้างสถานการณ์ปัญหาขึ้นหรือนักเรียนกำหนดประเด็นปัญหาเอง
- 2) ขั้นหาสาเหตุ (ขั้นสมุทัย) หมายถึง การให้ผู้เรียนได้ค้นหาที่มาของปัญหาด้วยตัวเองว่ามีอะไรบ้าง
- 3) ขั้นทดลองเก็บข้อมูล (ขั้นนิโรธ) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้รู้ที่มาของปัญหา แล้วทดลองเก็บข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ จนกระทั่งค้นพบวิธีแก้ปัญหาก็ถูกต้องและได้ผลที่สุด
- 4) ขั้นวิเคราะห์และสรุปผล (ขั้นมรรค) หมายถึง เมื่อนักเรียนค้นพบวิธีแก้ปัญหาก็ให้สรุป เป็นกระบวนการเพื่อนำไปปฏิบัติ ทั้ง 4 ขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบ และมีเหตุผลและพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระมากขึ้น

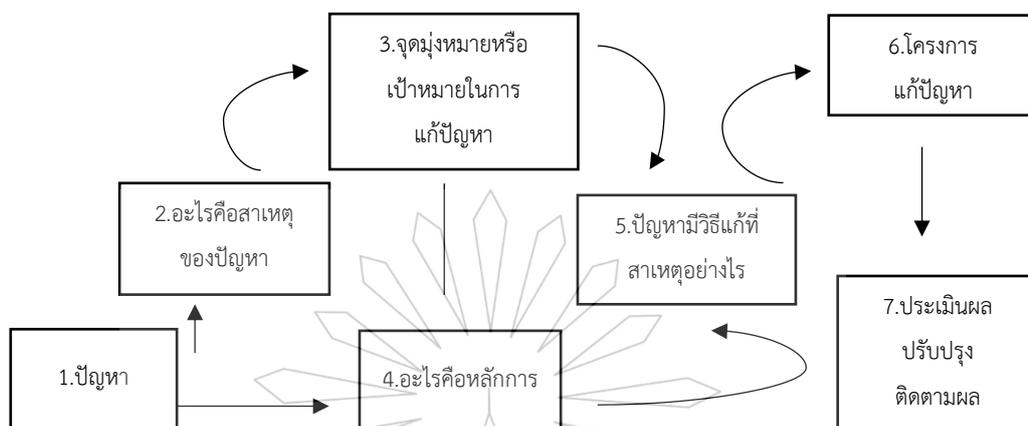
วีรยุทธ วิเชียรโชติ และนวลเพ็ญ วิเชียรโชติ (2563) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ตามขั้นทั้ง 4 ของอริยสัจไว้ดังนี้ว่า วิธีการทางวิทยาศาสตร์มีทั้งทางโลก และทางธรรม กระบวนการวิธี วิทยาศาสตร์ทางโลกคือวิธีที่แสวงหาความจริงทางวัตถุโดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และกายสัมผัส เป็นอุปกรณ์สำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลทางวัตถุ เพื่อแก้ปัญหา กล่าวโดยสรุป วิธีทางวิทยาศาสตร์ทางโลก คือ วิธีแก้ปัญหโดยเหตุผล และข้อมูลที่เป็นรูปธรรม มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- ขั้นที่ 1 การเห็นปัญหาและการวิเคราะห์ปัญหา
- ขั้นที่ 2 การเสนอเหตุแห่งปัญหาในรูปของการตั้งสมมติฐาน
- ขั้นที่ 3 การทดสอบสมมติฐานด้วยข้อมูล
- ขั้นที่ 4 การสรุปผล จุดมุ่งหมายของวิธีวิทยาศาสตร์ทางโลก

เพื่อการเข้าใจและการควบคุมสิ่งแวดล้อม ภายนอกของมนุษย์ ส่วนกระบวนการวิธีทางวิทยาศาสตร์ทางธรรมใช้สำหรับแสวงหาความเจริญทั้งทางจิตใจ และวัตถุ (นามธรรมและรูปธรรม) สำหรับกระบวนการวิธีทางวิทยาศาสตร์ทางธรรม คือ วิธีแห่งอริยสัจ 4 เป็นวิธีแก้ปัญหทางจิตใจโดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้าและใจ เป็นอุปกรณ์สำคัญในการเก็บข้อมูลทั้งทางวัตถุ และทางจิตใจ เพื่อการแก้ปัญหา กล่าวโดยสรุป วิธีทางวิทยาศาสตร์ทางธรรม ได้แก่ อริยสัจ 4 วิธีการของอริยสัจ 4

ยังเป็นวิธีที่มุ่งให้ผู้เรียน “แก้ปัญหาเป็น” อีกด้วย สามารถแสดงเป็นระบบโครงสร้างของการแก้ปัญหาได้ดังนี้

ตารางที่ 2.5 ระบบโครงสร้างของการแก้ปัญหา

หมายเลข 1 คือ ทุกข์ หมายเลข 2 คือ สมุทัย หมายเลข 3,4,5 คือ นิโรธ หมายเลข 6,7 คือ มรรค

พระมหาศรสมเด็จ สจจกฐญา (2564) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ตามขั้นทั้ง 4 ของอริยสัจไว้ดังนี้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการแก้ปัญหาเป็นการคิดที่แก้ปัญหาย่างเป็นระบบ มีเหตุผล และเป็นลำดับขั้นตอน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนจัดสภาพแวดล้อมและสร้างบรรยากาศให้สะดวกแก่การเรียนรู้ สสำรวจความพร้อมของผู้เรียน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เริ่มเข้าสู่เนื้อหาด้วยคำถาม สื่อการเรียนรู้ต่างๆ เช่น ภาพ วีดิโอ เป็นต้น ที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน แบ่งออกเป็น 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 2.1 กำหนดปัญหา (ขั้นทุกข์) ประกอบด้วย

1) ผู้สอนกำหนด และนำเสนอปัญหาให้กับผู้เรียน พยายามให้ผู้เรียนทำความเข้าใจ และเห็นความสำคัญต่อปัญหานั้นและพยายามสร้างความรู้สึกให้ผู้เรียนให้เกิดความตระหนักว่า สิ่งที่ครูผู้สอนนำเสนอเป็นปัญหาของทุกคน ทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหานั้น และทุกคนจะต้องร่วมมือกันช่วยแก้ปัญหา เพื่อความสงบสุขของทุกคน 2) ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนให้ได้ศึกษาพิจารณาดูปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง ด้วยความรอบคอบและพยายามกำหนดขอบเขตของปัญหา ซึ่งผู้เรียนจะต้องคิดแก้ให้ได้

ขั้นที่ 2.2 ขั้นตั้งสมมติฐาน (ขั้นสมมุติ) ประกอบด้วย

1) ผู้เรียนพิจารณาปัญหาที่ผู้สอนนำเสนอว่า ปัญหาเหล่านั้นมีสาเหตุมาจากอะไร 2) ผู้สอนอธิบายและเร้าผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจและรู้สึกว่ ปัญหาเหล่านั้นจะต้องถูกกำจัดไป 3) ผู้สอนให้ผู้เรียนตระหนักคิดว่า นักเรียนจะสามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นได้อย่างไร

ขั้นที่ 2.3 ทดลองและเก็บข้อมูล (ขั้นนิโรธ)

1) ผู้สอนนำเสนอหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาให้แก่ผู้เรียน พร้อมอธิบายเนื้อหาและความสำคัญของหลักธรรมเหล่านั้น เพื่อเป็นทางเลือกหนึ่งให้ผู้เรียนสามารถนำมาประยุกต์หรือปรับใช้ในการแก้ปัญหา 2) ผู้สอนให้ผู้เรียนเสนอความคิดของตนเองในการแก้ปัญหาเหล่านั้น ซึ่งผู้เรียนต้องตัดสินใจ เลือกหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาใช้ในการแก้ปัญหาน้อย 1 หลักธรรม และสามารถเสนอวิธีการอื่น ๆ ด้วยก็ได้ พร้อมอธิบายเหตุผลประกอบที่เลือกวิธีการนั้น เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ 3) ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนได้รวบรวมข้อมูลวิธีการแก้ปัญหาจากผู้เรียนคนอื่น ๆ พร้อมพิจารณาว่า ผู้เรียนคนอื่น ๆ เลือกหลักธรรมและวิธีการใดมาใช้ในการแก้ปัญหา พร้อมศึกษาเหตุผลที่ผู้เรียนอื่น ๆ เลือกหลักธรรมและวิธีการนั้นมาใช้ในการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 2.4 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล (ขั้นมรรค)

1) ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันระดมสมองพิจารณาว่า ปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้นถูกแก้ด้วยหลักธรรม หรือวิธีการต่าง ๆ มีความเหมาะสมหรือไม่ 2) ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันตัดสินใจเลือกหลักธรรม หรือวิธีการที่เหมาะสมที่สุดในการแก้ปัญหานั้น ๆ 3) ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสอบถามและแสดงความคิดเห็น 4) ผู้สอนสรุปผลความเชื่อมโยงระหว่างปัญหากับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาและวิธีการอื่น ๆ ที่นำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุปผล

- 3.1 ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากเรื่องที่ศึกษา
- 3.2 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำวิธีการแก้ปัญหาตามหลักอริยสัจ 4 และความรู้เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
- 3.3 ผู้สอนให้ผู้เรียนบอกประโยชน์ที่ได้รับจากเรื่องที่ศึกษา และเสนอแนวทางการนำความรู้นี้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- 3.4 ผู้สอนวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบต่างๆ เช่น การสุ่มถาม การสังเกต พฤติกรรม การทำแบบทดสอบ เป็นต้น

จากการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ผู้วิจัยได้นำแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของ วิภาพรรณ พินลา และวิภาดา พินลา (2563) มาเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้ แนวคิดดังกล่าวเหมาะสมกับบริบทของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และมีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ขณะที่ครูทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะแนวทาง แนะนำ และให้คำปรึกษา นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ยังขึ้นอยู่กับศักยภาพความสามารถของผู้เรียน สำหรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นทุกข์ 2) ขั้นสมุทัย 3) ขั้นนิโรธ และ 4) ขั้นมรรค ซึ่งในแต่ละขั้นผู้วิจัยได้กำหนดคำที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา (ทุกข์) หมายถึง การแยกแยะประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น โดยครูเป็นผู้สร้างสถานการณ์ปัญหาขึ้นหรือให้นักเรียนกำหนดประเด็นปัญหาเอง

ขั้นที่ 2 ศึกษาต้นเหตุ (สมุทัย) หมายถึง การให้ผู้เรียนได้ค้นหาที่มาของปัญหาด้วยตัวเองว่ามีอะไรบ้าง

ขั้นที่ 3 ขอบเขตวิธี (นิโรธ) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้รู้ที่มาของปัญหา แล้วทดลองเก็บข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ จนกระทั่งค้นพบวิธีแก้ปัญหาก็ถูกต้องและได้ผลที่สุด

ขั้นที่ 4 เลือกชี้ทางออก (มรรค) หมายถึง เมื่อนักเรียนค้นพบวิธีแก้ปัญหาก็ให้สรุปเป็นกระบวนการเพื่อนำไปปฏิบัติ ทั้ง 4 ขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบและมีเหตุผลและพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระมากขึ้น

2.5 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.5.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

สุรางค์ ไควตระกูล (2550) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ ที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือจากการฝึกหัดรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงความรู้ของผู้เรียน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การเตรียมการสอนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางการสอนสำหรับครู อันจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรมวิชาการ (2554) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นการจัดโปรแกรมการสอน ของวิชาใดวิชาหนึ่งไว้วงหน้าเพื่อใ้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

วัชรพล วิบูลยศรีน (2561) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนเพื่อดำเนินการส่งผ่านเนื้อหาไปยังผู้เรียนผ่านกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วยการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ (สิ่งที่ผู้เรียนได้รับ) วิธีการบรรลุหรือไปยังเป้าหมาย (ขั้นตอน กระบวนการ) และวิธีการวัดคุณภาพของการบรรลุเป้าหมาย

พงศ์ผกา เดชโนนสังข์ (2562) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นการวางแผนการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ซึ่งเป็นแผนที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาการเรียนของตนเองด้วยกิจกรรมหลากหลาย

ชัชวาล เหลืองคำ (2565) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นเครื่องมือคู่มือของครูที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดย มีการเตรียมไว้วงหน้าเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่สอนและแผนการจัดการเรียนรู้เปรียบเสมือนยานพาหนะ ที่จะส่งให้ถึงจุดหมาย พัฒนาการเรียนของผู้เรียนให้ดีและมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม โดยใช้การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน ใหม้มีความรู้ความสามารถ มีทัศนคติ มีความจำที่ดีขึ้น ตลอดจนพฤติกรรม การกระทำที่ดีขึ้น สามารถนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

จากความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือ เอกสารที่ครูจัดเตรียมไว้ล่วงหน้าเพื่อกำหนดแนวทางการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรลุเป้าหมายการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ แผนการจัดการเรียนรู้นี้ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้, วิธีการสอน, ขั้นตอนการดำเนินการ, และวิธีการวัดผลการเรียนรู้เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุผลสำเร็จ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือความรู้ของผู้เรียนผ่านกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน

2.5.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2545) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าการวางแผนจัดการเรียนรู้อาจช่วยให้ผู้สอนทราบวาในแต่ละสัปดาห์หรือแต่ละชั่วโมงผู้สอนควรจะสอนรายวิชาใด ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ครอบคลุมเรื่องราວอะไรบ้างรวมทั้งการสำรวจสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้และสามารถทำการประเมินผลผู้เรียนทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ได้ตามเป้าหมายสำคัญของแผนการเรียนรู้นี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ 6 ประการดังนี้

1) ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนย่อมจะสอนด้วยความ คล่องแคล่ว เป็นไปตามลำดับขั้นตอน อย่างราบรื่น ไม่ติดขัด เพราะได้เตรียมการทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว การสอนก็

จะดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์ 2) ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนสอนอย่างมีแผน มีเป้าหมาย และมีทิศทางในการสอน มิใช่สอนอย่างเลื่อนลอย ผู้เรียนได้รับความรู้ ความคิด เกิดเจตคติ เกิดทักษะ และเกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ ทำให้เป็นการเรียนการสอนที่มีคุณค่า 3) ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการสอน ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาสาระที่จะสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล แล้วจัดทำออกมาเป็นแผนการสอน เมื่อผู้สอนสอนตามแผนการสอน ก็ย่อมทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามจุดมุ่งหมายและทิศทางของหลักสูตร 4) ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่มีแผนการสอน เนื่องจากในการวางแผนการสอนผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการสอน รวมทั้งการจัดเวลา สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยสะดวกและง่ายตายขึ้น ดังนั้น เมื่อมีการวางแผนการสอนที่รอบคอบและปฏิบัติตามแผนการสอนที่วางไว้ ผลของการสอนย่อมสำเร็จได้ดีกว่าการไม่ได้วางแผนการสอน 5) ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวนหรือการออกข้อทดสอบเพื่อวัดผลประเมินผลผู้เรียนได้ นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนมีเอกสารไว้ให้แนวทางแก่ผู้ที่เข้าสอนแทนในกรณีจำเป็น เมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนเองได้ ผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน 6) ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาเรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอนสอนด้วยความพร้อมเป็นความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจ และความพร้อมทางด้านวัตถุ ความพร้อมทางด้านจิตใจคือความมั่นใจในการสอน เพราะผู้สอนได้เตรียมการสอนมาอย่างรอบคอบ ส่วนความพร้อมทางด้านวัตถุ คือ การที่ผู้สอนได้เตรียมเอกสารหรือสื่อการสอนไว้อย่างพร้อมเพรียง เมื่อผู้สอนเกิดความพร้อมในการสอน ย่อมสอนด้วยความกระฉ่างแจ้ว ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในบทเรียน อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (2558) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีรายละเอียดสำคัญ ดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นครูมืออาชีพ มีการเตรียมล่วงหน้า แผนการจัดการเรียนรู้จะสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการสอน สื่อ นวัตกรรม และจิตวิทยาการ เรียนรู้มาผสมผสานกันหรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่ตนเองสอนอยู่ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้า หาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการสอน สื่อ นวัตกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล 3) แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ครูผู้สอนและครูที่จะปฏิบัติการสอนแทน สามารถปฏิบัติการสอนแทนได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ 4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป 5) แผนการจัดการเรียนรู้เป็น

หลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะหรือตำแหน่งได้

กัญญา เพชรภรณ์ (2563) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญต่อผู้สอน คือ 1) ทำให้ผู้สอนได้มีการวางแผนและการเตรียมการสอนล่วงหน้า ได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เกี่ยวกับเทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม วิธีการวัดและประเมินผล ตลอดจนการนำหลักจิตวิทยาามาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ 2) ข้อมูลที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนา หรือปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

อมรรัตน์ ศรีวิเศษ (2566) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า 1) ทำให้เกิดการวางแผนวิธีจัดกิจกรรมเรียนรู้ วิธีเรียนที่ถูกหลักการ 2) ช่วยให้ครูผู้สอนมีสื่อการเรียนรู้ที่ทำด้วยตนเอง ความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ช่วยให้เกิดความสะดวกแทนในกรณี que ผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนได้

จากความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างมากเนื่องจาก 1) ช่วยให้ผู้สอนมั่นใจในกระบวนการสอนและสามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่น 2) ทำให้การสอนมีคุณค่าและเป็นไปตามหลักสูตร โดยผู้สอนได้เตรียมการล่วงหน้า 3) ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสอนโดยการวางแผนอย่างรอบคอบ 4) เป็นเอกสารเตือนความจำและแนวทางในการสอนต่อเนื่อง 5) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาและผู้สอน 6) ช่วยในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในอนาคต แผนการจัดการเรียนรู้จึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่

2.5.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534) ได้อธิบายถึงแผนการจัดการเรียนรู้ว่า ประกอบด้วย หัวข้อสำคัญ ดังต่อไปนี้ 1) สาระสำคัญ 2) จุดประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กิจกรรมการเรียนการสอน 6) การวัดและประเมินผล 7) กิจกรรมเสนอแนะเพิ่มเติม หรือภาคผนวก

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551) ได้อธิบายถึงแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีหลายรูปแบบอาจอยู่ในรูปของความเรียงหรือตาราง หรือทั้งความเรียงและตารางร่วมกันก็ได้ดังตัวอย่างที่กล่าวมา ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบได้ตามความเหมาะสม จะเห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ 1) ส่วนนำหรือหัวแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ (องค์ประกอบที่สำคัญ) 3) ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2552) ได้อธิบายถึงแผนการจัดการเรียนรู้ว่า องค์ประกอบของแผนโดยทั่วไปจะมี 7 องค์ประกอบดังนี้ 1) สาระสำคัญ เป็นการเขียนในลักษณะเป็นความคิดรวบยอด หรือ Concept 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ เขียนในลักษณะจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 3) สาระการ

เรียนรู้ เป็นการเขียนเนื้อหาสาระในลักษณะเป็นประเด็นสำคัญสั้น ๆ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนรู้ ระบุวิธีสอน กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เทคนิคการสอนที่หลากหลาย 5) สื่อ แหล่งการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ จะกำหนดสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ ประกอบการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจน มีใบความรู้ ใบงาน แบบฝึกทักษะการเรียนรู้เอกสาร เพิ่มเติมสำหรับผู้สอนตามความเหมาะสม 6) การวัดและประเมินผล ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ จะระบุรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่อง การวัด และประเมินผล ทุกแผนการจัดการเรียนรู้จะระบุรายละเอียดเกี่ยวกับ เรื่องการวัดและประเมินผล 7) บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ เป็นการบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้อธิบายถึงแผนการจัดการเรียนรู้ว่าประกอบด้วย หัวข้อสำคัญดังต่อไปนี้ ส่วนนำ : รายวิชา / กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หรือชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนเวลาที่สอน 1) มาตรฐานการเรียนรู้ 2) ตัวชี้วัดชั้นปี 3) สาระสำคัญ 4) จุดประสงค์การเรียนรู้ 5) สาระการเรียนรู้ 6) กิจกรรมการเรียนรู้ 7) การวัดผลประเมินผล 8) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 9) บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

วัชรรา เล่าเรียนดี และคณะ (2560) กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กันอยู่ในประเทศไทยตามที่หน่วยงานทางการศึกษา นักวิชาการ และสถานศึกษาใช้กันอยู่ในปัจจุบันพบว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญดังที่จะอธิบายในรายละเอียด ต่อไปนี้

1) ส่วนนำ ประกอบด้วยข้อมูลสำคัญดังต่อไปนี้คือลำดับที่ของแผน ชื่อรายวิชา ระดับชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ชื่อเรื่องและ/หรือ ชื่อหน่วยย่อย - ชื่อเรื่องย่อย ระยะเวลาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น ชื่อครูผู้สอน และวันเดือนปี ที่สอน

2) ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วยข้อมูลสำคัญดังต่อไปนี้ คือ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องสาระสำคัญจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้หลักฐานการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

3) เอกสารประกอบ ประกอบด้วย ใบความรู้ ใบงาน ใบกิจกรรม เครื่องมือวัด และประเมินผล และบันทึกผล การจัดการเรียนรู้

กุลิสรา จิตรชญาวณิช (2562) ได้อธิบายถึงแผนการจัดการเรียนรู้ว่าประกอบด้วย 2 หัวข้อสำคัญ ดังต่อไปนี้ หัวข้อที่ 1 ส่วนที่เป็นหัวแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่บนส่วนหัว หรือส่วนบนของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อหรือองค์ประกอบดังนี้ 1) กลุ่มสาระการเรียนรู้หรือชื่อวิชาที่เรียน 2) ลำดับหน่วยการเรียนรู้และเรื่องที่สอน 3) ระดับชั้นที่สอนปีการศึกษาที่สอน 4) จำนวนชั่วโมงที่สอนหรือจำนวนคาบเวลาที่สอน หัวข้อที่ 2 ส่วนที่เป็นตัวแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่ในส่วนของตัวแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด

โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้ 1) สารระสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สารการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนรู้หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ 5) สื่อการเรียนรู้ 6) แหล่งการเรียนรู้ 7) การวัดผลและประเมินผล 8) บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ หรือบันทึกหลังสอน

จากองค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก 1) ส่วนนำ ระบุข้อมูลพื้นฐานเช่น ชื่อวิชา/กลุ่ม, ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้, จำนวนเวลาที่สอน, ระดับชั้น, ปีการศึกษา, และชื่อผู้สอน 2) ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ รวม 10 องค์ประกอบหลักมาตรฐานการเรียนรู้, ตัวชี้วัดชั้นปี, สารระสำคัญ, จุดประสงค์การเรียนรู้, สารการเรียนรู้, กิจกรรมการเรียนรู้, การวัดและประเมินผล, วัสดุ อุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้, บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้, และ ความคิดเห็นของผู้บริหาร 3) ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย ใบความรู้, ใบงาน, ใบกิจกรรม, เครื่องมือวัดและประเมินผล, และบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

2.6 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร

2.6.1 ความหมายของแบบทดสอบวัดทักษะ

Hughes (1989) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบไว้ว่า แบบทดสอบวัดความสามารถที่ถูกออกแบบเพื่อวัดความสามารถด้านภาษา ของบุคคล โดยไม่คำนึงว่าบุคคลเหล่านั้นจะต้องมีความรู้พื้นฐานใดมาก่อน ดังนั้น สารของแบบทดสอบวัดความสามารถจึงไม่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานหรือจุดประสงค์ของรายวิชาด้านภาษาที่ผู้สอบ อาจจะต้องเรียนมาแต่แบบทดสอบจะทดสอบตามตารางกำหนดลักษณะแบบทดสอบ ที่แสดงว่าผู้เข้าสอบต้องสามารถใช้ภาษาเพื่อทำอะไรได้ถึงจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้มีความสามารถทางภาษา

Alderson (1995) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบไว้ว่า แบบทดสอบที่วัดโดยไม่ต้องอาศัยพื้นฐานของหลักสูตรใด ๆ และถูกออกแบบเพื่อ ใช้ทดสอบความสามารถของนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านการเรียนภาษาที่แตกต่างกัน สารสำคัญของ แบบทดสอบมักจะอาศัยการวิเคราะห์ความต้องการตามวัตถุประสงค์ของการสอบแต่ละประเภท

สำนักงาน ก.พ. (2553) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบไว้ว่า ข้อสอบ หรือ แบบทดสอบ (Test) หมายถึง เครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้วัดความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นอย่างมีหลักเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอบแสดงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงคุณลักษณะต่าง ๆ เพื่อวัดว่าผู้สอบมีสิ่งที่ต้องการวัดมากน้อยเพียงใด การทดสอบจะถูกต้อง มีคุณภาพมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของข้อสอบเป็นสำคัญ โดยเฉพาะในการเลือกสรรบุคคล การสร้างข้อสอบที่ดีเป็นสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงเป็นอย่างมาก เพราะจะส่งผลต่อ การทำนายพฤติกรรมความสามารถของบุคคลโดยตรง

จตุพงศ์ โมรา (2561) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบไว้ว่า แบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย (University English Proficiency Test) หมายถึง แบบทดสอบที่

ไม่ได้วัดตามพื้นฐานของหลักสูตรหรือการสอนใด ๆ ที่นักศึกษาได้เรียนมา แต่เน้นการวัดความสามารถทางภาษาที่ผู้เรียนต้องใช้ในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษทั่วไป การศึกษาหรือการทำงานตามระดับความรู้ของผู้เรียน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินทักษะสำคัญของผู้เรียนไว้ว่า การวัดและประเมินสมรรถนะสำคัญผู้เรียน เป็นการดำเนินการที่มุ่งวัดสมรรถนะอันเป็นองค์รวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ ไม่ควรใช้เวลามากกับการสอบวัดตามตัวชี้วัดจำนวนมาก เป็นการวัดจากพฤติกรรมกรรมการกระทำการปฏิบัติที่แสดงออกถึงความสามารถในการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ ตามเกณฑ์การปฏิบัติ (Performance Criteria) ที่กำหนดเป็นการวัดอิงเกณฑ์ มีใช่อิงกลุ่ม และมีหลักฐานการปฏิบัติ (Evidence) ใช้ตรวจสอบได้ การวัดและประเมินผลสมรรถนะนี้เน้นการใช้ การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) จากสิ่งที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงและความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน

อัศจรรย์ ประเสริฐสิน และคณะ (2564) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ และการวัดและประเมินผลฐานสมรรถนะ โดยกระทรวงศึกษาธิการมีการกำหนด แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนต้องมีทักษะสำคัญที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจ ความถนัด และก้าวหน้าไปตามความสามารถของตน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะหลักที่จำเป็นสำหรับการทำงาน การแก้ไขปัญหาและดำรงชีวิต

จากความหมายของแบบทดสอบวัดทักษะข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการวัดและประเมินผลเป็นการวัดองค์รวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ โดยเน้นการประเมินจากพฤติกรรมการปฏิบัติจริงตามเกณฑ์ที่กำหนด มิใช่การสอบวัดตามตัวชี้วัดจำนวนมาก และใช้การประเมินตามสภาพจริงที่มีหลักฐานตรวจสอบได้ แบบทดสอบเป็นเครื่องมือวัดความรู้และความสามารถที่สร้างขึ้นอย่างมีหลักเกณฑ์ โดยแบบทดสอบวัดความสามารถจะไม่อิงตามหลักสูตรเฉพาะ แต่เน้นการวัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการปฏิบัติงานจริง

2.6.2 รูปแบบและประเภทแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร

Brookhart (2010) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของเกณฑ์การประเมิน การเรียนรู้ของผู้เรียนโดยพัฒนาจากมิติการเรียนรู้ของ Bloom 6 ชั้น ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งได้มีการปรับเปลี่ยนให้เข้าใจง่ายทันสมัยโดย Anderson and Krathwohl (2001) ได้แก่ จำ เข้าใจ ประยุกต์ใช้วิเคราะห์ ประเมินผล และคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการเพิ่มขยายความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยเน้นความสามารถ

ในการผลิตรวมถึงกระบวนการความคิดสร้างสรรค์ ได้แก่ การสร้างความรู้ การวางแผน และการสร้าง ผลผลิต

Finocchiaro และ Sako (1983) ได้กล่าวถึง วิธีการทดสอบความสามารถในการเขียนไว้ คือ 1) การแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ 2) การเขียนตอบคำถามเกี่ยวกับตัวผู้เรียนเอง หรือ เกี่ยวกับสื่อที่ได้เรียน 3) การเขียนตามคำบอก 4) การเขียนย่อหน้าหรือเรื่องเล่าใหม่จากมุมมองของ ตัวผู้เรียนเอง หรือเปลี่ยนรูปแบบการเขียนให้เป็นกาลในอดีตหรืออนาคต 5) การเขียนสิ่งที่ ผู้เรียนจะพูด หรือทำในสถานการณ์ที่กำหนดให้ 6) การเขียนเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ 7) การเขียนคำถามจากเรื่องที่ได้อ่าน 8) การทำข้อสอบโคลซ (Cloze Test) และ 9) การเขียนเรียงความจากหัวข้อที่กำหนดให้

Heaton (1988) ได้กล่าวถึง การทดสอบทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารควรให้นักเรียนทำแบบทดสอบที่จัดเนื้อหาไว้ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง โดยกำหนดให้นักเรียนเขียนอย่างมีจุดประสงค์ในการสื่อความหมาย ซึ่งได้เสนอรูปแบบการทดสอบไว้คือ 1) การเขียนเรียงลำดับวลีที่กำหนดให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ 2) การเขียนเติมประโยคหรือข้อความที่ได้อ่านให้สมบูรณ์ 3) การกรอกแบบฟอร์ม 4) การเขียนจดหมายสั้นๆและบันทึกประจำวัน 5) การเขียนเรียงความอย่างอิสระ และ 6) การเขียนจากรูปภาพที่กำหนดให้ เช่น เขียนบรรยายเหตุการณ์ สิ่งของหรือบุคคล เขียนเล่าเรื่อง เขียนคำสั่งหรือบอกทิศทาง และเขียนบรรยายกระบวนการ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) ได้กล่าวถึง การให้คะแนนซึ่งเป็นการให้คะแนนอิงเกณฑ์ตามเนื้อหา โดยเปรียบเทียบ ความสามารถที่ได้จากเนื้อหาหรือทักษะที่วัดโดยไม่เปรียบเทียบกับกลุ่มผู้เข้าสอบ กำหนดคะแนนอิงเกณฑ์ตามเนื้อหา มี 2 ขั้นตอนคือ 1) กำหนดขอบเขตของเนื้อหา ทักษะ ที่ระบุเป็นพฤติกรรมในการตอบข้อทดสอบของผู้รับการทดสอบ ขอบเขต และระดับของเนื้อหาทักษะพฤติกรรมที่วัดสภาพแวดล้อมของการสอบ ลักษณะของตัวกระตุ้น 2) กำหนดมาตราของการวัดโดยระบุระดับความสามารถของผู้เข้ารับการทดสอบคะแนนอิงตามเกณฑ์ตามเนื้อหาที่ใช้ในการทดสอบภาษาที่กล่าวถึง ได้แก่ คะแนนความรู้แจ้ง และมาตราส่วนประมาณค่า โดยคะแนนความรู้แจ้งมักให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของความถูกต้องโดยกำหนดเปอร์เซ็นต์ตามปริมาณความถูกต้องและกำหนดจุดตัดได้/ตก โดยเปอร์เซ็นต์ที่ได้ต้องมาจากการวัดเนื้อหาที่กำหนด ข้อสอบเป็นตัวแทนของเนื้อหาหรือทักษะที่วัดอย่างแท้จริง และข้อสอบต้องมีน้ำหนักความสำคัญเสมอกัน ส่วนมาตราส่วนประมาณค่าใช้อธิบายความสามารถหรือการกระทำด้านใดด้านหนึ่ง หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

จากรูปแบบและประเภทแบบทดสอบทักษะการเขียนสื่อสารข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการทดสอบทักษะการเขียนมีความหลากหลายทั้งด้านรูปแบบและวัตถุประสงค์ โดยมุ่งประเมินองค์ประกอบสำคัญของความสามารถในการใช้ภาษา ได้แก่ ความรู้ด้านโครงสร้าง ภาษา การสื่อสารเชิงสถานการณ์ และความสามารถคิดวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยลักษณะสำคัญ คือ การเขียนเรียงความ การเขียนจากภาพหรือสถานการณ์จริง การเขียนต่อเติมหรือปรับข้อความ และการเขียนเล่าเรื่อง ซึ่งสะท้อนว่าองค์ประกอบเหล่านี้เป็นตัวแทนคุณลักษณะพื้นฐานของทักษะการเขียนทั้งในด้านการจัดระบบความคิดและการสื่อความหมาย อีกทั้งผู้วิจัยยังได้ทำการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสารรูปแบบอัตโนมัติ สำหรับการให้คะแนนใช้การประเมินแบบอิงเกณฑ์ตามเนื้อหา โดยกำหนดขอบเขตทักษะและมาตรการวัดอย่างชัดเจน

2.7 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

2.7.1 ความหมายความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

สมคิด สร้อยน้ำ (2545) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ไว้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนถือเป็นสิ่งสำคัญที่ควรถูกสร้างขึ้นตั้งแต่เริ่มต้นให้แก่ผู้เรียน เนื่องจากความพึงพอใจมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ โดยช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดี ผู้เรียนควรรู้สึกพอใจใน 5 ด้านหลัก ได้แก่ 1) ด้านตัวครูผู้สอน 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน 5) ด้านการวัดผลและการประเมิน

ณัฐรา ผิวมา และปริศนา มัชฌิมา (2560) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ไว้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนเป็นความรู้สึกของความสุข หรือความผิดหวัง เมื่อนักเรียนเปรียบเทียบประสิทธิภาพการรับรู้กับความคาดหวังของนักเรียน

ศิรินาถ ส่งแสง (2562) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและการประเมินผล

ฉัตรญาณิน แก้วก้อ และคณะ (2564) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ไว้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนเป็นความรู้สึกของนักเรียนได้รับ เมื่อพวกเขาได้สัมผัสกับบริการที่ตอบสนองตามความคาดหวังหรือเกินกว่าความคาดหวัง เป็นการประเมินผลโดยรวมของการซื้อและประสบการณ์มีความสำคัญในการดึงดูดใจ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของนักเรียน

นิติ เอี่ยมชื่น และคณะ (2564) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ไว้ว่าเป็นผลของคุณภาพการให้บริการ ซึ่งหมายความว่ามันเกี่ยวข้องกับคุณภาพของการเรียนการสอนหรือ

บริการที่มีให้กับนักเรียนในลักษณะที่เป็นบวก นอกจากนี้ระดับความพึงพอใจของนักเรียนยังเชื่อว่าจะเพิ่มขึ้นพร้อมกับระดับที่เพิ่มขึ้นของการรับรู้คุณภาพของการเรียนการสอนหรือบริการ

นิตยา ย้อยแก้ว และณัฐพล รำไพ (2564) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ไว้ว่าพฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (Motive) หรือแรงขับเคลื่อน (Drive) เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกันความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา (Biological) เกิดขึ้นจากสภาวะตึงเครียด เช่นความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่าง เป็นความต้องการทางจิตวิทยา (psychological) เกิดจากความต้องการการยอมรับ (Recognition) การยกย่อง (Esteem) หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (Belonging) ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูงใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลานั้น

ฉัตรมงคล แก้วรัศมี (2564) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนหรือความพึงพอใจของนักเรียน ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับคุณภาพของประสบการณ์ และการสื่อสารกับครูผู้สอน ซึ่งหมายความว่ามันเกี่ยวข้องกับคุณภาพของการเรียนการสอนที่มีให้กับนักเรียนในลักษณะที่เป็นบวก นอกจากนี้ระดับความพึงพอใจของนักเรียนยังเชื่อว่าจะเพิ่มขึ้นพร้อมกับระดับที่เพิ่มขึ้นของการรับรู้คุณภาพหรือการเรียนการสอน เพื่อความสอดคล้องของเนื้อหาของงานวิจัย

จากความหมายของความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้สามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เป็นความรู้สึกของนักเรียนที่เกิดขึ้นจากการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับจริงกับความคาดหวังของตนเอง ซึ่งอาจเป็นความสุขหรือความผิดหวัง ขึ้นอยู่กับว่าได้รับการเรียนการสอนตรงตามความคาดหวังหรือเกินกว่าความคาดหวัง ทั้งทางกายภาพและจิตใจ นอกจากนี้ยังมีการมองความพึงพอใจผ่านองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร/เนื้อหา ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านกรวัดและการประเมินผล

2.7.2 ความสำคัญของความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

ชาญณรงค์ ณะมุล (2556) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเกิดจากความรู้สึกในทางบวก และความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้มีความสุข ความสุขนี้เป็นความสุขที่สามารถทำให้เกิดความสุขทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขนี้เป็นสุขที่สลับซับซ้อน และความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ

ปรีชกร พรหมมา และไพฑูริย์ ศรีฟ้า (2560) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่าเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย หรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้าย (End State of Feeling) ที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ลิลลา อุดุลยศาสน์ (2561) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ทศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงเป็นความพอใจในการปฏิบัติต่อสิ่งนั้น พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์

พัฒนา พรหมณี และคณะ (2564) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจมีความสำคัญต่อบุคคล ต่องาน และหน่วยงาน ทำให้เป็นสุขเกิดแรงจูงใจ และกำลังใจที่ดีมีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานได้แสดงศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ เกิดความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน ทำให้ระบบงานดำเนินไปด้วยความราบรื่นเรียบร้อย และหน่วยงานมีบรรยากาศ และภาพลักษณ์ที่ดี อีกทั้งช่วยให้เกิดความรัก ความสามัคคี มีพลังผลักดันให้หน่วยงาน เจริญก้าวหน้า ที่สำคัญที่สุด ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจในระดับสูงสุด

ฉัตรมงคล แก้วศรี (2564) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติทางบวก ซึ่งมักจะเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ หรือสิ่งที่คาดหวังไว้เมื่อเข้ารับบริการจึงรู้สึกพึงพอใจในการได้รับสิ่งที่ตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง เพื่อให้นักเรียนเกิดพึงพอใจต่อการให้บริการ ผู้วิจัยจึงศึกษาถึงความสำคัญของความพึงพอใจเพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์สูงสุดในการใช้บริการ

จากความสำคัญของความพึงพอใจข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าความพึงพอใจมีความสำคัญอย่างมากต่อบุคคลและองค์กร เพราะสะท้อนถึงทัศนคติในทางบวกที่เกิดจากการได้รับสิ่งที่ตอบสนองตามความต้องการหรือคาดหวัง ความพึงพอใจสามารถเพิ่มความสุขและแรงจูงใจให้แก่บุคคล ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานและความร่วมมือในองค์กร เมื่อบุคคลได้รับความพึงพอใจจากบริการหรือการปฏิบัติงาน จะทำให้เกิดแรงจูงใจและความเชื่อมั่นในการทำงาน ส่งผลให้การดำเนินงานไปอย่างราบรื่น สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร โดยรวมแล้วความพึงพอใจช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตและความสำเร็จขององค์กร รวมถึงการสร้างความรัก และสามัคคีในกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2.7.3 ทฤษฎีความพึงพอใจ

ทิตนา แชมมณี (2554) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจไว้ ดังนี้

1) ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchical Theory of Motivation) มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ เมื่อได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความต้องการด้านอื่นก็จะเกิดขึ้นอีก ความต้องการอาจจะซ้ำซ้อนหรือเกิดความต้องการอีกอย่างหนึ่ง

ถ้าหากได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอก็จะเกิดแรงจูงใจที่สำคัญ ต่อการเกิดพฤติกรรมให้สังคมยอมรับ และสามารถพัฒนาตนไปสู่ขั้นสูงขึ้น จึงนำแนวคิดทฤษฎีนี้มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 การเข้าใจถึงความต้องการพื้นฐานของมนุษย์สามารถเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลได้ เนื่องจากพฤติกรรมเป็นการแสดงออกถึงความต้องการของบุคคล

1.2 การช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีจำเป็นต้องตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่เขาต้องการแสดงเสียก่อน

1.3 การจัดการเรียนรู้หากครูค้นหาได้ว่านักเรียนมีความต้องการอยู่ในระดับใดก็จะสามารถใช้ความต้องการพื้นฐานของนักเรียนมาเป็นแรงจูงใจ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

1.4 การช่วยให้นักเรียนได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานอย่างเพียงพอ การให้อิสราภาพและเสรีภาพแก่นักเรียน การจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะช่วยส่งเสริมให้เกิดประสบการณ์ตามสภาพความเป็นจริง

2) ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike's Connectionism Theory) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ด้วยการที่มนุษย์หรือสัตว์ได้เลือกเอาปฏิกิริยาตอบสนองเชื่อมต่อเข้ากับสิ่งเร้าอย่างเหมาะสม หรือการเรียนรู้จะเกิดขึ้นด้วยการเชื่อมโยงหรือพันธะระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองเมื่อสถานการณ์หรือสิ่งที่เป็นปัญหาเกิดขึ้น ร่างกายความพยายามที่จะแก้ปัญหาที่นั้นโดยแสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมาหลาย ๆ รูปแบบ ซึ่งร่างกายจะเลือกพฤติกรรมตอบสนอง ที่พอใจที่สุดไปเชื่อมโยงสิ่งเร้าหรือปัญหานั้นทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นมา ได้แก่

2.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ถ้านักเรียน มีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ

2.2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัด หรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ ในที่สุดอาจลืมได้

2.3 กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองถ้านำมาใช้บ่อย ๆ ก็จะเกิดความมั่นคงในการเรียนรู้

2.4 กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะทำต่อไป ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียน

ณัฐฐา ผิวนมา และปริศนา มัชฌิมา (2560) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียน (customer satisfaction) เป็นความรู้สึกของนักเรียนว่าพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ ซึ่งเป็นผลลัพธ์จากการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ในการทำงานความคาดหวัง ถ้าผลการทำงานของการเรียนการสอนสูงกว่าความคาดหวังมาก

ศิริลักษณ์ พุฒวันดี และคณะ (2564) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจไว้ว่า เป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์ คือ ความพยายามที่จะขจัดความเครียด หรือความกระวนกระวาย

หรือภาวะไม่ได้คุณภาพในร่างกาย เมื่อมนุษย์สามารถจัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวได้แล้ว มนุษย์ย่อมได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนต้องการ ความพึงพอใจมีความหมายอยู่ 3 นัย คือ 1) ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพการณ์ที่ผลการปฏิบัติจริงได้เป็นไปตามที่บุคคลได้คาดหวังไว้ 2) ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับของความสำเร็จที่เป็นไปตามความต้องการ 3) ความพึงพอใจ หมายถึง การทำงานได้เป็นไปตามหรือตอบสนองต่อคุณค่าของบุคคล

ฉัตรญาณิน แก้วกอก และคณะ (2564) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจไว้ว่าแนวความคิดหรือทัศนคติอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นสภาวะรับรู้ภายในที่เกิดจากความคาดหวังไว้ ถ้าได้รับตามที่คาดหวังความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้น แต่ถ้าน้อยกว่าที่คาดหวังก็จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ

นิตี เอี่ยมชื่น และคณะ (2564) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจไว้ว่า ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นหากความต้องการ หรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

ฉัตรมงคล แก้วรัศมี (2564) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจได้กลายเป็นเกณฑ์ที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งต่อการประเมินผลองค์การ เพื่อแสวงหาคำตอบว่าองค์การได้จัดบริการตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานอย่างแท้จริงหรือไม่ ผู้ปฏิบัติงานพึงพอใจในการทำงานเพียงใด โดยนำ ปัญหา อุปสรรค และข้อบกพร่องมาแก้ไขต่อการเรียนการสอนของนักเรียน

จากทฤษฎีความพึงพอใจข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้กล่าวว่าความพึงพอใจของมนุษย์เกิดจากการขจัดภาวะเครียดหรือความไม่สมดุลในร่างกาย เมื่อได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวัง มนุษย์จะเกิดความพึงพอใจ ซึ่งมี 3 นัยสำคัญคือ 1) ผลลัพธ์เป็นไปตามคาดหวัง 2) การบรรลุความสำเร็จตามความต้องการ 3) การทำงานที่ตรงกับคุณค่าของบุคคล และในบริบทของการจัดการเรียนรู้ ทฤษฎีความพึงพอใจยังอธิบายว่า ความรู้สึกของนักเรียนเกิดจากการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้กับความคาดหวัง หากผลลัพธ์สูงกว่าคาดหวังจะเกิดความพึงพอใจ ต่อการประเมินคุณภาพ การสอนจึงควรเน้นที่การตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.7.4 การวัดความพึงพอใจ

เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย (2557) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่า การวัดความพึงพอใจตามวิธีการของ (Likert) จะสร้างขึ้นโดยใช้ข้อความที่เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ต้องการสอบถามความคิดเห็นของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อเรื่องนั้น ๆ แล้วให้ความรู้สึกต่อข้อความดังกล่าว โดยการแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกต่อข้อความนั้นอาจเป็นไปได้ทั้งการเห็นด้วยหรือพอใจ ไม่เห็นด้วยหรือไม่แน่ใจ เป็นต้น ซึ่ง (Likert) ได้กำหนดช่วงความรู้สึกของคน ออกเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย

ระดับ 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ธิดาภรณ์ ทองหมื่น (2561) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่า การวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม ซึ่งการเลือกใช้วิธีในการวัดความพึงพอใจนั้นขึ้นอยู่กับบริบทต่าง ๆ เช่น กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการวัด เวลา สถานที่ และโอกาสที่ต้องการวัด

พนิสา ทรงเพียรธรรม (2561) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้นสามารถทำการวัดได้หลายวิธี ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับความสะดวก ตลอดจนจุดมุ่งหมายที่จะวัดด้วย จึงจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพเป็นที่น่าเชื่อถือได้ แบบวัดความพึงพอใจที่นิยมใช้ กันส่วนใหญ่จะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

ศิรินาถ ส่งแสง (2562) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่า การวัดความพึงพอใจเป็นการบอกถึงความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถวัดได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถามความคิดเห็น การใช้แบบสำรวจความรู้สึก

กัลยรัตน์ แสงแก้ว (2565) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่า เป็นการสอบถามความคิดเห็นของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อเรื่องนั้น ๆ สามารถทำได้หลากหลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม เป็นต้น ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับความสะดวก ตลอดจนจุดมุ่งหมายที่จะวัดด้วยจึงจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพเป็นที่น่าเชื่อถือได้ ซึ่งใน การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบสอบถามความพึงพอใจตามวิธีของ (Likert) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อวัดความพึงพอใจของผู้เรียน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนนระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ให้คะแนนระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย

ให้คะแนนระดับ 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ให้คะแนนระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ให้คะแนนระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากการวัดความพึงพอใจข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้นสามารถดำเนินการได้หลายวิธี ได้แก่ การสังเกต, การสัมภาษณ์, และการใช้แบบสอบถาม โดยการเลือกใช้วิธีการขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น กลุ่มเป้าหมาย เวลา สถานที่ ความสะดวก และจุดมุ่งหมายของการวัด เพื่อให้การวัดมีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้

เลือกใช้แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่นิยมใช้กันมากที่สุด ของ (Likert) คือ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อวัดความพึงพอใจของผู้เรียน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
- ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

2.8 สภาพพื้นที่การศึกษา

2.8.1 ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนชติยะวงษา ตั้งอยู่ : หมู่ที่ 17 บ้านไทยอุดม ถนนคชพลายุกต์ ตำบลเหนือเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45000 โทรศัพท์ 043-512950 โทรสาร 043-518959 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด เปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 1,045 คน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 71 คน แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 3 คน ข้าราชการครูจำนวน 52 คน ครูอัตราจ้างจำนวน 8 คน ครูธุรการ 1 คน และลูกจ้างชั่วคราวจำนวน 6 คน (โรงเรียนชติยะวงษา, 2567)

ประวัติโรงเรียนโดยย่อ : โรงเรียนชติยะวงษา ใช้อักษรย่อว่า” ช.ช. “คำว่า ชติยะวงษา เป็นชื่อเจ้าเมืองร้อยเอ็ด ในสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี โรงเรียนชติยะวงษาเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับจังหวัด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศตั้งเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2527 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และได้รับอนุมัติจากกรมสามัญศึกษาให้ทำการเปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อปี พ.ศ. 2531

ปัจจุบันโรงเรียนชติยะวงษา ตั้งอยู่หมู่ที่ 17 บ้านไทยอุดม ตำบลเหนือเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์ มีพื้นที่ทั้งหมด 48 ไร่ เป็นโรงเรียนสหศึกษา เปิดสอน ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นห้องเรียนทั่วไป ห้องเรียนวิทยาศาสตร์พลังสิบ และห้องเรียนพิเศษ (ห้องเรียน SME และห้องเรียน Gifted Program) ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ห้องเรียนพิเศษแผนการเรียนวิทย์-คณิต ห้องเรียนทั่วไปแผนการเรียนวิทย์-คณิต แผนการเรียนอังกฤษ จีน แผนการเรียนภาษา-สังคม และห้องเรียนดนตรี-กีฬา

ในปีการศึกษา 2567 โรงเรียนชติยะวงษาผ่านการประเมินการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ ตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of The

Basic Education Commission Quality Award : OBECQA) ระดับ OBECQA ประจำปีการศึกษา 2566 และได้รับการประกันคุณภาพภายนอก (พ.ศ. 2567-2571) จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (โรงเรียนขัติยะวงษา, 2567)

ข้อมูลอาคารสถานที่ : อาคารเรียนจำนวน 3 หลัง

อาคารประกอบจำนวน 7 หลัง

ห้องน้ำ 5 หลัง

สนามฟุตบอล 1 สนาม

ห้องเรียน 35 ห้อง

สีประจำโรงเรียน : ฟ้า - เหลือง - แดง

สีฟ้า หมายถึง นามกษัตริย์

สีเหลือง หมายถึง ความมีคุณธรรม

สีแดง หมายถึง ความโดดเด่นด้านการศึกษา

ต้นไม้ประจำโรงเรียน : ต้นอินทนิล

อัตลักษณ์ : สุขภาพดี มีคุณธรรม นำสิ่งแวดล้อม

เอกลักษณ์ : งามสิ่งแวดล้อม เพียบพร้อมคุณธรรม

ปรัชญาของโรงเรียน : ความพร้อมเพรียงของหมู่คณะทำให้เกิดสุข

คำขวัญของโรงเรียน : เรียนดี กีฬาเด่น เน้นคุณธรรม นำสิ่งแวดล้อม

วิสัยทัศน์ : โรงเรียนขัติยะวงษามุ่งมั่นพัฒนาการศึกษาสู่มาตรฐานสากล ภายในปี 2567 บนพื้นฐานคุณธรรม น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ : 1) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2) พัฒนาการเรียนการสอน

3) พัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลโลก

4) บริหารจัดการสถานศึกษาตามเกณฑ์โรงเรียนมาตรฐานสากล

5) พัฒนาครูและบุคลากรให้มีคุณภาพเป็นมืออาชีพ

6) พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมีสมรรถนะสำคัญ

ตามหลักสูตร

7) ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูบุคลากร นักเรียน นำหลักคุณธรรมมาประยุกต์ใช้ในการ

ดำเนินชีวิต

เป้าประสงค์ : 1) ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง รักการอ่าน การเขียน และแสวงหาความรู้ อย่างต่อเนื่อง

- 2) ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความสามารถ มีคุณภาพ ตามมาตรฐานวิชาชีพ
- 3) มีหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ตามมาตรฐานสากล
- 4) สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา
- 5) มีการจัดกระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน
- 6) มีการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีระบบตามหลักธรรมาภิบาล
- 7) สถานศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้และมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่าง มีคุณภาพ
- 8) มีการประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และ สร้างภาคีเครือข่าย เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา

2.8.2 ลักษณะประชากร/กลุ่มเป้าหมาย

1. ข้อมูลบุคลากรของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2567

ตารางที่ 2.6 ข้อมูลบุคลากรของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2567

บุคลากร	ผู้บริหาร	ข้าราชการ	พนักงาน	ครูอัตรา	ครู	ลูกจ้าง	เจ้าหน้าที่	รวม
		ครู	ราชการ	จ้าง	ธุรการ	ประจำ	อื่น ๆ	
ปี การศึกษา 2567	4	52	0	8	1	0	ลูกจ้าง ชั่วคราว 6	71

2. ข้อมูลนักเรียน

ตารางที่ 2.7 ข้อมูลนักเรียน

ระดับชั้นเรียน	จำนวนห้อง	เพศ		รวม	เฉลี่ยต่อห้อง
		ชาย	หญิง		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	7	125	100	225	33
มัธยมศึกษาปีที่ 2	5	74	81	155	31
มัธยมศึกษาปีที่ 3	6	93	100	193	32
รวม	18	292	281	573	32
มัธยมศึกษาปีที่ 4	6	80	86	166	27
มัธยมศึกษาปีที่ 5	6	95	73	168	28
มัธยมศึกษาปีที่ 6	5	54	84	138	27

รวม	17	229	243	472	27
รวมทั้งหมด	35	521	524	1,045	29

จากตารางข้อมูลนักเรียนผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวน 38 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย

3. ข้อมูลสภาพชุมชนโดยรวม

1) สภาพชุมชนรอบบริเวณโรงเรียนมีลักษณะเป็นสถานประกอบการ ร้านค้า สถานที่ราชการ เช่น โรงเรียนที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลและวัด มีประชากรประมาณ 19,726 คน บริเวณใกล้เคียงโดยรอบโรงเรียน ได้แก่ โรงแรม ร้านอาหาร ร้านค้า สถานที่ราชการสนามกีฬากลาง สถานประกอบการ อาชีพหลักของชุมชน คือ ค้าขาย รับจ้างทั่วไป เกษตรกรและรับราชการ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธประเพณี/ศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป คือ บุญผะเหวด

2) โอกาสและข้อจำกัดของโรงเรียน โรงเรียนตั้งอยู่ในตัวเมืองและใกล้สถานศึกษาชั้นนำของจังหวัด จึงเป็นสถานศึกษาที่รองรับนักเรียน ซึ่งความหลากหลายทางความสามารถในการเรียนรู้ที่หลุดจากการแข่งขันในโรงเรียนที่มีการแข่งขันสูงในตัวจังหวัดและมีนักเรียนย้ายเข้าและย้ายออก ระหว่างภาคการศึกษาบ่อย ๆ อันอาจนำไปสู่ความต่อเนื่องในการเรียนรู้ของนักเรียน และการแข่งขันเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

4. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 1		ภาคเรียนที่ 2	
วิชาพื้นฐาน	หน่วยกิต ชั่วโมง	วิชาพื้นฐาน	หน่วยกิต ชั่วโมง
ท21101 วิชาไทย 1	1.5 3	ท21102 ภาษาไทย 2	1.5 3
ค21101 คอมพิวเตอร์ 1	1.5 3	ค21102 คอมพิวเตอร์ 2	1.5 3
ว21101 วิทยาศาสตร์ 1	1.5 3	ว21102 วิทยาศาสตร์ 2	1.5 3
ส21101 สังคมศึกษา 1	1.5 3	ส21103 สังคมศึกษา 2	1.5 3
ส21102 ประวัติศาสตร์ 1	0.5 1	ส21104 ประวัติศาสตร์ 2	0.5 1
พ21101 สุขศึกษา 1	0.5 1	พ21103 สุขศึกษา 2	0.5 1
พ21102 พลศึกษา 1	0.5 1	พ21104 พลศึกษา 2	0.5 1
ศ21101 ศิลปะ 1	1.0 2	ศ21102 ศิลปะ 2	1.0 2
ว21181 วิทยาการคำนวณ 1	0.5 1	ว21182 วิทยาการคำนวณ 2	0.5 1
ว21101 การงานอาชีพ 1	0.5 1	ว21102 การงานอาชีพ 2	0.5 1
อ21101 ภาษาอังกฤษ 1	1.5 3	อ21102 ภาษาอังกฤษ 2	1.5 3
วิชาเพิ่มเติม	2.5 5	วิชาเพิ่มเติม	2.5 5
เลือกตามความถนัด	1.0 2	เลือกตามความถนัด	1.0 2
เลือกตามความถนัด	1.0 2	เลือกตามความถนัด	1.0 2
จ20201 ภาษาจีน 1	0.5 1	จ20202 ภาษาจีน 2	0.5 1
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3
กิจกรรมแนะแนว	1	กิจกรรมแนะแนว	1
กิจกรรมนักเรียน(สส.บ.บ.ว.)	1	กิจกรรมนักเรียน(สส.บ.บ.ว.)	1
กิจกรรมชุมนุม	1	กิจกรรมชุมนุม	1
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์		กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	
กิจกรรมพิเศษ/เสริมหลักสูตร	5	กิจกรรมพิเศษ/เสริมหลักสูตร	5
ประชุมระดับชั้น/คณะสี	1	ประชุมระดับชั้น/คณะสี	1
คุณธรรม จริยธรรม	1	คุณธรรม จริยธรรม	1
กิจกรรมโฮมรูม	1	กิจกรรมโฮมรูม	1
ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้	1	ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้	1
สอนเสริม	1	สอนเสริม	1
หน่วยกิต/ภาคเรียน	13.5 35	หน่วยกิต/ภาคเรียน	13.5 35
รวมหน่วยกิต ม.1	27.0	วิชาพื้นฐาน	66.0
รวมทั้งสิ้น	81.0	วิชาเพิ่มเติม	15.0

2.8.3 ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา

1) ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

ภาพที่ 2.2 ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน (ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567)

จำนวนผู้เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวนนักเรียนที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป						รวม	ร้อยละ (P)
	ชั้นมัธยมศึกษา							
	1	2	3	4	5	6		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	851	347	512	600	539	290	3,139	92.24
คณิตศาสตร์	412	192	264	270	160	181	1,479	87.98
ภาษาต่างประเทศ								
ภาษาอังกฤษ	355	101	188	391	342	258	1,635	78.87
ภาษาจีน	161	129	139	168	154	132	883	85.89
ภาษาไทย	209	141	176	206	198	161	1,091	86.52
สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	707	289	358	381	192	193	2,120	90.33
สุขศึกษาและพลศึกษา	519	314	418	358	253	262	2,124	90.54
การทำงานอาชีพ	306	173	295	72	47	191	1,084	89.37
ศิลปะ	303	143	244	219	148	125	1,182	89.01
เฉลี่ย								87.86

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

ภาพที่ 2.3 ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน (ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567)

จำนวนผู้เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวนนักเรียนที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป						รวม	ร้อยละ (P)
	ชั้นมัธยมศึกษา							
	1	2	3	4	5	6		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	787	330	481	517	498	251	2,864	89.92
คณิตศาสตร์	383	215	249	223	225	194	1,489	91.24
ภาษาต่างประเทศ								
ภาษาอังกฤษ	326	178	212	337	364	290	1,707	87.99
ภาษาจีน	154	122	147	154	153	138	868	78.91
ภาษาไทย	218	145	170	174	198	149	1,054	89.32
สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	660	287	338	166	363	163	1,977	90.27
สุขศึกษาและพลศึกษา	473	326	410	245	239	261	1,954	91.57
การทำงานอาชีพ	286	175	264	65	133	190	1,113	88.47
ศิลปะ	291	146	226	152	153	106	1,074	91.09
เฉลี่ย								88.75

สรุปภาพรวม ปกการศึกษา 2567

ภาพที่ 2.4 ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน (สรุปภาพรวม ปีการศึกษา 2567)

จำนวนผู้เรียน	จำนวนนักเรียนที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป						รวม	ร้อยละ (P)
	ชั้นมัธยมศึกษา							
	1	2	3	4	5	6		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	819	338	497	558	519	271	3,002	91.08
คณิตศาสตร์	397	204	256	247	192	188	1,484	89.61
ภาษาต่างประเทศ								
ภาษาอังกฤษ	341	139	200	364	353	274	1,671	83.43
ภาษาจีน	157	126	143	161	154	135	876	83.96
ภาษาไทย	214	143	173	175	198	310	1,213	87.92
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	683	192	348	274	277	178	1,952	90.30
สุขศึกษาและพลศึกษา	496	320	414	301	246	262	2,039	91.06
การทำงานอาชีพ	296	174	279	68	90	191	1,098	88.92
ศิลปะ	297	144	235	186	151	115	1,128	90.05
เฉลี่ย								88.48

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนปี 2567 พบว่านักเรียนยังมีผลการเขียนอยู่ในระดับที่ควรพัฒนา แม้ผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนจะอยู่ในเกณฑ์ดีขึ้นเรื่อย ๆ ร้อยละ 86.52 - 89.32

2.8.4 สรุปผล และแนวทางการพัฒนา

โรงเรียนขัตติยะวงษา สรุปผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามมาตรฐานสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา 2567 ดังนี้

ภาพที่ 2.5 สรุปผล และแนวทางการพัฒนา

มาตรฐาน/ประเด็นพิจารณา	ร้อยละ/ระดับคุณภาพ		สรุปผลการประเมิน (บรรลุ/ไม่บรรลุ)
	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	
มาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน			
ประเด็นการพิจารณา ที่ 1.1 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน ประกอบด้วย 6 ประเด็นพิจารณา			
1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณ	82.00	85.68	บรรลุ
2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น และแก้ปัญหา	82.00	89.61	บรรลุ
3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม	84.00	86.00	บรรลุ
4) มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	88.00	100.00	บรรลุ
5) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา	70.00	71.75	บรรลุ
6) มีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ	86.00	88.00	บรรลุ

ภาพรวมมาตรฐานที่ 1 ประเด็นพิจารณาที่ 1.1	82.00	86.84	บรรลุ
ประเด็นการพิจารณา ที่ 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ประกอบด้วย 4 ประเด็นพิจารณา			
1) การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด	86.00	90.00	บรรลุ
2) ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย	86.00	88.00	บรรลุ
3) การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย	86.00	90.00	บรรลุ
4) สุขภาวะทางร่างกาย และจิตสังคม	86.00	90.00	บรรลุ
ภาพรวมมาตรฐานที่ 1 ประเด็นพิจารณาที่ 1.2	86.00	89.50	บรรลุ
มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ ประกอบด้วย 6 ประเด็นพิจารณา			
2.1 มีเป้าหมายวิสัยทัศน์และพันธกิจที่สถานศึกษากำหนดชัดเจน สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา สามารถปฏิบัติได้จริง	ยอดเยี่ยม	ยอดเยี่ยม	บรรลุ
2.2 มีระบบบริหารจัดการคุณภาพของสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานของสถานศึกษาที่ได้กำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จไว้	ยอดเยี่ยม	ยอดเยี่ยม	บรรลุ
2.3 มีการดำเนินงานพัฒนาวิชาการที่เน้นคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้านตามหลักสูตรสถานศึกษาและทุกกลุ่มเป้าหมาย	ยอดเยี่ยม	ยอดเยี่ยม	บรรลุ
2.4 มีการพัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ	ยอดเยี่ยม	ยอดเยี่ยม	บรรลุ
2.5 มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ	ยอดเยี่ยม	ยอดเยี่ยม	บรรลุ
2.6 มีการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้	ยอดเยี่ยม	ยอดเยี่ยม	บรรลุ
ภาพรวมมาตรฐานที่ 2	ยอดเยี่ยม	ยอดเยี่ยม	บรรลุ
มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วย 5 ประเด็นพิจารณา			
3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้	86.00	90.00	บรรลุ
3.2 ใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้	86.00	90.00	บรรลุ
3.3 มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก	86.00	100.00	บรรลุ
3.4 ตรวจสอบและประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบและนำผลมาพัฒนาผู้เรียน	86.00	90.00	บรรลุ
3.5 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้	86.00	100.00	บรรลุ

มาตรฐาน/ประเด็นพิจารณา	ร้อยละ/ระดับคุณภาพ		สรุป ผลการประเมิน (บรรลุ/ไม่บรรลุ)
	เป้าหมาย	ผลการ ประเมิน	
ภาพรวมมาตรฐานที่ 3	86.00	94.00	บรรลุ
สรุปภาพรวมสถานศึกษาได้ระดับคุณภาพ			ยอดเยี่ยม

สรุปผลการดำเนินงานในภาพรวม

1) จุดเด่น

ในการศึกษา 2567 โรงเรียนชติยะวงษาจัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างหลากหลาย มีการ ดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา โดยกำหนดมาตรฐานของสถานศึกษา ค่าเป้าหมายการพัฒนา ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของสถานศึกษา โดยนำผลการประเมินภายในมาเป็น แนวทางในการวางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของ ท้องถิ่นและหน่วยงานต้นสังกัด ปลุกฝังนักเรียนใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล จำเป็นด้านการศึกษาและการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง โรงเรียนได้รับรางวัลต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยรางวัลของสถานศึกษา รางวัลของผู้บริหารสถานศึกษา รางวัลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและรางวัลของนักเรียน ซึ่งแสดงถึงผลการดำเนินงานเชิงประจักษ์ซึ่งแสดงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อหน่วยงานและบุคลากรในองค์กร อันจะสร้างความเชื่อมั่นในการบริหารและการจัดการศึกษาให้เป็นที่ประจักษ์ต่อหน่วยงานภายนอกต่าง ๆ

2) จุดที่ควรพัฒนา

- ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ในระดับสถานศึกษาให้มีผลการเรียนรูระดับ 3 ขึ้นไปสูงกว่าร้อยละ 80
- ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศทุกรายวิชา
- พัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)
- พัฒนาผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ
- พัฒนาผลการประเมินสมรรถสำคัญของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3) แผนงาน แนวทางการพัฒนาคุณภาพเพื่อยกระดับให้สูงขึ้น

1. ครูออกแบบการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับนักเรียนเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตามสภาพจริงและหลากหลาย เน้นการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนา

2. ครูควรสอนให้ครบทุกตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ที่มีผลคะแนนต่ำ ศึกษาตารางวิเคราะห์การ เรียนรู้ที่มีผลคะแนนต่ำ ศึกษาตารางวิเคราะห์การออกแบบการ สร้างแบบทดสอบ (Test Blueprint)

3. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักเรียนใหม่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)

4. สร้างแบบวัดและเกณฑ์การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความแบบ Rubrics และทำแบบวัด เข้าเพื่อการพัฒนาการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความ

5. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักเรียนใหม่มีสมรรถนะสำคัญตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน

โรงเรียนชติยะวงษา เป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ตั้งอยู่ในพื้นที่เขตชุมชนเมือง มีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ต่อการเรียนรู้ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรมและความสามารถทางวิชาการ ตามวิสัยทัศน์ ของโรงเรียนที่มุ่งสู่มาตรฐานสากล ภายในปีการศึกษา 2567 บนพื้นฐานของหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง

จากผลการประเมินคุณภาพภายในปีการศึกษา 2567 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการเขียนสื่อสารต่ำกว่ามาตรฐาน โดยเฉพาะความสามารถ ในการเรียบเรียงถ้อยคำและสื่อความคิดอย่างเป็นระบบ ปัญหานี้เกิดจากการจัดการเรียนรู้ที่ยังมุ่งเน้น เนื้อหามากกว่ากระบวนการฝึกคิด ฝึกเขียน และขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน

ดังนั้น การพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในการนำ “หลักอริยสัจ 4” มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นแนวทางที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและสภาพปัญหา ที่พบ เพราะช่วยให้ผู้เรียนสามารถตระหนักถึงปัญหาการเขียนของตนเอง คือ กำหนดปัญหา (ทุกข์), ศึกษาต้นเหตุ (สมุทัย), ขอบเขตวิธี (นิโรธ), และเลือกชี้ทางออก (มรรค) ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะ การเขียนสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป โรงเรียนชติยะวงษามีความพร้อมด้านบุคลากรและสภาพแวดล้อมทางการ เรียนรู้ แต่ยังต้องการแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมกระบวนการคิดและการเขียนอย่างลึกซึ้ง

การใช้หลักอริยสัจ 4 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงเป็นทางเลือกสำคัญในการยกระดับทักษะ การเขียนสื่อสารของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับเป้าหมายการศึกษาของโรงเรียนในการสร้าง ผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา และสื่อสารได้อย่างสร้างสรรค์ในศตวรรษที่ 21

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 งานวิจัยในประเทศ

ชลธิชา หอมฟุ้ง (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาเรื่องการพัฒนากระบวนการสอนวรรณคดี ไทย โดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการ แก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบ การสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณของ นักศึกษา ก่อนใช้ขณะใช้และหลังใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้ อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ 3) เพื่อเปรียบเทียบ ความสามารถด้านการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาก่อนใช้ ขณะใช้และ หลังใช้รูปแบบการ สอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ และการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขา วิชาเอกภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2557 จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) รูปแบบการสอนวรรณคดีไทย 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบวัด ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและแบบวัดความสามารถด้านการ แก้ปัญหาเชิง สร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมี 4 องค์ประกอบได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน และ ปัจจัยสนับสนุนการนำรูปแบบการสอนไปใช้ กระบวนการเรียนการสอนมี 7 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ 1 ได้รับความสนใจ ชั้นที่ 2 อ่านวรรณคดี ชั้นที่ 3 วิเคราะห์ความขัดแย้ง ชั้นที่ 4 วิเคราะห์สาเหตุ ชั้นที่ 5 ค้นหาวิธีแก้ไข ชั้นที่ 6 ผลของการแก้ปัญหา 50 และชั้นที่ 7 สรุปและประเมินผล ซึ่งในขั้นสรุปและประเมินผลนั้นจะให้นักศึกษาแสดงละคร ผลการ ทดลองใช้รูปแบบการสอนและการนำรูปแบบการสอนไปขยายผล พบว่า นักศึกษามี ความสามารถด้าน การอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และระหว่างเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนและ การนำรูปแบบ การสอนไปขยายผล พบว่า นักศึกษามีความสามารถด้านการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระหว่าง เรียนมีพัฒนาการ สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

นาถนภา บริบูรณ์เกษตร (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนวรรณกรรมไทยของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการปรับใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบก่อนทดลอง (Pre Experimental design) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนวรรณกรรมไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการปรับใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการ ปรับใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 40 คนได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนวรรณกรรมไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ ด้วยการปรับใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการปรับใช้ รูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

สุตาพร รินสมปาน (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการปรับใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดย ประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 กับวรรณกรรมท้องถิ่น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบ ความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการ จัดการเรียนรู้ด้วยการปรับใช้รูปแบบ การสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4กับวรรณกรรม ท้องถิ่น และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย การปรับใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีไทย โดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4กับวรรณกรรมท้องถิ่น กลุ่ม ตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2561 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่ม อย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วย วิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์ข้อมูลโดย การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการปรับใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4กับ วรรณกรรมท้องถิ่นสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการปรับ ใช้รูปแบบการสอนวรรณคดี ไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4กับวรรณกรรมท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สุภารัตน์ สิริชัยพัฒน์ (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีไทย โดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน วรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา เชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) พัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีไทย โดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพ 80/80 3) ทดลองใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้ อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในด้านผลสัมฤทธิ์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 4) ประเมินผลรูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 38 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบประเมินความต้องการพื้นฐานเพื่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทย ท31102 2) แบบสัมภาษณ์ครูเพื่อรวบรวมแนวคิด ในการจัดกิจกรรมรูปแบบการสอน 3) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริมการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ 4) แบบวัดผลสัมฤทธิ์เพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ 5)แบบสัมภาษณ์ 6) แบบประเมินการอ่านตามสภาพจริง 7) แบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-test) แบบ Dependent Samples และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานพบว่า โดยภาพรวมแล้ว นักเรียนมีความต้องการพัฒนาทักษะการอ่าน ได้แก่ เนื้อหาในหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชาภาษาไทย ท31102 และเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรโรงเรียนพิบูลมังสาหาร ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ 1) อิเหนา ตอนศึก กะหมังกุหนิง 2) นิทานเวตาลเรื่องที่ 10 3) วรรณคดี หัวใจชายหนุ่ม 4) มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์กัณฐก 5) เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนพลายแก้วบวชเณร 6) นิทาน คำกลอนเรื่องพระอาทิตย์ ตอนพระอาทิตย์พบนางสุวรรณมาลี 7) เรื่องสั้น : เราคือลูกของ

แม่พระธรณี จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทย สรุปข้อมูลสอดคล้องกันว่านักเรียนไม่มีความรู้ความเข้าใจในการเรียนวรรณคดี ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาทำให้ขาดความกระตือรือร้นในการเรียนจนไม่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ได้การจัดการสอนด้วยรูปแบบการสอน ASACE Model นี้ ช่วยส่งเสริม ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจสามารถอ่านอย่างมีวิจารณญาณและแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น

ผลการพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีชื่อเรียกว่า รูปแบบการสอน ASACE Model มีองค์ประกอบ ดังนี้ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการกิจกรรม และสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ได้แก่ ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และสิ่งสนับสนุน มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเร้าความสนใจ (Activating) 2) ขั้นใฝ่เรียนรู้ (Studying) 3) ขั้นคิดวิเคราะห์ (Analyzing) 4) ขั้นนำเสนอผลงาน (Concluding) 5) ขั้นประเมินผล (Evaluating) ซึ่งรูปแบบการสอนนี้ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ให้ความเห็นว่าอยู่ในระดับดี แสดงว่ารูปแบบการสอนมีความสอดคล้องกับหลักการของรูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 ที่มีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสม มากที่สุดและ นำรูปแบบการสอนไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.76/81.47 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอน ASACE Model ที่พัฒนาขึ้นส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนรู้ร่วมกันทั้งงานรายบุคคลและงานกลุ่ม อย่างตั้งใจ ให้ความร่วมมือ ในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดี พบว่า ผลการเรียนรู้ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและ การแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 4. ผลการประเมินรูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.46, S.D. = 0.61$)

พระพุทศศักดิ์ แวงสูงเนิน (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนาปีปทุม โดยการจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวงจรปฏิบัติการที่ 1 นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 จำนวน 4 คน และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 6 คน และในวงจรปฏิบัติการที่ 2 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 80 ทุกคน และ (2) ผลการพัฒนาทักษะในการคิดแก้ปัญหาในวงจรปฏิบัติการที่ 1 นักเรียน มีคะแนนผลการพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80

จำนวน 5 คน และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 6 คน และในวงจรปฏิบัติการที่ 2 นักเรียนมีคะแนนผลการพัฒนาทักษะ การคิดแก้ปัญหาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน

พระรุ่งโรจน์ ธิรปัญญา (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ อริยสัจ 4 ที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนรู้แบบอริยสัจ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากวิธีการสอนแบบ อริยสัจ 4 เป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ที่นักเรียนพยายามคิดค้นวิธีการแก้ปัญหาและวิธีการพัฒนา ทักษะชีวิต โดยใช้ลำดับขั้นตอนของอริยสัจ 4 เป็นแนวทางการแก้ปัญหาและวิธีการพัฒนาทักษะชีวิต ด้วยตนเองเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 2) ความสามารถในการคิดอย่างมี วิจารณญาณของนักเรียนที่เรียนรู้แบบอริยสัจ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ศึกษาสถานการณ์ เริ่มกำหนดประเด็นปัญหา ร่วมกันพิจารณาจากข้อมูล มีการถกเถียงเพื่อกำหนดปัญหา ร่วมกันให้ ความหมายของปัญหา การรวบรวมข้อมูลจากสถานการณ์จำลอง ร่วมกันพิจารณาความน่าเชื่อถือของ ข้อมูล ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และ 3) นักเรียนมีความ พึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 อยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจาก นักเรียนรู้สึกว่าได้สัมผัสกับสถานการณ์ที่เป็นปัญหาจากแบบฝึกทักษะหลายรูปแบบในเรื่อง พุทธ ปณิธาน 4 เป็นเรื่องที่สร้างแรงจูงใจให้อยากรู้และท้าทายความสามารถในการคิดแก้ปัญหา (ขั้นทุกข์) ร่วมกันค้นคิดหาสาเหตุของปัญหาภายใต้มุมมองที่เป็นอิสระ (สมุทัย) นักเรียนร่วมกันรวบรวมข้อมูล เพื่อสนับสนุนทางเลือกที่ตนเองนำเสนอให้กับกลุ่ม (นิโรธ) ร่วมกันตัดสินใจเลือกและปฏิบัติด้วย รูปแบบที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหาที่เป็นสาเหตุแห่งทุกข์ (มรรค)

ชนิษฐา ทองดอนเกีย (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ ปัญหาทางคณิตศาสตร์โดยใช้อริยสัจ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มผ่านเกณฑ์จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 82.61 และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 17.39 2) นักเรียนมีความรู้หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ($t = 20.87, sig = 0.000$) 3) นักเรียนมีความ พึงพอใจภาพรวมต่อการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์โดยใช้การเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.57, S.D. = 0.62)

พระประหยัด อภินนโท (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบอริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการคิดแบบสืบสาวหาเหตุปัจจัย ของผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เพื่อพัฒนา ความสามารถทางการคิดแบบสืบสาวหาเหตุปัจจัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการทดสอบ

ก่อนเรียนมีประสิทธิภาพของกระบวนการเฉลี่ยร้อยละ 78.85 หลังเรียนมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์เฉลี่ยร้อยละ 81.31 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เนื่องจากมีการกำหนดตัวชี้วัด, สารการเรียนรู้, จุดประสงค์การเรียนรู้, สมรรถนะสำคัญ, ทักษะ, กระบวนการ, ชิ้นงานและหรือภาระงาน, กระบวนการจัดการเรียนรู้, สื่อการเรียนรู้, กระบวนการวัด, และประเมินผล เป็นต้น 2) ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง อัตถะ 3 และปัญญา 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากมีการเน้นทักษะกระบวนการคิดแบบสืบสาวหาเหตุปัจจัย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ได้คิดและวิเคราะห์ค้นหาเหตุปัญห และ สอดคล้องกับชีวิตประจำวันด้วยตนเอง 3) ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 มีความสามารถทางการคิดแบบสืบสาวหาเหตุปัจจัยเรื่อง อัตถะ 3 และปัญญา 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากมีการเน้นการคิดอย่างเป็นระบบ การแสวงหาปัจจัยที่เป็นสาเหตุหาความสัมพันธ์เชิงเหตุกับผล ลงมือปฏิบัติร่วมคิดวิเคราะห์ปัญหา เลือกแนวทางที่ดีที่สุดและร่วมกันประเมินผล และ 4) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากผู้เรียนมีความสนใจในการศึกษาสถานการณ์และค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์นั้น ๆ อย่างกระตือรือร้น และการนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียนด้วยความมั่นใจ

กิจจาพัฒน์ วันทอง (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงมีประสิทธิภาพเท่ากับ (E1) 83.33/(E2) 86.11 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับมากที่สุด

อัครเดช นีละโยธิน (2568) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีจันทร์ จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 35.47 สูงกว่าก่อนเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.67 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าร้อยละ 88.68 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.12$)

2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Anderson (1999) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง จำลองการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีอริยสัจ 4 โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของแบบจำลองการเรียนการสอนมี 1 ด้าน ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ การเรียนการสอน 4) กิจกรรมการเรียนการสอน และ 5) การวัดและ ประเมินผล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการแก้ปัญหา หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของนักเรียน ต่อกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก และผู้ทรงคุณวุฒิรับรองคุณภาพแบบจำลองการเรียน การสอนอยู่ใน ระดับมากที่สุด

Henning (2010) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเขียนเรียงความและรูปแบบของภาษาที่เป็นทางการ เพื่อดูว่าปัจจัยในการเขียนเรียงความมีอยู่ 3 อย่างคือ การเขียน การอ่าน และการใช้ภาษา โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความ จดหมาย และหนังสือพิมพ์ พบว่า การเขียนเรียงความเป็นโครงสร้างที่ยุงยากที่สุดในงานเขียน 3 ประเภท รองลงมา คือ การเขียนจดหมายและการเขียนหนังสือพิมพ์

Mize (2010) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลคุณภาพการเขียนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเกรด 5 เมื่อได้เลือกหัวข้อเรื่องเอง หรือหัวข้อที่ครูกำหนดให้โดยใช้เวลาเขียน 30 นาที พบว่า หัวข้อเรื่อง ที่นักเรียนเลือกเองมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อคุณภาพการเขียนเรียงความ ส่วนเรียงความที่ครูกำหนด หัวข้อเรื่องให้เขียนนั้นได้รับการประเมินค่าสูง อย่างมีนัยสำคัญกว่าเรียงความที่เลือกหัวข้อเรื่องเอง เพศของผู้เขียนเรียงความไม่มีความแตกต่างต่อผลการวัดคุณภาพการเขียนเรียงความ

Zhichang (2017) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงอภิวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมออนไลน์: ผลกระทบต่อการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งความเป็นสากลของการศึกษาระดับสูงทำให้ผู้เรียนจากประเทศต่างๆ ติดต่อกันโดยตรง หนึ่งในสถานการณ์ดังกล่าวคือการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างผู้เรียนต่างชาติในสภาพแวดล้อมออนไลน์ที่ควบคุมผ่านระบบการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ของสถาบัน เช่น Moodle และ Blackboard ในบทความนี้ ข้าพเจ้าจะวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนาออนไลน์ของหลักสูตรมหาวิทยาลัยในออสเตรเลียที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษรระหว่างผู้เรียนต่างชาติ ข้าพเจ้าขยายแนวคิดเรื่อง “ความสามารถเชิงอภิวัฒนธรรม” (Sharifian, 2013, หน้า 8-9) และเสนอว่าผู้เรียนต่างชาติควรพัฒนา “ความสามารถเชิงอภิวัฒนธรรม” สำหรับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้วย นอกจากนี้ข้าพเจ้าจะสำรวจผลกระทบต่อ นักศึกษาและอาจารย์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีส่วนร่วมในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมากขึ้นเรื่อย ๆ ผ่านการเขียนเป็นภาษาอังกฤษ

Satya & Chandra (2018) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา แนวทางเชิงกระบวนการ การเขียนเป็นกิจกรรมทางปัญญาที่ซับซ้อนอย่างยิ่ง ซึ่งผู้เขียน

จำเป็นต้องแสดงความสามารถในการควบคุมตัวแปรพร้อมกัน ทักษะการเขียนที่แข็งแกร่งอาจเพิ่มโอกาสของนักเรียนในการประสบความสำเร็จ การเขียนเป็นปัจจัยสำคัญของภาษา นักเรียนทุกคนจำเป็นต้องมีทักษะการเขียนที่ดีเพื่อให้บรรลุความต้องการทางการศึกษาและการจ้างงาน แนวทางกระบวนการเน้นกิจกรรมการเขียนที่นำผู้เรียนจากการสร้างแนวคิดและรวบรวมข้อมูลไปจนถึงการเผยแพร่ข้อความที่เสร็จสมบูรณ์ แนวทางกระบวนการเน้นที่ผู้เรียนโดยคำนึงถึงความต้องการ ความคาดหวัง เป้าหมาย รูปแบบการเรียนรู้ ทักษะ และความรู้ของผู้เรียน

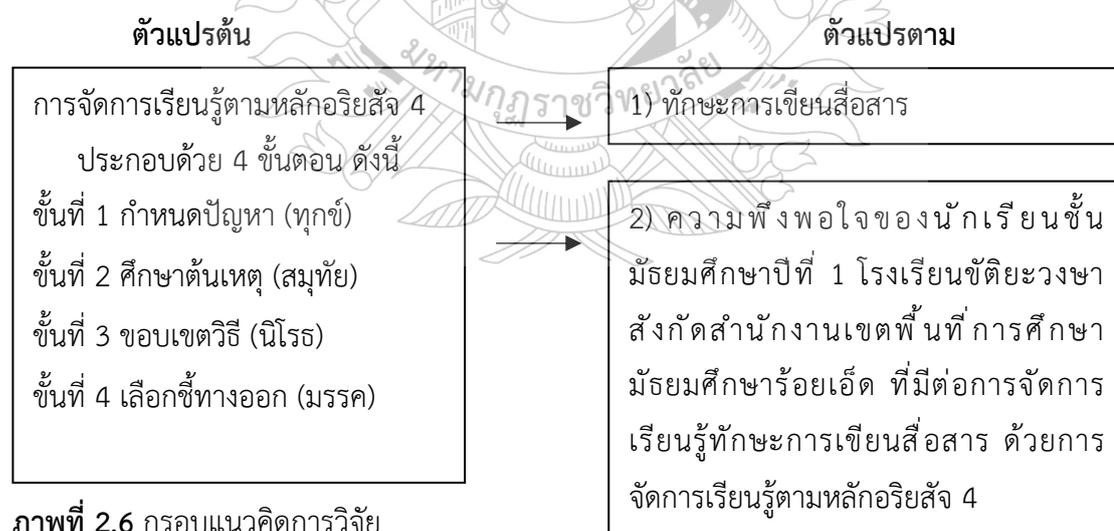
Ika & Vivin (2020) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางที่เน้นกระบวนการในการสอนการเขียนข้อความบรรยาย การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาในการเขียนข้อความบรรยายผ่านการใช้วิธีการเชิงกระบวนการ จากการสังเกตก่อนหน้านี้ของนักวิจัย พบว่า นักศึกษามีปัญหาบางประการในการเขียน เช่น การจัดระเบียบความคิด การใช้กลไกการเขียนและไวยากรณ์ที่ถูกต้อง วัตถุประสงค์คือ นักศึกษาภาคเรียนที่ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนชั้น Writing II ในปี 2018/2019 รวบรวมข้อมูลจากแผ่นสังเกต บันทึกภาคสนาม แบบสอบถาม และการทดสอบเกณฑ์ความสำเร็จคือ นักศึกษาจะต้องได้คะแนนอย่างน้อย 75 หรือ B และอย่างน้อย 80% ของนักศึกษาในชั้นเรียนทำได้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับ นักวิจัยใช้แบบจำลองการประเมินทฤษฎีการเขียนเชิงวิเคราะห์โดย O'Malley, M.J. และ Pierce, V.L. ในปี 1995 ผลการศึกษาพบว่าในรอบที่ 1 มีนักเรียนที่ประสบความสำเร็จ 26 คน (67%) และนักเรียนที่ล้มเหลว 13 คน (33%) ดังนั้น จึงได้นำแผนแก้ไขมาใช้ในรอบที่ 2 นักเรียนที่ประสบความสำเร็จเพิ่มขึ้นเป็น 90% (35 คน) และนักเรียนที่ล้มเหลวลดลง 10% (4 คน) แสดงให้เห็นว่าเกณฑ์ความสำเร็จบรรลุได้ในรอบที่ 2 ดังนั้น แนวทางที่เน้นกระบวนการจึงมีประสิทธิผลในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน โดยเฉพาะการเขียนข้อความบรรยายในโครงการศึกษาด้านการศึกษาด้านภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัย Sintuwu Maroso

Jin, S (2025) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเขียนในยุคดิจิทัล: ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ social media กับทักษะการเขียนและความวิตกกังวลของนักศึกษามหาวิทยาลัย ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาการผสมรวม social media เข้ากับแนวทางปฏิบัติทางการศึกษาได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น งานวิจัยนี้ศึกษาอิทธิพลของ social media โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Facebook ที่มีต่อทักษะการเขียนและความวิตกกังวลของนักเรียนเกาหลีที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) งานวิจัยนี้ได้ศึกษาผู้เข้าร่วม 61 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง ($n = 31$) และกลุ่มควบคุม ($n = 30$) โดยเปรียบเทียบผลของงานที่ผสมรวม social media กับแนวทางปฏิบัติการเขียนแบบเดิม งานวิจัยประกอบด้วยการโพสต์บน Facebook รายสัปดาห์ การแสดงความคิดเห็นของเพื่อน และการเขียนโดยใช้มีลต์มีเดีย งานวิจัยนี้ได้รวบรวมข้อมูลผ่านการประเมินก่อนและหลังการเขียน ควบคู่ไปกับแบบสอบถามความวิตกกังวลในการเขียน ซึ่งเผยให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนในผลลัพธ์ กลุ่ม

ทดลองที่ใช้ Facebook มีความก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญในด้านทักษะการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเนื้อหา ($p < 0.001$) ความสอดคล้อง ($p < 0.05$) ความเชื่อมโยง และคำศัพท์ ($p < 0.01$) ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลในการส่งเสริมมิติเฉพาะของทักษะการเขียน นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังแสดงให้เห็นถึงความวิตกกังวลในการเขียนที่ลดลงอย่างเห็นได้ชัด ($p < 0.001$) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เรียนแบบเดิมมีการเปลี่ยนแปลงที่น้อยกว่า ผลการวิจัยเหล่านี้เน้นย้ำถึงศักยภาพที่สำคัญของการใช้ประโยชน์จากแพลตฟอร์มอย่าง Facebook ในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (EFL) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเป็นแนวทางที่มีแนวโน้มดีสำหรับการพัฒนาทักษะและลดความวิตกกังวล งานวิจัยนี้นำเสนอข้อมูลเชิงลึกที่สำคัญเกี่ยวกับภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงไปของการเรียนการสอนภาษา โดยเน้นย้ำถึงความสามารถในการเปลี่ยนแปลงของวิธีการที่ใช้ social media ในแวดวงการศึกษาภาษา

จากการทบทวนงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า การจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ส่งผลดีต่อการเรียนรู้ โดยสามารถกระตุ้นความสนใจและความกระตือรือร้นของผู้เรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิด การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการเขียนสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการนำ กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ให้มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนร้อยละ 80 ขึ้นไป และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 เพื่อประเมินความแตกต่างและใช้ผลวิจัยเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้นำเสนอวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

- 3.1 รูปแบบการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลวิจัย
- 3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ดำเนินการตามแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว (One Group Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555) ซึ่งเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 ดังแบบแผนการทดลองดังนี้

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้หลักอริยสัจ 4

O₂ หมายถึง การทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร หลังเรียน

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 7 ห้อง รวมจำนวนนักเรียนทั้งหมด 210 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 38 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก (Lottery Method) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลวิจัยในครั้งนี้ มี 3 ชนิดประกอบด้วย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมเป็น 14 ชั่วโมง

3.3.2 แบบทดสอบทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน โดยเป็นข้อสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ 40 คะแนน

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด แบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีของ Likert จำนวน 25 ข้อ

3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.4.1 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนชติยะวงษา และวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ โดยพิจารณาตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2) ศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 จากแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

3) วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาการเรียนรู้ และกำหนดเวลาเรียน

ตารางที่ 3.1 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และกำหนดเวลาเรียน

ลำดับ	แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมง
1	หลักการเขียนสื่อสาร	ท 2.1 ม.1/2 เขียนสื่อสาร โดยใช้ ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจนเหมาะสม และ สละสลวย	1) นักเรียนสามารถอธิบายหลักการเขียนสื่อสารที่ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพได้ (K) 2) นักเรียนสามารถเขียนข้อความสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำ	2

ลำดับ	แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมง
			<p>ที่ถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสะสลายได้อย่างถูกต้อง (P)</p> <p>3) นักเรียนเห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยในการเขียนสื่อสารอย่างถูกต้อง (A)</p>	
2	โวหารการเขียน	ท 2.1 ม.1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจนเหมาะสม และสะสลาย	<p>1) นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของโวหารการเขียนประเภทต่าง ๆ ได้ถูกต้อง (K)</p> <p>2) นักเรียนสามารถเขียนข้อความโดยใช้โวหารประเภทต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง (P)</p> <p>3) นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการใช้โวหารในการเขียน (A)</p>	1
3	การเขียนแนะนำตนเอง	ท 2.1 ม.1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจนเหมาะสม และสะสลาย	<p>1) นักเรียนสามารถอธิบายหลักการเขียนแนะนำตนเองได้อย่างถูกต้อง (K)</p> <p>2) นักเรียนสามารถเขียนแนะนำตนเองได้อย่างถูกต้อง (P)</p> <p>3) นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนแนะนำตนเองและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (A)</p>	2
4	การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ	ท 2.1 ม.1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจนเหมาะสม และ	<p>1) นักเรียนสามารถอธิบายหลักการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญได้ (K)</p>	2

ลำดับ	แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมง
		สละสลวย	2) นักเรียนสามารถเขียนแนะนำสถานที่สำคัญโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจนเหมาะสม และสละสลวยได้(P) 3) นักเรียนเห็นคุณค่าของการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ (A)	
5	การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์	ท 2.1 ม.1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจนเหมาะสม และสละสลวย	1) นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและรูปแบบของการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทต่าง ๆ ได้ (K) 2) นักเรียนสามารถเขียนข้อความบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างเหมาะสม (P) 3) นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (A)	2
6	การเขียนจดหมายส่วนตัว	ท 2.1 ม.1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจนเหมาะสม และสละสลวย ท 2.1 ม.1/7 เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ	1) นักเรียนสามารถอธิบายรูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายส่วนตัวได้ (K) 2) นักเรียนสามารถเขียนจดหมายส่วนตัวได้ถูกต้องตามรูปแบบและใช้ภาษาเหมาะสม (P) 3) นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเขียนจดหมายส่วนตัว (A)	2

ลำดับ	แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมง
7	การเขียนจดหมายกิจธุระ	ท 2.1 ม.1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจนเหมาะสม และสละสลวย ท 2.1 ม.1/7 เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ	1) นักเรียนสามารถอธิบายรูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายกิจธุระได้ (K) 2) นักเรียนสามารถเขียนจดหมายกิจธุระได้ถูกต้องตามรูปแบบและใช้ภาษาเหมาะสม (P) 3) นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนจดหมายกิจธุระที่ถูกต้อง (A)	2
8	การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา	ท 2.1 ม.1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจนเหมาะสม และสละสลวย ท 2.1 ม.1/4 เขียนเรียงความ		1
รวม				14

4) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2568 ถึง วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2568 โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ คือ ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา (ทุกข์) ขั้นที่ 2 ศึกษาต้นเหตุ (สมุทัย) ขั้นที่ 3 ขอบเขตวิธี (นิโรธ) ขั้นที่ 4 เลือกชี้ทางออก (มรรค) จำนวนทั้งสิ้น 8 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมเป็น 14 ชั่วโมง ประกอบด้วย 1) หลักการเขียนสื่อสาร 2) โวหารการเขียน 3) การเขียนแนะนำตนเอง 4) การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ 5) การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ 6) การเขียนจดหมายส่วนตัว 7) การเขียนจดหมายกิจธุระ 8) การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

5) นำแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 จำนวนทั้งสิ้น 8 แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยเพื่อพิจารณาตรวจสอบ และเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลัก อริยสัจ 4 จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยฯ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

6.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 2 ท่าน ได้แก่

6.1.1 นางริศร พงศ์สุวรรณ กศ.บ (ภาษาไทย), กศ.ม (ภาษาไทย) ตำแหน่งอาจารย์ ผู้บรรยายพิเศษ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

6.1.2 นางภควดี เพ็ชรสงวน ค.บ (ภาษาไทย), ศศ.ม (ภาษาไทย) ตำแหน่งครู ชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

6.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2 ท่าน ได้แก่

6.2.1 พระมหาอำนาจ มหาวิโร ดร. ศน.บ (ภาษาไทย), ศศ.ม (ภาษาไทย), พร.ด (วัฒนธรรมศาสตร์) ตำแหน่งผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏ ราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

6.2.2 ดร.นารินทร์ จันทร์ทฤทธิ์ ค.บ. (การศึกษาปฐมวัย), กศ.ม (หลักสูตรและการ สอน), ค.ม (การศึกษาปฐมวัย), ศษ.ต (การบริหารการศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

6.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน

6.3.1 ดร.จรุงภรณ์ กลางบุรัมย์ ศษ.บ (ภาษาไทย), ศษ.ม (การบริหารการศึกษา) พร.ด (การบริหารการศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหา มกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินแผนการจัดการ เรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย ของข้อมูล ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

7) นำผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ ไปวิเคราะห์หา ค่าเฉลี่ยและค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ได้คุณภาพของ แผนการจัดการเรียนรู้

ทั้งฉบับมีความเหมาะสมมากขึ้นไป ($\bar{X} = 3.51$) จึงนำไปใช้ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) และผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

8) ทำการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย

9) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4.2 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนขัติยะวงษา วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ โดยพิจารณาตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 เพื่อกำหนดสาระสำคัญและพฤติกรรมที่ต้องการวัด

2) ออกแบบแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ เพื่อคัดเลือกใช้จริง จำนวน 2 ข้อ 40 คะแนน ตามเนื้อหาที่กำหนด

3) สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 เป็นแบบทดสอบอัตนัยที่เกี่ยวกับการเขียนสื่อสาร จำนวน 4 ข้อ เพื่อคัดเลือกใช้จริง จำนวน 2 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน โดยเป็นการเขียนแนะนำตนเอง, การเขียนจดหมายกิจธุระ, การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ, และการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

5) ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยนำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) หากค่า IOC มีค่าสูงกว่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามจากแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ชุดนั้น ๆ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดและสามารถนำไปทดลองใช้ได้ โดยใช้สูตร IOC จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็น ไว้ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

6) นำผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 มีค่าอยู่ระหว่าง 0.60-0.80 และผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะให้ปรับแบบทดสอบ ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

7) ทดลองใช้แบบทดสอบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ กับกลุ่มนักเรียน (Try-out) โดยนำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ที่ปรับปรุงเสร็จแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนชติยะวงษาภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2568 จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของข้อสอบ

วิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 โดยนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ค่าสถิติรายข้อเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบอัตนัยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยมี ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.62–0.66 และค่าอำนาจจำแนก (r) 0.21–0.33 เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ จำนวน 2 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) มีค่าเท่ากับ 0.71

9) ปรับปรุงแบบทดสอบ และจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.4.3 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

1) ศึกษาวิธีการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 จากหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 โดยได้กำหนดรายการการสอบถาม และสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามโครงสร้างของแบบสอบถามชนิดที่เป็นแบบมาตราประเมินค่าตามวิธีของ (Likert, 1932 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553) จำนวน 25 ข้อ โดแบ่งออกเป็น 5 ด้านได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร/เนื้อหา 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านวิธีการสอน 4) ด้านสื่อการเรียนการสอน และ 5) ด้านการวัดและการประเมินผล ได้มีตัวเลือก 5 ระดับ กำหนดดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

โดยได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ในช่วงคะแนนตามตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การแปลความหมายค่าระดับความพึงพอใจ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.51 - 5.00	ความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 - 4.50	ความพึงพอใจมาก
2.51 - 3.50	ความพึงพอใจปานกลาง
1.51 - 2.50	ความพึงพอใจน้อย
1.00 - 1.50	ความพึงพอใจน้อยที่สุด

3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยเพื่อพิจารณาตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแนะ นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบประเมินค่า IOC ระหว่างรายการแบบสอบถามกับนิยามความพึงพอใจ โดยได้กำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบสอบถามสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบสอบถามไม่สอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ

เพื่อพิจารณาตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งการประเมิน IOC ต้องอยู่ที่ระดับ 0.50 - 1.00 ขึ้นไป จึงจะนำไปใช้ได้ พบว่าการประเมิน IOC อยู่ที่ 0.80 - 1.00

4) ปรับปรุงแก้ไขตามผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha Coefficient) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.70 ถึงจะนำไปใช้ได้

5) นำผลทดลองจากนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha Coefficient) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.70 แล้วนำไปใช้ ทั้งฉบับพบว่าอยู่ที่ 0.84

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.5.1 ปฐมนิเทศนักเรียน โดยให้ความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งข้อตกลง บทบาทหน้าที่ เป้าหมาย เกณฑ์ต่าง ๆ สำหรับนักเรียนเพื่อการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

3.5.2 ผู้วิจัยทำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 แผนการจัดการ รวมเวลา 14 ชั่วโมง โดยใช้เวลาในการทดลองทั้งหมดจำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ชั่วโมงละ 60 นาที มีรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ตามตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.3 รายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	ชั่วโมง
1	หลักการเขียนสื่อสาร	2
2	โวหารการเขียน	1
3	การเขียนแนะนำตนเอง	2
4	การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ	2
5	การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์	2
6	การเขียนจดหมายส่วนตัว	2
7	การเขียนจดหมายกิจธุระ	2
8	การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา	1
รวม		14

3.5.3 ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียนเพื่อทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 แบบทดสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง จำนวน 60 นาที แล้วตรวจคะแนน นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 80 โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานต่อไป

3.5.4 ผู้วิจัยทำการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 แล้วนำมาสรุปรวบรวมคะแนนความพึงพอใจโดยใช้สถิติพรรณนา

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.6.1 ผู้วิจัยนำคะแนนหลังเรียนที่ได้จากการทดสอบทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

3.6.2 ผู้วิจัยนำผลการประเมินที่ได้จากแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและสรุปผลของความพึงพอใจ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลัก อริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการ เรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนขัติยะวงษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ ตามหลักอริยสัจ 4 จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 1 ชั่วโมง จำนวน 2 แผนการจัดการ เรียนรู้ และแผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 14 ชั่วโมง ผู้วิจัยนำเสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	หมายถึง	กลุ่มเป้าหมาย/กลุ่มประชากร
n	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
% of Mean	หมายถึง	ค่าร้อยละ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2568 สิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ของนักเรียนจำนวน 38 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร แบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ผลปรากฏดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.1 ผลคะแนนการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ผ่านเกณฑ์
1	40	36	90.00	ผ่าน
2	40	35	87.50	ผ่าน
3	40	36	90.00	ผ่าน
4	40	35	87.50	ผ่าน
5	40	24	60.00	ไม่ผ่าน
6	40	34	85.00	ผ่าน
7	40	35	87.50	ผ่าน
8	40	24	60.00	ไม่ผ่าน
9	40	33	82.50	ผ่าน
10	40	33	82.50	ผ่าน
11	40	35	87.50	ผ่าน
12	40	36	90.00	ผ่าน
13	40	36	90.00	ผ่าน
14	40	27	67.50	ไม่ผ่าน
15	40	34	85.00	ผ่าน
16	40	35	87.50	ผ่าน
17	40	36	90.00	ผ่าน
18	40	37	92.50	ผ่าน
19	40	36	90.00	ผ่าน
20	40	36	90.00	ผ่าน
21	40	34	85.00	ผ่าน
22	40	37	92.50	ผ่าน
23	40	36	90.00	ผ่าน
24	40	26	65.00	ไม่ผ่าน
25	40	36	90.00	ผ่าน
26	40	36	90.00	ผ่าน
27	40	34	85.00	ผ่าน

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ผ่านเกณฑ์
28	40	35	87.50	ผ่าน
29	40	34	85.00	ผ่าน
30	40	38	95.00	ผ่าน
31	40	17	42.50	ไม่ผ่าน
32	40	30	75.00	ไม่ผ่าน
33	40	36	90.00	ผ่าน
34	40	24	60.00	ไม่ผ่าน
35	40	32	80.00	ผ่าน
36	40	35	87.50	ผ่าน
37	40	33	82.50	ผ่าน
38	40	34	85.00	ผ่าน
		33.16 คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	82.89 คะแนนผ่านเกณฑ์	31 คนผ่านเกณฑ์
		4.58 ส่วนเบี่ยงเบน S.D.		81.58 ผลรวมผ่านเกณฑ์
				7 คนไม่ผ่านเกณฑ์
				18.42 ผลรวมผ่านเกณฑ์

ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2568

จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	% of Mean	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ (คน)			
					ผ่าน		ไม่ผ่าน	
					(คน)	% of Mean	(คน)	% of Mean
38	40	33.16	4.58	82.89	31	81.58	7	18.42

จากตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวนนักเรียน 38 คน มีคะแนนเต็ม 40 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 33.16$ และ S.D. = 4.58 คิดเป็นร้อยละ 82.89 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 31 คิดเป็นร้อยละ 81.58 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ทั้ง 4 องค์ประกอบ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากข้อสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร อัดนัย ข้อที่ 1 เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง พบว่า คะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 16.37$ คิดเป็นร้อยละ 81.84 ของคะแนนเต็ม 20 เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละองค์ประกอบ ที่มีค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละสูงสุด คือ 1. เนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.39$ คิดเป็นร้อยละ 87.89 ของคะแนนเต็ม 5 รองลงมา คือ 4. เครื่องหมายวรรคตอน มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.05$ คิดเป็นร้อยละ 81.05 ของคะแนนเต็ม 5 และ 2. ภาษา มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 3.97$ คิดเป็นร้อยละ 79.47 ของคะแนนเต็ม 5 ต่ำสุด 3. รูปแบบ มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 3.95$ คิดเป็นร้อยละ 78.95 ของคะแนนเต็ม 5 ตามลำดับ

การวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ทั้ง 4 องค์ประกอบ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากข้อสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร อัดนัย ข้อที่ 2 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ พบว่า คะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 16.79$ คิดเป็นร้อยละ 83.95 ของคะแนนเต็ม 20 เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละองค์ประกอบ ที่มีค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละสูงสุดคือ 1. เนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.42$ คิดเป็นร้อยละ 88.42 ของคะแนนเต็ม 5 รองลงมา คือ 3. รูปแบบ มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.16$ คิดเป็นร้อยละ 83.16 ของคะแนนเต็ม 5 และ 2. ภาษา มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.11$ คิดเป็นร้อยละ 82.11 ของคะแนนเต็ม 5 ต่ำสุด 4. เครื่องหมายวรรคตอน มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.11$ คิดเป็นร้อยละ 82.11 ของคะแนนเต็ม 5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ผลรวมคะแนนเฉลี่ย \bar{X} จากการวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ทั้ง 4 องค์ประกอบ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากข้อสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร (อัดนัย) จำนวน 2 ข้อ 40 คะแนน ประกอบด้วย เรื่องที่ 1 การเขียนแนะนำตนเอง และเรื่องที่ 2 การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ

องค์ประกอบ	คะแนน	แยกเป็นรายด้าน	
		คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ร้อยละ % of Mean
1. เนื้อหา	10	8.82	176.32
2. ภาษา	10	8.08	161.58
3. รูปแบบ	10	8.11	162.11
4. เครื่องหมายวรรคตอน	10	8.16	163.16
รวม	40	33.16	663.16

จากตารางที่ 4.3 การวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ทั้ง 4 องค์ประกอบ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร อัดนัย ข้อที่ 1 เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง และข้อที่ 2 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ พบว่า คะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 33.16$ คิดเป็นร้อยละ 663.16 ของคะแนนเต็ม 40 เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละองค์ประกอบ ที่มีค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละสูงสุด คือ 1. เนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 8.82$ คิดเป็นร้อยละ 176.32 ของคะแนนเต็ม 10 รองลงมา คือ

4. เครื่องหมายวรรคตอน มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 8.16$ คิดเป็นร้อยละ 163.16 ของคะแนนเต็ม 10 และ
3. รูปแบบ มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 8.11$ คิดเป็นร้อยละ 162.11 ของคะแนนเต็ม 10 ต่ำสุด 2. ภาษา มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 8.08$ คิดเป็นร้อยละ 161.58 ของคะแนนเต็ม 10 ตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้เรื่องทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 สิ้นสุดลงทั้ง 8 แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนทั้งหมด 5 ด้าน จำนวน 25 ข้อ ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.4 ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
ด้านที่ 1 หลักสูตร/เนื้อหา		4.48	0.71	มาก
1	เนื้อหาการเขียนสื่อสารมีความเหมาะสมกับระดับชั้น	4.55	0.72	มากที่สุด
2	เนื้อหาครอบคลุมทักษะการเขียนที่จำเป็น	4.68	0.53	มากที่สุด
3	เนื้อหาช่วยพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสารอย่างเป็นระบบ	4.26	0.72	มาก
4	เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.42	0.79	มาก
5	จำนวนเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.50	0.76	มากที่สุด
ด้านที่ 2 ครูผู้สอน		4.81	0.38	มากที่สุด
6	ครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดี	4.92	0.27	มากที่สุด
7	ครูสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.89	0.31	มากที่สุด
8	ครูให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์	4.74	0.45	มากที่สุด
9	ครูมีความกระตือรือร้นในการสอนและเป็นแบบอย่างที่ดีในการสื่อสาร	4.74	0.45	มากที่สุด
10	ครูให้ความสนใจและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.76	0.43	มากที่สุด
ด้านที่ 3 วิธีการสอน		4.80	0.39	มากที่สุด

11	การสอนตามขั้นตอนอริยสัจ 4 ช่วยให้เข้าใจกระบวนการเขียนได้ดีขึ้น	4.89	0.31	มากที่สุด
12	กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและน่าสนใจ	4.79	0.41	มากที่สุด
13	การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการเขียนมีความเหมาะสม	4.74	0.45	มากที่สุด
14	การจัดกิจกรรมกลุ่มช่วยให้เรียนรู้ร่วมกันได้ดี	4.71	0.46	มากที่สุด
15	วิธีการสอนช่วยให้นักเรียนคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาการเขียนได้อย่างเป็นระบบ	4.87	0.34	มากที่สุด
ด้านที่ 4 สื่อการเรียนการสอน		4.74	0.45	มากที่สุด
16	สื่อการสอนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.89	0.39	มากที่สุด
17	สื่อการสอนสามารถเข้าถึงและใช้งานได้ง่าย	4.79	0.41	มากที่สุด
18	สื่อการสอนมีความทันสมัยและน่าสนใจ	4.63	0.54	มากที่สุด
19	สื่อการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน	4.55	0.50	มากที่สุด
20	สื่อการสอนช่วยให้จดจำและเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น	4.82	0.39	มากที่สุด
ด้านที่ 5 การวัดและการประเมินผล		4.86	0.33	มากที่สุด
21	การประเมินผลมีความยุติธรรมและเป็นธรรม	4.95	0.23	มากที่สุด
22	เกณฑ์การประเมินมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.89	0.31	มากที่สุด
23	การประเมินผลสอดคล้องกับการเรียนการสอน	4.74	0.45	มากที่สุด
24	รูปแบบการประเมินมีความหลากหลาย	4.84	0.37	มากที่สุด
25	การประเมินผลช่วยให้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้	4.89	0.31	มากที่สุด
รวม		4.80	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.80$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.45$ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่ 5 การวัดและการประเมินผล นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.86$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.33$ รองลงมาคือ ด้านที่ 2 ครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.81$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.38$ รองลงมาคือ ด้านที่ 3 วิธีการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.80$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.39$ ต่อมา ด้านที่ 4 สื่อการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.74$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.45$ ส่วนด้านที่นักเรียน

มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านที่ 1 หลักสูตร/เนื้อหา นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.48$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.71$ และในแต่ละด้านยังสามารถเรียงลำดับคะแนนจากความพึงพอใจมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ด้านที่ 5 วัดและประเมินผล นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.86$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.33$ พิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ข้อที่ 21 การประเมินผลมีความยุติธรรมและเป็นธรรม มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.95$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.23$ ต่อมา ข้อที่ 22 เกณฑ์การประเมินมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.89$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.31$ ต่อมา ข้อที่ 25 การประเมินผลช่วยให้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.89$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.31$ ต่อมา ข้อที่ 24 รูปแบบการประเมินมีความหลากหลาย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.84$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.37$ และ ข้อที่ 23 การประเมินผลสอดคล้องกับการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.74$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.45$

ด้านที่ 2 ครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.81$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.38$ พิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ข้อที่ 6 ครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.92$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.27$ ต่อมา ข้อที่ 7 ครูสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.89$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.31$ ต่อมา ข้อที่ 10 ครูให้ความสนใจและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.76$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.43$ ต่อมา ข้อที่ 8 ครูให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.74$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.45$ และ ข้อที่ 9 ครูมีความกระตือรือร้นในการสอนและเป็นแบบอย่างที่ดีในการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.74$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.45$

ด้านที่ 3 วิธีการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.80$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.39$ พิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ข้อที่ 11 การสอนตามขั้นตอนอริยสัจ 4 ช่วยให้เข้าใจกระบวนการเขียนได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.89$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.31$ ต่อมา ข้อที่ 15 วิธีการสอนช่วยให้นักเรียนคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาการเขียนได้อย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.87$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.34$ ต่อมา ข้อที่ 12 กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.79$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D. = 0.41$ ต่อมา ข้อที่ 13 การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการเขียนมีความเหมาะสม

มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.74$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.45 และ ข้อที่ 14 การจัดกิจกรรมกลุ่ม ช่วยให้เรียนรู้ร่วมกันได้ดี มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.71$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.46

ด้านที่ 4 สื่อการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.74$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.45 พิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ข้อที่ 16 สื่อการสอนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.89$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.39 ต่อมา ข้อที่ 20 สื่อการสอนช่วยให้จดจำและเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.82$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.39 ต่อมา ข้อที่ 17 สื่อการสอนสามารถเข้าถึงและใช้งานได้ง่าย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.79$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.41 ต่อมา ข้อที่ 18 สื่อการสอนมีความทันสมัยและน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.63$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.54 และ ข้อที่ 19 สื่อการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.55$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.50

ด้านที่ 1 หลักสูตร/เนื้อหา นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.48$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.71 พิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ข้อที่ 2 เนื้อหาครอบคลุมทักษะการเขียนที่จำเป็น มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.68$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.53 ต่อมา ข้อที่ 1 เนื้อหาการเขียนสื่อสารมีความเหมาะสมกับระดับชั้น มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.55$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.72 ต่อมา ข้อที่ 5 จำนวนเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.50$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.76 ต่อมา ข้อที่ 4 เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.63$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.54 และ ข้อที่ 3 เนื้อหาช่วยพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสารอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.26$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.72

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนชติยะวงษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 1 ชั่วโมง จำนวน 2 แผนการจัดการเรียนรู้ และแผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 14 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 จำนวน 8 แผน เวลาสอน 14 ชั่วโมง มีคุณภาพอยู่ในระดับมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.64$) และ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 เป็นแบบทดสอบอัตนัยที่เกี่ยวกับการเขียนสื่อสาร จำนวน 2 ข้อ เพื่อวัดทักษะการเขียนสื่อสาร โดยมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.62–0.66 และค่าอำนาจจำแนก (r) 0.21–0.33 เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ จำนวน 2 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) มีค่าเท่ากับ 0.71 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 5 ด้าน จำนวน 25 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency) อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 สำหรับการหาประสิทธิภาพของแบบวัดใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach (Likert, 1932 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ซึ่งมีความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha Coefficient) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.70 แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างขึ้นไป จากการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับพบว่าอยู่ที่ 0.84

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ และทำการ

วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สามารถสรุปผล อภิปรายการวิจัย ได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวนนักเรียน 38 คน มีคะแนนเต็ม 40 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 33.16$ และ S.D. = 4.58 คิดเป็นร้อยละ 82.89 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 31 คิดเป็นร้อยละ 81.58 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากการวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ทั้ง 4 องค์ประกอบ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากข้อสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสารอัตนัย จำนวน 2 ข้อ มีดังนี้

1) การวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ทั้ง 4 องค์ประกอบ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากข้อสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร อัตนัย ข้อที่ 1 เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง พบว่า คะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 16.37$ คิดเป็นร้อยละ 81.84 ของคะแนนเต็ม 20 เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละองค์ประกอบ ที่มีค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละสูงสุด คือ 1. เนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.39$ คิดเป็นร้อยละ 87.89 ของคะแนนเต็ม 5 รองลงมา คือ 4. เครื่องหมายวรรคตอน มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.05$ คิดเป็นร้อยละ 81.05 ของคะแนนเต็ม 5 และ 2. ภาษา มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 3.97$ คิดเป็นร้อยละ 79.47 ของคะแนนเต็ม 5 ต่ำสุด 3. รูปแบบ มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 3.95$ คิดเป็นร้อยละ 78.95 ของคะแนนเต็ม 5 ตามลำดับ

2) การวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ทั้ง 4 องค์ประกอบ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากข้อสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร อัตนัย ข้อที่ 2 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ พบว่า คะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 16.79$ คิดเป็นร้อยละ 83.95 ของคะแนนเต็ม 20 เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละองค์ประกอบ ที่มีค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละสูงสุดคือ 1. เนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.42$ คิดเป็นร้อยละ 88.42 ของคะแนนเต็ม 5 รองลงมา คือ 3. รูปแบบ มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.16$ คิดเป็นร้อยละ 83.16 ของคะแนนเต็ม 5 และ 2. ภาษา มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.11$ คิดเป็นร้อยละ 82.11 ของคะแนนเต็ม 5 ต่ำสุด 4. เครื่องหมายวรรคตอน มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.11$ คิดเป็นร้อยละ 82.11 ของคะแนนเต็ม 5 ตามลำดับ

5.1.2 ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย

$\bar{X} = 4.80$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่ 5 การวัดและการประเมินผล นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.86$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.33 รองลงมาคือ ด้านที่ 2 ครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.81$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.38 รองลงมาคือ ด้านที่ 3 วิธีการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.80$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.39 ต่อมา ด้านที่ 4 สื่อการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.74$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.45 ส่วนด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านที่ 1 หลักสูตร/เนื้อหา นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.48$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.71

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป พบว่าผลการทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวนนักเรียน 38 คน มีคะแนนเต็ม 40 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 33.16$ และ S.D. = 4.58 คิดเป็นร้อยละ 82.89 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 31 คิดเป็นร้อยละ 81.58 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย โดยการเรียนรู้สอดคล้องกับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และคุณธรรมของผู้เรียน รวมทั้งตอบสนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ใช้หลักการ 4 ข้อ จากพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ ได้แก่ 1) ทุกข์ 2) สมุทัย 3) นิโรธ 4) มรรค โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้ ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา (ทุกข์) หมายถึง การแยกแยะประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น โดยครูเป็นผู้สร้างสถานการณ์ปัญหาขึ้นหรือให้นักเรียนกำหนดประเด็นปัญหาเอง ขั้นที่ 2 ศึกษาต้นเหตุ (สมุทัย) หมายถึง การให้ผู้เรียนได้ค้นหาที่มาของปัญหาด้วยตัวเองว่ามีอะไรบ้าง ขั้นที่ 3 ขอบเขตวิธี (นิโรธ) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้รู้ที่มาของปัญหา แล้วทดลองเก็บข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ จนกระทั่งค้นพบวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและได้ผลที่สุด ขั้นที่ 4 เลือกชี้ทางออก (มรรค) หมายถึง เมื่อนักเรียนค้นพบวิธีแก้ปัญหาแล้วให้สรุป เป็นกระบวนการเพื่อนำไปปฏิบัติ ทั้ง 4 ขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบ และมีเหตุผล จากการ

จัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ที่กล่าวมาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการขั้นตอน และเกิดความชัดเจนมากที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการกำหนดปัญหา ค้นคว้าสาเหตุ ขอบเขตวิธี และเลือกชี้แนวทาง ทำให้นักเรียนเขียนสื่อสารได้อย่างปัญหาชัดเจนและมีความเหมาะสมจึงบรรลุวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครเดช นีละโยธิน (2568) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีจันทร์ จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามแนวอริยสัจ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าร้อยละ 88.68 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระรุ่งโรจน์ ธิरणุญโณ (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 ที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่เรียนรู้แบบอริยสัจ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ศึกษาสถานการณ์เริ่มกำหนดประเด็นปัญหา ร่วมกันพิจารณาจากข้อมูล มีการถกเถียงเพื่อกำหนดปัญหา ร่วมกันให้ความหมายของปัญหา การรวบรวมข้อมูลจากสถานการณ์จำลอง ร่วมกันพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูล ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ ผลที่เกิดขึ้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา หอมพุ่ม (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการสอนวรรณคดีไทย โดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระหว่างเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

1) การวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ทั้ง 4 องค์ประกอบ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากข้อสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร อัตนัย ข้อที่ 1 เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง พบว่า คะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 16.37$ คิดเป็นร้อยละ 81.84 ของคะแนนเต็ม 20 เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละองค์ประกอบ ที่มีค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละสูงสุด คือ 1. เนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.39$ คิดเป็นร้อยละ 87.89 ของคะแนนเต็ม 5 รองลงมา คือ 4. เครื่องหมายวรรคตอน มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.05$ คิดเป็นร้อยละ 81.05 ของคะแนนเต็ม 5 และ 2. ภาษา มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 3.97$ คิดเป็นร้อยละ 79.47 ของคะแนนเต็ม 5 ต่ำสุด 3. รูปแบบ มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 3.95$ คิดเป็นร้อยละ 78.95 ของคะแนนเต็ม 5 ตามลำดับ

2) การวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ทั้ง 4 องค์ประกอบ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากข้อสอบ วัดทักษะการเขียนสื่อสาร อัตนัย ข้อที่ 2 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ พบว่า คะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 16.79$ คิดเป็นร้อยละ 83.95 ของคะแนนเต็ม 20 เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละ องค์ประกอบ ที่มีค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละสูงที่สุดคือ 1. เนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.42$ คิดเป็นร้อยละ 88.42 ของคะแนนเต็ม 5 รองลงมา คือ 3. รูปแบบ มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.16$ คิดเป็นร้อยละ 83.16 ของคะแนนเต็ม 5 และ 2. ภาษา มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.11$ คิดเป็นร้อยละ 82.11 ของคะแนนเต็ม 5 ต่ำสุด 4. เครื่องหมายวรรคตอน มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 4.11$ คิดเป็นร้อยละ 82.11 ของคะแนนเต็ม 5 ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะ

การจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์ และจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย โดยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ พุทธทาสภิกขุ (2554) ได้ให้ความหมายของอริยสัจ 4 ไว้ดังนี้ว่า อริยสัจ 4 เป็นความจริงอันประเสริฐ ซึ่งทำให้รู้ความจริงเกี่ยวกับทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ความดับทุกข์ และหนทางแห่งความดับทุกข์หรือทาง สายกลาง ซึ่งมีองค์ประกอบของขั้นตอนในการแก้ไขปัญหาความทุกข์ ที่สำคัญ 4 ชั้น ดังนี้ 1) ชั้นทุกข์ คือ ปัญหาข้อมูล 2) ชั้นสมุทัย คือ สาเหตุของปัญหา 3) ชั้นนิโรธ คือ เป้าหมายในการแก้ไขปัญหา และ 4) ชั้นมรรค คือ แนวทางในการปฏิบัติ อีกทั้งการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ยังเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมของผู้สอน การจัดการเรียนรู้ เน้นการนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะมา ประยุกต์ใช้ในการทำงาน การแก้ปัญหา และการดำรงชีวิต โดยเน้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้าง องค์ความรู้ด้วยตนเองผ่านการคิด ลงมือทำ และสะท้อนคิด ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไปในทางที่ดีงาม ได้รับการเสริมสร้างทักษะ และนำไปสู่การพัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติ และยังสอดคล้องกับชนาธิป ศรีโท (2563) กล่าวถึงความสำคัญของอริยสัจ 4 ไว้ว่า หลักอริยสัจ นอกจากเป็นคำสอนที่ครอบคลุมหลักธรรมทั้งหมดในพระพุทธศาสนา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ดังกล่าวมาแล้ว ยังมีคุณค่าที่น่าสังเกตอีกหลายประการ ซึ่งพอสรุปได้ ดังนี้ 1) เป็นวิธีการแห่งปัญญา ซึ่งดำเนินการแก้ไขปัญหาตามระบบแห่งเหตุผล เป็นระบบวิธีแบบอย่าง ซึ่งวิธีการแก้ปัญหาใด ๆ ก็ตามที่จะมีคุณค่าและสมเหตุสมผล จะต้องดำเนินไปในแนวเดียวกันเช่นนี้ 2) เป็นการแก้ปัญหาและ จัดการกับชีวิตของตน ด้วยปัญญาของมนุษย์เองโดยนำเอาหลักความจริงที่มีอยู่ตามธรรมชาติมาใช้ ประโยชน์ ไม่ต้องอ้างอำนาจดลบันดาลของตัวการพิเศษเหนือธรรมชาติหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใด ๆ 3) เป็นความจริงที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของคนทุกคน ไม่ว่าจะมนุษย์จะเติบโตออกไปเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับสิ่ง ที่อยู่ห่างไกลตัวกว้างขวางมากมายเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าเขายังจะต้องมีชีวิตของตนเองที่มีคุณค่า และ สัมพันธ์กับสิ่งภายนอกเหล่านั้นอย่างมีผลดีแล้ว เขาจะต้องเกี่ยวข้องและใช้ประโยชน์จากหลักความ

จริงนี้ตลอดไป 4) เป็นหลักความจริงกลาง ๆ ที่ติดเนื่องอยู่กับชีวิต หรือเป็นเรื่องของชีวิตเองแท้ ๆ ไม่ว่าจะมนุษย์จะสร้างสรรค์ศิลปวิทยาการ หรือดำเนินกิจการใด ๆ ขึ้นมา เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาความเป็นอยู่ของตน และไม่ว่าศิลปวิทยาการ หรือกิจการต่าง ๆ นั้น จะเจริญขึ้นเสื่อมลง สูญสลายไป หรือเกิดมีใหม่มาแทน อย่างไรก็ตาม หลักความจริงนี้ก็จะคงยืนยงใหม่ และใช้เป็นประโยชน์ได้ตลอดทุกกาลจากการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ผู้วิจัยได้นำแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 มาเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ โดยสอดคล้อง วิภาพรรณ พินลา และวิภาดา พินลา (2563) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ตามขั้นทั้ง 4 ของอริยสัจไว้ดังนี้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยการให้ ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้ ชี้แนะแนวทาง แนะนำและให้คำปรึกษา นอกเหนือจากนั้นขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนว่าจะเรียนรู้ได้มากเพียงใด กระบวนการ จัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นวิเคราะห์ปัญหา (ขั้นทุกข์) หมายถึง การแยกแยะประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น โดยครูเป็นผู้สร้างสถานการณ์ปัญหาขึ้นหรือนักเรียนกำหนดประเด็นปัญหาเอง 2) ขั้นหาสาเหตุ (ขั้นสมุทัย) หมายถึง การให้ผู้เรียนได้ค้นหาที่มาของปัญหาด้วย ตัวเองว่ามีอะไรบ้าง 3) ขั้นทดลองเก็บข้อมูล (ขั้นนิโรธ) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้รู้ที่มาของปัญหา แล้วทดลองเก็บข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ จนกระทั่งค้นพบวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและได้ผลที่สุด 4) ขั้นวิเคราะห์และสรุปผล (ขั้นมรรค) หมายถึง เมื่อนักเรียนค้นพบวิธีแก้ปัญหาแล้วให้สรุป เป็นกระบวนการเพื่อนำไปปฏิบัติ ทั้ง 4 ขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบ และมีเหตุผลและพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระมากขึ้นอีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภารัตน์ สิริชัยพัฒน์ (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีชื่อเรียกว่า รูปแบบการสอน ASACE Model มีองค์ประกอบดังนี้ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการกิจกรรม และสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ได้แก่ ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และสิ่งสนับสนุน มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ดังนี้ 1) ขั้นสร้างความสนใจ (Activating) 2) ขั้นใฝ่เรียนรู้ (Studying) 3) ขั้นคิดวิเคราะห์ (Analyzing) 4) ขั้นนำเสนอผลงาน (Concluding) 5) ขั้นประเมินผล (Evaluating) ซึ่งรูปแบบการสอนนี้ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ให้ความเห็นว่าอยู่ในระดับดี แสดงว่ารูปแบบการสอนมีความสอดคล้องกับหลักการของรูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนวรรณคดีโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 ที่มีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสม มากที่สุดและ นำรูปแบบการสอนไปใช้กับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4/3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.76/81.47 ผลการเรียนรู้ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.2.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 พบว่า ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.80$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่ 5 การวัดและการประเมินผล นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.86$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.33 รองลงมาคือ ด้านที่ 2 ครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.81$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.38 รองลงมาคือ ด้านที่ 3 วิธีการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.80$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.39 ต่อมา ด้านที่ 4 สื่อการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.74$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.45 ส่วนด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านที่ 1 หลักสูตร/เนื้อหา นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.48$ เป็นการจัดการเรียนรู้ตามขั้นทั้ง 4 ของอริยสัจ โดยนำหลักอริยสัจ 4 มาใช้ร่วมกับกิจในอริยสัจ 4 ดังนี้ ขั้นทุกข์ เทียบกับ ขั้นกำหนดปัญหาที่ต้องการแก้ไข ขั้นสมุทัย เทียบกับ ขั้นตั้งสมมติฐาน วิเคราะห์หาสาเหตุและตั้งสมมติฐาน ขั้นนิโรธ เทียบกับ ขั้นทดลอง และ เก็บข้อมูล เพื่อพิสูจน์สมมติฐาน ขั้นมรรค เทียบกับ ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล อีกทั้งการจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยการให้ ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะแนวทาง แนะนำและให้คำปรึกษา นอกเหนือจากนั้นขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนว่าจะเรียนรู้ได้มากเพียงใด กระบวนการ จัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 ทำให้ครูผู้สอนและนักเรียนได้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจากการจัดการเรียนรู้ จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีความสอดคล้องกับขนิษฐา ทองดอนเกีย (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์โดยใช้อริยสัจ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 3) นักเรียนมีความพึงพอใจภาพรวมต่อการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์โดยใช้การเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.57, S.D. = 0.62) อีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับ พระประหยัด อภินันโท (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดแบบสืบสาวหาเหตุปัจจัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 4) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากผู้เรียนมีความสนใจในการศึกษาสถานการณ์และค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์นั้น ๆ อย่างกระตือรือร้น และการนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียนด้วยความมั่นใจ

และยังสอดคล้องกับ กิจจาพัฒน์ วันทอง (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสารของนักเรียน จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1) การนำไปใช้ในวิชาภาษาไทยครูผู้สอนควรนำการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ไปประยุกต์ใช้ในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสารและทักษะด้านอื่น ๆ ต่อไป เนื่องจากกระบวนการนี้เป็นวิธีการแห่งปัญญาที่ช่วยให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบ มีเหตุผล โดยมี 4 ขั้นตอนหลัก คือ 1) ขั้นกำหนดปัญหา (ทุกข์) 2) ขั้นศึกษาต้นเหตุ (สมุทัย) 3) ขั้นขอบเขตวิธี (นิโรธ) และ 4) ขั้นเลือกชี้ทางออก (มรรค)

2) การเน้นย้ำองค์ประกอบที่ควรพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสื่อสาร ควรให้ความสำคัญและเน้นย้ำเรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน แม้ว่าองค์ประกอบนี้จะผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 แล้ว แต่ก็มีความเฉลี่ยต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ของทักษะการเขียนสื่อสารอรรถนัย

3) การพัฒนาความเข้าใจเชิงระบบของเนื้อหา เนื่องจากผลความพึงพอใจใน ด้านหลักสูตร/เนื้อหา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในบรรดา 5 ด้าน ($\bar{X}=4.48$) และรายการที่ว่า "เนื้อหาช่วยพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสารอย่างเป็นระบบ" มีความเฉลี่ยต่ำ ($\bar{X}=4.26$) ครูผู้สอนจึงควรทบทวนและปรับปรุงการนำเสนอเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนเห็นความเชื่อมโยงในการพัฒนาทักษะการเขียนอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

4) การขยายผลการจัดการเรียนรู้ โรงเรียนควรนำผลการวิจัยนี้ไปเป็นสารสนเทศเพื่อใช้แก้ไขปัญหาด้านการเขียนสื่อสารภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และในระดับอื่น ๆ

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการวิจัยการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักอริยสัจ 4 กับเนื้อหาภาษาไทยเรื่องอื่น ๆ เช่น การอ่าน การฟัง การดู และการพูด ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นเรียนอื่น ๆ เพื่อยืนยันประสิทธิผลของวิธีการนี้ในวงกว้าง

2) ควรมีการวิจัยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ร่วมกับเทคนิควิธีการสอนอื่น ๆ ที่เน้นการปฏิบัติหรือการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เช่น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแบบร่วมมือ หรือการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการเขียนในยุคดิจิทัล

3) ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพ หรือการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยในด้าน “หลักสูตร/เนื้อหา” ซึ่งเป็นด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด โดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรและการออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ. (2554). *แผนการจัดการเรียนรู้*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัลญัญ เพชรภรณ์. (2563). *วิทยาการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- กองทัพ เคลือบพนิกกุล. (2542). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กัลยรัตน์ แสงแก้ว. (2565). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง สุภาวดีสอนหญิง โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบพิพาทเชิงสร้างสรรค์ร่วมกับเกมการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร [เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร]. <http://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/handle/123456789/5518>
- กิจจาพัฒน์ วันทอง. (2566). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยลัจ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลชุมตาบง อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์*. สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา. ตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. <https://shorturl.asia/quZgf>
- กุลิสรา จิตรชญาณิช. (2562). *การจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิษฐา ทองดอนเกีย. (2563). *การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์โดยใช้ อริยลัจ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาหลักสูตรและการสอน. วิทยาลัยครุศาสตร์. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. <https://shorturl.asia/5bgaZ>
- งานประกันคุณภาพการศึกษา. (2567). *รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2566*. ร้อยเอ็ด: โรงเรียนขัติยะวงษา.
- จตุพงศ์ โมรา. (2561). *การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา

หลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปริญญาตรีบัณฑิต ภาควิชา
หลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ฉัตรญาณิน แก้วก้อ สุภาวดี พรหมสอน พ็ชรราวลัย มีทรัพย์ อนุ เจริญวงศ์ระยับ และปิยมน์ส วรวิทย์รัตนกุล. (2564). การพัฒนาแอปพลิเคชันรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง ชาวพุทธที่ดีสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวัดไทยชุมพล(ดำรงประชาสรรค์). วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 15(2): 443-454.

ฉัตรมงคล แก้วศรีศรี. (2564). การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง อริยสัจ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุคมวิทยา. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ชนา ดุริยางคเศรษฐ์ และสุนันทา ศรีศิริ. (2564). ผลของโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการโดยใช้หลักอริยสัจ 4 เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ในรายงานการประชุมสวนสุนันทาวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 เรื่อง การยกระดับงานวิจัยสู่นวัตกรรม.

ชนาธิป ศรีโท. (2563). ความเข้าใจเรื่องอริยสัจ 4 ในพระพุทธศาสนา. วารสารวิชาการพระพุทธศาสนาเขตลุ่มแม่น้ำโขง. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน.

ชลธิชา หอมพุ่ม. (2558). การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีโดยการประยุกต์ใช้อริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชัชวาล เหลืองคำ. (2565). การจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 รายวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบำรุงรวิวรรณ์วิทยา เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ชาญณรงค์ ธนะมูล. (2556). ความพึงพอใจของประชาชนและมาตรการในการบริการของเทศบาลตำบลเนินสูง อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

เชิญพร สีสุตทา. (2562). การพัฒนาการเขียนสื่อสารภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ญาณิศา เนียมหอม. (2564). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อสารวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเรียนรู้ดิจิทัลกับการสอนแบบปกติ. ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ณัฐธา ผิวมา และปริศนา มัชฌิมา. (2560). การพัฒนาแอปพลิเคชันด้วยเทคโนโลยีความเป็นจริงเสริมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญา เรื่อง การทำบาตรของชุมชน บ้านบาตร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.

ณัฐวุฒิ ใจแน่น. (2564). การพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมการสอนพุทธประวัติ แสงง่าย ผ่าน Timeline ด้วยเทคโนโลยีคิวอาร์โค้ด (QR Code) เรื่องพุทธประวัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนหนองอโศกวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์เขต 2.

ทิตนา แคมมณี. (2554). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทีมงานทรูปลูกปัญญา. (2564). การเขียนบรรยายและพรรณนา. สืบค้นเมื่อ 21 มกราคม 2568, <https://www.truelookpanya.com/lite/knowledge/view/34178>

ทีมงานทรูปลูกปัญญา. (2564). การเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ. สืบค้นเมื่อ 21 มกราคม 2568, <https://www.truelookpanya.com/learning/detail/34494>

ทีมงานทรูปลูกปัญญา. (2564). อริยสัจ 4. สืบค้นเมื่อ 24 สิงหาคม 2567, <https://url.in.th/Obiso>

เทียมจันทร์ พานิชย์พลินไชย. (2557). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. เพชรบูรณ์ : จุลติศการพิมพ์ โศกปรัง.

ธิดาภรณ์ ทองหมื่น. (2561). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR-TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นาถนภา บริบูรณ์เกษตร. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนวรรณกรรมไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วย การปรับใช้รูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้อริยสัจ 4. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- นิตยา ย้อยแก้ว และ ณัฐพล รำไพ. (2564) การพัฒนาสื่อแอปพลิเคชันความจริงเสริมร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้คำถาม ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล. วารสารเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร, 6(1), 53-62.
- นิตี เอี่ยมชื่น, พิษณุ อนุชาญ, จเร สุวรรณชาติ และ ธิดาภัทร อนุชาญ. (2564). การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้สถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ตามรอยพระพุทธเจ้าหลวง (รัชกาลที่ 5) ของจังหวัดสงขลา. วารสารวิทยาศาสตร์บูรพา, 26(1), 213-231
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประกาศ ปานเจียง. (2558). ภาษาไทย ภาษาชาติ และการลอนของครู. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2568, <https://www.sanook.com/campus/1378619/>
- ปรัชกร พรหมมา และ ไพฑูรย์ ศรีฟ้า. (2560). การพัฒนาแอปพลิเคชันเกมสามมิติประเภทสวมบทบาทเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษในระดับต่ำ. วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 8(2), 221-229.
- พงศ์กา เดชโนนสังข์. (2562). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสื่อสารภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ประกอบแบบฝึก. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร, ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พนิสา ทรงเพียรธรรม. (2561). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ซิปปากับแบบวัฏจักร 4MAT (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ลพบุรี: มหาวิทยาลัย ราชภัฏเทพสตรี.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). (2546) พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระประหยัด อภินนโท. (2563). ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการคิดแบบสืบสาวหาเหตุปัจจัย ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา. ตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. <https://shorturl.asia/W4KMP>

- พระปลัดจীরพันธ์ อมรรรสี (เลิศสิริพงษ์รักษ์). (2558). *การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ 4*. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์, 2(3), 97-104.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตโต). (2558). *รู้หลักก่อนแล้วศึกษาและสอนให้ได้ผล*. พิมพ์ครั้งที่ 13, นครปฐม : โรงพิมพ์บริษัทสหธรรมิก จำกัด.
- พระพุทศศักดิ์ แวงสูงเนิน. (2563). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวาปีปทุม โดยการจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- พระมหานรินทร์ ประสมพงศ์ และ พระมหาสมศักดิ์ ทองบ่อ. (2566). *การเขียนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน*. วารสารศึกษาศาสตร์ มมร. นครปฐม, 11(1), 39-51.
- พระมหาศรสมเด็จ สัจจภูธาย. (2564). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดแก้ปัญหา เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4*. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระรุ่งโรจน์ ธิรปัญญา (รักษาราชการ). (2563). *ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ 4 ที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พัฒนา พรหมณี, ยุพิน พิทยาวัฒน์ชัย, จีระศักดิ์ ทัพพา. (2564). *แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน*. คณะบริหารธุรกิจ สถาบันวิทยาการประกอบการแห่งอโยธยา คณะสาธารณสุขศาสตร์ สถาบันวิทยาการประกอบการแห่งอโยธยา.
- พุทธทาสภิกขุ. (2554). *อริยสัจสำหรับคนสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- ไพศาล วรคำ. (2561). *การเขียนเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: อินทนิล.
- ภาคภูมิ วรรณภา และดุขฎี กองสมบัติ. (2548). *การเขียนเพื่อการสื่อสาร*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภาคภูมิ วรรณภา. (2554). *การเขียนเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: อินทนิล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- มาเรียม นิลพันธุ์. (2555). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2561). *พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- รินณา วิภาทานัง. (2554). การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา โรงเรียนบ้านจอกขวาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- ลิลลา อุดยศาศน์. (2561). *การพัฒนาแอปพลิเคชันบนแท็บเล็ตเพื่อพัฒนาการคิดเชิงเรขาคณิตที่เน้นการเรียนรู้เรื่องเรขาคณิตแบบใช้ขั้นตอนเป็นฐานของแวนฮิลี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วรรณมน เพียรเสมอ. (2558). *ทักษะการสื่อสาร*. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2568, <https://rb.gy/ld0j6p>
- วรวรรณ ศรียาภัย. (2557). *การเขียนเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ทวี.พริ้นท์ (1991).
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2561). *วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรรา เล่าเรียนดีและคณะ. (2560). *กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: บริษัท เพชรเกษม พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด.
- วาสนา จินดาสวัสดิ์, สีน งามประโคน และ พีรวัฒน์ ชัยสุข. (2564). *นวัตกรรมการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎี 4. วารสารภาวนาสารปริทัศน์*, 1(2), 41-52.
- วิทย์ วิศเวทย์ และเสถียรพงษ์ วรรณปก. (2560). *หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิชาพระพุทธศาสนา*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- วิภาพรรณ พินลา และวิภาดา พินลา. (2563). *สังคมศึกษากับการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วีรยุทธ วิเชียรโชติ และนวลเพ็ญ วิเชียรโชติ. (2563). *อารยจิตวิทยาพัฒนาการและการศึกษา*. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- ศิรินาถ ส่งแสง. (2562). *ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โรงเรียนวิวัฒนาศึกษา มูลนิธิที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ*. การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

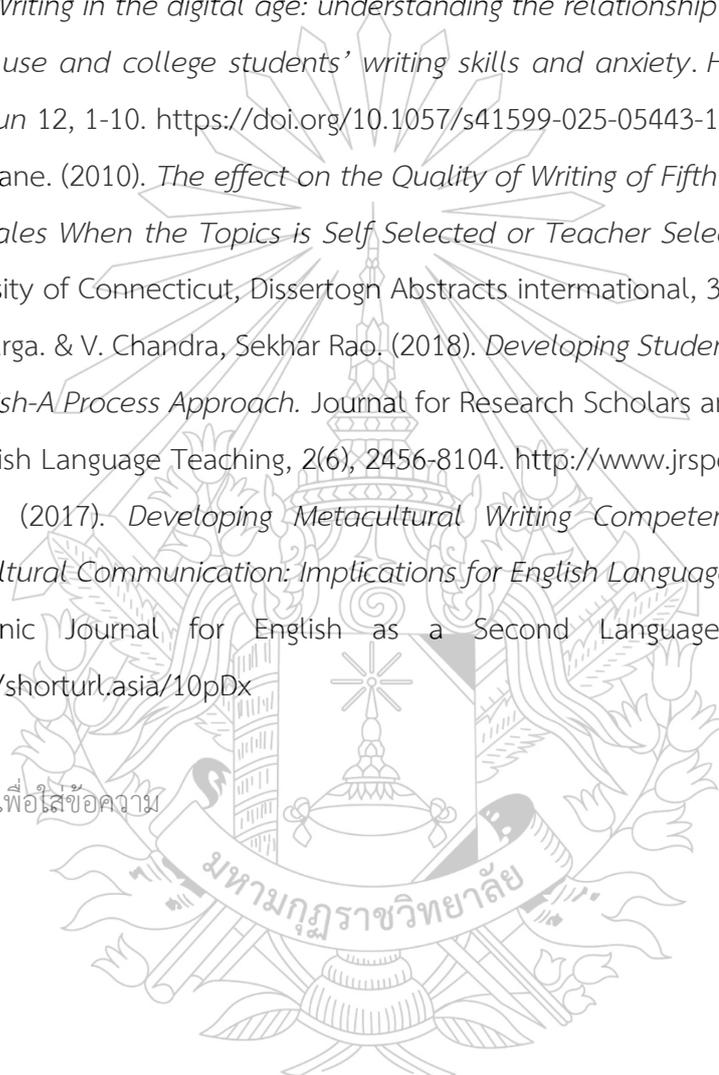
- ศิริพันธ์ เวชเตง. (2562). การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสารโดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้ แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, 3(7), 99-111.
- ศิริลักษณ์ พุ่มวันดี, กองใจฉันทิช ยืนยง และ อัจจิมา มั่นทน. (2564). การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเตรียมสอบ O-Net ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ในรายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระหว่างสถาบัน.
- ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย. (2558). วิธีสอนทั่วไป. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สนิท สัตโยภาส. (2545). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี่.
- สนิท สัตโยภาส. (2558). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. เชียงใหม่: สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป. อ. ปยุตโต). (2562). พุทธธรรม. ฉบับปรับปรุงขยาย. สืบค้นเมื่อ 3 สิงหาคม 2567, rb.gy/vfr0el
- สายพิน พึ่งสันเทียะ. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผลการประเมินงานเขียน ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 (ปวช.1). วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สาโรช บัวศรี. (2541). จริยธรรมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงาน ก.พ. (2553). คู่มือการสร้างข้อสอบเพื่อการเลือกสรรบุคคล. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.พ.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2556). พระพุทธเจ้าตรัสรู้อะไร ทำไมจึงสำคัญนัก. สืบค้นเมื่อ 24 สิงหาคม 2567, <https://www.thaihealth.or.th>
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2534). คู่มือการอบรมครูแนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) วิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). การจัดการเรียนรู้. สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2567, จาก <https://cbethailand.com>
- สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี่.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). กรอบสมรรถนะหลักผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป.1-3). กรุงเทพฯ: สกศ.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *เข้าใจสมรรถนะอย่างง่าย ๆ ฉบับประชาชน และเข้าใจหลักสูตรฐานสมรรถนะอย่างง่าย ๆ ฉบับครู ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี จำกัด
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2557). *คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศูนย์เรียนรู้การผลิตและจัดการธุรกิจสิ่งพิมพ์ดิจิทัล มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สุดาพร รินสมปาน. (2562). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการปรับใช้รูปแบบการสอน วรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้ร้อยลัจ 4 กับวรรณกรรมท้องถิ่น*. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุทธิวรรณ อินทะกนก. (2559). *เอกสารประกอบการสอน รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. สืบค้นเมื่อ 24 สิงหาคม 2567, chrome- <https://rb.gy/fkgmr4>
- สุทธิ ขัตติยะ. (2551). *ศาสตร์การเขียน*. กรุงเทพฯ: เปเปอร์เฮาส์.
- สุทธิ ขัตติยะ. (2552). *ศาสตร์การเขียน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เปเปอร์เฮาส์.
- สุภารัตน์ สิริชัยพัฒน์. (2562). *การพัฒนาแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้ร้อยลัจ 4 เพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. โรงเรียนพิบูลมังสาหาร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี. <https://shorturl.asia/f1lPS>
- สุรางค์ ไควตระกุล. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2551). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- อมรรัตน์ ศรีวิเศษ. (2566). *การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้*. สืบค้นเมื่อ 14 สิงหาคม 2567, https://amornratsri.blogspot.com/2023/02/blog-post_23.html
- อลงกรณ์ พลอยแก้ว. (2564). *การเขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ*. สืบค้นเมื่อ 29 สิงหาคม 2567, <https://www.truelookpanya.com/learning/detail/34494>
- อวยพร พานิช. (2550). *ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัครเดช นิลโยธิน. (2568). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามแนวร้อยลัจ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีจันทร์ จังหวัดขอนแก่น*. วารสารวิชาการแสงอีสาน, 22(1), 82-92.

- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). *การพัฒนาข้อสอบอิงวัตถุประสงค์เชิงอุดม วัดความสามารถสูงสุดและ การกระทำปกติทางภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา ประเสริฐสิน, กมลทิพย์ ศรีหาเศษ และ อารีรัตน์ ลาวน้อย. (2564). *แนวทางการวัดและประเมินผล ฐานสมรรถนะในศตวรรษที่ 21*. วารสารการวัดผลการศึกษา, 27(2), 16-31.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2552). *กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา*. แนวคิดสู่ปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- neric-club.com. (2012). *สโมสรสร้างสรรค์ทางเลือกคนแนวใหม่ “ตามใจไปค้นฝัน”*. สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2567, rb.gy/mkvujd
- wordpress.com. (2559). *การเขียนเพื่อการสื่อสาร*. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2568, <https://rb.gy/o3bkdn>
- Alderson, J. C., Clapham, C., and Wall, D. (1995). *Language Test Constructed and Evaluation*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Anderson, L W, & Krathwohl D R. (2001). *A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives*. New York: Longman.
- Anderson. (1999). *Instructional Model of the Four Noble Truths Approach Using Collaborative Information and Communication Technology*. Curriculum and instruction Oxford University. Reprinted Delhi: Motilal Banarsidas, 2559, Abstract.
- Brookhart, S. M. (2010). *How to Assess Higher-Order Thinking Skills in Your Classroom*. Virginia: ASCD Publication.
- Finocchiaro, M., & Sako, S. (1983). *Foreign Language Testing a Practical Approach*. New York: Regents.
- Heaton, J. B. (1988). *Writing English Language Tests*. New York: Longman.
- Henning, Richard Kenneth. (2010). *Composition writing and function of language*. Dissertation Abstracts International. 2424-A.
- Hough and Duncan. (1970). *Teaching description and analysis*. Addison-Westlu.

- Hughes, A. (1989). *Testing for Language Teachers*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Ika, Paramitha Lantu. & Vivin, Krismawanti Modjanggo. (2020). *Process-Oriented Approach In Teaching Writing Narrative Text*. Conference: English Language Teaching International Conference. At: Makassar. Volume: The Proceeding of English Language Teaching International Conference.
- Jin, S. (2025). *Writing in the digital age: understanding the relationship between social media use and college students' writing skills and anxiety*. *Humanit Soc Sci Commun* 12, 1-10. <https://doi.org/10.1057/s41599-025-05443-1>
- Mize, Glenna Jane. (2010). *The effect on the Quality of Writing of Fifth Grade Females and Males When the Topics is Self Selected or Teacher Selected* ph. D. The University of Connecticut, Dissertogn Abstracts international, 3864-3865-A.
- V. Satya, Sri Durga. & V. Chandra, Sekhar Rao. (2018). *Developing Students' Writing Skills in English-A Process Approach*. *Journal for Research Scholars and Professionals of English Language Teaching*, 2(6), 2456-8104. <http://www.jrspelt.com>
- Xu, Zhichang. (2017). *Developing Metacultural Writing Competence for Online Intercultural Communication: Implications for English Language Teaching*. *The Electronic Journal for English as a Second Language*, 20(4), 1-9. <https://shorturl.asia/10pDx>

คลิกหรือแตะที่นี่เพื่อใส่ข้อความ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. พระมหาอำนาจ มหาวิโร, ดร.

วุฒิการศึกษา : ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วัฒนธรรมศาสตร์)

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย

สถานที่ทำงาน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

2. ดร.จรุงภรณ์ กลางบุรัมย์

วุฒิการศึกษา : ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย

สถานที่ทำงาน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

3. ดร.นาริรัตน์ จันทวฤทธิ์

วุฒิการศึกษา : ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำสาขาการศึกษาปฐมวัย

สถานที่ทำงาน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

4. นางริศร พงศ์สุวรรณ

วุฒิการศึกษา : การศึกษามหาบัณฑิต (ภาษาไทย)

ตำแหน่ง : อาจารย์ผู้บรรยายพิเศษ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

สถานที่ทำงาน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

5. นางภควดี เพียรสงวน

วุฒิการศึกษา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย)

ตำแหน่ง : ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สถานที่ทำงาน : โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๔๑๘๕๔

ที่ อว ๙๙๑๔/ว๑๔๖๖ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน พระมหาอำนาจ มหาวิโร ดร.

ด้วย พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ (พันธ์ศรี) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๑๑๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๓/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ ๔ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด" ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

(พระสุวิจิตรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

มหามกุฏราชวิทยาลัย

นางสาว อรุณมาศ อรุณมาศ
(พระมหาอำนาจ มหาวิโร ดร.)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๔๘๘๕๕

ที่ อว ๗๙๑๔/ว๐๔๖๖

วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ดร.จรุงกรณ์ กลางบุรีรัมย์

ด้วย พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ (พันธ์ศรี) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๑๑๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๗/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักทฤษฎี ๔ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด" ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

(พระสุวิจิตรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

อธิการบดี

ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ดร.จรุงกรณ์ กลางบุรีรัมย์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๔๑๘๕๕

ที่ อว ๓๙๑๔/๖๐๕๖

วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ดร.นารินทร์ จันทร์ทวฤทธิ์

ด้วย พระปิยะณัฐ ภูคุดิโสภณ (พันธ์ศรี) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๑๑๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๓/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ ๔ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด" ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อพิจารณา

(พระสุวิจิตรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

ร่วมทรงพบ

ฉันได้พร้อมมอบเครื่องมือวิจัยในมหาวิทยาลัย, ผศ.ดร.พระสุวิจิตรธรรม

Dayat
(พระสุวิจิตรธรรม ผศ.ดร.)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๕๑๘๕๕

ที่ อว ๗๙๑๔/ว๐๔๖๖

วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นางวิศร พงศ์สุวรรณ

ด้วย พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ (พันธ์ศรี) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๕๐๑๑๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๓/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ ๔ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด" ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

(พระสุวิจิตรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

มหาวิทยาลัย

- ฐิติภรณ์

- หน้าที่: ตรวจสอบเครื่องมือวิจัยก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

วิศร

(นางวิศร พงศ์สุวรรณ)

ที่ อว ๗๙๑๔/๐๙๘๑

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๙/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๕๑-๕๔๔๔, ๐๔๓-๒๕๒-๓๘๖

๔ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นางกวดิ เพ็ชรสงวน

ด้วย พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ (พันธ์ศรี) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๑๑๒๐๐๕
นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๓/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักทฤษฎี ๔ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๑ โรงเรียนชดัยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด" ซึ่งในการศึกษาค้นคว้า
จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวม
ข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระสือวีชรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

- รับทราบ

- ยินดี พร้อมตรวจสอบ เครื่องมือวิจัย ในงานวิจัยดังกล่าวนี้ในสัปดาห์ต่อไป

(นงอรวดี เทียพรจวน)

ดร.วิษณุประสิทธิ์ ภาณุโรจน์ ศึกษานิเทศก์

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ติดต่อประสานงาน : พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ (พันธ์ศรี)

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**แบบตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการ
เรียนการเรียนรู้ และการวัดผลการประเมินผล
สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ**

คำชี้แจง

เพื่อให้แบบประเมินดังกล่าว ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญถึงความสอดคล้องของ
ข้อคำถามกับรายการประเมินเพื่อให้ทราบว่า “ข้อคำถามที่ตั้งมีเนื้อหาสอดคล้องกับรายการสำรวจ
หรือไม่” จึงใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณาข้อคำถามในแบบสอบถามข้างล่าง แล้วทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 5, 4, 3, 2, และ 1 โดย

ระดับ 5 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เหมาะสมในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เหมาะสมในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เหมาะสมในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เหมาะสมในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ขณะเดียวกัน ใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงในข้อที่ยังมีความ
สอดคล้อง/เหมาะสมน้อย ว่าควรปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างไร

ผู้วิจัย

พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ (พันธ์ศรี)

รายการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-8

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
1	ส่วนนำ						
	1.1 มีรายละเอียดครบถ้วน						
2	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด						
	2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
	2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						
3	สาระสำคัญ						
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						
4.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	4.1 มีองค์ประกอบครบ 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอัน พึงประสงค์						
	4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
	4.4 สอดคล้องกับการเรียนรู้และประเมินผล						
5.	สาระการเรียนรู้						
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด						
	5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						
6.	กระบวนการจัดการเรียนรู้						
	6.1 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ตามหลัก อริยสัจ 4						

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	6.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	6.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						
7.	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
8.	การวัดและประเมินผล						
	8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	8.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	8.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้
และการวัดผลการประเมินผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
2	4	5	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
3	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
4	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
5	5	4	4	4	5	22	4.40	มาก
6	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
7	5	4	4	4	4	21	4.20	มาก
8	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
9	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
10	4	5	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
11	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
12	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
13	5	5	4	4	5	23	4.60	มากที่สุด
14	5	5	4	5	5	24	4.80	มากที่สุด
15	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
16	4	4	4	5	5	22	4.40	มาก
17	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
18	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
19	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
20	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
21	4	4	4	4	5	21	4.20	มาก
22	4	5	5	4	4	22	4.40	มาก
23	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
รวม							4.71	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้
และการวัดผลการประเมินผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	4	4	5	4	5	22	4.40	มาก
2	5	5	4	5	5	24	4.80	มากที่สุด
3	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
4	4	5	4	4	5	22	4.40	มาก
5	5	4	4	4	5	22	4.40	มาก
6	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
7	5	4	4	4	4	21	4.20	มาก
8	5	5	4	5	5	24	4.80	มากที่สุด
9	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
10	4	5	4	5	4	22	4.40	มาก
11	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
12	4	5	4	4	5	22	4.40	มาก
13	4	5	4	4	4	21	4.20	มาก
14	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
15	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
16	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
17	5	4	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
18	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
19	5	5	5	4	4	23	4.60	มากที่สุด
20	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
21	4	4	4	4	5	21	4.20	มาก
22	4	5	4	4	4	21	4.20	มาก
23	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
รวม							4.52	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้
และการวัดผลการประเมินผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
2	4	5	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
3	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
4	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
5	4	4	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
6	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
7	4	5	4	5	4	22	4.40	มาก
8	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
9	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
10	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
11	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
12	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
13	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
14	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
15	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
16	4	4	4	5	5	22	4.40	มาก
17	4	5	4	4	5	22	4.40	มาก
18	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
19	4	4	5	5	4	22	4.40	มาก
20	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
21	4	4	4	4	5	21	4.20	มาก
22	4	4	5	4	5	22	4.40	มาก
23	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
รวม							4.65	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้
และการวัดผลการประเมินผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
2	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
3	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
4	4	5	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
5	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
6	5	5	4	4	4	22	4.40	มาก
7	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
8	4	5	4	5	4	22	4.40	มาก
9	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
10	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
11	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
12	4	4	5	4	5	22	4.40	มาก
13	5	4	4	4	5	22	4.40	มาก
14	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
15	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
16	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
17	4	5	4	4	5	22	4.40	มาก
18	5	4	4	5	4	22	4.40	มาก
19	4	5	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
20	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
21	5	4	4	4	5	22	4.40	มาก
22	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
23	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
รวม							4.63	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้
และการวัดผลการประเมินผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
2	5	4	4	5	4	22	4.40	มาก
3	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
4	4	5	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
5	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
6	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
7	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
8	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
9	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
10	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
11	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
12	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
13	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
14	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
15	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
16	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
17	4	5	4	4	5	22	4.40	มาก
18	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
19	4	5	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
20	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
21	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
22	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
23	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
รวม							4.70	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้
และการวัดผลการประเมินผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
2	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
3	4	4	4	5	5	22	4.40	มาก
4	4	5	4	4	5	22	4.40	มาก
5	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
6	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
7	4	5	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
8	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
9	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
10	5	4	4	4	5	22	4.40	มาก
11	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
12	4	5	4	4	5	22	4.40	มาก
13	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
14	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
15	5	5	5	4	4	23	4.60	มากที่สุด
16	5	4	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
17	4	4	4	5	5	22	4.40	มาก
18	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
19	4	5	5	4	4	22	4.40	มาก
20	4	4	5	4	5	22	4.40	มาก
21	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
22	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
23	4	4	5	4	4	21	4.20	มาก
รวม							4.55	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้
และการวัดผลการประเมินผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
2	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
3	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
4	5	5	4	5	5	24	4.80	มากที่สุด
5	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
6	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
7	4	4	5	4	4	21	4.20	มาก
8	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
9	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
10	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
11	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
12	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
13	5	4	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
14	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
15	5	5	5	4	4	23	4.60	มากที่สุด
16	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
17	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
18	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
19	4	5	5	4	4	22	4.40	มาก
20	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
21	4	5	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
22	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
23	4	4	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
รวม							4.71	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้
และการวัดผลการประเมินผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
2	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
3	4	4	5	4	5	22	4.40	มาก
4	5	5	5	4	4	23	4.60	มากที่สุด
5	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
6	5	4	5	4	4	22	4.40	มาก
7	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
8	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
9	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
10	4	5	4	4	4	21	4.20	มาก
11	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
12	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
13	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
14	5	5	4	5	5	24	4.80	มากที่สุด
15	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
16	4	5	5	4	4	22	4.40	มาก
17	4	5	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
18	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
19	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
20	4	4	4	4	4	20	4.00	มาก
21	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
22	5	5	4	4	4	22	4.40	มาก
23	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
รวม							4.64	มากที่สุด

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้
แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร
(Index of Item - Objective Congruence: IOC)

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

ในการทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้สร้าง “แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร”

โดยแบบทดสอบดังกล่าว มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนมีทักษะการเขียนสื่อสาร ผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ

จึงใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณาข้อทดสอบในแบบทดสอบข้างล่าง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1 หรือ 0 หรือ -1 โดย

+1 หมายถึง ข้อทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจในความสอดคล้องของข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง ข้อทดสอบไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ขณะเดียวกัน ใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดให้ข้อเสนอแนะในข้อทดสอบที่เห็นว่าไม่เหมาะสมว่าควรปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างไร

ผู้วิจัย

พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ (พันธ์ศรี)

มหาวิทยาลัย

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
แบบทดสอบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ					
แบบทดสอบอัตนัยวัดทักษะการเขียนสื่อสาร (เขียนจดหมายกิจธุระ)	1. ให้นักเรียนเขียน “จดหมายกิจธุระ” ถึงห้องสมุดโรงเรียน เพื่อขออนุญาตใช้สถานที่จัดกิจกรรมรักการอ่านหนังสือ โดยระบุวัตถุประสงค์ วันเวลา และจำนวนผู้เข้าร่วมอย่างชัดเจน ตามหลักการเขียนจดหมายกิจธุระให้ถูกต้อง				
แบบทดสอบอัตนัยวัดทักษะการเขียนสื่อสาร (เขียนเรียงความเชิงพรรณนา)	2. ให้นักเรียนเขียนเรียงความเชิงพรรณนาในหัวข้อ “ธรรมชาติยามเย็นที่ฉันชอบ” ให้ผู้เขียนบรรยายให้เห็นภาพ เสียง สี หรือความรู้สึกของตนเองอย่างชัดเจน ตามหลักการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา				
แบบทดสอบอัตนัยวัดทักษะการเขียนสื่อสาร (เขียนแนะนำตนเอง)	3. ให้นักเรียนเขียนแนะนำตนเองโดยมีองค์ประกอบครบถ้วนตามที่เรียนรู้ ความยาวประมาณ 5-10 บรรทัด				
แบบทดสอบอัตนัยวัดทักษะการเขียนสื่อสาร (เขียนแนะนำสถานที่สำคัญ)	4. ให้นักเรียนเขียนข้อความแนะนำ “สถานที่สำคัญในจังหวัดของตนเอง” ที่นักเรียนภูมิใจโดยให้ข้อมูลที่ด้ง ความสำคัญ และบรรยากาศของสถานที่นั้น เพื่อเชิญชวนให้ผู้อ่านมีความสนใจอยากไปเยี่ยมชม				

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ชื่องาน : แบบทดสอบการวัดทักษะการเขียนสื่อสาร แบบอัตโนมัติ

สำหรับผู้ประเมิน/ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ที่มีข้อสอบทั้งหมด จำนวน 4 ข้อ

สรุปผลจากการวิเคราะห์พบว่าข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 4 ข้อ และไม่มีข้อสอบที่ต้องตัดทิ้ง/ปรับปรุง

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม คะแนน	ค่าIOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	0	1	1	0	3	0.60	ใช้ได้
2	1	0	0	1	1	3	0.60	ใช้ได้
3	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้

จากผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาที่ค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งก็คือค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) หรือความเที่ยงตรงรายข้อของข้อสอบแต่ละข้อ โดยจะพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ดังนั้นจึงพบว่าข้อสอบที่เข้าเกณฑ์หรือมีความตรงหรือสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ จำนวน 4 ข้อ จากทั้งหมด 4 ข้อ

สรุปผลจากการวิเคราะห์พบว่าข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 4 ข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม คะแนน	ค่าIOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	0	1	1	0	3	0.60	ใช้ได้
2	1	0	0	1	1	3	0.60	ใช้ได้
3	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ
(Index of Item - Objective Congruence: IOC)

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

ในการทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้สร้าง “แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4”

โดยแบบสอบถามความพึงพอใจดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ 5 ด้าน จำนวน 25 ข้อ

จึงใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณาแบบสอบถามความพึงพอใจข้างล่าง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1 หรือ 0 หรือ -1 โดย

+ 1 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจในความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดให้ข้อเสนอแนะในแบบสอบถามความพึงพอใจที่เห็นว่าไม่เหมาะสม ว่าควรปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างไร

ผู้วิจัย

พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ (พันธ์ศรี)

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ด้านที่ 1 หลักสูตร/เนื้อหา					
1.1	เนื้อหาการเขียนสื่อสารมีความเหมาะสมกับระดับชั้น				
1.2	เนื้อหาครอบคลุมทักษะการเขียนที่จำเป็น				
1.3	เนื้อหาช่วยพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสารอย่างเป็นระบบ				
1.4	เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้				
1.5	จำนวนเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน				
ด้านที่ 2 ครูผู้สอน					
2.1	ครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดี				
2.2	ครูสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย				
2.3	ครูให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์				
2.4	ครูมีความกระตือรือร้นในการสอนและเป็นแบบอย่างที่ดีในการสื่อสาร				
2.5	ครูให้ความสนใจและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล				
ด้านที่ 3 วิธีการสอน					
3.1	การสอนตามขั้นตอนอริยสัจ 4 ช่วยให้เข้าใจกระบวนการเขียนได้ดีขึ้น				
3.2	กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและน่าสนใจ				
3.3	การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการเขียนมีความเหมาะสม				
3.4	การจัดกิจกรรมกลุ่มช่วยให้เรียนรู้ร่วมกันได้ดี				
3.5	วิธีการสอนช่วยให้นักเรียนคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาการเขียนได้อย่างเป็นระบบ				
ด้านที่ 4 สื่อการเรียนการสอน					
4.1	สื่อการสอนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย				
4.2	สื่อการสอนสามารถเข้าถึงและใช้งานได้ง่าย				
4.3	สื่อการสอนมีความทันสมัยและน่าสนใจ				
4.4	สื่อการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน				
4.5	สื่อการสอนช่วยให้จดจำและเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น				
ด้านที่ 5 การวัดและการประเมินผล					
5.1	การประเมินผลมีความยุติธรรมและเป็นธรรม				
5.2	เกณฑ์การประเมินมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย				
5.3	การประเมินผลสอดคล้องกับการเรียนการสอน				
5.4	รูปแบบการประเมินมีความหลากหลาย				
5.5	การประเมินผลช่วยให้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้				

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ชื่องาน: แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

สำหรับผู้ประเมิน/ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ที่มีข้อสอบทั้งหมด จำนวน 25 ข้อ

สรุปผลจากการวิเคราะห์พบว่า มีข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 25 ข้อ และไม่มีข้อสอบที่ต้องตัดทิ้ง/ปรับปรุง

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม คะแนน	ค่าIOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
18	1	0	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
21	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
25	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้

จากผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาที่ค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งก็คือค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) หรือความเที่ยงตรงรายข้อของข้อสอบแต่ละข้อ โดยจะพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ดังนั้นจึงพบว่าข้อสอบที่เข้าเกณฑ์หรือมีความตรงหรือสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ จำนวน 25 ข้อ จากทั้งหมด 25 ข้อ

สรุปผลการวิเคราะห์พบว่าข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 25 ข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อที่	ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC					ผลการวิเคราะห์		
	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม คะแนน	ค่าIOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
18	1	0	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
21	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
25	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้

ภาคผนวก ง จริยธรรมในมนุษย์

AF 04-03

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา
 เลขที่ 91 ถนนเทศบาล 1 ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000 โทรศัพท์ 0 7321 2863 ต่อ 131
 E-mail: scphylirb@yala.ac.th Website: http://www.yala.ac.th/IRB-SCPHYL/

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ชื่อโครงการวิจัย	การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด		
รหัสจริยธรรมการวิจัย	SCPHYLIRB-2568/629		
ผู้วิจัยหลัก	พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ/พันตรี		
สังกัด	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน		
วิธีการพิจารณา	Expedited		
วันที่ส่ง	26 สิงหาคม 2568	วันที่พิจารณา	29 สิงหาคม 2568
วันที่รับรอง	06 ตุลาคม 2568	วันหมดอายุ	06 ตุลาคม 2569

เอกสารที่รับรอง

1. โครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. เอกสารชี้แจงข้อมูลอาสาสมัครวิจัย
4. เอกสารแสดงความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว
5. ประวัตินักวิจัย/คณะนักวิจัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา
 ได้พิจารณาโครงการวิจัยแล้ว ตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ตามระเบียบแนวทาง
 และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ:

1. กำหนดส่งรายงานความก้าวหน้า 06 เมษายน 2569 แบบฟอร์ม AF 03-19
2. กำหนดส่งรายงานสิ้นสุดโครงการ 06 พฤศจิกายน 2569 แบบฟอร์ม AF 03-20
3. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัยหลังได้รับการ
รับรอง ให้นักวิจัยขออนุมัติปรับรายละเอียด แบบฟอร์ม AF 07-01
และ AF 07-02
4. หากดำเนินการวิจัยไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลารับรอง
ให้นักวิจัยขออนุมัติขยายระยะเวลา แบบฟอร์ม AF 03-18

(นายอวิรุทธ์ สิงห์กุล)

เลขาธิการคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรม
การวิจัยในมนุษย์

(ผศ.ดร.ภคณัฐ วีระจจร)

ผู้อำนวยการคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรม
การวิจัยในมนุษย์

(หนังสือรับรองมีป็นนุตราสัญลักษณ์วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา)

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย
และผลการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

แบบทดสอบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ (Try out)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำถามต่อไปนี้อย่างละเอียดและตอบคำถามตามที่โจทย์กำหนดให้ชัดเจน ครบถ้วน และเป็นระเบียบ ห้ามคัดลอกจากเพื่อนหรือใช้แหล่งข้อมูลอื่นระหว่างการทำข้อสอบ เมื่อทำเสร็จแล้วให้ตรวจสอบความเรียบร้อยก่อนส่งทุกครั้ง

ข้อที่ 1 การเขียนจดหมายกิจธุระ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียน “จดหมายกิจธุระ” ถึงห้องสมุดโรงเรียน เพื่อขออนุญาตใช้สถานที่จัดกิจกรรมรักการอ่านหนังสือ โดยระบุวัตถุประสงค์ วันเวลา และจำนวนผู้เข้าร่วมอย่างชัดเจน ตามหลักการเขียนจดหมายกิจธุระให้ถูกต้อง

ข้อที่ 2 การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเรียงความเชิงพรรณนาในหัวข้อ “ธรรมชาติยามเย็นที่ฉันชอบ” ให้ผู้เขียนบรรยายให้เห็นภาพ เสียง สี หรือความรู้สึกของตนเองอย่างชัดเจน ตามหลักการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

ข้อที่ 3 เรื่องการเขียนแนะนำตนเอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแนะนำตนเองโดยมีองค์ประกอบครบถ้วนตามที่เรียนรู้ ความยาวประมาณ 5-10 บรรทัด

ข้อที่ 4 เรื่องการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนข้อความแนะนำ “สถานที่สำคัญในจังหวัดของตนเอง” ที่นักเรียนภูมิใจโดยให้ข้อมูลที่ตั้ง ความสำคัญ และบรรยากาศของสถานที่นั้น เพื่อเชิญชวนให้ผู้อ่านมีความสนใจอยากไปเยี่ยมชม

เกณฑ์การให้คะแนนนักเรียน
แบบทดสอบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. เนื้อหา <u>องค์ประกอบ</u> 1.1 ถ่ายทอดเรื่องราวได้ตรงประเด็น 1.2 มีความชัดเจนของเรื่องราวหรือข้อความ 1.3 เรียงลำดับเหตุการณ์หรือตรรกะอย่างมีระบบ 1.4 ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย 1.5 เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อหรือวัตถุประสงค์ของงาน	ระบุและเขียนเนื้อหาได้ครบ ทุกองค์ประกอบ	ขาดไป 1 องค์ประกอบ	ขาดไป 2 องค์ประกอบ	ขาดไป 3 องค์ประกอบ	ขาดไป 4 องค์ประกอบ บหรือมากกว่า
2. ภาษา <u>องค์ประกอบ</u> 2.1 เลือกใช้คำถูกต้องตามความหมาย 2.2 ใช้สำนวนหรือโวหารเหมาะสม 2.3 ประโยคชัดเจน อ่านลื่นไหล 2.4 ใช้ระดับภาษาเหมาะสม ไม่ใช้คำผิดความหมายหรือคำไม่เป็นทางการ และเป็นคำที่ไม่เหมาะสม	ใช้ภาษาได้ถูกต้องครบ ทุกองค์ประกอบ	ขาดไป 1 องค์ประกอบ	ขาดไป 2 องค์ประกอบ	ขาดไป 3 องค์ประกอบ	ขาดไป 4 องค์ประกอบ บหรือใช้ภาษาไม่ตรงประเด็น
3. รูปแบบ <u>องค์ประกอบ</u> 3.1 ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด (ร้อยแก้วหรือร้อยกรอง) 3.2 มีโครงสร้างครบถ้วน เช่น ย่อหน้า, การแบ่งตอน, หรือฉันทลักษณ์	ปฏิบัติตามรูปแบบการเขียนได้ครบ ทุกองค์ประกอบ	ขาดไป 1 องค์ประกอบ	ขาดไป 2 องค์ประกอบ	ขาดไป 3 องค์ประกอบ	ไม่เป็นไปตามรูปแบบหรือเขียนผิดเกือบทั้งหมด

3.3 การจัดลำดับความคิดเป็นระบบ					
3.4 จัดรูปแบบงานเขียนเป็นระเบียบเรียบร้อย					
4. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนองค์ประกอบ	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องครบถ้วน	ผิด 1 จุด / ขาด 1 องค์ประกอบ	ผิด 2 จุด / ขาด 2 องค์ประกอบ	ผิด 3 จุด / ขาด 3 องค์ประกอบ	ผิดตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไป หรือไม่ใช้เลย
4.1 ใช้เครื่องหมายถูกต้องและเหมาะสม	ถูกต้องครบถ้วน				
4.2 ทำให้ข้อความอ่านง่ายขึ้น	ทุกองค์ประกอบ				
4.3 ใช้ตำแหน่งวรรคตอนตรงตามหลักภาษาไทย					
4.4 ไม่ทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน					

วิธีการให้คะแนน

- แต่ละองค์ประกอบให้คะแนน 1-5 คะแนน
- รวมทั้งหมด 20 คะแนนเต็ม

การแปลผลคะแนน

- 17-20 คะแนน = ดีมาก
- 13-16 คะแนน = ดี
- 9-12 คะแนน = พอใช้
- 5-8 คะแนน = ปรับปรุง
- ต่ำกว่า 5 คะแนน = น้อยที่สุด

สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบอัตนัย

ข้อแบบทดสอบ อัตนัยวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ ๔

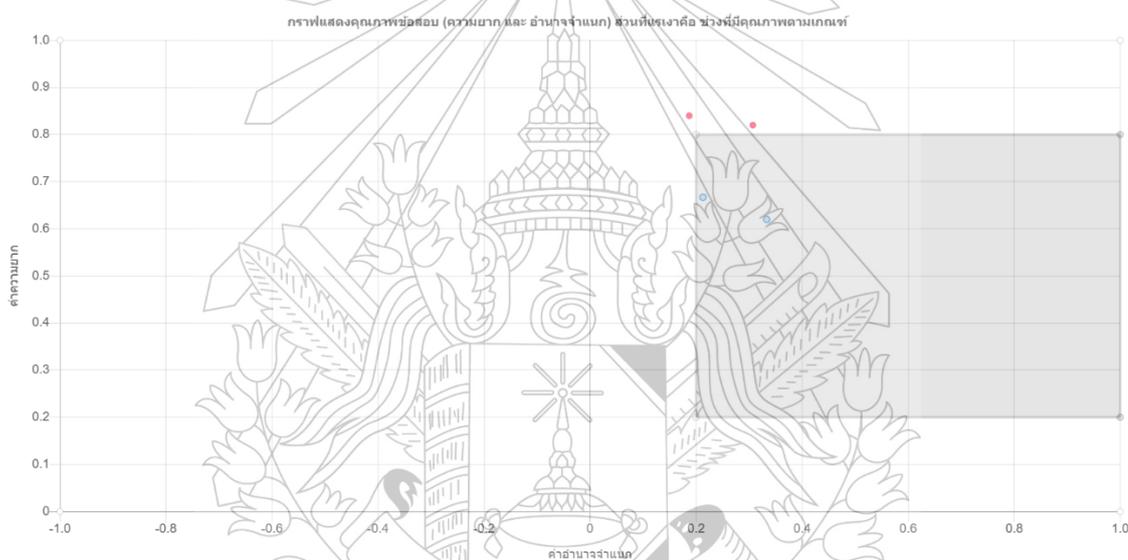
จำนวนผู้สอบ 30 คน

จำนวนข้อสอบ 4 ข้อ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบอัตนัย

ข้อ	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	การแปลความหมาย	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ
1	0.84	0.187	ง่าย อำนาจจำแนกค่อนข้างต่ำ	ไม่ผ่านเกณฑ์
2	0.82	0.307	ง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	ไม่ผ่านเกณฑ์
3	0.62	0.333	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่านเกณฑ์
4	0.667	0.213	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่านเกณฑ์

สรุปผลการวิเคราะห์ความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.62 ถึง 0.84 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.187 ถึง 0.333 และมีข้อที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 ข้อ ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 ข้อ

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's alpha coefficient)

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	การแปลความหมาย	ค่าความเชื่อมั่น
3	0.62	0.333	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	0.715
4	0.667	0.213	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	

สรุปผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของข้อสอบอัตนัยที่คัดเลือกจำนวน 2 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.62 ถึง 0.667 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.213 ถึง 0.333 และมีข้อที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 ข้อ ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 0 ข้อ และข้อสอบอัตนัยฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.715

**แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (Try out)**

คำชี้แจง : แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการทำแบบสอบถามของนักเรียนครั้งนี้ไม่มีถูกหรือผิด และไม่มีผลต่อการสอบได้หรือตก ดังนั้นจึงขอความร่วมมือในการทำแบบสอบถามตามความเป็นจริง โดยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียนเพียงช่องเดียว

ส่วนที่ 1 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

- ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
- ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 ตารางความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 หลักสูตร/เนื้อหา						
1	เนื้อหาการเขียนสื่อสารมีความเหมาะสมกับระดับชั้น					
2	เนื้อหาครอบคลุมทักษะการเขียนที่จำเป็น					
3	เนื้อหาช่วยพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสารอย่างเป็นระบบ					
4	เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
5	จำนวนเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน					
ด้านที่ 2 ครูผู้สอน						
6	ครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดี					
7	ครูสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย					
8	ครูให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์					
9	ครูมีความกระตือรือร้นในการสอนและเป็นแบบอย่างที่ดีในการสื่อสาร					

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
10	ครูให้ความสนใจและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล					
ด้านที่ 3 วิธีการสอน						
11	การสอนตามขั้นตอนอริยสัจ 4 ช่วยให้เข้าใจกระบวนการเขียนได้ดีขึ้น					
12	กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและน่าสนใจ					
13	การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการเขียนมีความเหมาะสม					
14	การจัดกิจกรรมกลุ่มช่วยให้เรียนรู้ร่วมกันได้ดี					
15	วิธีการสอนช่วยให้นักเรียนคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาการเขียนได้อย่างเป็นระบบ					
ด้านที่ 4 สื่อการเรียนการสอน						
16	สื่อการสอนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย					
17	สื่อการสอนสามารถเข้าถึงและใช้งานได้ง่าย					
18	สื่อการสอนมีความทันสมัยและน่าสนใจ					
19	สื่อการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน					
20	สื่อการสอนช่วยให้จดจำและเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น					
ด้านที่ 5 การวัดและการประเมินผล						
21	การประเมินผลมีความยุติธรรมและเป็นธรรม					
22	เกณฑ์การประเมินมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย					
23	การประเมินผลสอดคล้องกับการเรียนการสอน					
24	รูปแบบการประเมินมีความหลากหลาย					
25	การประเมินผลช่วยให้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้					

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย

ที่ อว ๓๙๑๔/๓๐๐๖๗

รับที่ ๑๑๖
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๘/๘๗ หมู่ ๑๑ ตำบลโนนสูง อำเภอเมือง พ.ศ. ๒๕๖๘
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๖
โทร ๐๔๓-๒๔๑๔๕๕

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตยืมใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนขัติยะวงษา

ด้วย พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ (พันธ์ศรี) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๑๑๒๐๐๕ นักศึกษา
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๓/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ ๔ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนขัติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ดร.ศษา ปราณิตพลกรัง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
ราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงใคร่ขออนุญาตยืมใช้เครื่องมือจากท่านได้โปรดอนุญาตให้ พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ
(พันธ์ศรี) ได้ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย ซึ่งเครื่องมือวิจัยดังกล่าวผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว
รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป หวังเป็นอย่าง
ยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาและให้ความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนขัติยะวงษา
 เพื่อโปรดทราบ
 การแจ้ง.....
 การมอบ.....
๑๖.๑๑.๖๘
๐๕.๑๑.๖๘
(๑๕.๑๑.๖๘) ๑๖.๑๑.๖๘

ขอเจริญพร

(พระสุวีรฉัตรธรรม, ผศ.ดร.)
รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

14 พ.ย. 68

-ให้ผศ.ดร.ณัฐ
กลุ่มสาระภาษาไทย
๑๖ พ.ย. ๖๘

-อ.ทพ
-อ.ทพ
๑๖/๑๑/๖๘

บัณฑิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ๐๔๓-๒๔๑๔๕๕
พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ (พันธ์ศรี) ๐๔๓-๐๔๐๗๐๓๓

๑๖/๑๑/๖๘

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน
- แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร
- แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

วิชาภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนสื่อสาร

จำนวนเวลาที่สอน 2 ชั่วโมง

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ปีการศึกษา 2/2568

วันอังคารที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2568

ชื่อผู้สอน พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

ท 2.1 ม.1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนเพื่อการสื่อสารเป็นกระบวนการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ผ่านตัวอักษร โดยต้องมีโครงสร้าง เหตุผล และภาษาที่เหมาะสมกับผู้รับสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจและการตอบสนองตามวัตถุประสงค์

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการเขียนสื่อสารที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนข้อความสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำที่ถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวยได้อย่างถูกต้อง (P)
3. นักเรียนเห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยในการเขียนสื่อสารอย่างถูกต้อง (A)

5. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการเขียนสื่อสาร
2. องค์ประกอบของการเขียนสื่อสาร
3. ขั้นตอนการเขียนสื่อสาร
4. ประเภทของการเขียนสื่อสาร
5. หลักการเขียนสื่อสาร

6. กระบวนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

ชั่วโมงที่ 1 (60 นาที)

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา (ทุกซ์) (30 นาที)

1. นักเรียนทุกคนร่วมกันทำกิจกรรมเข้าสู่บทเรียนนั่งตัวให้ตรงบนเก้าอี้สบาย ๆ วางมือบนตัก หลังตาเบา ๆ โดยครูพูดชี้หน้าด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวล อ่อนโยน
2. นักเรียนรับฟังจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้จากครู และครูได้อธิบายถึงหลักการเขียนสื่อสารที่ไม่มีความชัดเจน
3. นักเรียนดูและรับฟังตัวอย่างข้อความที่เขียนไม่ชัดเจน ได้แก่คำว่า “อยากให้ช่วย แรงด่วนมาก” จากครู
4. นักเรียนรับฟังคำถามกระตุ้นการสังเกตและวิเคราะห์ปัญหาในข้อความที่นำเสนอ จากครู

คำถามกระตุ้นการคิด

- ข้อความนี้มีข้อบกพร่องตามหลักภาษาอย่างไร
- ผู้รับสารเข้าใจหรือไม่ เพราะเหตุใด
- หากนักเรียนเป็นผู้รับสารข้อความนี้ จะรู้สึกอย่างไร

แนวคำตอบ

- ไม่ระบุรายละเอียด ไม่มีเหตุผล ใช้ภาษาไม่เป็นทางการ
 - ไม่เข้าใจ เพราะขาดข้อมูลสำคัญ
 - สับสน งุนงง ไม่รู้จะตอบสนองอย่างไร
5. นักเรียนร่วมกันระบุปัญหาการเขียนสื่อสารที่พบในชีวิตประจำวันและผลกระทบที่เกิดขึ้น
 6. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความสำคัญของการเขียนสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 2 ศึกษาต้นเหตุ (สมถัย) (30 นาที)

1. นักเรียนรวมกลุ่มตามที่ครูกำหนดให้ กลุ่มละ 4-5 คน คละชาย-หญิง และนักเรียนแต่ละกลุ่มรับใบความรู้ เรื่อง หลักการเขียนสื่อสาร พร้อมศึกษาหลักการเขียนสื่อสารจากใบความรู้

คำถามกระตุ้นการคิด

- การเขียนสื่อสารที่ดีต้องคำนึงถึงอะไรบ้าง
- องค์ประกอบใดของการสื่อสารที่สำคัญที่สุด

แนวคำตอบ

- ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ ผู้รับสาร ความชัดเจนของข้อความ
- ผู้รับสารเป็นองค์ประกอบสำคัญ เพราะต้องเขียนให้เหมาะสมกับผู้อ่าน

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มได้รับใบงานที่ 1 เรื่อง “ช่างซ่อมข้อความสื่อสาร” โดยให้แต่ละกลุ่มแก้ไขทั้ง 5 ข้อตามหลักการที่เรียนรู้ พร้อมกับนำเสนอผลงาน และอธิบายเหตุผล ในชั่วโมงต่อไป

ชั่วโมงที่ 2 (60 นาที)

ขั้นที่ 3 ขอบเขตวิธี (นิโรธ) (20 นาที)

1. นักเรียนทุกคนร่วมกันทำกิจกรรมเข้าสู่บทเรียนนั่งตัวให้ตรงบนเก้าอี้อย่างสบาย ๆ วางมือบนตัก หลังตาเบา ๆ โดยครูพูดชี้หน้าด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวล อ่อนโยน

2. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง “หลักการเขียนสื่อสาร” พร้อมกับนำเสนอผลงาน และอธิบายเหตุผล จากชั่วโมงที่แล้ว

3. นักเรียนรับฟังคำถามกระตุ้นการคิดในข้อความที่นำเสนอ จากครู

คำถามกระตุ้นการคิด

- วิธีการแก้ไขใดมีประสิทธิภาพมากที่สุด
- การปรับปรุงข้อความส่งผลต่อผู้รับอย่างไร
- หลักการใดที่ใช้ในการแก้ไขปัญหานี้

แนวคำตอบ

- การเพิ่มรายละเอียดที่จำเป็นและใช้ภาษาที่เหมาะสม
- ทำให้ผู้รับเข้าใจชัดเจนและตอบสนองได้ถูกต้อง
- ความชัดเจน ความสมบูรณ์ และความเหมาะสม

ขั้นที่ 4 เลือกชี้ทางออก (มรรค) (40 นาที)

1. นักเรียนแต่ละคนรับใบงานที่ 2 เรื่อง ฝึกเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยเขียนข้อความแจ้งข่าวสารให้เพื่อนในชั้นเรียน เพื่อขอให้เพื่อนช่วยทำโครงการภาษาไทย โดยใช้หลักการเขียนสื่อสารที่เรียนรู้

2. นักเรียนแลกเปลี่ยนผลงานกับเพื่อน โดยให้ประเมินผลงานตามเกณฑ์การประเมินที่ครูกำหนด

3. นักเรียนนำผลการประเมินจากเพื่อนมาปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเอง

4. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปหลักการเขียนสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

7. การวัดและประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. อธิบายหลักการเขียนสื่อสารที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพได้ (K)	ตรวจใบงานที่ 1	ใบงานที่ 1 เรื่องช่างซ่อม ข้อความสื่อสาร	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่า ผ่านเกณฑ์
2. เขียนข้อความสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำที่ถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และ สละสลวยได้ (P)	ตรวจใบงานที่ 2	ใบงานที่ 2 เรื่องฝึกเขียน เพื่อการสื่อสาร	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่า ผ่านเกณฑ์
3. เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยในการเขียนสื่อสารอย่างถูกต้อง (A)	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกต พฤติกรรม	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่า ผ่านเกณฑ์

8. วัสดุ อุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

1. ตัวอย่างข้อความที่เขียนไม่ชัดเจน เช่น “อยากให้ช่วย แรงด่วนมาก”
2. ใบความรู้ เรื่อง หลักการเขียนสื่อสาร
3. ใบงานที่ 1 เรื่อง ช่างซ่อมข้อความสื่อสาร
4. ใบงานที่ 2 เรื่อง ฝึกเขียนเพื่อการสื่อสาร
5. สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้จัดทำกิจกรรมจัดการเรียนรู้ มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงาน 1/4 โดยนักเรียนตอบตามลักษณะที่ควรค่า พจนานุกรม มีการประเมินผลตามจุดประสงค์ 3 ข้อ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ 3 ข้อ มีการประเมินผลตามจุดประสงค์ 6 ข้อ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ 15 ข้อ

2. ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนบางคนไม่สนใจเรียน
- นักเรียนบางคนไม่ตั้งใจเรียน
- นักเรียนบางคนไม่ตั้งใจเรียน

3. แนวทางแก้ไข

ครูควรหาสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจมากขึ้น และควรหาสื่อการเรียนการสอนที่นักเรียนสนใจเรียน

ลงชื่อ
(พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

-

ลงชื่อ
(นายจตุพล ไกรยบุตร)

ผู้อำนวยการโรงเรียนชัยยะวงษา

ภาคผนวก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนสื่อสาร

ประกอบด้วย

1. สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
2. ใบความรู้ เรื่อง หลักการเขียนสื่อสาร
3. ใบงานที่ 1 (แบบกลุ่ม) เรื่อง ช่างซ่อมข้อความสื่อสาร
4. ใบงานที่ 2 (งานเดี่ยว) เรื่อง ฝึกเขียนเพื่อการสื่อสาร
5. เกณฑ์การให้คะแนนนักเรียน
6. แบบประเมินการทำงานแบบกลุ่ม
7. แบบประเมินการตรวจใบงาน
8. แบบสังเกตพฤติกรรม

สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนสื่อสาร
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนใช้โทรศัพท์มือถือหรืออุปกรณ์ที่สามารถสแกนคิวอาร์โค้ดได้ทำการ
สแกนคิวอาร์โค้ด ที่กำหนด เพื่อเข้าสู่สื่อประกอบการเรียนรู้

ใบความรู้
เรื่อง หลักการเขียนสื่อสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนสื่อสาร
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ความหมายของการเขียนสื่อสาร

การเขียนเพื่อการสื่อสารคือการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก หรือข้อมูลผ่านตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจและสามารถตอบสนองได้ตามวัตถุประสงค์

2. องค์ประกอบของการเขียนสื่อสาร

1. “ผู้ส่งสาร” - ผู้เขียน ต้องมีความรู้และทักษะในการเขียน
2. “ข้อความ” - เนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร ต้องชัดเจนและถูกต้อง
3. “ช่องทาง” - สื่อที่ใช้ในการส่งข้อความ เช่น จดหมาย อีเมล
4. “ผู้รับสาร” - ผู้อ่าน ต้องพิจารณาความรู้และความสนใจ

3. ขั้นตอนการเขียนสื่อสาร

1. “วางแผน” - กำหนดวัตถุประสงค์และผู้รับสาร
2. “ร่างเนื้อหา” - เขียนโครงร่างและรายละเอียด
3. “ปรับปรุง” - ตรวจสอบและแก้ไข
4. “เผยแพร่” - นำเสนอให้ผู้รับสาร

4. ประเภทของการเขียนสื่อสาร

1. “เขียนเพื่อแจ้งข่าวสาร” - มุ่งเน้นการให้ข้อมูล
2. “เขียนเพื่อชักจูง” - มุ่งเน้นการโน้มน้าวจิตใจ
3. “เขียนเพื่อบันเทิง” - มุ่งเน้นการสร้างความสุขสนาน

5. หลักการเขียนสื่อสาร

1. “รู้วัตถุประสงค์” - กำหนดเป้าหมายของการเขียนให้ชัดเจน
2. “เข้าใจผู้อ่าน” - ศึกษาพื้นฐานและความต้องการของผู้รับสาร
3. “เลือกเนื้อหา” - คัดสรรข้อมูลที่สำคัญและเกี่ยวข้อง
4. “จัดลำดับความคิด” - เรียงลำดับเนื้อหาอย่างเป็นระบบ
5. “ใช้ภาษาเหมาะสม” - เลือกคำและโครงสร้างประโยคที่เหมาะสม

ใบงานที่ 1 (แบบกลุ่ม)
เรื่อง ช่างซ่อมข้อความสื่อสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนสื่อสาร
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง: ให้นักเรียนแก้ไขข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามหลักการเขียนสื่อสาร

1. “มาโรงเรียนเร็วหน่อย พรุ่งนี้”
2. “ครูสั่งให้ทำอะไรซักอย่าง ลืมแล้ว”
3. “ประชุมด่วนมาก สำคัญมาก”
4. “เอางานมาส่ง ไม่งั้นตก”
5. “ไปเที่ยวกันมัย วันหยุด”

เฉลย:

1. ขอให้นักเรียนมาโรงเรียนก่อนเวลา 07.30 น. ในวันพรุ่งนี้ (วันที่...) เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษ
2. ครูมอบหมายให้ทำรายงานวิชาภาษาไทย เรื่อง...ประวัติของสุนทรภู่...
3. ขอเชิญประชุมคณะกรรมการนักเรียน วันจันทร์ที่... เวลา 15.30 น. ห้องประชุม เรื่องเร่งด่วน
4. กรุณาส่งงานรายงานภาษาไทย ภายในวันพฤหัสบดีที่... มิฉะนั้นจะได้คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์
5. ขอเชิญเพื่อนๆ ร่วมทัศนศึกษา ณ... ในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ที่... ค่าใช้จ่าย... บาท

ชื่อสมาชิกกลุ่ม

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....

ใบงานที่ 2 (งานเดี่ยว)
เรื่อง ฝึกเขียนเพื่อการสื่อสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนสื่อสาร
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

.....
คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนข้อความแจ้งข่าวสารให้เพื่อนในชั้นเรียนได้ทราบ เพื่อขอให้เพื่อนช่วย
ทำโครงการภาษาไทย โดยใช้หลักการเขียนสื่อสารที่เรียนรู้ให้ถูกต้อง เหมาะสม

เรื่อง : _____

เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้จัดทำ

ชื่อ..... สกกุล.....

เลขที่..... ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....

โรงเรียน.....

เกณฑ์การให้คะแนนนักเรียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนสื่อสาร
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

องค์ประกอบ	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. เนื้อหา	เนื้อหาครบถ้วน ชัดเจน สอดคล้องกับ ประเด็น มีความคิด หลากหลาย สร้างสรรค์	เนื้อหาส่วนใหญ่ถูกต้อง ครอบคลุม และ ตรงประเด็น	เนื้อหา ถูกต้อง บางส่วน ขาด รายละเอียด หรือยังไม่ สมบูรณ์	เนื้อหา คลาดเคลื่อน บ่อย ไม่ครอบคลุม ประเด็น สำคัญ	เนื้อหาไม่ตรง ประเด็นขาด ความถูกต้อง และ ไม่น่าเชื่อถือ
2. ภาษา	ใช้ถ้อยคำ สละสลวย เหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง ตามหลักภาษา และไวยากรณ์ งดงาม	ใช้ภาษา เหมาะสม ถูกต้องส่วนใหญ่ มีข้อ ผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้ภาษา ธรรมดา เข้าใจได้ แต่มี ข้อผิดพลาด ไวยากรณ์ หลายครั้ง	ใช้ภาษา คลาดเคลื่อน บ่อย ทำให้ ความหมาย บางส่วน คลาดเคลื่อน	ใช้ภาษาผิด มาก ไม่เข้าใจ ความหมาย
3. รูปแบบ - ร้อยแก้ว - ร้อยกรอง	เลือกรูปแบบ เหมาะสม จัด วางเป็นระบบ สอดคล้องกับ ประเภท งานเขียน	เลือก รูปแบบ เหมาะสม เป็นส่วน ใหญ่ โครงสร้าง ค่อนข้างดี	รูปแบบการ เขียนยังไม่ สม่ำเสมอ บางส่วนไม่ ชัดเจน	เลือกรูปแบบ ไม่เหมาะสม จัดวางไม่เป็น ระบบ	ขาดรูปแบบที่ ชัดเจน ไม่ เป็นไปตาม ประเภทงาน เขียน

4. เครื่องหมาย วรรคตอน	ใช้ถูกต้อง เหมาะสม ทุกจุด อ่านง่าย ช่วยสื่อ ความหมายได้ ชัดเจน	ใช้ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่ มีข้อ ผิดเล็กน้อย	ใช้ถูกต้อง เพียงบางส่วน มีข้อผิดพลาด ครั้ง	ใช้ไม่ถูกต้อง บ่อยครั้ง ส่งผลต่อ ความเข้าใจ	ไม่ใช้หรือใช้ ผิดทั้งหมด ทำ ให้เข้าใจ ผิดพลาด
---------------------------	---	---	---	--	--

วิธีการให้คะแนน

- แต่ละองค์ประกอบให้คะแนน 1-5 คะแนน
- รวมทั้งหมด 20 คะแนนเต็ม
- การแปลผลคะแนน
 - 17-20 คะแนน = ดีมาก
 - 13-16 คะแนน = ดี
 - 9-12 คะแนน = พอใช้
 - 5-8 คะแนน = ปรับปรุง
 - ต่ำกว่า 5 คะแนน = น้อยที่สุด

เรื่อง หลักการเขียนสื่อสาร
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายวิชาภาษาไทย
 ปีการศึกษา 2/2568

กลุ่มที่	ชื่อ - นามสกุล	รายการประเมิน					คะแนนรวม	ระดับคุณภาพ
		ความครบถ้วนขององค์ประกอบ	การใช้ภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน	การใช้ภาษาที่เหมาะสม สละสลวย	ความคิดสร้างสรรค์และน่าสนใจ			
		(5)	(5)	(5)	(5)	20		
1	1.							
	2.							
	3.							
	4.							
	5.							
2	6.							
	7.							
	8.							
	9.							
	10.							
3	11.							
	12.							
	13.							
	14.							
	15.							
4	16.							
	17.							
	18.							
	19.							

	20.						
5	21.						
	22.						
	23.						
	24.						
	25.						
6	26.						
	27.						
	28.						
	29.						
	30.						
	31.						
7	32.						
	33.						
	34.						
	35.						
	36.						
	37.						
	38.						

เกณฑ์การประเมิน คะแนน 18-20 คะแนน คุณภาพระดับ ดีมาก คะแนน 11-17 คะแนน คุณภาพระดับ ดี คะแนน 6-10 คะแนน คุณภาพระดับ พอใช้ คะแนน 0-5 คะแนน คุณภาพระดับ ปรับปรุง	ผู้ประเมิน ลงชื่อ..... พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี
--	--

แบบประเมินการตรวจใบงาน

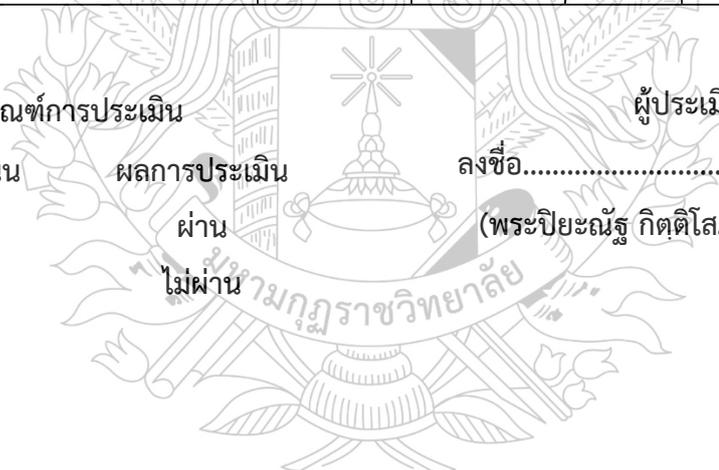
เรื่อง หลักการเขียนสื่อสาร
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายวิชาภาษาไทย
 ปีการศึกษา 2/2568

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน			ผลการประเมิน	
		ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	รวม คะแนน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
		10	10	20		
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						
11.						
12.						
13.						
14.						
15.						
16.						
17.						
18.						
19.						
20.						
21.						

22.						
23.						
24.						
25.						
26.						
27.						
28.						
29.						
30.						
31.						
32.						
33.						
34.						
35.						
36.						
37.						
38.						

เกณฑ์การประเมิน ผู้ประเมิน
 ช่วงคะแนน ผลการประเมิน ลงชื่อ.....
 6-10 ผ่าน (พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)
 0-5 ไม่ผ่าน

22.									
23.									
24.									
25.									
26.									
27.									
28.									
29.									
30.									
31.									
32.									
33.									
34.									
35.									
36.									
37.									
38.									

ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....

(พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)

เกณฑ์การประเมิน

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

วิชาภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง โวหารการเขียน

จำนวนเวลาที่สอน 1 ชั่วโมง

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ปีการศึกษา 2/2568

วันศุกร์ที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2568

ชื่อผู้สอน พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

ท 2.1 ม.1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

โวหารการเขียน เป็นศิลปะในการใช้ถ้อยคำเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความรู้สึกให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างชัดเจน การเลือกใช้โวหารที่เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการเขียน จะช่วยให้การเขียนมีประสิทธิภาพ มีความสละสลวย น่าอ่าน และสื่อความหมายได้ตรงตามเจตนาของผู้เขียน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของโวหารการเขียนประเภทต่าง ๆ ได้ถูกต้อง (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนข้อความโดยใช้โวหารประเภทต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง (P)
3. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการใช้โวหารในการเขียน (A)

5. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของโวหารการเขียน
2. ประเภทของโวหารการเขียน
 - อุปมาโวหาร
 - พรรณาโวหาร
 - บรรยายโวหาร

- สาธกโวหาร
- เทศนาโวหาร
- 3. หน้าที่และประโยชน์ของโวหารการเขียน
- 4. การเลือกใช้โวหารการเขียน
- 5. ตัวอย่างการใช้โวหารในงานเขียนประเภทต่าง ๆ

6. กระบวนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา (ทุกข์) (10 นาที)

1. ครูนำเสนอข้อความตัวอย่าง 2 ข้อความที่มีเนื้อหาคล้ายกัน แต่แตกต่างกันที่การใช้โวหาร โดยข้อความแรกเป็นการเขียนแบบตรงไปตรงมา ไม่มีการใช้โวหาร ส่วนข้อความที่สองเป็นการเขียนที่มีการใช้โวหารที่หลากหลาย

ตัวอย่างข้อความที่ 1 วันนี้อากาศร้อน มีแดดจัด ท้องฟ้าไม่มีเมฆ ฉันทง้อออกมาแล้วรู้สึกกระหายน้ำ

ตัวอย่างข้อความที่ 2 แสงแดดแผดเผาราวกับไฟลวกผิว ท้องฟ้าเปลือยเปล่าไร้เมฆบดบังสายลมหยุดนิ่งไร้วีแวว เหงื่อผุดพรายทั่วร่างกายกับพั้งผ่านสายฝน ล้อคอแห้งผากดูทะเลทรายอันกว้างใหญ่

2. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิด:

- ข้อความใดย่านกว่ากัน เพราะอะไร
- ข้อความทั้งสองให้ความรู้สึกต่างกันอย่างไร
- นักเรียนคิดว่าข้อความใดจะดึงดูดความสนใจของผู้่านได้มากกว่า

แนวคำตอบ

- ข้อความที่ 2 ย่านกว่า เพราะมีการใช้ภาษาที่สละสลวย มีการเปรียบเทียบที่ทำให้เห็นภาพชัดเจน

- ข้อความที่ 1 ให้ความรู้สึกตรงไปตรงมา เป็นการบอกเล่าข้อเท็จจริง ส่วนข้อความที่ 2 ให้ความรู้สึกมีอารมณ์ร่วม เห็นภาพพจน์ชัดเจน

- ข้อความที่ 2 จะดึงดูดความสนใจผู้่านได้มากกว่า เพราะใช้ภาษาที่สละสลวย มีการใช้โวหารที่ทำให้เกิดจินตภาพ

3. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงปัญหาในการเขียนที่ไม่น่าสนใจ ขาดสีสัน หรือไม่สามารถดึงดูดผู้่านได้

4. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และชี้ให้เห็นความสำคัญของการเรียนเรื่องโวหารการเขียน ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาในการเขียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขั้นที่ 2 ศึกษาต้นเหตุ (สมุทัย) (15 นาที)

1. นักเรียนรวมกลุ่มตามที่ครูกำหนดให้ กลุ่มละ 4-5 คน คละชาย-หญิง แล้วแจกใบความรู้ เรื่อง "โวหารการเขียน" พร้อมทั้งอธิบายความหมายและประเภทของโวหารการเขียนแต่ละประเภท

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาความหมายและลักษณะของโวหารประเภทต่าง ๆ จากใบความรู้ได้แก่

- บรรยายโวหาร
- พรรณนาโวหาร
- เทศนาโวหาร
- สาธกโวหาร
- อุปมาโวหาร

3. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิด เพื่อให้ นักเรียนเกิดการกระตุ้นการคิด มีดังนี้

- เหตุใดการเขียนที่ดีจึงต้องใช้โวหารที่เหมาะสม
- แต่ละโวหารมีความแตกต่างกันอย่างไร
- ถ้าเราต้องการเขียนบรรยายความรู้สึก ควรใช้โวหารแบบใด

แนวคำตอบ

- การเขียนที่ดีต้องใช้โวหารที่เหมาะสมเพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ สามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก หรือข้อมูลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

- บรรยายโวหาร เป็นการเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ พรรณนาโวหาร เป็นการให้รายละเอียดเพื่อให้อ่านเกิดจินตภาพ เทศนาโวหาร เป็นการอธิบายหรือแสดงความคิดเห็น สาธกโวหาร เป็นการยกตัวอย่างประกอบ อุปมาโวหาร เป็นการเปรียบเทียบ

- หากต้องการเขียนบรรยายความรู้สึก ควรใช้พรรณนาโวหาร เพราะช่วยให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพและอารมณ์ร่วมได้ดี

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์หาสาเหตุว่าทำไมการเขียนที่ขาดการใช้โวหาร จึงไม่น่าสนใจ และการใช้โวหารแต่ละประเภทส่งผลต่องานเขียนอย่างไร

ขั้นที่ 3 ขอบเขตวิธี (นิโรธ) (20 นาที)

1. ครูแจกใบงานที่ 1 เรื่อง “วิเคราะห์โวหารการเขียน” ซึ่งมีตัวอย่างข้อความหลากหลายรูปแบบให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ว่าแต่ละข้อความใช้โวหารประเภทใด
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์ตัวอย่างข้อความ และระบุประเภทของโวหารที่ใช้พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

ตัวอย่างข้อความในใบงาน

1. “พระอาทิตย์ค่อย ๆ ลับขอบฟ้า ทอแสงสีทองอร่ามไปทั่วท้องนภา เมฆสีแดงระเรื่อลอยละล่องอยู่เบื้องบน สายลมอ่อน ๆ พัดโชยมาเป็นระลอก นกน้อยบินกลับรัง เสียงจ๊กจั่นไรกรีดกรายดังแว่วมาแต่ไกล”

2. “การอ่านหนังสือมีประโยชน์หลายประการ ประการแรก ช่วยให้เราได้รับความรู้ใหม่ ๆ ประการที่สอง ช่วยเพิ่มพูนคลังคำและกรใช้ภาษาให้สละสลวย ประการที่สาม ช่วยให้เรารู้เท่าทันเหตุการณ์โลก และประการสุดท้าย ช่วยให้เราได้รับความเพลิดเพลิน”

3. “ยิ่งเรียนยิ่งรู้ ยิ่งดูยิ่งเห็น ยิ่งเข้าใจลึกความจริงยิ่งรู้ความจริง เหมือนการเดินขึ้นภูเขา ยิ่งขึ้นสูงยิ่งเห็นวิวกว้างไกล”

3. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิด

- โวหารแต่ละประเภทมีลักษณะเด่นอย่างไร
- การใช้โวหารแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์ต่างกันอย่างไร
- เราควรเลือกใช้โวหารแบบใดในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการ

แนวคำตอบ

- ลักษณะเด่นของแต่ละโวหาร
 - “บรรยายโวหาร” เล่าเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ ชัดเจน ตรงไปตรงมา
 - “พรรณนาโวหาร” ให้อารมณ์ละเอียด สร้างจินตภาพ มีความสละสลวย
 - “เทศนาโวหาร” แสดงความคิดเห็น โน้มน้าวใจ สอนสั่ง
 - “สาธกโวหาร” ยกตัวอย่างประกอบ ทำให้เข้าใจง่าย
 - “อุปมาโวหาร” เปรียบเทียบให้เห็นภาพชัดเจน เข้าใจง่าย
- วัตถุประสงค์การใช้โวหาร
 - “บรรยายโวหาร” เพื่อบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์
 - “พรรณนาโวหาร” เพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ ความรู้สึกร่วม
 - “เทศนาโวหาร” เพื่ออธิบาย โน้มน้าวใจ

- “สาธกโวหาร” เพื่อยกตัวอย่างให้เข้าใจง่าย
 - “อุปมาโวหาร” เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นภาพชัดเจน
 - ในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการ ควรใช้เทศนาโวหารเป็นหลัก และอาจประกอบด้วยสาธกโวหารเพื่อยกตัวอย่างให้เข้าใจง่าย
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อความและร่วมกันอภิปรายเพื่อหาข้อสรุปของการใช้โวหารแต่ละประเภท

ขั้นที่ 4 เลือกชี้ทางออก (มรรค) (15 นาที)

1. ครูแจกใบงานที่ 2 เรื่อง “สร้างสรรค์งานเขียนด้วยโวหาร” ให้นักเรียนแต่ละคนเลือกโวหาร 1 ประเภท แล้วเขียนข้อความสั้น ๆ (5-7 บรรทัด) เกี่ยวกับหัวข้อ “โรงเรียนของฉัน” โดยใช้โวหารที่เลือก
2. นักเรียนแต่ละคนเขียนข้อความตามที่กำหนด โดยคำนึงถึงหลักการใช้โวหารที่ถูกต้อง
3. เมื่อเขียนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนผลงานกันในกลุ่ม เพื่อช่วยกันวิเคราะห์และให้ข้อเสนอแนะ
4. ครูสุ่มนักเรียน 3-4 คน นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และให้เพื่อนร่วมชั้นช่วยกันวิเคราะห์ว่าใช้โวหารประเภทใด และมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร
5. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิด
 - การใช้โวหารในการเขียนช่วยพัฒนางานเขียนของนักเรียนอย่างไร
 - นักเรียนจะนำความรู้เรื่องโวหารไปประยุกต์ใช้ในการเขียนอื่น ๆ อย่างไรบ้าง

แนวคำตอบ

- การใช้โวหารช่วยให้งานเขียนมีสีสัน น่าสนใจ สละสลวย ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจนและเกิดจินตภาพ ทำให้งานเขียนมีคุณภาพและตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียนมากขึ้น
 - สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเขียนเรียงความ บทความ เล่าเรื่อง บรรยายเหตุการณ์ หรือแม้แต่การเขียนใน social media เพื่อให้ข้อความน่าสนใจ ดึงดูดผู้อ่าน และสื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
6. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่องโวหารการเขียน ประเภทของโวหาร และการนำไปใช้ในการเขียนให้มีประสิทธิภาพ

7. การวัดและประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. อธิบายความหมายของโวหารการเขียนประเภทต่าง ๆ ได้ถูกต้อง (K)	ตรวจใบงานที่ 1	ใบงานที่ 1 เรื่อง วิเคราะห์โวหารการเขียน	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
2. เขียนข้อความโดยใช้โวหารประเภทต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง (P)	ตรวจใบงานที่ 2	ใบงานที่ 2 เรื่อง สร้างสรรค์งานเขียนด้วยโวหาร	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
3. ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้โวหารในการเขียน (A)	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

8. วัสดุ อุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

- ตัวอย่าง 2 ข้อความที่มีเนื้อหาคคล้ายกัน แต่แตกต่างกันที่การใช้โวหาร
- ใบความรู้ เรื่อง โวหารการเขียน
- ใบงานที่ 1 เรื่อง วิเคราะห์โวหารการเขียน
- ใบงานที่ 2 เรื่อง สร้างสรรค์งานเขียนด้วยโวหาร
- สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint

ภาคผนวก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง โวหารการเขียน

ประกอบด้วย

1. สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
2. ใบความรู้ เรื่อง โวหารการเขียน
3. ใบงานที่ 1 (แบบกลุ่ม) เรื่อง วิเคราะห์โวหารการเขียน
4. ใบงานที่ 2 (งานเดี่ยว) เรื่อง สร้างสรรค์งานเขียนด้วยโวหาร
5. เกณฑ์การให้คะแนนนักเรียน
6. แบบประเมินการทำงานแบบกลุ่ม
7. แบบประเมินการตรวจใบงาน
8. แบบสังเกตพฤติกรรม

สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง โวหารการเขียน
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนใช้โทรศัพท์มือถือหรืออุปกรณ์ที่สามารถสแกนคิวอาร์โค้ดได้ทำการ
สแกนคิวอาร์โค้ด ที่กำหนด เพื่อเข้าสู่สื่อประกอบการเรียนรู้

ใบความรู้
เรื่อง โวหารการเขียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง โวหารการเขียน
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ความหมายของโวหารการเขียน

โวหารการเขียน หมายถึง การใช้ภาษาในการเขียนอย่างมีศิลปะ เพื่อให้เกิดความไพเราะ สร้างความประทับใจ และถ่ายทอดความรู้สึกหรือความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิค การเขียนที่หลากหลายเพื่อสร้างความน่าสนใจและความงดงามในการใช้ภาษา

2. ประเภทของโวหารการเขียน

2.1 อุปมาโวหาร คือ การใช้ภาษาเปรียบเทียบเพื่อให้เกิดความเข้าใจและจินตภาพที่ชัดเจน โดยการเปรียบสิ่งที่ไม่คุ้นเคยกับสิ่งที่คุ้นเคย

ประเภทของอุปมาโวหาร ได้แก่

“อุปมา” - เปรียบเทียบโดยไม่ใช้คำเชื่อม

“อุปไมย” - เปรียบเทียบโดยใช้คำเชื่อม (เหมือน, ดัง, ประหนึ่ง, รวากับ)

ตัวอย่าง

- อุปมา “แม่คือแสงสว่างในชีวิต”

- อุปไมย “ใจเธอเย็นเหมือนน้ำแข็ง”

2.2 พรรณาโวหาร คือ การใช้ภาษาบรรยายลักษณะของบุคคล สถานที่ สิ่งของ หรือ เหตุการณ์ให้เกิดภาพพจน์ที่ชัดเจน สวยงาม และน่าประทับใจ

เทคนิคการใช้พรรณาโวหาร ได้แก่

- บรรยายผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 (ตา หู จมูก ลิ้น ผิวกาย)

- ใช้คำคุณศัพท์ที่สื่อความหมายชัดเจน

- เรียงลำดับการบรรยายอย่างเป็นระบบ

ตัวอย่าง

“สวนดอกไม้แห่งนี้งดงามราวกับสวรรค์บนดิน ดอกกุหลาบแดงเรียงรองเหมือน เปลวไฟ ดอกมะลิขาวบริสุทธิ์ส่งกลิ่นหอมหวานลอยมาตามสายลม ใบไม้เขียวซีแก่่งไสวเป็นจังหวะ ส่งเสียงกรอบแกรบเบา ๆ เหมือนเสียงกระซิบของธรรมชาติ”

2.3 บรรยายโวหาร คือ การใช้ภาษาเล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์อย่างมีศิลปะ เพื่อสร้างความน่าสนใจ ความตื่นเต้น และความประทับใจแก่ผู้อ่าน

องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่

- การเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเวลา
- การสร้างจุดสนใจและจุดเด่น
- การใช้ภาษาที่สร้างบรรยากาศ
- การแทรกอารมณ์และความรู้สึก

ตัวอย่าง

“เมื่อแสงแรกของรุ่งอรุณส่องผ่านม่านหน้าต่าง นางฟ้าน้อยตื่นขึ้นมาด้วยความตื่นเต้น วันนี้เป็นวันที่เธอรอคอยมานาน เสียงนกร้องเป็นเพลงต้อนรับ ลมเช้าเบา ๆ พัดผมยาวของเธอปลิวไสว เหมือนกำลังเชิญชวนให้เธอออกไปผจญภัยในโลกกว้าง”

2.4 สารกโวหาร คือ การใช้ภาษาอธิบายหรือชี้แจงเรื่องราวต่าง ๆ ให้เข้าใจง่าย โดยใช้เหตุผล ตัวอย่าง และหลักฐานประกอบ

วิธีการใช้สารกโวหาร ได้แก่

- ยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย
- ใช้การเปรียบเทียบเพื่อความเข้าใจ
- อธิบายจากง่ายไปยาก
- ใช้คำถามและคำตอบ

ตัวอย่าง

“การอ่านหนังสือเปรียบเหมือนการเดินทางสู่โลกใหม่ เมื่อเราเปิดหนังสือขึ้นมา เราก็เหมือนกับนักเดินทางที่ก้าวเข้าสู่ดินแดนแปลกใหม่ ทุกหน้าที่เราพลิกคือทุกก้าวที่เราเดิน ทุกคำที่เราอ่านคือทุกประสบการณ์ที่เราได้รับ และเมื่อจบหนังสือ เราก็กลับมาพร้อมกับความรู้และประสบการณ์ใหม่ที่จะเป็นประโยชน์ตลอดไป”

2.5 เทศนาโวหาร คือ การใช้ภาษาโน้มน้าวใจ ชักจูง หรือสอนใจผู้อื่นให้เชื่อหรือปฏิบัติตามที่ต้องการ

เทคนิคการใช้เทศนาโวหาร ได้แก่

- ใช้เหตุผลและหลักฐานที่น่าเชื่อถือ
- อ้างอิงประสบการณ์และตัวอย่างจริง
- ใช้อารมณ์และความรู้สึกประกอบ

ตัวอย่าง

“ท่านผู้อ่านครับ ลองนึกภาพดูว่าหากโลกของเราไม่มีต้นไม้ จะเป็นอย่างไร ไม่มีอากาศบริสุทธิ์ให้หายใจ ไม่มีร่มเงาให้พักผ่อน ไม่มีผลไม้ให้บริโภค การปลูกต้นไม้เพียงต้นเดียว อาจดูเล็กน้อย แต่หากเราทุกคนร่วมมือกัน ก็จะกลายเป็นป่าใหญ่ที่ให้ชีวิตแก่โลกใบนี้ ดังนั้น เริ่มต้นปลูกต้นไม้วันนี้เถอะครับ เพื่ออนาคตของลูกหลานเรา”

3. หน้าที่และประโยชน์ของโวหารการเขียน

3.1 สร้างความไพเราะและความงดงาม

- ทำให้การเขียนมีความสวยงามทางภาษา
- เพิ่มคุณค่าทางศิลปะให้กับงานเขียน

3.2 เสริมสร้างความรู้สึกรู้สึกและอารมณ์

- ช่วยถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
- สร้างความประทับใจแก่ผู้อ่าน

3.3 เน้นความหมายและความสำคัญ

- ทำให้ใจความสำคัญโดดเด่นและจดจำง่าย
- เพิ่มพลังในการโน้มน้าวใจ

3.4 สร้างจินตภาพ

- ช่วยให้อ่านเห็นภาพและเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจน
- กระตุ้นจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

4. การเลือกใช้โวหารการเขียน

4.1 เหมาะสมกับเนื้อหา

- เลือกโวหารที่สอดคล้องกับประเด็นที่ต้องการสื่อ
- พิจารณาความเหมาะสมของบริบท

4.2 เหมาะสมกับผู้อ่าน

- ปรับระดับความยากง่ายให้เหมาะกับกลุ่มเป้าหมาย
- คำนึงถึงวัยและความเข้าใจของผู้อ่าน

4.3 ใช้อย่างพอเหมาะ

- หลีกเลี่ยงการใช้มากเกินไปจนเกิดความซ้ำซาก
- รักษาสมดุลระหว่างความสวยงามและความเข้าใจ

4.4 สร้างความเป็นธรรมชาติ

- ใช้โวหารที่ไหลลื่นและเป็นธรรมชาติ
- หลีกเลี่ยงการบังคับใช้จนไม่เป็นธรรมชาติ

5. ตัวอย่างการใช้โวหารในงานเขียนประเภทต่าง ๆ

5.1 งานเขียนเชิงบรรยาย

“ห้องฟ้ายามเย็นเปลี่ยนสีจากฟ้าใสเป็นส้มอ่อน รวากับผ้าไหมที่ถูกย้อมด้วยแสงทอง
เมฆบาง ๆ ลอยผ่านไปเหมือนผ้าขาวบางที่ถูกกลมเบา ๆ พัดผ่าน”

5.2 งานเขียนเชิงโน้มน้าว

“ป่าไฟคือปอดของโลก ใครจะปล่อยให้ปอดของเราถูกทำลาย การตัดไฟทำลายป่าเท่ากับ
การทำลายชีวิตของเราเอง”

5.3 งานเขียนเชิงอารมณ์

“หัวใจฉันเต้นแรงเหมือนกลองรบ ความกลัวเล็ดลอดออกมาทางหยาดเหงื่อที่ไหลริน
เวลาเดินช้าเหมือนเต่าคลาน”

ใบงานที่ 1 (แบบกลุ่ม)
เรื่อง วิเคราะห์โวหารการเขียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง โวหารการเขียน
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง: ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์ตัวอย่างข้อความ และระบุประเภทของโวหารที่ใช้ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

ตัวอย่างข้อความในใบงาน:

1. “พระอาทิตย์ค่อย ๆ ลับขอบฟ้า ทอแสงสีทองอร่ามไปทั่วท้องนภา เมฆสีแดงระเรื่อลอยละล่องอยู่เบื้องบน สายลมอ่อน ๆ พัดโชยมาเป็นระลอก นกน้อยบินกลับรัง เสียงจ๊กจั่นเรไรกรีดกรายดังแว่วมาแต่ไกล”

ประเภทของโวหาร :

ให้เหตุผล :

2. “การอ่านหนังสือมีประโยชน์หลายประการ ประการแรก ช่วยให้เราได้รับความรู้ใหม่ ๆ ประการที่สอง ช่วยเพิ่มพูนคลังคำและการใช้ภาษาให้สละสลวย ประการที่สาม ช่วยให้เรารู้เท่าทันเหตุการณ์โลก และประการสุดท้าย ช่วยให้เราได้รับความเพลิดเพลิน”

ประเภทของโวหาร :

ให้เหตุผล :

3. “ยิ่งเรียนยิ่งรู้ ยิ่งดูยิ่งเห็น ยิ่งเข้าใจลึกซึ้งความจริงยิ่งรู้ความจริง เหมือนการเดินขึ้นภูเขา ยิ่งขึ้นสูงยิ่งเห็นวิวกว้างไกล”

ประเภทของโวหาร:

ให้เหตุผล:

.....

.....

.....

.....

ชื่อสมาชิกกลุ่ม

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

6.....

เกณฑ์การประเมิน

- ความเข้าใจเรื่องโวหารการเขียน (5 คะแนน)
- ความสามารถในการจำแนกประเภทโวหาร (5 คะแนน)
- ความสามารถในการเขียนตัวอย่างโวหาร (5 คะแนน)
- ความคิดสร้างสรรค์ในการใช้โวหาร (5 คะแนน)
- ความสนใจในการเรียนรู้โวหาร (5 คะแนน)

เกณฑ์การให้คะแนนนักเรียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง โวหารการเขียน
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

องค์ประกอบ	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. เนื้อหา	เนื้อหาครบถ้วน ชัดเจน สอดคล้องกับ ประเด็น มีความคิด หลากหลาย สร้างสรรค์	เนื้อหาส่วนใหญ่ถูกต้อง ครอบคลุม และ ตรงประเด็น	เนื้อหา ถูกต้อง บางส่วน ขาด รายละเอียด หรือยังไม่ สมบูรณ์	เนื้อหา คลาดเคลื่อน บ่อย ไม่ครอบคลุม ประเด็น สำคัญ	เนื้อหาไม่ตรง ประเด็นขาด ความถูกต้อง และ ไม่น่าเชื่อถือ
2. ภาษา	ใช้ถ้อยคำ สละสลวย เหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง ตามหลักภาษา และโวหาร งดงาม	ใช้ภาษา เหมาะสม ถูกต้องส่วนใหญ่ มีข้อ ผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้ภาษา ธรรมดา เข้าใจได้ แต่มี ข้อผิดพลาด ไวยากรณ์ หลายครั้ง	ใช้ภาษา คลาดเคลื่อน บ่อย ทำให้ ความหมาย บางส่วน คลาดเคลื่อน	ใช้ภาษาผิด มาก ไม่เข้าใจ ความหมาย
3. รูปแบบ - ร้อยแก้ว - ร้อยกรอง	เลือกรูปแบบ เหมาะสม จัด วางเป็นระบบ สอดคล้องกับ ประเภท งานเขียน	เลือก รูปแบบ เหมาะสม เป็นส่วน ใหญ่ โครงสร้าง ค่อนข้างดี	รูปแบบการ เขียนยังไม่ สม่ำเสมอ บางส่วนไม่ ชัดเจน	เลือกรูปแบบ ไม่เหมาะสม จัดวางไม่เป็น ระบบ	ขาดรูปแบบที่ ชัดเจน ไม่ เป็นไปตาม ประเภทงาน เขียน
4. เครื่องหมาย วรรคตอน	ใช้ถูกต้อง เหมาะสม	ใช้ถูกต้อง เป็นส่วน	ใช้ถูกต้อง เพียงบางส่วน	ใช้ไม่ถูกต้อง บ่อยครั้ง	ไม่ใช้หรือใช้ ผิดทั้งหมด ทำ

	ทุกจุด อ่านง่าย ช่วยสื่อ ความหมายได้ ชัดเจน	ใหญ่ มีข้อ ผิดเล็กน้อย	มีข้อผิดพลาด ครึ่ง	ส่งผลต่อ ความเข้าใจ	ให้เข้าใจ ผิดพลาด
--	--	---------------------------	-----------------------	------------------------	----------------------

วิธีการให้คะแนน

- แต่ละองค์ประกอบให้คะแนน 1-5 คะแนน
- รวมทั้งหมด 20 คะแนนเต็ม
- การแปลผลคะแนน

- 17-20 คะแนน = ดีมาก
- 13-16 คะแนน = ดี
- 9-12 คะแนน = พอใช้
- 5-8 คะแนน = ปรับปรุง
- ต่ำกว่า 5 คะแนน = น้อยที่สุด

แบบประเมินการทำงานแบบกลุ่ม

เรื่อง โวหารการเขียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2/2568

กลุ่มที่	ชื่อ - นามสกุล	รายการประเมิน					
		ความครบถ้วนขององค์ประกอบ (5)	การใช้ภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน (5)	การใช้ภาษาที่เหมาะสม สละสลวย (5)	ความคิดสร้างสรรค์และน่าสนใจ (5)	คะแนนรวม 20	ระดับคุณภาพ
1	1.						
	2.						
	3.						
	4.						
	5.						
2	6.						
	7.						
	8.						
	9.						
	10.						
3	11.						
	12.						
	13.						
	14.						
	15.						
4	16.						
	17.						
	18.						
	19.						
	20.						
5	21.						

	22.						
	23.						
	24.						
	25.						
6	26.						
	27.						
	28.						
	29.						
	30.						
	31.						
7	32.						
	33.						
	34.						
	35.						
	36.						
	37.						
	38.						

เกณฑ์การประเมิน	ผู้ประเมิน
คะแนน 18-20 คะแนน คุณภาพระดับ ดีมาก	ลงชื่อ.....
คะแนน 11-17 คะแนน คุณภาพระดับ ดี	พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี
คะแนน 6-10 คะแนน คุณภาพระดับ พอใช้	
คะแนน 0-5 คะแนน คุณภาพระดับ ปรับปรุง	

แบบประเมินการตรวจใบงาน

เรื่อง โวหารการเขียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2/2568

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน		รวม คะแนน	ผลการประเมิน	
		ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2		ผ่าน	ไม่ผ่าน
		10	10	20		
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						
11.						
12.						
13.						
14.						
15.						
16.						
17.						
18.						
19.						
20.						
21.						

22.						
23.						
24.						
25.						
26.						
27.						
28.						
29.						
30.						
31.						
32.						
33.						
34.						
35.						
36.						
37.						
38.						

เกณฑ์การประเมิน ผู้ประเมิน

ช่วงคะแนน ผลการประเมิน ลงชื่อ.....

6-10 ผ่าน (พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)

0-5 ไม่ผ่าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย

22.									
23.									
24.									
25.									
26.									
27.									
28.									
29.									
30.									
31.									
32.									
33.									
34.									
35.									
36.									
37.									
38.									

ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....

(พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)

เกณฑ์การประเมิน

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

วิชาภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง

จำนวนเวลาที่สอน 2 ชั่วโมง

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ปีการศึกษา 2/2568

วันอังคารที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2568

ชื่อผู้สอน พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

ท 2.1 ม.1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนแนะนำตนเองเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการสื่อสาร การเรียนรู้หลักการและองค์ประกอบของการเขียนแนะนำตนเองอย่างถูกต้องจะช่วยให้นักเรียนสามารถนำเสนอตัวตน ความสามารถ และบุคลิกภาพได้อย่างเหมาะสม เพื่อสร้างความประทับใจแก่ผู้อื่น

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการเขียนแนะนำตนเองได้อย่างถูกต้อง (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนแนะนำตนเองได้อย่างถูกต้อง (P)
3. นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนแนะนำตนเองและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (A)

5. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการเขียนแนะนำตนเอง
2. องค์ประกอบของการเขียนแนะนำตนเอง
3. หลักการเขียนแนะนำตนเอง
4. การเขียนแนะนำตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ

6. กระบวนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

ชั่วโมงที่ 1 (60 นาที)

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา (ทุกซ์) (30 นาที)

1. นักเรียนทุกคนร่วมกันทำกิจกรรมเข้าสู่บทเรียนนั่งตัวให้ตรงบนเก้าอี้สบาย ๆ วางมือบนตัก หลังตาเบา ๆ โดยครูพูดชี้หน้าด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวล อ่อนโยน

2. นักเรียนรับฟังจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้จากครู และครูได้อธิบายถึงหลักการเขียนแนะนำตนเอง

2. นักเรียนรับฟังครูเล่าสถานการณ์สมมติ ดังข้อความต่อไปนี้ “สมมติว่าวันนี้ นักเรียนทุกคนย้ายโรงเรียนใหม่ เป็นวันแรกที่เข้าเรียน ครูประจำชั้นขอให้นักเรียนทุกคนเขียนแนะนำตัวเองส่งคุณครู แต่นักเรียนไม่รู้ว่าจะเขียนอย่างไร เนื้อหาควรมีอะไรบ้าง และจะใช้รูปแบบอย่างไรจึงจะเหมาะสม”

3. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบ โดยตั้งคำถามกระตุ้นการคิด

- นักเรียนคิดว่าการเขียนแนะนำตนเองมีความสำคัญอย่างไร
- หากนักเรียนต้องเขียนแนะนำตนเอง นักเรียนคิดว่าจะพบปัญหาอะไรบ้าง
- ทำอย่างไรการเขียนแนะนำตนเองจึงจะน่าสนใจและสร้างความประทับใจให้ผู้อ่าน

แนวคำตอบ

- การเขียนแนะนำตนเองช่วยให้ผู้อื่นรู้จักเรา เป็นการสร้างความสัมพันธ์เบื้องต้น
- ปัญหาที่อาจพบ: ไม่รู้จะเขียนอะไร เขียนแล้วไม่น่าสนใจ เขียนมากหรือน้อยเกินไป ไม่รู้รูปแบบที่เหมาะสม

- การเขียนแนะนำตนเองที่ดีควรกระชับ ชัดเจน มีข้อมูลที่น่าสนใจ และใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้อ่าน

4. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปจากข้อความปัญหาและความสำคัญของการเรียนรู้ เรื่อง “การเขียนแนะนำตนเอง”

ขั้นที่ 2 ศึกษาต้นเหตุ (สมุทัย) (30 นาที)

1. นักเรียนรวมกลุ่มตามที่ครูกำหนดให้ กลุ่มละ 4-5 คน คละชาย-หญิง หลังจากนั้นครูแจกตัวอย่างการเขียนแนะนำตนเองที่ดีและไม่ดีให้แต่ละกลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มตั้งชื่อกลุ่มพร้อมตั้งหัวหน้ากลุ่ม เพื่อให้เกิดการทำงานอย่างมีระบบ

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์ตัวอย่างการเขียนแนะนำตนเอง โดยตอบคำถาม

- อะไรคือองค์ประกอบที่สำคัญของการเขียนแนะนำตนเอง

- ตัวอย่างใดเขียนได้ดี เพราะเหตุใด
- ตัวอย่างใดควรปรับปรุง และควรปรับปรุงอย่างไร

แนวคำตอบ

- องค์ประกอบที่สำคัญ : ชื่อ-นามสกุล อายุ การศึกษา ความสามารถพิเศษ งานอดิเรก ความสนใจ เป้าหมายในชีวิต
- ตัวอย่างที่ดี : มีการจัดลำดับความคิดชัดเจน ใช้ภาษากระชับ มีข้อมูลครบถ้วน น่าสนใจ
- ตัวอย่างที่ควรปรับปรุง : ข้อมูลกระจัดกระจาย ใช้ภาษาไม่เหมาะสม เขียนยาวเกินไป มีรายละเอียดที่ไม่จำเป็น

3. นักเรียนส่งตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการวิเคราะห์ และครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการเขียนแนะนำตนเองที่ดี และแจกใบความรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนแนะนำตนเอง

เกมส์ : องค์ประกอบครบถ้วน

- ครูเตรียมบัตรคำที่เกี่ยวกับองค์ประกอบการเขียนแนะนำตนเอง เช่น ชื่อ-นามสกุล, อายุ, การศึกษา, ความสามารถพิเศษ, งานอดิเรก, ฯลฯ
- แจกบัตรคำให้นักเรียนแต่ละกลุ่มละกัน
- นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องเรียงบัตรคำให้เป็นลำดับตามความเหมาะสมของการเขียนแนะนำตนเอง
- กลุ่มที่เรียงได้เร็วและถูกต้องที่สุดเป็นผู้ชนะ

ชั่วโมงที่ 2 (60 นาที)

ขั้นที่ 3 ขอบเขตวิธี (นิโรธ) (30 นาที)

1. นักเรียนทุกคนร่วมกันทำกิจกรรมเข้าสู่บทเรียนนั่งตัวให้ตรงบนเก้าอี้สบาย ๆ วางมือบนตัก หลังตาเบา ๆ โดยครูพูดขึ้นน้ำด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวล อ่อนโยน
2. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง หลักการเขียนแนะนำตนเอง จากชั่วโมงที่แล้ว โดยครูได้นำสื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint มาเป็นสื่อในการทบทวนความรู้ ความจำ
3. นักเรียนแต่ละคนเขียนแนะนำตนเองตามใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนแนะนำตนเอง โดยอาศัยความรู้และหลักการที่ได้เรียนรู้จากใบความรู้ที่ครูได้แจกให้ และระหว่างที่นักเรียนกำลังทำงาน ครูเดินสังเกตและให้คำแนะนำรายบุคคล

4. เมื่อนักเรียนลงมือทำใบงานเสร็จ ให้จับคู่กับเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนผลงานและให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน หลังจากนั้นนักเรียนปรับปรุงงานเขียนของตนเองตามข้อเสนอแนะ

5. นักเรียนร่วมเล่นเกมที่ครูกำหนด โดยมีครูทำหน้าที่เป็นผู้นำและดูแลการดำเนินกิจกรรม

เกมส์ : ทายซิ ฉันทคือใคร

- ครูเก็บรวบรวมงานเขียนแนะนำตนเองของนักเรียนทุกคน (ไม่ระบุชื่อ)
- สุ่มอ่านงานเขียน 2-3 ชิ้น และให้นักเรียนทายว่าเป็นของเพื่อนคนใด
- นักเรียนร่วมกันอภิปรายว่าจากงานเขียนนั้น ทำให้รู้จักเจ้าของงานเขียนมากน้อยเพียงใด และงานเขียนนั้นมีความโดดเด่นอย่างไร

ขั้นที่ 4 เลือกชี้ทางออก (มรรค) (30 นาที)

1. นักเรียนแต่ละคนนำเสนอผลงานการเขียนแนะนำตนเองที่ปรับปรุงแล้ว หลังจากนั้นครูเลือกสุ่ม 3-4 คน ออกมานำเสนอเพื่อเป็นตัวอย่างในการเขียนแนะนำตัวที่ดี

2. นักเรียนและครูร่วมกันวิเคราะห์ผลงานที่นำเสนอตามหลักการเขียนแนะนำตนเองที่ดี หลังจากนั้น ครูตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนสรุปองค์ความรู้ ดังต่อไปนี้

- จากการเรียนรู้วันนี้ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับการเขียนแนะนำตนเอง
- นักเรียนจะสามารถนำความรู้เรื่องการเขียนแนะนำตนเองไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันอย่างไร
- ถ้าต้องเขียนแนะนำตนเองในโอกาสต่าง ๆ นักเรียนจะเลือกปรับเปลี่ยนเนื้อหาอย่างไรให้เหมาะสม

แนวคำตอบ

- ได้เรียนรู้หลักการ องค์ประกอบ และภาษาที่ใช้ในการเขียนแนะนำตนเอง
- นำไปใช้ในการแนะนำตัวเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ สมัครเรียนต่อ สมัครงาน หรือสร้างโปรไฟล์ในสื่อสังคมออนไลน์
- ปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น เน้นด้านวิชาการเมื่อสมัครเรียน เน้นทักษะและประสบการณ์เมื่อสมัครงาน

4. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสาระสำคัญของการเขียนแนะนำตนเองที่ดี

7. การวัดและประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. อธิบายหลักการเขียนแนะนำตนเองได้อย่างถูกต้อง (K)	สังเกตการตอบคำถามและการร่วมกิจกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรมการตอบคำถาม	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
2. เขียนแนะนำตนเองได้อย่างถูกต้อง (P)	ตรวจใบงานที่ 1	ใบงานที่ 1 เรื่อง "เขียนแนะนำตนเอง"	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
3. เห็นความสำคัญของการเขียนแนะนำตนเองและนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ (A)	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

8. วัสดุ อุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง หลักการเขียนแนะนำตนเอง
2. ตัวอย่างการเขียนแนะนำตนเองที่ดีและไม่ดี
3. ใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนแนะนำตนเอง
4. บัตรคำสำหรับเกม “องค์ประกอบครบถ้วน”
5. สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้จัดทำกิจกรรมจัดการเรียนรู้: พิกุลวิมล พงษ์สวัสดิ์และอีกนางสาว 1/4 โรงเรียนดัดดง
ตามวิธีทบทวนวิธีคิด ทบทวนที่จดจำได้ 3 ข้อ ส่วนอีกสี่ข้อทบทวน
ที่กริยา 3 ข้อ คิดเห็นได้อีก 14 ข้อ ไม่ทบทวนที่ 6 ข้อ คิดเห็นได้อีก 15 ข้อ

2. ปัญหาและอุปสรรค

- ทักษะการอ่าน/การฟังของนักเรียน และนักเรียนที่เรียนช้า
- ทักษะการเขียนของนักเรียน ซึ่งเรียนการเขียนไม่คล่อง
- ทักษะการอ่าน/การฟังของนักเรียน ซึ่งเรียนการอ่านไม่คล่อง

3. แนวทางแก้ไข

- ครูผู้สอนหาสื่อหรือกิจกรรมที่นักเรียนสนใจและอยากเรียน
คือ ครูผู้สอนหาสื่อหรือกิจกรรมที่นักเรียนสนใจและอยากเรียน
หรือหาสื่อหรือกิจกรรมที่นักเรียนสนใจและอยากเรียน

ลงชื่อ
(พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธศรี)

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

-

ลงชื่อ
(นายจตุพล ไกรบุตร)
ผู้อำนวยการโรงเรียนขัติยะวงษา

ภาคผนวก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง

ประกอบด้วย

1. สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
2. ใบความรู้ เรื่อง หลักการเขียนแนะนำตนเอง
3. ใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนแนะนำตนเอง
4. เกณฑ์การให้คะแนนนักเรียน
5. บัตรคำสำหรับเกม “องค์ประกอบครบถ้วน”
6. แบบสังเกตพฤติกรรมการตอบคำถาม
7. แบบประเมินการตรวจใบงาน
8. แบบสังเกตพฤติกรรม

สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

.....
คำชี้แจง : ให้นักเรียนใช้โทรศัพท์มือถือหรืออุปกรณ์ที่สามารถสแกนคิวอาร์โค้ดได้ทำการ
สแกนคิวอาร์โค้ด ที่กำหนด เพื่อเข้าสู่สื่อประกอบการเรียนรู้

ใบความรู้

เรื่อง หลักการเขียนแนะนำตนเอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง

รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ความหมายของการเขียนแนะนำตนเอง

การเขียนแนะนำตนเอง หมายถึง การถ่ายทอดข้อมูลส่วนตัว ประสบการณ์ ความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพของตนเองผ่านตัวอักษร เพื่อให้ผู้อื่นรู้จักและเข้าใจตัวเรา

2. องค์ประกอบของการเขียนแนะนำตนเอง

1. ข้อมูลส่วนตัว - ชื่อ-นามสกุล (ชื่อเล่น) อายุ วันเดือนปีเกิด ที่อยู่ปัจจุบัน
2. ข้อมูลด้านการศึกษา - กำลังศึกษาอยู่ชั้นใด โรงเรียนอะไร ประวัติการศึกษาที่ผ่านมา
3. ความสามารถพิเศษ - ทักษะที่โดดเด่น ความถนัดเฉพาะทาง
4. ความสนใจหรืองานอดิเรก - สิ่งที่ชอบทำในเวลาว่าง กิจกรรมที่สนใจ
5. ผลงานหรือรางวัล - ผลงานที่ภาคภูมิใจ รางวัลที่เคยได้รับ
6. เป้าหมายหรือความใฝ่ฝัน - สิ่งที่ต้องการทำในอนาคต อาชีพที่ใฝ่ฝัน

3. หลักการเขียนแนะนำตนเอง

1. เขียนให้กระชับ ชัดเจน - ไม่ยาวหรือสั้นเกินไป ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย
2. เรียบเรียงเนื้อหาเป็นลำดับ - จัดลำดับเนื้อหาให้ต่อเนื่อง อ่านแล้วเข้าใจง่าย
3. นำเสนอข้อมูลที่เป็นจริง - ข้อมูลถูกต้อง ไม่เกินความเป็นจริง
4. ใช้ภาษาเหมาะสมกับสถานการณ์ - ปรับภาษาให้เหมาะกับวัตถุประสงค์และผู้อ่าน
5. แสดงบุคลิกภาพผ่านการเขียน - สะท้อนความเป็นตัวตนผ่านลีลาการเขียน
6. หลีกเลี่ยงการเขียนโอ้อวด - นำเสนอจุดเด่นอย่างเหมาะสม ไม่โอ้อวดจนเกินไป

4. การเขียนแนะนำตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ

1. การแนะนำตนเองในโรงเรียนใหม่ - เน้นข้อมูลพื้นฐาน ประวัติการศึกษา ความสนใจทั่วไป
2. การสมัครเข้าร่วมชมรม - เน้นความสนใจ ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับชมรม
3. การสมัครทุนการศึกษา - เน้นประวัติการศึกษา ผลงาน ความสามารถพิเศษ สถานะทางครอบครัว
4. การสมัครงาน - เน้นประสบการณ์ ความสามารถ ทักษะที่เกี่ยวข้องกับงาน

ใบงานที่ 1 (แบบเดี่ยว)
 เรื่อง เขียนแนะนำตนเอง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง
 รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนแนะนำตนเองโดยมีองค์ประกอบครบถ้วนตามที่เรียนรู้ ความยาว
 ประมาณ 10-15 บรรทัด

ผู้จัดทำ

ชื่อ..... สกุล.....

เลขที่..... ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....

โรงเรียน.....

เกณฑ์การให้คะแนนนักเรียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

องค์ประกอบ	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. เนื้อหา	เนื้อหาครบถ้วน ชัดเจน สอดคล้องกับ ประเด็น มีความคิด หลากหลาย สร้างสรรค์	เนื้อหาส่วนใหญ่ถูกต้อง ครอบคลุม และ ตรงประเด็น	เนื้อหาถูกต้อง บางส่วน ขาด รายละเอียด หรือยังไม่ สมบูรณ์	เนื้อหา คลาดเคลื่อน บ่อย ไม่ครอบคลุม ประเด็น สำคัญ	เนื้อหาไม่ตรง ประเด็นขาด ความถูกต้อง และ ไม่น่าเชื่อถือ
2. ภาษา	ใช้ถ้อยคำ สละสลวย เหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง ตามหลักภาษา และโวหาร งดงาม	ใช้ภาษา เหมาะสม ถูกต้องส่วนใหญ่ มีข้อ ผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้ภาษา ธรรมดา เข้าใจได้ แต่มี ข้อผิดพลาด ไวยากรณ์ หลายครั้ง	ใช้ภาษา คลาดเคลื่อน บ่อย ทำให้ ความหมาย บางส่วน คลาดเคลื่อน	ใช้ภาษาผิด มาก ไม่เข้าใจ ความหมาย
3. รูปแบบ - ร้อยแก้ว - ร้อยกรอง	เลือกรูปแบบ เหมาะสม จัด วางเป็นระบบ สอดคล้องกับ ประเภท งานเขียน	เลือกรูปแบบ เหมาะสม เป็นส่วน ใหญ่ โครงสร้าง ค่อนข้างดี	รูปแบบการ เขียนยังไม่ สม่ำเสมอ บางส่วนไม่ ชัดเจน	เลือกรูปแบบ ไม่เหมาะสม จัดวางไม่เป็น ระบบ	ขาดรูปแบบที่ ชัดเจน ไม่ เป็นไปตาม ประเภทงาน เขียน

4. เครื่องหมาย วรรคตอน	ใช้ถูกต้อง เหมาะสม ทุกจุด อ่านง่าย ช่วยสื่อ ความหมายได้ ชัดเจน	ใช้ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่ มีข้อ ผิดเล็กน้อย	ใช้ถูกต้อง เพียงบางส่วน มีข้อผิดหลาย ครั้ง	ใช้ไม่ถูกต้อง บ่อยครั้ง ส่งผลกระทบต่อ ความเข้าใจ	ไม่ใช้หรือใช้ ผิดทั้งหมด ทำ ให้เข้าใจ ผิดพลาด
---------------------------	---	---	---	---	--

วิธีการให้คะแนน

- แต่ละองค์ประกอบให้คะแนน 1-5 คะแนน
- รวมทั้งหมด 20 คะแนนเต็ม
- การแปลผลคะแนน
 - 17-20 คะแนน = ดีมาก
 - 13-16 คะแนน = ดี
 - 9-12 คะแนน = พอใช้
 - 5-8 คะแนน = ปรับปรุง
 - ต่ำกว่า 5 คะแนน = น้อยที่สุด

บัตรคำสำหรับเกม “องค์ประกอบครบถ้วน”

ชื่อ - นามสกุล	ชั้นเรียนปัจจุบัน	โรงเรียน
ชื่อเล่น	งานอดิเรก	ความใฝ่ฝัน
อายุ	ความสามารถพิเศษ	การปิดท้ายอย่างสุภาพ
วัน เดือน ปี เกิด	ลักษณะนิสัย	
ภูมิลำเนา / ที่อยู่	คติประจำใจ	

11.								
12.								
13.								
14.								
15.								
16.								
17.								
18.								
19.								
20.								
21.								
22.								
23.								
24.								
25.								
26.								
27.								
28.								
29.								
30.								
31.								
32.								
33.								
34.								
35.								
36.								
37.								
38.								

เกณฑ์การประเมิน

- คะแนน 9-12 คะแนน คุณภาพระดับ ดีมาก
- คะแนน 5-8 คะแนน คุณภาพระดับ ดี
- คะแนน 1-4 คะแนน คุณภาพระดับ พอใช้
- คะแนน 0 คะแนน คุณภาพระดับ ปรับปรุง

ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....

พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี

แบบประเมินการตรวจใบงาน

เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

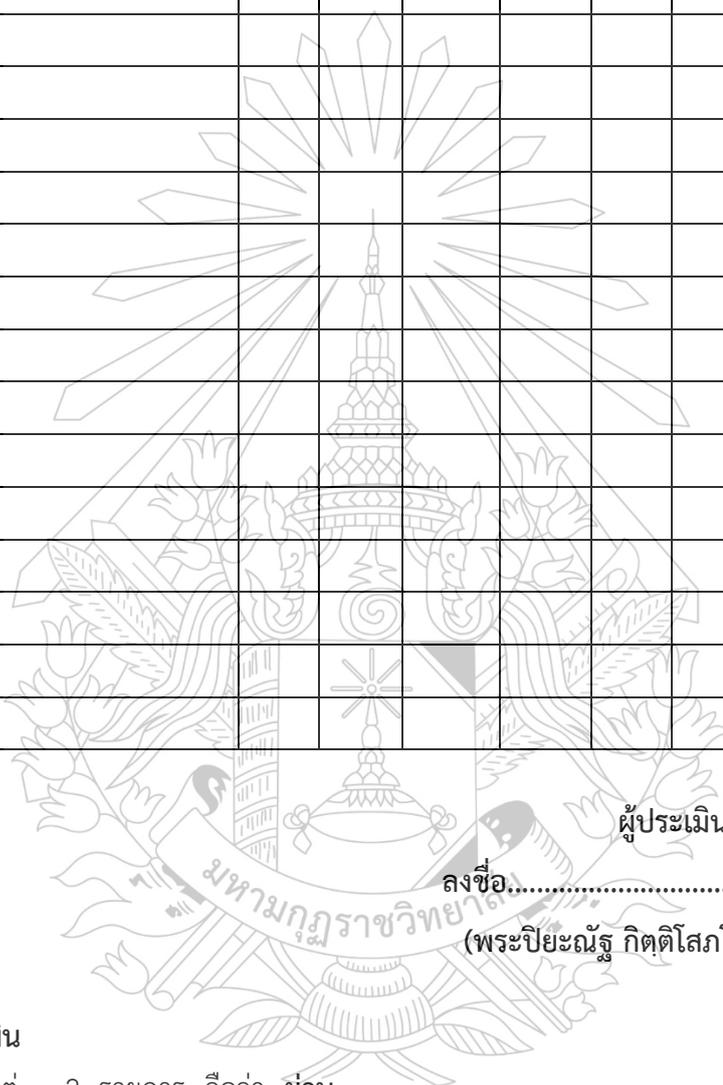
รายวิชาภาษาไทย
 ปีการศึกษา 2/2568

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน			ผลการประเมิน	
		ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	รวม คะแนน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
		10	10	20		
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						
11.						
12.						
13.						
14.						
15.						
16.						
17.						
18.						
19.						
20.						

21.						
22.						
23.						
24.						
25.						
26.						
27.						
28.						
29.						
30.						
31.						
32.						
33.						
34.						
35.						
36.						
37.						
38.						

เกณฑ์การประเมิน ผู้ประเมิน
 ช่วงคะแนน ผลการประเมิน ลงชื่อ.....
 6-10 ผ่าน (พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)
 0-5 ไม่ผ่าน

18.									
19.									
20.									
21.									
22.									
23.									
24.									
25.									
26.									
27.									
28.									
29.									
30.									
31.									
32.									
33.									
34.									
35.									
36.									
37.									
38.									

ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....

(พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)

เกณฑ์การประเมิน

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

วิชาภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ จำนวนเวลาที่สอน 2 ชั่วโมง

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ปีการศึกษา 2/2568

วันศุกร์ที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2568

ชื่อผู้สอน พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

ท 2.1 ม.1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ เป็นการเขียนสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่ต้องใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและสนใจในสถานที่นั้น ๆ

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนแนะนำสถานที่สำคัญโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวยได้ (P)
3. นักเรียนเห็นคุณค่าของการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ (A)

5. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายและความสำคัญ
2. องค์ประกอบของการเขียนแนะนำสถานที่
3. หลักการใช้ภาษาในการเขียนแนะนำสถานที่
4. เทคนิคการเขียนแนะนำสถานที่ที่น่าสนใจ

6. กระบวนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา (ทุกซ์) (30 นาที)

1. นักเรียนทุกคนร่วมกันทำกิจกรรมเข้าสู่บทเรียนนั่งตัวให้ตรงบนเก้าอี้สบาย ๆ วางมือบนตัก หลับตาเบา ๆ โดยครูพูดชี้หน้าด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวล อ่อนโยน

2. นักเรียนรับฟังจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้จากครู และครูได้อธิบายถึงหลักการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ

3. นักเรียนสังเกตและวิเคราะห์ตัวอย่างการนำเสนอภาพสถานที่ท่องเที่ยวหรือสถานที่สำคัญที่มีชื่อเสียง 3-4 แห่ง จากครู เช่น วัดพระแก้ว, หอโหวดร้อยเอ็ด, สวนสัตว์ขอนแก่น ฯลฯ จากสื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint

ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิด

- นักเรียนรู้จักสถานที่เหล่านี้หรือไม่
- หากนักเรียนต้องแนะนำสถานที่เหล่านี้ให้เพื่อนชาวต่างชาติรู้จัก นักเรียนจะแนะนำอย่างไร

- นักเรียนคิดว่าการเขียนแนะนำสถานที่ที่ดีควรมีข้อมูลอะไรบ้าง

3. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงปัญหาและความสำคัญของการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ

4. ครูนำเสนอตัวอย่างการเขียนแนะนำสถานที่ที่ไม่มีประสิทธิภาพ เช่น ข้อมูลไม่ครบถ้วน ภาษาไม่เหมาะสม การนำเสนอไม่น่าสนใจ และให้นักเรียนช่วยกันระบุปัญหา หลังจากนั้นครูได้ตั้งคำถามเพื่อให้เกิดการกระตุ้นความคิดของนักเรียน ดังต่อไปนี้

แนวคำถามกระตุ้นการคิด

- ทำไมเราจึงต้องเขียนแนะนำสถานที่ให้น่าสนใจ

แนวคำตอบ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือการเรียนรู้เกี่ยวกับสถานที่นั้นๆ

- หากเขียนแนะนำสถานที่ไม่ดี จะเกิดผลเสียอย่างไร

แนวคำตอบ ผู้อ่านอาจไม่สนใจ ได้ข้อมูลไม่ครบถ้วน เกิดความเข้าใจผิด หรือไม่อยากไปเยี่ยมชมสถานที่นั้น

ขั้นที่ 2 ศึกษาต้นเหตุ (สมุทัย) (30 นาที)

1. นักเรียนรวมกลุ่มตามที่ครูกำหนดให้ กลุ่มละ 4-5 คน คละชาย-หญิง หลังจากนั้นครูแจกตัวอย่างการเขียนแนะนำสถานที่ 2 แบบ ได้แก่ แบบที่ดี และแบบที่ยังต้องปรับปรุง ให้แต่ละกลุ่มศึกษา วิเคราะห์ข้อแตกต่างระหว่างแบบที่ดี และแบบที่ยังต้องปรับปรุง

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์ข้อแตกต่างระหว่างแบบที่ดี และแบบที่ยังต้องปรับปรุง ตามประเด็นดังต่อไปนี้

- ข้อดีของการเขียนแนะนำสถานที่แบบที่ดี
- ข้อบกพร่องของการเขียนแนะนำสถานที่แบบที่ต้องปรับปรุง
- สาเหตุที่ทำให้การเขียนแนะนำสถานที่ที่มีประสิทธิภาพหรือไม่มีประสิทธิภาพ

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มจัดทำ Mind Mapping ลงในกระดาษ A4 เพื่อแสดงการวิเคราะห์ที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ จากนั้นร่วมกันสรุปองค์ประกอบสำคัญของการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญที่ดี ตามข้อความดังนี้ หลังจากนั้นครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิด

- ข้อมูลพื้นฐาน (ชื่อ ที่ตั้ง ประวัติความเป็นมา)
- ลักษณะเด่นหรือความสำคัญ
- กิจกรรมที่น่าสนใจ
- การเดินทาง/เวลาเปิด-ปิด
- การใช้ภาษาที่เหมาะสม น่าสนใจ

แนวคำถามกระตุ้นการคิด

- อะไรคือองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การเขียนแนะนำสถานที่ที่มีประสิทธิภาพ

แนวคำตอบ ข้อมูลครบถ้วน ถูกต้อง การใช้ภาษาที่น่าสนใจ การนำเสนอที่เป็นระบบ การใช้คำที่สละสลวย การบรรยายที่ชัดเจน เป็นต้น

- การใช้ภาษาแบบใดที่เหมาะสมกับการเขียนแนะนำสถานที่

แนวคำตอบ ภาษาที่เป็นทางการแต่เข้าใจง่าย มีการใช้คำที่สร้างภาพ ใช้คำที่กระตุ้นความสนใจ หลีกเลี่ยงคำฟุ่มเฟือย มีการใช้คำที่แสดงความรู้สึกเพื่อดึงดูดความสนใจ

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 3 ขอบเขตวิธี (นิโรธ) (20 นาที)

1. นักเรียนทุกคนร่วมกันทำกิจกรรมเข้าสู่บทเรียนนั่งตัวให้ตรงบนเก้าอี้สบาย ๆ วางมือบนตัก หลับตาเบา ๆ โดยครูพูดขึ้นไปด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวล อ่อนโยน

2. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง หลักการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ จากชั่วโมงที่แล้ว โดยครูได้นำสื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint มาเป็นสื่อในการทบทวนความรู้ ความจำ

3. นักเรียนรับใบความรู้ เรื่อง หลักการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ จากครู พร้อมกับให้นักเรียนศึกษาใบความรู้และร่วมกันสรุปหลักการสำคัญ โดยครูได้นำเสนอโครงร่างการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ ดังนี้

- ชื่อสถานที่และที่ตั้ง
- ประวัติความเป็นมาโดยย่อ
- ลักษณะเด่นและความสำคัญ
- กิจกรรมที่น่าสนใจ
- ข้อมูลการเดินทางและการเข้าชม
- ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกสถานที่สำคัญในท้องถิ่นหรือในประเทศไทยที่สนใจ 1 แห่ง จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ พร้อมทั้งรวบรวมข้อมูลและเขียนแนะนำสถานที่ตามโครงร่างที่กำหนด ลงในใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนแนะนำสถานที่สำคัญ ที่ครูมอบให้และครูเดินสังเกตพร้อมให้คำแนะนำแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 4 เลือกชี้ทางออก (มรรค) (30 นาที)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ (กลุ่มละไม่เกิน 3 นาที)
2. นักเรียนกลุ่มอื่นและครูร่วมกันประเมินผลงานตามเกณฑ์:
 - ความครบถ้วนของข้อมูล
 - การใช้ภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย
 - การนำเสนอที่น่าสนใจ
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักการสำคัญในการเขียนแนะนำสถานที่
4. ครูแนะนำแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเขียนแนะนำสถานที่

แนวคำถามกระตุ้นการคิด:

- นักเรียนจะนำความรู้เรื่องการเขียนแนะนำสถานที่ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างไร

แนวคำตอบ ใช้ในการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้เพื่อนต่างโรงเรียน เขียนบทความลงเว็บไซต์หรือสื่อสังคมออนไลน์ ทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์สถานที่ในชุมชน เป็นต้น

- การเขียนแนะนำสถานที่ที่ดีจะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นได้อย่างไร

แนวคำตอบ ช่วยให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นักท่องเที่ยว สร้างความสนใจและดึงดูดให้คนอยากมาเที่ยว ช่วยประชาสัมพันธ์จุดเด่นของสถานที่ ทำให้นักท่องเที่ยวเตรียมตัวได้เหมาะสม เป็นต้น

7. การวัดและประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. อธิบายหลักการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญได้ (K)	สังเกตการตอบคำถามและ Mind Mapping การอภิปรายกลุ่ม	แบบสังเกตการตอบคำถาม	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
2. เขียนแนะนำสถานที่สำคัญโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวยได้ (P)	ตรวจใบงานที่ 1	ใบงานที่ 1 เรื่องเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
3. เห็นคุณค่าของการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ (A)	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

8. วัสดุ อุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

1. ภาพสถานที่ท่องเที่ยวหรือสถานที่สำคัญ
2. ตัวอย่างการเขียนแนะนำสถานที่ (แบบที่ดีและแบบที่ต้องปรับปรุง)
3. ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ
4. ใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนแนะนำสถานที่สำคัญ
5. สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
6. กระดาษ A4

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

หลังจากการสังเกตการจัดการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี สามารถอธิบายและตอบคำถามได้ถูกต้อง ครบถ้วน นักเรียนที่เรียนได้ 38 คน นักเรียนที่เรียนไม่ได้ 3 คน นักเรียนที่เรียนได้ 32 คน นักเรียนที่เรียนไม่ได้ 4.10 ไม่พบพฤติกรรม 6 คน นักเรียนที่เรียนได้ 15.80

2. ปัญหาและอุปสรรค

- นักเรียนบางคนยังไม่เข้าใจเนื้อหาวิชา
- นักเรียนบางคนยังไม่สนใจเรียน
- นักเรียนบางคนยังไม่ตั้งใจเรียน

3. แนวทางแก้ไข

ครูผู้สอนควรหาสื่อการเรียนรู้อื่นๆ มาช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชา และควรหาสื่อการเรียนรู้อื่นๆ มาช่วยให้นักเรียนสนใจเรียน และควรหาสื่อการเรียนรู้อื่นๆ มาช่วยให้นักเรียนตั้งใจเรียน

ลงชื่อ
(พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

-
.....
.....
.....

ลงชื่อ
(นายจตุพล ไกรบุญตร)
ผู้อำนวยการโรงเรียนขัติยะวงษา
.....

ภาคผนวก

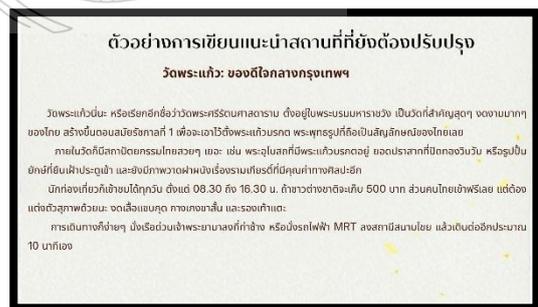
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ

ประกอบด้วย

1. สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
2. ใบความรู้ เรื่อง หลักการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ
3. ใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนแนะนำสถานที่สำคัญ
4. เกณฑ์การให้คะแนนนักเรียน
5. แบบสังเกตการตอบคำถาม
6. แบบประเมินการตรวจใบงาน
7. แบบประเมินการทำงานแบบกลุ่ม
8. แบบสังเกตพฤติกรรม

สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ
 รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์:

- ข้อดีของการเขียนแนะนำสถานที่แบบที่ดี
- ข้อบกพร่องของการเขียนแนะนำสถานที่แบบที่ต้องปรับปรุง
- สาเหตุที่ทำให้การเขียนแนะนำสถานที่มีประสิทธิภาพหรือไม่มีประสิทธิภาพ

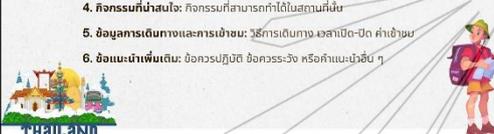
ความหมายและความสำคัญ

การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ คือ การเขียนเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ใดสถานที่หนึ่งแก่ผู้อ่าน โดยวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้ ความเข้าใจ และความสนใจในสถานที่นั้น ๆ การเขียนแนะนำสถานที่ที่มีความสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยว การเผยแพร่ความรู้ และการอนุรักษ์สถานที่สำคัญ

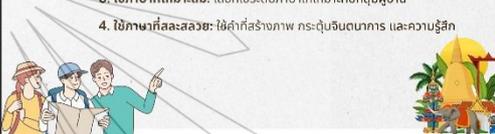
องค์ประกอบของการเขียนแนะนำสถานที่

1. ชื่อสถานที่และที่ตั้ง: ระบุชื่อสถานที่อย่างชัดเจน พร้อมทั้งตั้งที่เข้าใจง่าย
2. ประวัติความเป็นมา: ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติ ความนิยม หรือความสำคัญทางประวัติศาสตร์
3. ลักษณะเด่นและความสำคัญ: จุดเด่น ลักษณะพิเศษ หรือความสำคัญของสถานที่
4. กิจกรรมที่น่าสนใจ: กิจกรรมที่สามารถทำได้ในสถานที่นั้น
5. ข้อมูลการเดินทางและการเข้าชม: วิธีการเดินทาง ระยะเวลาเปิด-ปิด ค่าเข้าชม
6. ข้อแนะนำเพิ่มเติม: ข้อควรปฏิบัติ ข้อควรระวัง หรือคำแนะนำอื่น ๆ

หลักการใช้ภาษาในการเขียนแนะนำสถานที่

1. ภาษากึ่งสุกดิบ: ใช้คำพูดอิงตามหลักไวยากรณ์และความหมาย
2. ภาษากึ่งขัดเขียน: สื่อความหมายตรงไปตรงมา ไม่คลุมเครือ
3. ภาษากึ่งเหมาะสม: เลือกใช้ระดับภาษาให้เหมาะกับกลุ่มผู้อ่าน
4. ภาษากึ่งสละสลวย: ใช้คำที่สร้างภาพ กระตุ้นจินตนาการ และความรู้อย่างน่าสนใจ

เทคนิคการเขียนแนะนำสถานที่ให้น่าสนใจ

1. เริ่มต้นด้วยประโยคที่ดึงดูดความสนใจ: ใช้คำกลาม ข้อเท็จจริงที่น่าทึ่ง หรือข้อความที่กระตุ้นความอยากรู้
2. ใช้การบรรยายที่มีชีวิตชีวา: ใช้คำที่สร้างภาพ เสียง กลิ่น รส สัมผัส
3. เล่าเรื่องราว: สอดแทรกเรื่องราว ตำนาน หรือประสบการณ์ที่น่าสนใจ
4. ใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์: ให้ข้อมูลที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ได้จริง
5. จัดลำดับข้อมูลอย่างเป็นระบบ: นำเสนอข้อมูลตามลำดับที่เหมาะสม ไม่สับสน

<https://shorturl.asia/mj0PO>

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง หลักการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ

รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ความหมายและความสำคัญ

การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ คือ การเขียนเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ใดสถานที่หนึ่งแก่ผู้อ่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้ ความเข้าใจ และความสนใจในสถานที่นั้น ๆ การเขียนแนะนำสถานที่ที่มีความสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยว การเผยแพร่ความรู้ และการอนุรักษ์สถานที่สำคัญ

2. องค์ประกอบของการเขียนแนะนำสถานที่

1. ชื่อสถานที่และที่ตั้ง ระบุชื่อสถานที่อย่างชัดเจน พร้อมทั้งตั้งที่เข้าใจง่าย
2. ประวัติความเป็นมา ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติ ความเป็นมา หรือความสำคัญทางประวัติศาสตร์
3. ลักษณะเด่นและความสำคัญ จุดเด่น ลักษณะพิเศษ หรือความสำคัญของสถานที่
4. กิจกรรมที่น่าสนใจ กิจกรรมที่สามารถทำได้ในสถานที่นั้น
5. ข้อมูลการเดินทางและการเข้าชม วิธีการเดินทาง เวลาเปิด-ปิด ค่าเข้าชม
6. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ข้อควรปฏิบัติ ข้อควรระวัง หรือคำแนะนำอื่น ๆ

3. หลักการใช้ภาษาในการเขียนแนะนำสถานที่

1. ใช้ภาษาที่ถูกต้อง ใช้คำถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และความหมาย
2. ใช้ภาษาที่ชัดเจน สื่อความหมายตรงไปตรงมา ไม่คลุมเครือ
3. ใช้ภาษาที่เหมาะสม เลือกใช้ระดับภาษาให้เหมาะกับกลุ่มผู้อ่าน
4. ใช้ภาษาที่สละสลวย ใช้คำที่สร้างภาพ กระตุ้นจินตนาการ และความรู้สึก

4. เทคนิคการเขียนแนะนำสถานที่ที่น่าสนใจ

1. เริ่มต้นด้วยประโยคที่ดึงดูดความสนใจ ใช้คำถาม ข้อเท็จจริงที่น่าทึ่ง หรือข้อความที่กระตุ้นความอยากรู้
2. ใช้การบรรยายที่มีชีวิตชีวา ใช้คำที่สร้างภาพ เสียง กลิ่น รส สัมผัส
3. เล่าเรื่องราว สอดแทรกเรื่องราว ตำนาน หรือประสบการณ์ที่น่าสนใจ

4. ใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ให้ข้อมูลที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ได้จริง

5. จัดลำดับข้อมูลอย่างเป็นระบบ นำเสนอข้อมูลตามลำดับที่เหมาะสม ไม่สับสน

ตัวอย่างการเขียนแนะนำสถานที่ที่ดี

วัดพระแก้ว : มรดกล้ำค่าใจกลางกรุงเทพฯ

วัดพระแก้ว หรือวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ตั้งอยู่ภายในพระบรมมหาราชวังเป็นวัดที่มีความสำคัญและงดงามที่สุดแห่งหนึ่งของไทย สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 1 เพื่อเป็นที่ประดิษฐานพระแก้วมรกต พระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของไทย

ภายในวัดประกอบด้วยสถาปัตยกรรมไทยที่งดงามวิจิตร ไม่ว่าจะเป็นพระอุโบสถที่ประดิษฐานพระแก้วมรกต ยอดปราสาทที่ปิดทองอร่ามตา หรือรูปปั้นยักษ์ที่เฝ้าประตูทางเข้า นอกจากนี้ยังมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเรื่องราวเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ที่ทรงคุณค่าทางศิลปะ

นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.30-16.30 น. ค่าเข้าชมสำหรับชาวต่างชาติ 500 บาท ส่วนชาวไทยเข้าชมฟรี ควรแต่งกายสุภาพ งดเสื้อแขนกุด กางเกงขาสั้น และรองเท้าแตะ

ตัวอย่างการเขียนแนะนำสถานที่ที่ยังต้องปรับปรุง

วัดพระแก้ว : ของดีใจกลางกรุงเทพฯ

วัดพระแก้วนี้ละ หรือเรียกอีกชื่อว่าวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ตั้งอยู่ในพระบรมมหาราชวังเป็นวัดที่สำคัญที่สุด งดงามมาก ๆ ของไทย สร้างขึ้นตอนสมัยรัชกาลที่ 1 เพื่อจะเอาไว้ตั้งพระแก้วมรกต พระพุทธรูปที่ถือเป็นสัญลักษณ์ของไทยเลย

ภายในวัดก็มีสถาปัตยกรรมไทยสวยๆ เยอะ เช่น พระอุโบสถที่มีพระแก้วมรกตอยู่ ยอดปราสาทที่ปิดทองวิบวิบ หรือรูปปั้นยักษ์ที่ยืนเฝ้าประตูเข้า และยังมีภาพวาดฝาผนังเรื่องราวเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ที่มีคุณค่าทางศิลปะอีก

นักท่องเที่ยวก็เข้าชมได้ทุกวัน ตั้งแต่ 08.30 น. ถึง 16.30 น. ถ้าชาวต่างชาติจะเก็บ 500 บาท ส่วนคนไทยเข้าชมฟรีเลย แต่ต้องแต่งตัวสุภาพด้วยนะ งดเสื้อแขนกุด กางเกงขาสั้น และรองเท้าแตะ

การเดินทางก็ง่าย ๆ นั่งเรือด่วนเจ้าพระยามาลงที่ท่าช้างหรือนั่งรถไฟฟ้า MRT มาลงที่สถานีสนามไชย แล้วเดินต่ออีกประมาณ 10 นาทีเอง

เกณฑ์การให้คะแนนนักเรียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. เนื้อหา องค์ประกอบ 1.1 ถ่ายทอดเรื่องราวได้ตรงประเด็น 1.2 มีความชัดเจนของเรื่องราวหรือข้อความ 1.3 เรียงลำดับเหตุการณ์หรือตรรกะอย่างมีระบบ 1.4 ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย 1.5 เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อหรือวัตถุประสงค์ของงาน	ระบุและเขียนเนื้อหาได้ครบทุกองค์ประกอบ	ขาดไป 1 องค์ประกอบ	ขาดไป 2 องค์ประกอบ	ขาดไป 3 องค์ประกอบ	ขาดไป 4 องค์ประกอบหรือมากกว่า
2. ภาษา องค์ประกอบ 2.1 เลือกใช้คำถูกต้องตามความหมาย 2.2 ใช้สำนวนหรือโวหารเหมาะสม 2.3 ประโยคชัดเจน อ่านลื่นไหล 2.4 ใช้ระดับภาษาเหมาะสม ไม่ใช้คำผิดความหมายหรือคำไม่เป็นทางการ และเป็นคำที่ไม่เหมาะสม	ใช้ภาษาได้ถูกต้องครบทุกองค์ประกอบ	ขาดไป 1 องค์ประกอบ	ขาดไป 2 องค์ประกอบ	ขาดไป 3 องค์ประกอบ	ขาดไป 4 องค์ประกอบหรือใช้ภาษาไม่ตรงประเด็น

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
3. รูปแบบ องค์ประกอบ 3.1 ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด (ร้อยแก้วหรือร้อยกรอง) 3.2 มีโครงสร้างครบถ้วน เช่น ย่อหน้า, การแบ่งตอน, หรือ ฉันทลักษณ์ 3.3 การจัดลำดับความคิดเป็นระบบ 3.4 จัดรูปแบบงานเขียนเป็นระเบียบเรียบร้อย	ปฏิบัติตาม รูปแบบการ เขียนได้ครบ ทุก องค์ประกอบ	ขาดไป 1 องค์ประกอบ	ขาดไป 2 องค์ประกอบ	ขาดไป 3 องค์ประกอบ	ไม่เป็นไปตาม รูปแบบ หรือ เขียนผิด เกือบทั้งหมด
4. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน องค์ประกอบ 4.1 ใช้เครื่องหมายถูกต้องและเหมาะสม 4.2 ทำให้ข้อความอ่านง่ายขึ้น 4.3 ใช้ตำแหน่งวรรคตอนตรงตามหลักภาษาไทย 4.4 ไม่ทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน	ใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน ถูกต้องครบ ทุก องค์ประกอบ	ผิด 1 จุด / ขาด 1 องค์ประกอบ	ผิด 2 จุด / ขาด 2 องค์ประกอบ	ผิด 3 จุด / ขาด 3 องค์ประกอบ	ผิดตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไป หรือไม่ใช้เลย

วิธีการให้คะแนน

- แต่ละองค์ประกอบให้คะแนน 1-5 คะแนน
- รวมทั้งหมด 20 คะแนนเต็ม

การแปลผลคะแนน

- 17-20 คะแนน = ดีมาก
- 13-16 คะแนน = ดี
- 9-12 คะแนน = พอใช้
- 5-8 คะแนน = ปรับปรุง
- ต่ำกว่า 5 คะแนน = น้อยที่สุด

15.								
16.								
17.								
18.								
19.								
20.								
21.								
22.								
23.								
24.								
25.								
26.								
27.								
28.								
29.								
30.								
31.								
32.								
33.								
34.								
35.								
36.								
37.								
38.								

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 9-12 คะแนน คุณภาพระดับ ดีมาก

คะแนน 5-8 คะแนน คุณภาพระดับ ดี

คะแนน 1-4 คะแนน คุณภาพระดับ พอใช้

คะแนน 0 คะแนน คุณภาพระดับ ปรับปรุง

ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....

พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี

แบบประเมินการตรวจใบงาน

เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2/2568

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน		รวม คะแนน	ผลการประเมิน	
		ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2		ผ่าน	ไม่ผ่าน
		10	10	20		
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						
11.						
12.						
13.						
14.						
15.						
16.						
17.						

18.						
19.						
20.						
21.						
22.						
23.						
24.						
25.						
26.						
27.						
28.						
29.						
30.						
31.						
32.						
33.						
34.						
35.						
36.						
37.						
38.						

เกณฑ์การประเมิน

ผู้ประเมิน

ช่วงคะแนน

ผลการประเมิน

ลงชื่อ.....

6-10

ผ่าน

(พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)

0-5

ไม่ผ่าน

แบบประเมินการทำงานแบบกลุ่ม

เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2/2568

กลุ่มที่	ชื่อ - นามสกุล	รายการประเมิน					
		ความครบถ้วนขององค์ประกอบ	การใช้ภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน	การใช้ภาษาที่เหมาะสม สละสลวย	ความคิดสร้างสรรค์และน่าสนใจ	คะแนนรวม	ระดับคุณภาพ
		(5)	(5)	(5)	(5)	20	
1							
2							
3							
4							

5							
6							

เกณฑ์การประเมิน	ผู้ประเมิน
คะแนน 18-20 คะแนน คุณภาพระดับ ดีมาก	ลงชื่อ.....
คะแนน 11-17 คะแนน คุณภาพระดับ ดี	พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี
คะแนน 6-10 คะแนน คุณภาพระดับ พอใช้	
คะแนน 0-5 คะแนน คุณภาพระดับ ปรับปรุง	

21.									
22.									
23.									
24.									
25.									
26.									
27.									
28.									
29.									
30.									
31.									
32.									
33.									
34.									
35.									
36.									
37.									
38.									

เกณฑ์การประเมิน

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....

พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี

มหาวิทยาลัย

วิชาภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำนวนเวลาที่สอน 2 ชั่วโมง

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ปีการศึกษา 2/2568

วันพฤหัสบดีที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2568

ชื่อผู้สอน พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

ท 2.1 ม.1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นการสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่มีความสำคัญในยุคดิจิทัล ผู้เขียนต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ประเภทต่าง ๆ และต้องมีมารยาทในการเขียน เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างสรรค์

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและรูปแบบของการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทต่าง ๆ ได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนข้อความบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างเหมาะสม (P)
3. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของมารยาทในการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (A)

5. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายและความสำคัญของการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
2. ลักษณะเฉพาะของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทต่างๆ
3. หลักการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้มีประสิทธิภาพ

4. มารยาทและจรรยาบรรณในการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์

6. กระบวนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

ชั่วโมงที่ 1 (60 นาที)

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา (ทุกซ์) (30 นาที)

1. นักเรียนทุกคนร่วมกันทำกิจกรรมเข้าสู่บทเรียนนั่งตัวให้ตรงบนเก้าอี้สบาย ๆ วางมือบนตัก หลังตาเบา ๆ โดยครูพูดชี้หน้าด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวล อ่อนโยน

2. นักเรียนรับฟังจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้จากครู และครูได้อธิบายถึงหลักการเขียนสื่อสารที่ไม่มีความชัดเจน

3. นักเรียนดูและรับฟังตัวอย่างข้อความบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่เหมาะสม (เช่น การใช้ภาษาไม่สุภาพ การใช้ข้อความที่สร้างความเข้าใจผิด การใช้ข้อความที่ละเมิดสิทธิผู้อื่น) โดยครูใช้สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint ในการนำเสนอ จากนั้นครูตั้งถามกระตุ้นความคิด ดังต่อไปนี้

ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิด

- นักเรียนคิดว่าข้อความเหล่านี้มีปัญหาอย่างไร
- ถ้านักเรียนเป็นผู้รับสาร นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร
- การเขียนข้อความแบบนี้อาจส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้าง

4. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงปัญหาที่เกิดจากการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่เหมาะสม พร้อมทั้งสรุปประเด็นคำถามกระตุ้นความคิด และปัญหาของการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ขาดมารยาทและจรรยาบรรณ

เกม “จับผิด จับถูก”

- นักเรียนรับฟังและดูข้อความจากครูแสดงบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม จากนั้นครูใช้วงล้อเลือกเลขที่ของนักเรียน เพื่อตอบคำถาม

- นักเรียนต้องยกมือขึ้นและระบุว่าข้อความนั้นเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม พร้อมให้เหตุผล

- นักเรียนที่ตอบถูกและให้เหตุผลได้ดีจะได้คะแนน

แนวคำถามกระตุ้นการคิด

- ทำไมการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์จึงต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ

แนวคำตอบ เพราะข้อความบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์สามารถแพร่กระจายได้อย่างรวดเร็ว เข้าถึงคนจำนวนมาก และอาจคงอยู่บนอินเทอร์เน็ตเป็นเวลานาน ส่งผลกระทบต่อในวงกว้าง

- การเขียนข้อความที่ไม่เหมาะสมบนสื่อออนไลน์อาจส่งผลกระทบต่อผู้เขียน
และผู้อื่น

แนวคำตอบ อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิด ความขัดแย้ง การละเมิดสิทธิผู้อื่น ส่งผลต่อชื่อเสียงของผู้เขียนเอง อาจมีความผิดทางกฎหมาย และอาจส่งผลกระทบต่อผู้ที่ถูกกล่าวถึง

ขั้นที่ 2 ศึกษาต้นเหตุ (สมุทัย) (30 นาที)

1. นักเรียนรวมกลุ่มตามที่ครูกำหนดให้ กลุ่มละ 4-5 คน คละชาย-หญิง จากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มได้รับใบงานที่ 1 เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยครูตั้งโจทย์ให้วิเคราะห์สาเหตุของการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่เหมาะสม โดยพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

- ความไม่เข้าใจเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของสื่ออิเล็กทรอนิกส์แต่ละประเภท
- การขาดความรู้เรื่องมารยาทและจรรยาบรรณในการเขียน
- อารมณ์และความรู้สึกขณะเขียน
- การขาดการไตร่ตรองก่อนโพสต์หรือส่งข้อความ

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดและบันทึกสาเหตุที่วิเคราะห์ได้ลงในใบงานที่ 1 เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่ครูแจกให้ จากนั้นตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลการวิเคราะห์หน้าชั้นเรียน

3. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสาเหตุของปัญหาการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่เหมาะสม จากนั้นครูตั้งคำถามกระตุ้นการคิด

แนวคำถามกระตุ้นการคิด

- ทำไมบางคนจึงเขียนข้อความที่ไม่เหมาะสมบนสื่อออนไลน์ทั้ง ๆ ที่ในชีวิตจริงอาจไม่พูดแบบนั้น

แนวคำตอบ เพราะการสื่อสารออนไลน์มีความเป็นนิรนาม ไม่เห็นหน้าคู่สนทนา ทำให้รู้สึกปลอดภัยและกล้าแสดงออกมากกว่า บางครั้งเกิดจากความเข้าใจผิดเนื่องจากไม่เห็นอวัจนภาษา และอาจเกิดจากการขาดการยับยั้งชั่งใจก่อนกดส่ง

- ลักษณะเฉพาะของสื่ออิเล็กทรอนิกส์แต่ละประเภทมีผลต่อการเขียนอย่างไร

แนวคำตอบ สื่อแต่ละประเภทมีข้อจำกัดและลักษณะเฉพาะต่างกัน เช่น Twitter มีข้อจำกัดด้านจำนวนตัวอักษร ทำให้ต้องเขียนกระชับ Facebook เน้นการแสดงความคิดเห็นและแบ่งปัน Line/WhatsApp เป็นการสื่อสารส่วนตัวหรือกลุ่มเล็กๆ อีเมลมักเป็นทางการมากกว่า การไม่เข้าใจลักษณะเฉพาะเหล่านี้อาจทำให้เขียนไม่เหมาะสมกับบริบท

ชั่วโมงที่ 2 (60 นาที)

ขั้นที่ 3 ขอบเขตวิธี (นิโธ) (40 นาที)

1. นักเรียนทุกคนร่วมกันทำกิจกรรมเข้าสู่บทเรียนนั่งตัวให้ตรงบนเก้าอี้สบาย ๆ วางมือบนตัก หลังตาเบา ๆ โดยครูพูดชี้หน้าด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวล อ่อนโยน

2. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จากชั่วโมงที่แล้ว

3. นักเรียนรับใบความรู้จากครูใบความรู้ เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์และมารยาทในการเขียน พร้อมกับให้นักเรียนศึกษาใบความรู้และร่วมกันสรุปหลักการสำคัญ

4. ครูอธิบายเพิ่มเติม ผ่านสื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint ตามประเด็นดังต่อไปนี้

- ลักษณะเฉพาะของสื่ออิเล็กทรอนิกส์แต่ละประเภท (อีเมล, สื่อสังคมออนไลน์, แอปพลิเคชันแชท)

- หลักการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้มีประสิทธิภาพ

- มารยาทและจรรยาบรรณในการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์

- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มได้รับมอบหมายให้ศึกษาสื่ออิเล็กทรอนิกส์หนึ่งประเภท (เช่น Facebook, Twitter, Line, Email, TikTok) และวิเคราะห์ตามประเด็นดังนี้

- ลักษณะเฉพาะของสื่อ

- รูปแบบการเขียนที่เหมาะสม

- มารยาทในการเขียนที่ควรคำนึงถึง

6. แต่ละกลุ่มสร้างแผนผังความคิด (Mind Map) สรุปความรู้เกี่ยวกับสื่อที่ได้รับมอบหมายลงในกระดาษชาร์ต ที่ครูมอบให้พร้อมกับตกแต่งให้สวยงามตามความเหมาะสม

แนวคำถามกระตุ้นการคิด

- การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์แต่ละประเภทควรมีลักษณะอย่างไร จึงจะเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

แนวคำตอบ ควรเข้าใจลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละประเภท เช่น อีเมลควรมีความเป็นทางการ มีหัวเรื่องชัดเจน สื่อสังคมออนไลน์ควรกระชับ น่าสนใจ แต่ยังคงสุภาพ แอปพลิเคชันแชทอาจไม่เป็นทางการแต่ต้องชัดเจน ทุกสื่อควรคำนึงถึงผู้รับสาร บริบท และมารยาทในการเขียน

- หลักการสำคัญในการมีมารยาทเมื่อเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอะไรบ้าง

แนวคำตอบ ใช้ภาษาสุภาพ เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น ไม่เผยแพร่ข้อมูลเท็จ ไม่นำข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นมาเปิดเผยโดยไม่ได้รับอนุญาต ตรวจสอบความถูกต้องก่อนส่งหรือโพสต์ และคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

ขั้นที่ 4 เลือกชี้ทางออก (มรรค) (20 นาที)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอแผนผังความคิดเกี่ยวกับสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับมอบหมาย (กลุ่มละไม่เกิน 10 นาที)

4. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปแนวทางการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีประสิทธิภาพและมีมารยาท

5. นักเรียนร่วมกันสร้าง "กฎ 5 ข้อ" ในการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างมีมารยาท เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จากนั้นครูได้ตั้งคำถามกระตุ้นความคิด ตามหัวข้อดังนี้

แนวคำถามกระตุ้นความคิด

- นักเรียนจะนำความรู้เรื่องการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

แนวคำตอบ นำไปใช้ในการสื่อสารออนไลน์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ระมัดระวังการใช้ภาษาให้เหมาะสม ตรวจสอบข้อความก่อนส่งหรือโพสต์ เลือกใช้สื่อให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ และมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่เขียน

- ทำไมการมีมารยาทในการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์จึงมีความสำคัญต่อสังคมออนไลน์

แนวคำตอบ ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมออนไลน์ที่ปลอดภัยและเป็นมิตร ลดความขัดแย้งและความเข้าใจผิด ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ ป้องกันการละเมิดสิทธิผู้อื่น และสร้างวัฒนธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม

7. การวัดและประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. อธิบายลักษณะและรูปแบบของการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ประเภทต่าง ๆ ได้ (K)	สังเกตการตอบคำถาม และแผนผังความคิด	- แบบสังเกตการตอบคำถาม	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

2. เขียนข้อความบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างเหมาะสม (P)	ตรวจใบงานที่ 1	ใบงานที่ 1 เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
3. ตระหนักถึงความสำคัญของมารยาทในการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (A)	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

8. วัสดุ อุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

1. ตัวอย่างข้อความบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทต่าง ๆ (ทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม)
2. ใบความรู้ เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์และมารยาทในการเขียน
3. ใบงานที่ 1 เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
4. สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
5. กระดาษชาร์ตและกระดาษ A4 พร้อมกับอุปกรณ์สำหรับทำแผนผังความคิด
6. ตัวอย่างสถานการณ์สำหรับฝึกเขียนข้อความบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
7. เว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารออนไลน์

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้จัดทำกิจกรรมจัดการเรียนรู้: พัทธวิมล พงษ์พิริยะกุล และ พัทธวิมล พงษ์พิริยะกุล, วันที่ 14 กรกฎาคม 2564, โรงเรียนวัดป่าสัก

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....
.....
.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

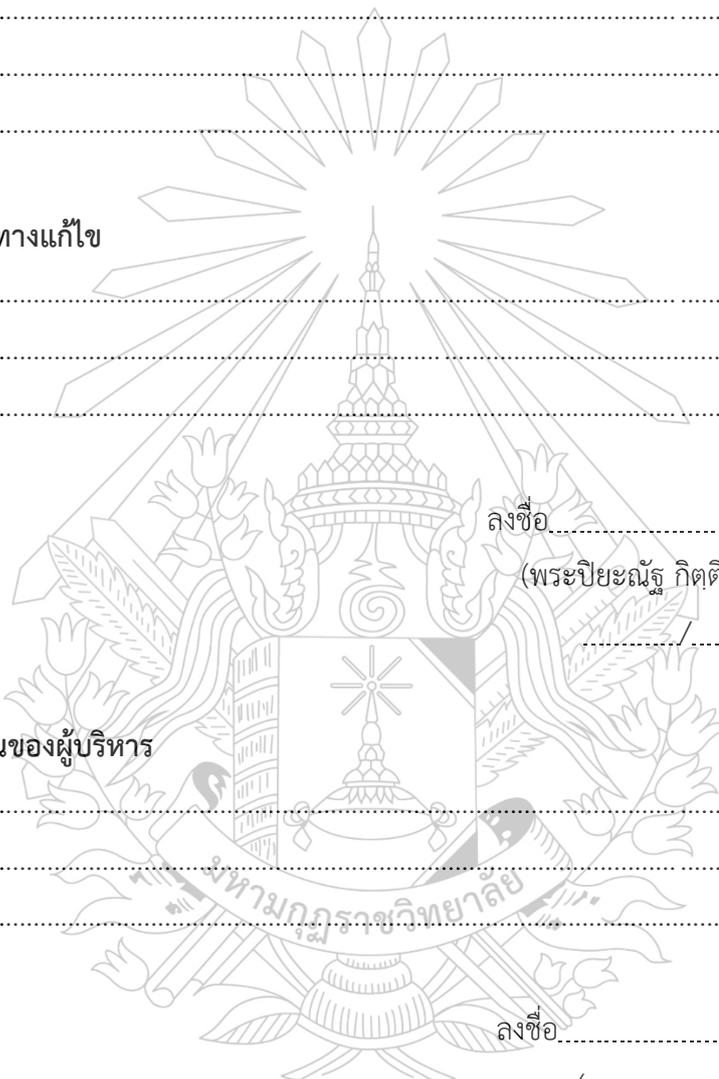
.....
.....
.....

3. แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....
(พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)
...../...../.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้อำนวยการโรงเรียนขัติยะวงษา
...../...../.....

ภาคผนวก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ประกอบด้วย

1. สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
2. ใบความรู้ เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์และมารยาทในการเขียน
3. ใบงานที่ 1 (แบบกลุ่ม) เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
4. เกณฑ์การให้คะแนนนักเรียน
5. แบบสังเกตพฤติกรรมการตอบคำถาม
6. แบบประเมินการทำงานแบบกลุ่ม
7. แบบประเมินการตรวจใบงาน
8. แบบสังเกตพฤติกรรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนใช้โทรศัพท์มือถือหรืออุปกรณ์ที่สามารถสแกนคิวอาร์โค้ดได้ทำการ
สแกนคิวอาร์โค้ด ที่กำหนด เพื่อเข้าสู่สื่อประกอบการเรียนรู้

**เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์และมารยาทในการเขียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

1. ความหมายและความสำคัญของการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์

การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การสื่อสารด้วยตัวอักษรผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น อีเมล สื่อสังคมออนไลน์ แอปพลิเคชันแชท บล็อก และเว็บไซต์ต่าง ๆ ในยุคดิจิทัล การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจาก:

- เป็นช่องทางการสื่อสารหลักในชีวิตประจำวัน
- มีความรวดเร็วและเข้าถึงผู้คนจำนวนมาก
- มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือของผู้เขียน
- ข้อความที่เขียนอาจคงอยู่บนอินเทอร์เน็ตเป็นเวลานาน

2. ลักษณะเฉพาะของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทต่างๆ

1. อีเมล (Email)

- มักใช้ในการติดต่อสื่อสารที่เป็นทางการ
- มีโครงสร้างชัดเจน หัวเรื่อง คำขึ้นต้น เนื้อหา คำลงท้าย
- สามารถแนบไฟล์และส่งถึงผู้รับหลายคนได้
- ควรใช้ภาษาที่สุภาพและเป็นทางการ

2. สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

- Facebook เน้นการแบ่งปันความคิดเห็น รูปภาพ วิดีโอ และเชื่อมโยงกับผู้อื่น
- Twitter จำกัดจำนวนตัวอักษร เน้นข้อความสั้น กระชับ และทันต่อเหตุการณ์
- Instagram เน้นการแบ่งปันรูปภาพและวิดีโอ มีคำบรรยายประกอบ
- TikTok เน้นวิดีโอสั้น มีข้อความประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจ

3. แอปพลิเคชันแชท (Chat Applications)

- Line/WhatsApp/Messenger ใช้สำหรับการสื่อสารส่วนตัวหรือกลุ่มเล็ก ๆ และมักใช้ภาษาไม่เป็นทางการ / มีการใช้อีโมจิ สติกเกอร์ และสัญลักษณ์ต่าง ๆ / การตอบกลับมักรวดเร็วและสั้น กระชับ

4. บล็อกและเว็บไซต์ (Blogs and Websites)

- เน้นเนื้อหาที่มีความยาวและรายละเอียด
- มีโครงสร้างเป็นย่อหน้า มีหัวข้อและหัวข้อย่อย
- เหมาะสำหรับการนำเสนอความรู้ ความคิดเห็น หรือประสบการณ์

3. หลักการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้มีประสิทธิภาพ

1. เข้าใจลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละประเภท

- เลือกใช้สื่อให้เหมาะกับวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมาย
- ปรับรูปแบบการเขียนให้เหมาะสมกับสื่อ นั้น ๆ

2. เขียนให้ชัดเจนและเข้าใจง่าย

- ใช้ประโยคสั้น กระชับ ได้ใจความ
- หลีกเลี่ยงคำกำกวมที่อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิด
- จัดลำดับความคิดให้เป็นระบบ

3. คำนึงถึงผู้รับสาร

- พิจารณาว่าผู้รับสารเป็นใคร และปรับภาษาให้เหมาะสม
- คำนึงถึงความรู้สึกและมุมมองของผู้รับสาร

4. ตรวจสอบก่อนส่งหรือโพสต์

- ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล
- ตรวจสอบการสะกดคำและไวยากรณ์
- พิจารณาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากข้อความนั้น

4. มารยาทและจรรยาบรรณในการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์

1. ใช้ภาษาสุภาพและเหมาะสม

- หลีกเลี่ยงคำหยาบคาย คำด่าทอ หรือคำที่แสดงความก้าวร้าว
- ไม่ใช้ภาษาที่เป็นการดูหมิ่น เหยียดหยาม หรือสร้างความเกลียดชัง

2. เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง

- รับฟังและเคารพความคิดเห็นที่แตกต่างจากตนเอง
- แสดงความไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพและมีเหตุผล

3. ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น

- ไม่นำข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นมาเปิดเผยโดยไม่ได้รับอนุญาต
- ไม่แชร์รูปภาพหรือวิดีโอของผู้อื่นโดยไม่ได้รับความยินยอม
- ให้เครดิตเมื่อนำข้อมูลหรือผลงานของผู้อื่นมาใช้

4. ไม่เผยแพร่ข้อมูลเท็จหรือข่าวลวง

- ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนแชร์หรือเผยแพร่
- ไม่สร้างหรือส่งต่อข่าวลวงที่อาจสร้างความเสียหาย

5. คำนึงถึงผลกระทบของข้อความ

- พิจารณาว่าข้อความที่เขียนอาจส่งผลกระทบต่อผู้อื่นอย่างไร
- หลีกเลี่ยงการเขียนในขณะที่ยารมณณ์ไม่ดี

5. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์

1. การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์อยู่ภายใต้กฎหมายหลายฉบับ เช่น:

- พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
- กฎหมายหมิ่นประมาท
- กฎหมายลิขสิทธิ์

2. การกระทำที่อาจผิดกฎหมาย เช่น:

- การโพสต์ข้อความเท็จที่ทำให้ผู้อื่นเสียหาย
- การโพสต์ข้อความหมิ่นประมาทผู้อื่น
- การละเมิดลิขสิทธิ์โดยคัดลอกผลงานของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต
- การเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่ได้รับความยินยอม

ใบงานที่ 1 (แบบกลุ่ม)

เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์

รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนข้อความบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามสถานการณ์ที่กำหนด โดยคำนึงถึงมารยาทและหลักการเขียนที่เหมาะสม

สถานการณ์ที่ 1 : เขียนอีเมลถึงครูเพื่อขอคำปรึกษาเรื่องกรบ้าน

หัวข้อเรื่อง :

คำขึ้นต้น :

เนื้อหา :

คำลงท้าย :

สถานการณ์ที่ 2 : เขียนโพสต์บน Facebook เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมของโรงเรียน

ข้อความ :

แฮชแท็ก (ถ้ามี) :

สถานการณ์ที่ 3 : เขียนข้อความใน Line กลุ่มห้องเรียนเพื่อแจ้งข่าวสารสำคัญ

ข้อความ :

สถานการณ์ที่ 4 : เขียนความคิดเห็น (Comment) บนโพสต์ที่มีความเห็นแตกต่างจากตนเอง

ข้อความ :

เกณฑ์การให้คะแนนนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์

รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

องค์ประกอบ	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. เนื้อหา	เนื้อหาครบถ้วน ชัดเจน สอดคล้องกับ ประเด็น มีความคิด หลากหลาย สร้างสรรค์	เนื้อหาส่วน ใหญ่ถูกต้อง ครอบคลุม และ ตรงประเด็น	เนื้อหา ถูกต้อง บางส่วน ขาด รายละเอียด หรือยังไม่ สมบูรณ์	เนื้อหา คลาดเคลื่อน บ่อย ไม่ครอบคลุม ประเด็น สำคัญ	เนื้อหาไม่ตรง ประเด็นขาด ความถูกต้อง และ ไม่น่าเชื่อถือ
2. ภาษา	ใช้ถ้อยคำ สละสลวย เหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง ตามหลักภาษา และโวหาร งดงาม	ใช้ภาษา เหมาะสม ถูกต้องส่วน ใหญ่ มีข้อ ผิดพลาดน้อย	ใช้ภาษา ธรรมดา เข้าใจได้ แต่มี ข้อผิดพลาด ไวยากรณ์ หลายครั้ง	ใช้ภาษา คลาดเคลื่อน บ่อย ทำให้ ความหมาย บางส่วน คลาดเคลื่อน	ใช้ภาษาผิด มาก ไม่เข้าใจ ความหมาย
3. รูปแบบ - ร้อยแก้ว - ร้อยกรอง	เลือกรูปแบบ เหมาะสม จัด วางเป็นระบบ สอดคล้องกับ ประเภท งานเขียน	เลือกรูปแบบ เหมาะสม เป็นส่วน ใหญ่ โครงสร้าง ค่อนข้างดี	รูปแบบการ เขียนยังไม่ สม่ำเสมอ บางส่วนไม่ ชัดเจน	เลือกรูปแบบ ไม่เหมาะสม จัดวางไม่เป็น ระบบ	ขาดรูปแบบที่ ชัดเจน ไม่ เป็นไปตาม ประเภทงาน เขียน
4. เครื่องหมาย วรรคตอน	ใช้ถูกต้อง เหมาะสม ทุกจุด อ่านง่าย ช่วยสื่อ ความหมายได้ ชัดเจน	ใช้ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่ มีข้อ ผิดพลาดน้อย	ใช้ถูกต้อง เพียงบางส่วน มีข้อผิดพลาด ครั้ง	ใช้ไม่ถูกต้อง บ่อยครั้ง ส่งผลต่อ ความเข้าใจ	ไม่ใช้หรือใช้ ผิดทั้งหมด ทำ ให้เข้าใจ ผิดพลาด

วิธีการให้คะแนน

- แต่ละองค์ประกอบให้คะแนน 1-5 คะแนน
- รวมทั้งหมด 20 คะแนนเต็ม
- การแปลผลคะแนน

- 17-20 คะแนน = ดีมาก

- 13-16 คะแนน = ดี

- 9-12 คะแนน = พอใช้

- 5-8 คะแนน = ปรับปรุง

- ต่ำกว่า 5 คะแนน = น้อยที่สุด

เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์

รายวิชาภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ปีการศึกษา 2/2568

คำชี้แจง : ให้ครูผู้สอนสังเกตการตอบคำถามของนักเรียนในระหว่างการจัดการเรียนรู้ แล้วทำ

เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับแบบสังเกตการตอบคำถามตามที่กำหนด

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	นักเรียนกล้าแสดงออกในการตอบคำถาม	นักเรียนตอบคำถามอย่างมีเหตุผลและสอดคล้องกับประเด็นที่อภิปราย	นักเรียนใช้ภาษาถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะ	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นก่อนตอบคำถาม	นักเรียนใช้ท่าทาง สีหน้า แววตาอย่างเหมาะสมขณะตอบคำถาม	นักเรียนตอบคำถามภายในเวลาที่กำหนด	รวม
1.		(2)	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)	(12)
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								
10.								
11.								
12.								
13.								
14.								
15.								

16.								
17.								
18.								
19.								
20.								
21.								
22.								
23.								
24.								
25.								
26.								
27.								
28.								
29.								
30.								
31.								
32.								
33.								
34.								
35.								
36.								
37.								
38.								

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 9-12 คะแนน คุณภาพระดับ ดีมาก

คะแนน 5-8 คะแนน คุณภาพระดับ ดี

คะแนน 1-4 คะแนน คุณภาพระดับ พอใช้

คะแนน 0 คะแนน คุณภาพระดับ ปรับปรุง

ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....

นางสาวกัญญาภัค วัฒนวิทย์ / พันธุ์ศรี

รายวิชาภาษาไทย

ปีการศึกษา 2/2568

รายการประเมิน

กลุ่มที่	ชื่อ - นามสกุล	ความครบถ้วนขององค์ประกอบ (5)	การใช้ภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน (5)	การใช้ภาษาที่เหมาะสม สละสลวย (5)	ความคิดสร้างสรรค์และน่าสนใจ (5)	คะแนนรวม 20	ระดับคุณภาพ
1							
2							
3							
4							
5							

6							

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 18-20 คะแนน คุณภาพระดับ ดีมาก

คะแนน 11-17 คะแนน คุณภาพระดับ ดี

คะแนน 6-10 คะแนน คุณภาพระดับ พอใช้

คะแนน 0-5 คะแนน คุณภาพระดับ ปรับปรุง

ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....

พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี

แบบประเมินการตรวจใบงาน

เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

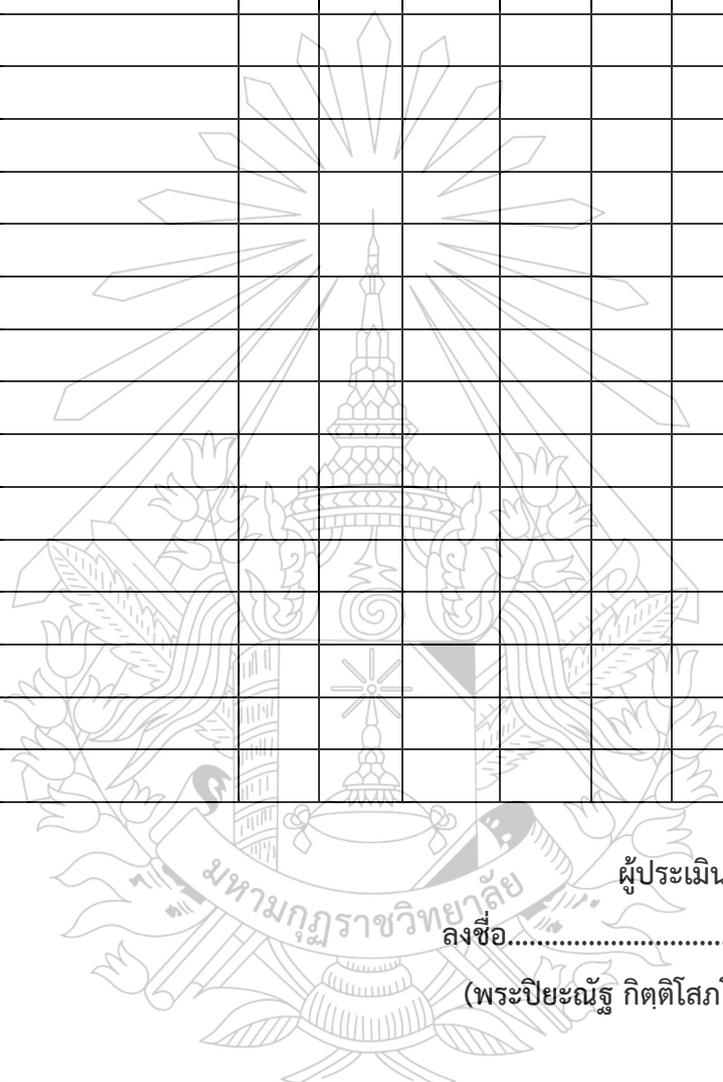
รายวิชาภาษาไทย
 ปีการศึกษา 2/2568

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน		รวม คะแนน	ผลการประเมิน	
		ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2		ผ่าน	ไม่ผ่าน
		10	10	20		
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						
11.						
12.						
13.						
14.						
15.						
16.						
17.						
18.						
19.						
20.						

21.						
22.						
23.						
24.						
25.						
26.						
27.						
28.						
29.						
30.						
31.						
32.						
33.						
34.						
35.						
36.						
37.						
38.						

เกณฑ์การประเมิน ผู้ประเมิน
 ช่วงคะแนน ผลการประเมิน ลงชื่อ.....
 6-10 ผ่าน (พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)
 0-5 ไม่ผ่าน

17.									
18.									
19.									
20.									
21.									
22.									
23.									
24.									
25.									
26.									
27.									
28.									
29.									
30.									
31.									
32.									
33.									
34.									
35.									
36.									
37.									
38.									

ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....

(พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธศรี)

เกณฑ์การประเมิน

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

วิชาภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว จำนวนเวลาที่สอน 2 ชั่วโมง
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2/2568
 วันพฤหัสบดีที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2568 ชื่อผู้สอน พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

ท 2.1 ม.1/7 เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนจดหมายส่วนตัว เป็นการสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล โดยมีรูปแบบและองค์ประกอบที่เป็นมาตรฐาน ผู้เขียนต้องเข้าใจหลักการเขียนจดหมายส่วนตัว รูปแบบ องค์ประกอบ และการใช้ภาษาที่เหมาะสม เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ของการเขียน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายรูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายส่วนตัวได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนจดหมายส่วนตัวได้ถูกต้องตามรูปแบบและใช้ภาษาเหมาะสม (P)
3. นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเขียนจดหมายส่วนตัว (A)

5. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายและความสำคัญของจดหมายส่วนตัว
2. รูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายส่วนตัว
3. ประเภทของจดหมายส่วนตัว
4. การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายส่วนตัว
5. คำขึ้นต้นและคำลงท้ายในจดหมายส่วนตัว

6. กระบวนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

ชั่วโมงที่ 1 (60 นาที)

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา (ทุกซ์) (30 นาที)

1. นักเรียนทุกคนร่วมกันทำกิจกรรมเข้าสู่บทเรียนนั่งตัวให้ตรงบนเก้าอี้สบาย ๆ วางมือบนตัก จากนั้นหลับตาเบา ๆ โดยครูพูดชี้หน้าด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวล อ่อนโยน
2. นักเรียนรับฟังจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้จากครู และครูได้อธิบายถึงการเขียนจดหมายส่วนตัวที่ไม่มีข้อความชัดเจน
3. นักเรียนรับฟังครูเล่าสถานการณ์สมมติ “นักเรียนคนหนึ่งต้องการเขียนจดหมายถึงเพื่อนที่ย้ายไปอยู่ต่างจังหวัด แต่ไม่รู้ว่าจะเขียนอย่างไรให้ถูกต้องและเหมาะสม” พร้อมกับแสดงตัวอย่างจดหมายส่วนตัวที่เขียนไม่ถูกต้อง (เช่น ไม่มีส่วนประกอบครบถ้วน การใช้ภาษาไม่เหมาะสม การเขียนที่อยู่ผิดตำแหน่ง) โดยครูใช้สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint จากนั้นครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดดังต่อไปนี้

ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิด

- นักเรียนคิดว่าจดหมายนี้มีปัญหาอะไรบ้าง
- ถ้านักเรียนเป็นผู้รับจดหมายนี้ นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร
- การเขียนจดหมายที่ไม่ถูกต้องอาจส่งผลเสียอย่างไร

4. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงปัญหาที่พบในจดหมายตัวอย่าง พร้อมทั้งสรุปปัญหาของการเขียนจดหมายส่วนตัวที่ไม่ถูกต้อง

เกม “จับผิดจดหมาย”

- ครูแสดงจดหมายตัวอย่างที่มีข้อผิดพลาดให้นักเรียนได้วิเคราะห์หาข้อผิดพลาด
- นักเรียนแข่งขันกันค้นหาข้อผิดพลาดในจดหมาย
- นักเรียนที่หาข้อผิดพลาดได้มากที่สุดและถูกต้องจะเป็นผู้ชนะ

แนวคำถามกระตุ้นการคิด

- ทำไมการเขียนจดหมายส่วนตัวให้ถูกต้องจึงมีความสำคัญ

แนวคำตอบ การเขียนจดหมายส่วนตัวให้ถูกต้องมีความสำคัญเพราะช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ แสดงถึงความเคารพและใส่ใจต่อผู้รับ ทำให้ผู้รับเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจน และสร้างความประทับใจที่ดี

ขั้นที่ 2 ศึกษาต้นเหตุ (สมุทัย) (30 นาที)

1. นักเรียนรวมกลุ่มตามที่ครูกำหนดให้ กลุ่มละ 4-5 คน คละชาย-หญิง จากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มรับหัวในการวิเคราะห์สาเหตุของการเขียนจดหมายส่วนตัวที่ไม่ถูกต้อง โดยพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

- การไม่รู้รูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายส่วนตัว
- การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมกับผู้รับ
- การขาดความรู้เรื่องมารยาทในการเขียนจดหมาย
- การไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการเขียนจดหมาย

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดและบันทึกสาเหตุที่วิเคราะห์ได้ลงในกระดาษ A4 ที่ครูแจกให้ จากนั้นตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลการวิเคราะห์หน้าชั้นเรียน

3. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสาเหตุของปัญหาการเขียนจดหมายส่วนตัวที่ไม่ถูกต้อง
แนวคำถามกระตุ้นการคิด

- อะไรคือสาเหตุสำคัญที่ทำให้คนเขียนจดหมายส่วนตัวไม่ถูกต้อง

แนวคำตอบ สาเหตุสำคัญได้แก่ การขาดความรู้เกี่ยวกับรูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายส่วนตัว การไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการเขียนจดหมาย การขาดทักษะการใช้ภาษาที่เหมาะสม การไม่คำนึงถึงผู้รับจดหมาย และการไม่ได้รับการฝึกฝนการเขียนจดหมายอย่างเพียงพอ

- การใช้ภาษาในจดหมายส่วนตัวควรคำนึงถึงปัจจัยใดบ้าง

แนวคำตอบ ควรคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนและผู้รับ (เช่น เพื่อน ญาติผู้ใหญ่ ครู) วัตถุประสงค์ของการเขียน (เช่น แสดงความยินดี ขอขอบคุณ เล่าเรื่อง) ระดับความเป็นทางการของจดหมาย ความชัดเจนของการสื่อสาร และมารยาทในการใช้ภาษา

ชั่วโมงที่ 2 (60 นาที)

ขั้นที่ 3 ขอบเขตวิธี (นิโรธ) (30 นาที)

1. นักเรียนทุกคนร่วมกันทำกิจกรรมเข้าสู่บทเรียนนั่งตัวให้ตรงบนเก้าอี้สบาย ๆ วางมือบนตัก หลับตาเบา ๆ โดยครูพูดขึ้นด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวล อ่อนโยน

2. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สาเหตุปัญหาการเขียนจดหมายส่วนตัวที่ไม่ถูกต้องจากชั่วโมงที่แล้ว

3. นักเรียนรับใบความรู้จากครู โดยครูแจกใบความรู้ เรื่อง หลักการเขียนจดหมายส่วนตัว ให้นักเรียนทุกคน พร้อมกับให้นักเรียนศึกษาใบความรู้และร่วมกันสรุปหลักการสำคัญ

4. นักเรียนรับฟังการอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับ หัวข้อดังต่อไปนี้จากครู

- รูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายส่วนตัว
- การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายส่วนตัว
- มารยาทในการเขียนจดหมาย
- ตัวอย่างจดหมายส่วนตัวประเภทต่าง ๆ

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มได้รับมอบหมายให้ศึกษาจดหมายส่วนตัวประเภทต่าง ๆ (เช่น จดหมายแสดงความยินดี จดหมายขอขอบคุณ จดหมายเล่าเรื่อง จดหมายแสดงความเสียใจ) และครูให้นักเรียนวิเคราะห์ ตามประเด็นดังต่อไปนี้

- รูปแบบและองค์ประกอบ
- การใช้ภาษา
- เนื้อหาและการลำดับความคิด

6. นักเรียนแต่ละกลุ่มสร้างแผนผังความคิด (Mind Map) สรุปความรู้เกี่ยวกับจดหมายส่วนตัวประเภทที่ได้รับมอบหมายลงในกระดาษชาร์ต ที่ครูมอบให้พร้อมกับตกแต่งให้สวยงามตามความเหมาะสม จากนั้นครูตั้งถามกระตุ้นความคิด ดังต่อไปนี้

แนวคำถามกระตุ้นการคิด

- จดหมายส่วนตัวแตกต่างจากจดหมายกิจธุระอย่างไร

แนวคำตอบ จดหมายส่วนตัวเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีความสัมพันธ์ส่วนตัว เช่น เพื่อน ญาติ มักใช้ภาษาที่เป็นกันเอง มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว ความรู้สึก หรือประสบการณ์ ในขณะที่จดหมายกิจธุระเป็นการติดต่อเรื่องงาน ธุรกิจ หรือเรื่องราชการ ใช้ภาษาที่เป็นทางการ มีเนื้อหาเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับธุระที่ต้องการติดต่อ

- การเขียนคำขึ้นต้นและคำลงท้ายในจดหมายส่วนตัวควรพิจารณาจากปัจจัยใด

แนวคำตอบ ควรพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนและผู้รับ อายุ สถานะ และระดับความสัมพันธ์สนม เช่น ถ้าเขียนถึงเพื่อนอาจใช้ “เพื่อนรัก” เป็นคำขึ้นต้น และ “ด้วยความคิดถึง” เป็นคำลงท้าย แต่ถ้าเขียนถึงครูหรือญาติผู้ใหญ่ อาจใช้ “เรียน...” เป็นคำขึ้นต้น และ “ด้วยความเคารพอย่างสูง” เป็นคำลงท้าย

ขั้นที่ 4 เลือกชี้ทางออก (มรรค) (30 นาที)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอแผนผังความคิดเกี่ยวกับจดหมายส่วนตัวประเภทที่ได้รับมอบหมาย (กลุ่มละไม่เกิน 5 นาที)

2. นักเรียนรับใบงานที่ 1 เรื่อง จดหมายส่วนตัว จากครู และให้นักเรียนแต่ละคนเขียนจดหมายส่วนตัวตามสถานการณ์ที่กำหนด เช่น

- เขียนจดหมายถึงเพื่อนเพื่อเล่าประสบการณ์ในโรงเรียนใหม่
- เขียนจดหมายถึงญาติผู้ใหญ่เพื่อแสดงความขอบคุณที่ให้ความช่วยเหลือ
- เขียนจดหมายถึงครูเพื่อแสดงความยินดีในโอกาสได้รับรางวัล

3. นักเรียนแลกเปลี่ยนจดหมายกับเพื่อนเพื่อประเมินความถูกต้องตามหลักการเขียนจดหมายส่วนตัว

4. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปหลักการสำคัญในการเขียนจดหมายส่วนตัว

5. นักเรียนปรับปรุงจดหมายของตนเองตามคำแนะนำและส่งครูเพื่อประเมิน

แนวคำถามกระตุ้นการคิด

- นักเรียนจะนำความรู้เรื่องการเขียนจดหมายส่วนตัวไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

แนวคำตอบ สามารถนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลที่อยู่ห่างไกล เช่น ญาติ เพื่อน ใช้ในโอกาสพิเศษเพื่อแสดงความรู้สึกที่จริงใจ เช่น แสดงความยินดี ขอขอบคุณ แสดงความเสียใจ นำหลักการเขียนไปประยุกต์ใช้ในการเขียนอีเมลหรือข้อความในสื่อสังคมออนไลน์ และใช้เป็นพื้นฐานในการเขียนจดหมายกิจธุระหรือจดหมายราชการในอนาคต

- การเขียนจดหมายส่วนตัวมีข้อดีอย่างไรเมื่อเทียบกับการส่งข้อความผ่านสื่อสังคมออนไลน์

แนวคำตอบ การเขียนจดหมายส่วนตัวแสดงถึงความตั้งใจและความใส่ใจเป็นพิเศษ มีความเป็นส่วนตัวมากกว่า สามารถเก็บไว้เป็นที่ระลึกได้นาน มีคุณค่าทางจิตใจมากกว่า เหมาะสำหรับการสื่อสารความรู้สึกที่ลึกซึ้ง และช่วยฝึกทักษะการเขียนอย่างเป็นระบบ

7. การวัดและประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. อธิบายรูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายส่วนตัวได้ (K)	สังเกตการตอบคำถามและแผนผังความคิด	- แบบสังเกตการตอบคำถาม	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
2. เขียนจดหมายส่วนตัวได้ถูกต้องตามรูปแบบและใช้ภาษาเหมาะสม (P)	ตรวจใบงานที่ 1	ใบงานที่ 1 เรื่องจดหมายส่วนตัว	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
3. เห็นคุณค่าและความสำคัญของการเขียนจดหมายส่วนตัว (A)	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

8. วัสดุ อุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

- ตัวอย่างจดหมายส่วนตัวประเภทต่าง ๆ (ทั้งที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง)
- ใบความรู้ เรื่อง หลักการเขียนจดหมายส่วนตัว
- ใบงานที่ 1 เรื่อง จดหมายส่วนตัว
- สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
- กระดาษชาร์ตและกระดาษ A4 พร้อมกับอุปกรณ์สำหรับทำแผนผังความคิด

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้จัดทำเอกสารนี้คือ... วันที่... 1/4... 1/4...

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ไข

.....

.....

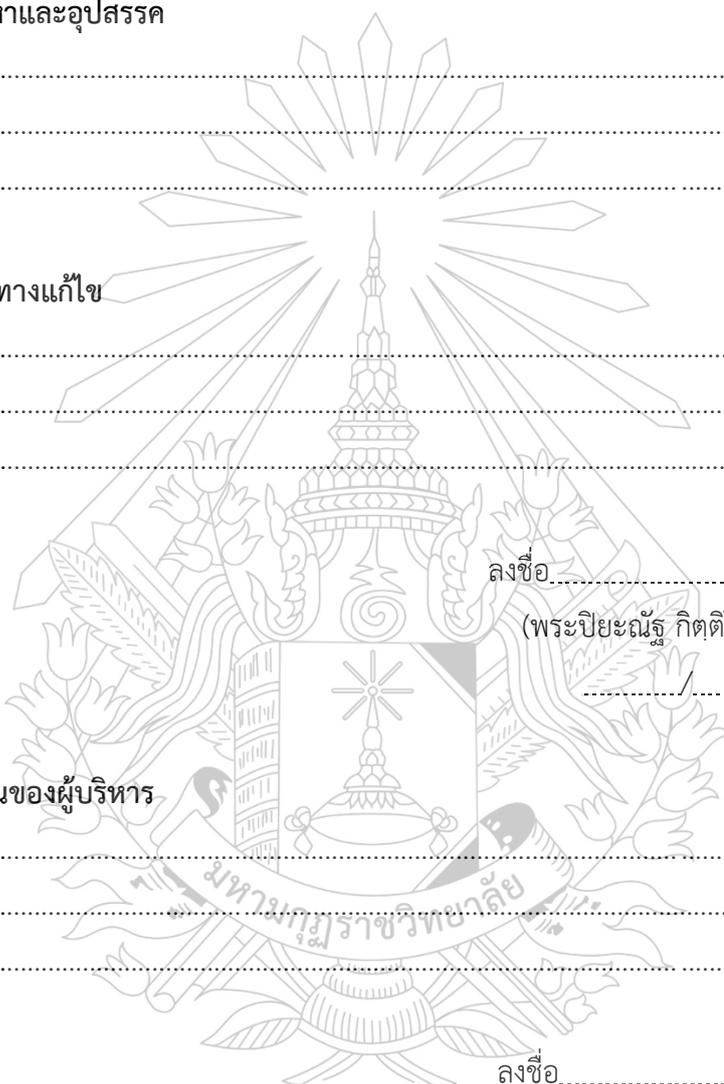
.....

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)

..... / /

ลงชื่อ.....

()

ผู้อำนวยการโรงเรียนขัติยะวงษา

..... / /

ภาคผนวก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว

ประกอบด้วย

1. สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
2. ใบความรู้ เรื่อง หลักการเขียนจดหมายส่วนตัว
3. ใบงานที่ 1 เรื่อง จดหมายส่วนตัว
4. เกณฑ์การให้คะแนนนักเรียน
5. แบบสังเกตพฤติกรรมการตอบคำถาม
6. แบบประเมินการตรวจใบงาน
7. แบบสังเกตพฤติกรรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนใช้โทรศัพท์มือถือหรืออุปกรณ์ที่สามารถสแกนคิวอาร์โค้ดได้ทำการ
สแกนคิวอาร์โค้ด ที่กำหนด เพื่อเข้าสู่สื่อประกอบการเรียนรู้

เรื่อง หลักการเขียนจดหมายส่วนตัว
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ความหมายและความสำคัญของจดหมายส่วนตัว

จดหมายส่วนตัว คือ จดหมายที่บุคคลเขียนถึงกันในเรื่องส่วนตัว เช่น การทักทาย การเล่าเรื่อง การแสดงความรู้สึก การแสดงความยินดี การขอบคุณ เป็นต้น ผู้เขียนและผู้รับมักมีความสัมพันธ์ส่วนตัว เช่น เพื่อน ญาติ หรือคนรู้จัก

ความสำคัญของจดหมายส่วนตัว

- เป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างบุคคลที่อยู่ห่างไกลกัน
- แสดงถึงความตั้งใจและความใส่ใจเป็นพิเศษของผู้เขียนที่มีต่อผู้รับ
- เป็นหลักฐานที่เก็บไว้ได้นานและมีคุณค่าทางจิตใจ
- เป็นการสื่อสารที่เป็นส่วนตัวและมีความเป็นทางการมากกว่าการส่งข้อความผ่านสื่อสังคมออนไลน์

2. รูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายส่วนตัว

2.1 องค์ประกอบของจดหมายส่วนตัว

1. ที่อยู่ผู้ส่ง เขียนไว้มุมขวาด้านบนของจดหมาย
2. วันที่ เขียนต่อจากที่อยู่ผู้ส่ง
3. คำขึ้นต้น เขียนชิดซ้าย เช่น “เรียน” “ถึง” “สวัสดี” ตามด้วยชื่อผู้รับ
4. เนื้อหา แบ่งเป็นย่อหน้าตามลำดับความคิด

- ย่อหน้าแรก ทักทาย สอบถามทุกข์สุข
- ย่อหน้าที่สอง เนื้อหาหลักของจดหมาย
- ย่อหน้าสุดท้าย กล่าวลา แสดงความปรารถนาดี

5. คำลงท้าย เขียนชิดขวา เช่น “ด้วยความนับถือ” “ด้วยความคิดถึง” “ด้วยรัก”

6. ลายมือชื่อ เขียนใต้คำลงท้าย

7. ชื่อ-สกุล เขียนใต้ลายมือชื่อ (อาจมีหรือไม่มีก็ได้ ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์)

2.2 ตัวอย่างรูปแบบจดหมายส่วนตัว:

123 ถนนสุขุมวิท

แขวงคลองเตย เขตคลองเตย

กรุงเทพฯ 10110

15 พฤษภาคม 2568

เรียน คุณครูสมศรี

สวัสดีครับ/ค่ะ ผม/หนูสบายดี หวังว่าคุณครูคงสบายดีเช่นกันครับ/ค่ะ

ผม/หนูเขียนจดหมายฉบับนี้เพื่อ... (เนื้อหาหลักของจดหมาย)

สุดท้ายนี้ ขอให้คุณครูมีความสุขภาพแข็งแรง ผม/หนูจะตั้งใจเรียนและทำความดีตามที่คุณครูสอนเสมอ

ด้วยความเคารพอย่างสูง

(ลายมือชื่อ)

สมชาย รักเรียน

3. ประเภทของจดหมายส่วนตัว

1. จดหมายเล่าเรื่อง เล่าประสบการณ์ เหตุการณ์ หรือกิจกรรมที่ได้ทำ
2. จดหมายแสดงความยินดี แสดงความยินดีในโอกาสพิเศษ เช่น วันเกิด การสำเร็จการศึกษา การได้รับรางวัล
3. จดหมายขอบคุณ แสดงความขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือหรือสิ่งของที่ได้รับ
4. จดหมายแสดงความเสียใจ แสดงความเสียใจในโอกาสที่ผู้รับประสบเหตุการณ์ไม่ดี
5. จดหมายขอโทษ แสดงความขอโทษสำหรับความผิดพลาดที่เกิดขึ้น
6. จดหมายเชิญ เชิญผู้รับร่วมงานหรือกิจกรรม

4. การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายส่วนตัว

1. คำนี้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนและผู้รับ

- เขียนถึงเพื่อน ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง แต่สุภาพ
- เขียนถึงผู้ใหญ่หรือครู ใช้ภาษาที่สุภาพและให้ความเคารพ

2. ใช้ภาษาที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย

- ใช้ประโยคที่สื่อความหมายชัดเจน
- หลีกเลี่ยงคำกำกวมที่อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิด

3. ใช้ภาษาที่สุภาพและเหมาะสม

- หลีกเลี่ยงคำหยาบคาย คำสแลงที่ไม่เหมาะสม
- ใช้คำสุภาพและให้เกียรติผู้รับ

4. แสดงความจริงใจและเป็นธรรมชาติ

- เขียนด้วยความรู้สึกที่แท้จริง
- หลีกเลี่ยงการเสแสร้งหรือการเขียนเกินจริง

5. คำขึ้นต้นและคำลงท้ายในจดหมายส่วนตัว

1. คำขึ้นต้น

- เขียนถึงเพื่อน “เพื่อนรัก” “สวัสดี...” “ถึง...”
- เขียนถึงญาติ “พ่อ/แม่ที่เคารพ” “พี่...ที่รัก” “น้อง...ที่รัก”
- เขียนถึงครู “เรียน คุณครู...” “กราบเรียน อาจารย์...”

2. คำลงท้าย

- เขียนถึงเพื่อน “ด้วยความคิดถึง” “เพื่อนของเธอ” “ด้วยรัก”
- เขียนถึงญาติ “ด้วยความรัก” “ลูก/หลานที่รัก” “ด้วยความคิดถึง”
- เขียนถึงครู “ด้วยความเคารพอย่างสูง” “ลูกศิษย์ที่เคารพ” “ด้วยความเคารพนับ

ถือ”

6. มารยาทในการเขียนจดหมายส่วนตัว

1. เขียนด้วยลายมือที่อ่านง่าย หรือพิมพ์ให้เรียบร้อย
2. ใช้กระดาษและซองจดหมายที่สะอาด ไม่ยับหรือมีรอยเปื้อน
3. ตรวจสอบความถูกต้อง ของการสะกดคำและไวยากรณ์
4. เขียนที่อยู่บนซองจดหมายให้ชัดเจนและถูกต้อง
5. ส่งจดหมายตอบกลับ เมื่อได้รับจดหมายจากผู้อื่น
6. หลีกเลี่ยงการเขียนเรื่องที่อาจทำให้ผู้รับรู้สึกไม่ดี หรือเป็นการนินทาผู้อื่น

ใบงานที่ 1 (งานเดี่ยว)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

องค์ประกอบ	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. เนื้อหา	เนื้อหาครบถ้วน ชัดเจน สอดคล้องกับ ประเด็น มีความคิด หลากหลาย สร้างสรรค์	เนื้อหาส่วนใหญ่ถูกต้อง ครอบคลุม และ ตรงประเด็น	เนื้อหา ถูกต้อง บางส่วน ขาด รายละเอียด หรือยังไม่ สมบูรณ์	เนื้อหา คลาดเคลื่อน บ่อย ไม่ครอบคลุม ประเด็น สำคัญ	เนื้อหาไม่ตรง ประเด็นขาด ความถูกต้อง และ ไม่น่าเชื่อถือ
2. ภาษา	ใช้ถ้อยคำ สละสลวย เหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง ตามหลักภาษา และโวหาร งดงาม	ใช้ภาษา เหมาะสม ถูกต้องส่วนใหญ่ มีข้อ ผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้ภาษา ธรรมดา เข้าใจได้ แต่มี ข้อผิดพลาด ไวยากรณ์ หลายครั้ง	ใช้ภาษา คลาดเคลื่อน บ่อย ทำให้ ความหมาย บางส่วน คลาดเคลื่อน	ใช้ภาษาผิด มาก ไม่เข้าใจ ความหมาย
3. รูปแบบ - ร้อยแก้ว - ร้อยกรอง	เลือกรูปแบบ เหมาะสม จัด วางเป็นระบบ สอดคล้องกับ ประเภท งานเขียน	เลือกรูปแบบ เหมาะสม เป็นส่วน ใหญ่ โครงสร้าง ค่อนข้างดี	รูปแบบการ เขียนยังไม่ สม่ำเสมอ บางส่วนไม่ ชัดเจน	เลือกรูปแบบ ไม่เหมาะสม จัดวางไม่เป็น ระบบ	ขาดรูปแบบที่ ชัดเจน ไม่ เป็นไปตาม ประเภทงาน เขียน
4. เครื่องหมาย วรรคตอน	ใช้ถูกต้อง เหมาะสม ทุกจุด อ่านง่าย	ใช้ถูกต้อง เป็นส่วน	ใช้ถูกต้อง เพียงบางส่วน	ใช้ไม่ถูกต้อง บ่อยครั้ง	ไม่ใช้หรือใช้ ผิดทั้งหมด ทำ

	ช่วยสื่อ ความหมายได้ ชัดเจน	ใหญ่ มีข้อ ผิดเล็กน้อย	มีข้อผิดพลาด ครั้ง	ส่งผลต่อ ความเข้าใจ	ให้เข้าใจ ผิดพลาด
--	-----------------------------------	---------------------------	-----------------------	------------------------	----------------------

วิธีการให้คะแนน

- แต่ละองค์ประกอบให้คะแนน 1-5 คะแนน
- รวมทั้งหมด 20 คะแนนเต็ม
- การแปลผลคะแนน
 - 17-20 คะแนน = ดีมาก
 - 13-16 คะแนน = ดี
 - 9-12 คะแนน = พอใช้
 - 5-8 คะแนน = ปรับปรุง
 - ต่ำกว่า 5 คะแนน = น้อยที่สุด

แบบสังเกตการตอบคำถาม

เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2/2568

14.								
15.								
16.								
17.								
18.								
19.								
20.								
21.								
22.								
23.								
24.								
25.								
26.								
27.								
28.								
29.								
30.								
31.								
32.								
33.								
34.								
35.								
36.								
37.								
38.								

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 9-12 คะแนน คุณภาพระดับ ดีมาก
 คะแนน 5-8 คะแนน คุณภาพระดับ ดี
 คะแนน 1-4 คะแนน คุณภาพระดับ พอใช้
 คะแนน 0 คะแนน คุณภาพระดับ ปรับปรุง

ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....

พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี

แบบประเมินการตรวจใบงาน

เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายวิชาภาษาไทย
 ปีการศึกษา 2/2568

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน		รวม คะแนน	ผลการประเมิน	
		ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2		ผ่าน	ไม่ผ่าน
		10	10	20		
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						
11.						
12.						
13.						
14.						
15.						
16.						
17.						
18.						
19.						
20.						
21.						

22.						
23.						
24.						
25.						
26.						
27.						
28.						
29.						
30.						
31.						
32.						
33.						
34.						
35.						
36.						
37.						
38.						

เกณฑ์การประเมิน ผู้ประเมิน

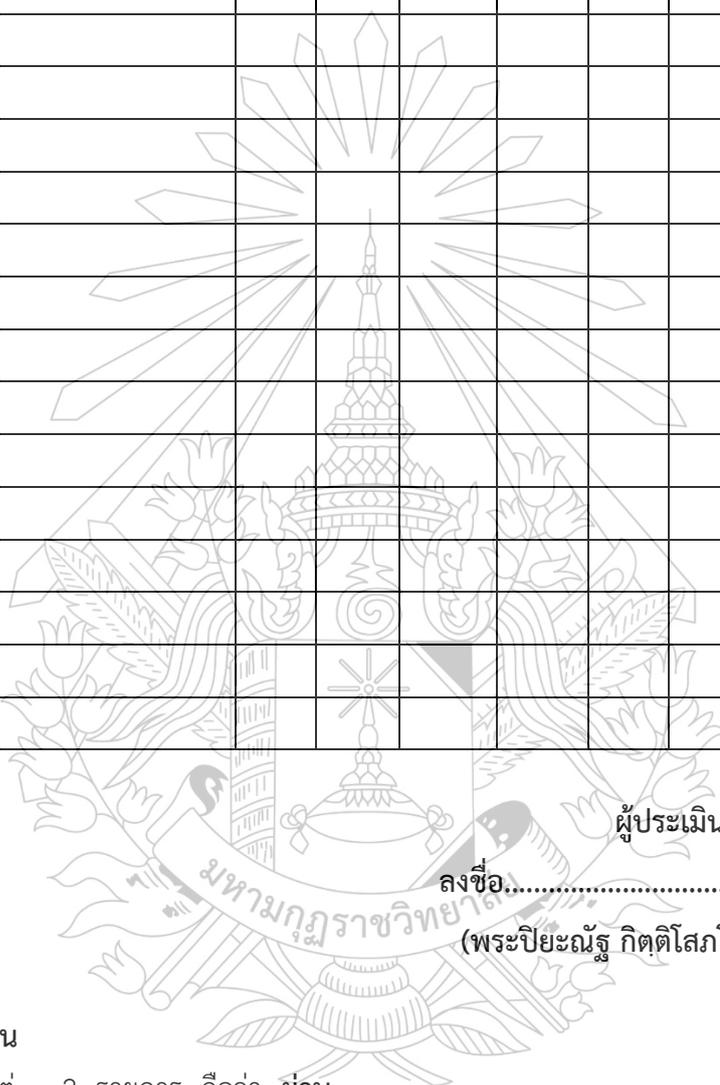
ช่วงคะแนน ผลการประเมิน ลงชื่อ.....

6-10 ผ่าน (พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)

0-5 ไม่ผ่าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย

18.									
19.									
20.									
21.									
22.									
23.									
24.									
25.									
26.									
27.									
28.									
29.									
30.									
31.									
32.									
33.									
34.									
35.									
36.									
37.									
38.									

ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....

(พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)

เกณฑ์การประเมิน

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

วิชาภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การเขียนจดหมายกิจธุระ จำนวนเวลาที่สอน 2 ชั่วโมง

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ปีการศึกษา 2/2568

วันอังคารที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2568

ชื่อผู้สอน พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

ท 2.1 ม.1/7 เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนจดหมายกิจธุระเป็นการเขียนเพื่อติดต่อสื่อสารในเรื่องที่เป็นทางการ โดยมีรูปแบบและองค์ประกอบเฉพาะที่แตกต่างจากจดหมายส่วนตัว ผู้เขียนต้องเข้าใจหลักการเขียน รูปแบบ และการใช้ภาษาที่เป็นทางการ เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ของการเขียน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายรูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายกิจธุระได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนจดหมายกิจธุระได้ถูกต้องตามรูปแบบและใช้ภาษาเหมาะสม (P)
3. นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนจดหมายกิจธุระที่ถูกต้อง (A)

5. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายและความสำคัญของจดหมายส่วนตัว
2. รูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายกิจธุระ
3. ประเภทของจดหมายกิจธุระ
4. การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายกิจธุระ
5. คำขึ้นต้นและคำลงท้ายในจดหมายกิจธุระ
6. ข้อควรระวังในการเขียนจดหมายกิจธุระ

6. กระบวนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

ชั่วโมงที่ 1 (60 นาที)

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา (ทุกข) (30 นาที)

1. นักเรียนทุกคนร่วมกันทำกิจกรรมเข้าสู่บทเรียนนั่งตัวให้ตรงบนเก้าอี้อย่างสบาย ๆ วางมือบนตัก จากนั้นหลับตาเบา ๆ โดยครูพูดชี้หน้าด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวล อ่อนโยน

2. นักเรียนรับฟังจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้จากครู และครูได้อธิบายถึงการเขียนจดหมายกิจธุระที่ไม่มีความชัดเจน

3. ครูนำเสนอสถานการณ์สมมติ “นักเรียนต้องการขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อจัดกิจกรรมวันภาษาไทย แต่ไม่รู้ว่าจะเขียนจดหมายอย่างไรให้เหมาะสม” พร้อมกับแสดงตัวอย่างจดหมายกิจธุระที่เขียนไม่ถูกต้อง เช่น (ใช้ภาษาไม่เป็นทางการ รูปแบบไม่ถูกต้อง ขาดองค์ประกอบสำคัญ) โดยครูใช้สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint จากนั้นครูตั้งถามกระตุ้นความคิด ดังต่อไปนี้

ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิด

- นักเรียนคิดว่าจดหมายนี้มีปัญหาอะไรบ้าง
- หากผู้อำนวยการโรงเรียนได้รับจดหมายแบบนี้ จะเกิดผลอย่างไร
- การเขียนจดหมายกิจธุระที่ไม่ถูกต้องอาจส่งผลเสียอย่างไร

4. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงปัญหาที่พบในจดหมายตัวอย่าง พร้อมทั้งสรุปคำถามกระตุ้นความคิดและปัญหาของการเขียนจดหมายกิจธุระที่ไม่ถูกต้อง จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันเล่นเกม “จับผิดจดหมาย” เพื่อสรุปปัญหาของการเขียนจดหมายกิจธุระที่ไม่ถูกต้อง

เกม “จับผิดจดหมาย”

- ครูแสดงจดหมายกิจธุระตัวอย่างที่มีข้อผิดพลาดให้นักเรียนได้วิเคราะห์หาข้อผิดพลาด
- นักเรียนแข่งขันกันค้นหาข้อผิดพลาดในจดหมาย
- นักเรียนที่หาข้อผิดพลาดได้มากที่สุดและถูกต้องจะเป็นผู้ชนะ

แนวคำถามกระตุ้นการคิด

- จดหมายกิจธุระแตกต่างจากจดหมายส่วนตัวอย่างไร

แนวคำตอบ จดหมายกิจธุระเป็นจดหมายที่ใช้ติดต่อเรื่องงาน ธุรกิจ หรือราชการ มีรูปแบบที่เป็นทางการ ใช้ภาษาทางการ และมีองค์ประกอบที่ชัดเจน ในขณะที่จดหมายส่วนตัวใช้ติดต่อเรื่องส่วนตัว มีความเป็นกันเอง และใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการได้

ขั้นที่ 2 ศึกษาต้นเหตุ (สมุทัย) (30 นาที)

1. นักเรียนรวมกลุ่มตามที่ครูกำหนดให้ กลุ่มละ 4-5 คน คละชาย-หญิง จากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มได้รับหัวข้อในการวิเคราะห์สาเหตุของการเขียนจดหมายกิจธุระที่ไม่ถูกต้อง โดยพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

- การไม่รู้รูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายกิจธุระ
- การใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือไม่เหมาะสม
- การขาดความรู้เรื่องระดับภาษาและการใช้คำราชาศัพท์
- การไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการเขียนจดหมายกิจธุระ

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดและบันทึกสาเหตุที่วิเคราะห์ได้ลงในกระดาษ A4 ที่ครูแจกให้ จากนั้นตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลการวิเคราะห์หน้าชั้นเรียน

3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปสาเหตุของปัญหาการเขียนจดหมายกิจธุระที่ไม่ถูกต้อง

แนวคำถามกระตุ้นการคิด

- อะไรคือสาเหตุสำคัญที่ทำให้คนเขียนจดหมายกิจธุระไม่ถูกต้อง

แนวคำตอบ สาเหตุสำคัญได้แก่ การขาดความรู้เกี่ยวกับรูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายกิจธุระ การไม่เข้าใจระดับภาษาที่เหมาะสม การไม่รู้หลักการใช้คำราชาศัพท์ การขาดประสบการณ์ในการเขียนจดหมายที่เป็นทางการ และการไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอ

- การใช้ภาษาในจดหมายกิจธุระควรคำนึงถึงปัจจัยใดบ้าง

แนวคำตอบ ควรคำนึงถึงความเป็นทางการของภาษา ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การใช้คำราชาศัพท์ที่เหมาะสมกับผู้รับ ความชัดเจนและกระชับของข้อความ การหลีกเลี่ยงคำฟุ่มเฟือยหรือสำนวนภาษาพูด และการใช้คำสุภาพที่แสดงความเคารพต่อผู้รับ

ชั่วโมงที่ 2 (60 นาที)

ขั้นที่ 3 ขอบเขตวิธี (นิโรธ) (30 นาที)

1. นักเรียนทุกคนร่วมกันทำกิจกรรมเข้าสู่บทเรียนนั่งตัวให้ตรงบนเก้าอี้อย่างสบาย ๆ วางมือบนตัก หลังตาเบา ๆ โดยครูพูดขึ้นนำด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวล อ่อนโยน

2. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ปัญหาการเขียนจดหมายกิจธุระที่ไม่ถูกต้อง จากชั่วโมงที่แล้ว

3. นักเรียนรับใบความรู้จากครู ใบความรู้ เรื่อง หลักการเขียนจดหมายกิจธุระ จากนั้นให้นักเรียนทุกคนศึกษาใบความรู้และร่วมกันสรุปหลักการสำคัญตามเนื้อหาใบความรู้

4. นักเรียนรับฟังการอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับ หัวข้อดังต่อไปนี้จากครู

- รูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายกิจธุระ
- การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายกิจธุระ
- ประเภทของจดหมายกิจธุระ
- ตัวอย่างจดหมายกิจธุระประเภทต่าง ๆ

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มได้รับมอบหมายให้ศึกษาจดหมายกิจธุระประเภทต่าง ๆ (เช่น จดหมายขอความอนุเคราะห์ จดหมายสมัครงาน จดหมายสอบถามข้อมูล จดหมายร้องเรียน) และวิเคราะห์

- รูปแบบและองค์ประกอบ
- การใช้ภาษา
- เนื้อหาและการลำดับความคิด

6. นักเรียนแต่ละกลุ่มสร้างแผนผังความคิด (Mind Map) สรุปความรู้เกี่ยวกับจดหมายกิจธุระประเภทที่ได้รับมอบหมายลงในกระดาษชาร์ต ที่ครูมอบให้พร้อมกับตกแต่งให้สวยงามตามความเหมาะสม จากนั้นครูตั้งถามกระตุ้นความคิด ดังต่อไปนี้

แนวคำถามกระตุ้นการคิด

- องค์ประกอบใดในจดหมายกิจธุระที่แตกต่างจากจดหมายส่วนตัว และมีความสำคัญอย่างไร

แนวคำตอบ องค์ประกอบที่แตกต่าง ได้แก่ เรื่อง เรียน อ้างถึง สิ่งที่เกี่ยวข้อง และตำแหน่งของผู้เขียน องค์ประกอบเหล่านี้มีความสำคัญเพราะช่วยให้จดหมายมีความเป็นทางการ ระบุวัตถุประสงค์ชัดเจน อ้างอิงเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ และแสดงความน่าเชื่อถือของผู้เขียน

- การเขียนเนื้อหาในจดหมายกิจธุระควรมีลักษณะอย่างไร

แนวคำตอบ เนื้อหาในจดหมายกิจธุระควรมีลักษณะกระชับ ชัดเจน ตรงประเด็น ใช้ภาษาที่เป็นทางการและสุภาพ มีการลำดับความคิดที่เป็นระบบ แบ่งเป็นย่อหน้าตามประเด็นสำคัญ (เช่น ย่อหน้าแรกบอกเหตุผลหรือที่มา ย่อหน้าที่สองบอกวัตถุประสงค์ ย่อหน้าสุดท้ายแสดงความคาดหวังหรือขอบคุณ) และหลีกเลี่ยงการใช้สำนวนภาษาพูดหรือคำฟุ่มเฟือย

ขั้นที่ 4 เลือกชี้ทางออก (มรรค) (30 นาที)

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอแผนผังความคิดเกี่ยวกับจดหมายกิจธุระประเภทที่ได้รับมอบหมาย (กลุ่มละไม่เกิน 5 นาที)

2. นักเรียนรับใบงานจากครู ใบงานที่ 1 เรื่อง จดหมายกิจธุระ โดยให้นักเรียนแต่ละคนเขียนจดหมายกิจธุระตามสถานการณ์ที่กำหนด ดังนี้

- เขียนจดหมายถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขออนุญาตจัดกิจกรรมวันภาษาไทย
- เขียนจดหมายถึงบรรณารักษ์ห้องสมุดเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ห้องสมุดนอกเวลา
- เขียนจดหมายถึงผู้จัดการร้านหนังสือเพื่อสอบถามข้อมูลหนังสือที่ต้องการ

3. นักเรียนแลกเปลี่ยนจดหมายกับเพื่อนเพื่อประเมินความถูกต้องตามหลักการเขียนจดหมายกิจธุระ

4. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปหลักการสำคัญในการเขียนจดหมายกิจธุระ

5. นักเรียนปรับปรุงจดหมายของตนเองตามคำแนะนำและส่งครูเพื่อประเมิน

แนวคำถามกระตุ้นการคิด

- นักเรียนจะนำความรู้เรื่องการเขียนจดหมายกิจธุระไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

แนวคำตอบ สามารถนำไปใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ สถานศึกษา หรือองค์กรต่าง ๆ เช่น การขอเอกสาร การสมัครงาน การขอความอนุเคราะห์ การร้องเรียน นอกจากนี้ยังสามารถนำหลักการเขียนไปประยุกต์ใช้ในการเขียนอีเมลที่เป็นทางการ หรือการเขียนเอกสารทางการอื่น ๆ

- ในยุคดิจิทัล การเขียนจดหมายกิจธุระยังมีความสำคัญหรือไม่ อย่างไร

แนวคำตอบ การเขียนจดหมายกิจธุระยังคงมีความสำคัญแม้ในยุคดิจิทัล เพราะหลักการและรูปแบบของจดหมายกิจธุระยังคงถูกนำไปประยุกต์ใช้ในการเขียนอีเมลที่เป็นทางการ การเขียนหนังสือราชการอิเล็กทรอนิกส์ หรือการติดต่อสื่อสารในรูปแบบอื่น ๆ ที่ต้องการความเป็นทางการ นอกจากนี้ หน่วยงานราชการหรือองค์กรบางแห่งยังคงใช้จดหมายกิจธุระในรูปแบบเอกสารอยู่

7. การวัดและประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. อธิบายรูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายกิจธุระได้ (K)	สังเกตการตอบคำถามและแผนผังความคิด	- แบบสังเกตการตอบคำถาม	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
2. เขียนจดหมายกิจธุระได้ถูกต้องตามรูปแบบและใช้ภาษาเหมาะสม (P)	ตรวจใบงานที่ 1	ใบงานที่ 1 เรื่องจดหมายกิจธุระ	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
3. เห็นความสำคัญของการเขียนจดหมายกิจธุระที่ถูกต้อง (A)	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

8. วัสดุ อุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

- ตัวอย่างจดหมายกิจธุระประเภทต่างๆ (ทั้งที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง)
- ใบความรู้ เรื่อง หลักการเขียนจดหมายกิจธุระ
- ใบงานที่ 1 เรื่อง จดหมายกิจธุระ
- สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
- กระดาษชาร์ตและกระดาษ A4 พร้อมกับอุปกรณ์สำหรับทำแผนผังความคิด

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้จัดทำกิจกรรมจัดการเรียนรู้: นางสาวพิมพ์วิมลฉัตรภักดิ์ 1/4 โรงเรียนกิ่งทอง

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....
.....
.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

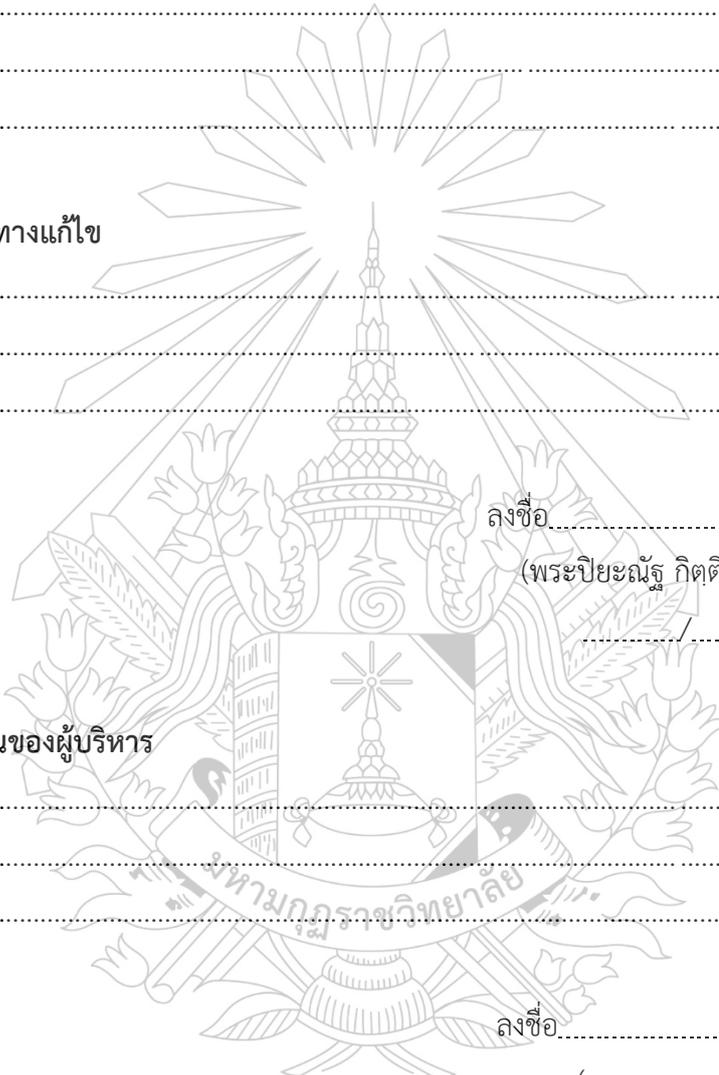
.....
.....
.....

3. แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....
(พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)
...../...../.....

ลงชื่อ.....
()
ผู้อำนวยการโรงเรียนซัตติยะวงษา
...../...../.....

ภาคผนวก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การเขียนจดหมายกิจธุระ

ประกอบด้วย

1. สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
2. ใบความรู้ เรื่อง หลักการเขียนจดหมายกิจธุระ
3. ใบงานที่ 1 เรื่อง จดหมายกิจธุระ
4. เกณฑ์การให้คะแนนนักเรียน
5. แบบสังเกตพฤติกรรมการตอบคำถาม
6. แบบประเมินการตรวจใบงาน
7. แบบสังเกตพฤติกรรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การเขียนจดหมายกิจธุระ
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนใช้โทรศัพท์มือถือหรืออุปกรณ์ที่สามารถสแกนคิวอาร์โค้ดได้ทำการ
สแกนคิวอาร์โค้ด ที่กำหนด เพื่อเข้าสู่สื่อประกอบการเรียนรู้

เรื่อง หลักการเขียนจดหมายกิจธุระ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การเขียนจดหมายกิจธุระ
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ความหมายและความสำคัญของจดหมายส่วนตัว

จดหมายกิจธุระ คือ จดหมายที่เขียนติดต่อเกี่ยวกับธุระ การงาน หรือเรื่องราชการ ระหว่างบุคคลกับบุคคล หรือบุคคลกับหน่วยงาน โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจง เช่น การขอความอนุเคราะห์ การสอบถามข้อมูล การสมัครงาน การร้องเรียน เป็นต้น

ความสำคัญของจดหมายกิจธุระ

- เป็นหลักฐานในการติดต่อสื่อสารที่เป็นทางการ
- แสดงถึงความเป็นมืออาชีพและความน่าเชื่อถือของผู้เขียน
- ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์
- เป็นเอกสารที่สามารถอ้างอิงได้ในอนาคต

2. รูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายกิจธุระ

2.1 องค์ประกอบของจดหมายส่วนตัว

1. ที่อยู่ผู้ส่ง เขียนไว้มุมขวาด้านบนของจดหมาย
2. วันที่ เขียนต่อจากที่อยู่ผู้ส่ง
3. เรื่อง ระบุหัวข้อหรือวัตถุประสงค์ของจดหมายอย่างกระชับ
4. เรียน ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้รับ
5. อ้างถึง (ถ้ามี) อ้างถึงเอกสารที่เกี่ยวข้อง
6. สิ่งที่ส่งมาด้วย (ถ้ามี) ระบุเอกสารหรือสิ่งของที่แนบมากับจดหมาย
7. เนื้อหา แบ่งเป็นย่อหน้าตามลำดับความคิด
 - ย่อหน้าแรก บอกเหตุผลหรือที่มาของการเขียนจดหมาย
 - ย่อหน้าที่สอง ระบุวัตถุประสงค์หรือสิ่งที่ต้องการ
 - ย่อหน้าสุดท้าย แสดงความคาดหวัง ขอบขอบคุณ หรือส่งท้าย
8. คำลงท้าย เช่น “ขอแสดงความนับถือ” “ด้วยความเคารพอย่างสูง”
9. ลายมือชื่อ เขียนลายมือชื่อใต้คำลงท้าย

10. ชื่อ-สกุล พิมพ์หรือเขียนชื่อ-สกุลได้ลายมือชื่อ

11. ตำแหน่ง (ถ้ามี) ระบุตำแหน่งของผู้เขียน

2.2 ตัวอย่างรูปแบบจดหมายกิจธุระ

123 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110
15 พฤษภาคม 2568
เรื่อง ขออนุญาตใช้ห้องประชุม
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา
อ้างถึง หนังสือที่ ศธ 04289/123 ลงวันที่ 10 พฤษภาคม 2568
สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. กำหนดการจัดกิจกรรม จำนวน 1 ฉบับ 2. รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 1 ฉบับ
ด้วยชมรมภาษาไทย โรงเรียนมัธยมศึกษา มีความประสงค์จะจัดกิจกรรมวันภาษาไทยแห่งชาติ ในวันที่ 29 กรกฎาคม 2568 เวลา 09.00-12.00 น. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยและร่วมกันอนุรักษ์ภาษาไทย
ในการนี้ ชมรมภาษาไทยจึงขออนุญาตใช้ห้องประชุมโรงเรียนเพื่อจัดกิจกรรมดังกล่าว โดยมีนักเรียนเข้าร่วมประมาณ 100 คน รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้
ขอแสดงความนับถือ
(ลายมือชื่อ) นายสมชาย รักเรียน ประธานชมรมภาษาไทย

1. จดหมายขอความอนุเคราะห์ เขียนเพื่อขอความช่วยเหลือ ขออนุญาต หรือขอใช้บริการ
2. จดหมายสมัครงาน เขียนเพื่อแสดงความประสงค์ในการสมัครงาน
3. จดหมายสอบถามข้อมูล เขียนเพื่อขอทราบข้อมูลหรือรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
4. จดหมายร้องเรียน เขียนเพื่อแจ้งปัญหาหรือข้อบกพร่องที่ต้องการให้แก้ไข
5. จดหมายแสดงความยินดี เขียนเพื่อแสดงความยินดีในโอกาสพิเศษ (เช่น การได้รับตำแหน่งใหม่)
6. จดหมายแสดงความเสียใจ เขียนเพื่อแสดงความเสียใจในโอกาสที่ผู้รับประสบเหตุการณ์ไม่ดี
7. จดหมายขอบคุณ เขียนเพื่อแสดงความขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือหรือการสนับสนุน

4. การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายกิจธุระ

1. ใช้ภาษาที่เป็นทางการ

- หลีกเลี่ยงคำสแลง คำย่อ หรือภาษาพูด
- ใช้ประโยคที่สมบูรณ์และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

2. ใช้คำสุภาพและให้เกียรติผู้รับ

- ใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้องเหมาะสมกับผู้รับ
- หลีกเลี่ยงการใช้คำสั่ง ควรใช้คำขอร้องหรือขอความกรุณา

3. เขียนให้กระชับและตรงประเด็น

- ระบุวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน
- หลีกเลี่ยงการใช้คำฟุ่มเฟือยหรือเขียนนวนาน

4. ใช้ภาษาที่เป็นกลางและเป็นเหตุเป็นผล

- หลีกเลี่ยงการใช้อารมณ์หรือความรู้สึกส่วนตัว
- นำเสนอข้อมูลอย่างเป็นเหตุเป็นผล

5. คำขึ้นต้นและคำลงท้ายในจดหมายกิจธุระ

1. คำขึ้นต้น

- เรียน + ชื่อ-สกุลและตำแหน่งของผู้รับ เช่น (เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน)
- กราบเรียน + ชื่อ-สกุลและตำแหน่งของผู้รับที่มีฐานะสูงกว่ามาก เช่น (กราบเรียน นายกรัฐมนตรี)

2. คำลงท้าย

- ขอแสดงความนับถือ (ใช้กับบุคคลทั่วไป)
- ขอแสดงความนับถืออย่างสูง (ใช้กับผู้ที่มีฐานะสูงกว่า)
- ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง (ใช้กับผู้ที่มีฐานะสูงกว่ามาก)
- ด้วยความเคารพอย่างสูง (ใช้กับผู้ที่มีฐานะสูงกว่า)

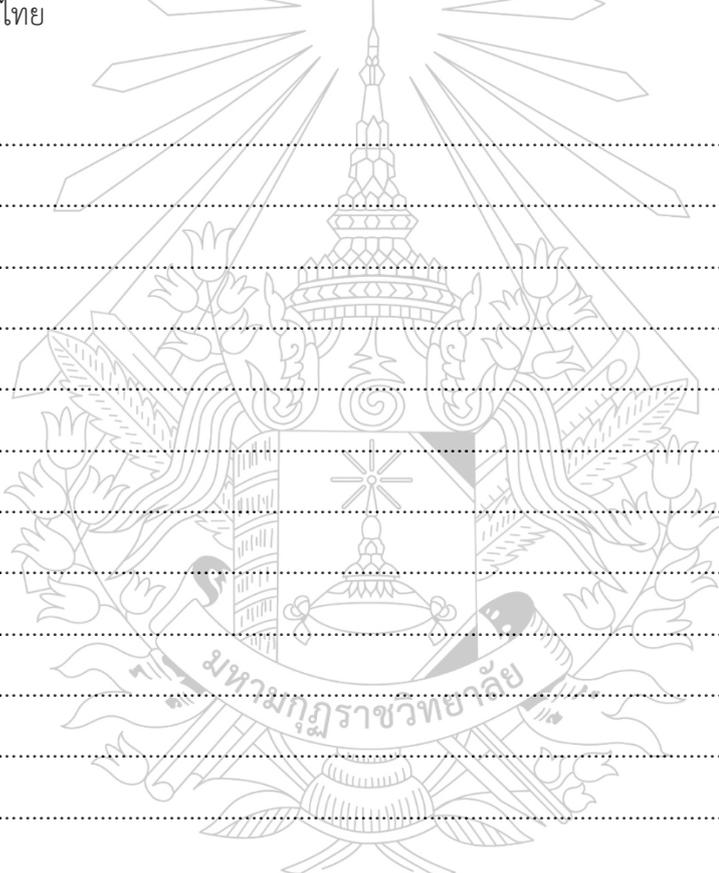
6. ข้อควรระวังในการเขียนจดหมายกิจธุระ

1. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล เช่น ชื่อ-สกุล ตำแหน่ง และที่อยู่ของผู้รับ
2. ตรวจสอบการสะกดคำและไวยากรณ์ ให้ถูกต้อง
3. หลีกเลี่ยงการใช้คำย่อ ยกเว้นคำย่อที่เป็นที่ยอมรับทั่วไป
4. ระบุวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน และตรงประเด็น
5. ใช้กระต่ายและซองจดหมายที่สะอาด และเหมาะสม
6. เขียนด้วยลายมือที่อ่านง่าย หรือพิมพ์ให้เรียบร้อย
7. ตรวจสอบจดหมายก่อนส่ง เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาด

เรื่อง จดหมายกิจธุระ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การเขียนจดหมายกิจธุระ
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนจดหมายกิจธุระตามสถานการณ์ที่กำหนด โดยใช้รูปแบบและองค์ประกอบของจดหมายกิจธุระให้ถูกต้อง และใช้ภาษาที่เป็นทางการและเหมาะสม

สถานการณ์ : นักเรียนในฐานะประธานนักเรียน ต้องการเขียนจดหมายถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขออนุญาตจัดกิจกรรมวันภาษาไทยแห่งชาติ ในวันที่ 29 กรกฎาคม 2568 ณ หอประชุมโรงเรียน โดยมีกิจกรรมการประกวดแต่งคำประพันธ์ การเล่นนิทานพื้นบ้าน และการแสดงละครเกี่ยวกับวรรณคดีไทย

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้จัดทำ

ชื่อ.....

สกุล.....

เลขที่.....

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การเขียนจดหมายกิจธุระ
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

องค์ประกอบ	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. เนื้อหา	เนื้อหาครบถ้วน ชัดเจน สอดคล้องกับ ประเด็น มีความคิด หลากหลาย สร้างสรรค์	เนื้อหาส่วน ใหญ่ถูกต้อง ครอบคลุม และ ตรงประเด็น	เนื้อหา ถูกต้อง บางส่วน ขาด รายละเอียด หรือยังไม่ สมบูรณ์	เนื้อหา คลาดเคลื่อน บ่อย ไม่ครอบคลุม ประเด็น สำคัญ	เนื้อหาไม่ตรง ประเด็นขาด ความถูกต้อง และ ไม่น่าเชื่อถือ
2. ภาษา	ใช้ถ้อยคำ สละสลวย เหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง ตามหลักภาษา และไวยากรณ์ งดงาม	ใช้ภาษา เหมาะสม ถูกต้องส่วน ใหญ่ มีข้อ ผิดพลาดน้อย	ใช้ภาษา ธรรมดา เข้าใจได้ แต่มี ข้อผิดพลาด ไวยากรณ์ หลายครั้ง	ใช้ภาษา คลาดเคลื่อน บ่อย ทำให้ ความหมาย บางส่วน คลาดเคลื่อน	ใช้ภาษาผิด มาก ไม่เข้าใจ ความหมาย
3. รูปแบบ - ร้อยแก้ว - ร้อยกรอง	เลือกรูปแบบ เหมาะสม จัด วางเป็นระบบ สอดคล้องกับ ประเภท งานเขียน	เลือกรูปแบบ เหมาะสม เป็นส่วน ใหญ่ โครงสร้าง ค่อนข้างดี	รูปแบบการ เขียนยังไม่ สม่ำเสมอ บางส่วนไม่ ชัดเจน	เลือกรูปแบบ ไม่เหมาะสม จัดวางไม่เป็น ระบบ	ขาดรูปแบบที่ ชัดเจน ไม่ เป็นไปตาม ประเภทงาน เขียน
4. เครื่องหมาย วรรคตอน	ใช้ถูกต้อง เหมาะสม ทุกจุด อ่านง่าย ช่วยสื่อ	ใช้ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่ มีข้อ ผิดพลาดน้อย	ใช้ถูกต้อง เพียงบางส่วน มีข้อผิดพลาด ครั้ง	ใช้ไม่ถูกต้อง บ่อยครั้ง ส่งผลกระทบต่อ ความเข้าใจ	ไม่ใช้หรือใช้ ผิดทั้งหมด ทำ ให้เข้าใจ ผิดพลาด

	ความหมายได้ ชัดเจน				
--	-----------------------	--	--	--	--

วิธีการให้คะแนน

- แต่ละองค์ประกอบให้คะแนน 1-5 คะแนน
- รวมทั้งหมด 20 คะแนนเต็ม
- การแปลผลคะแนน

- 17-20 คะแนน = ดีมาก
- 13-16 คะแนน = ดี
- 9-12 คะแนน = พอใช้
- 5-8 คะแนน = ปรับปรุง
- ต่ำกว่า 5 คะแนน = น้อยที่สุด

แบบสังเกตการตอบคำถาม

เรื่อง การเขียนจดหมายกิจธุระ

รายวิชาภาษาไทย

13.								
14.								
15.								
16.								
17.								
18.								
19.								
20.								
21.								
22.								
23.								
24.								
25.								
26.								
27.								
28.								
29.								
30.								
31.								
32.								
33.								
34.								
35.								
36.								
37.								
38.								

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 9-12 คะแนน คุณภาพระดับ ดีมาก

คะแนน 5-8 คะแนน คุณภาพระดับ ดี

คะแนน 1-4 คะแนน คุณภาพระดับ พอใช้

คะแนน 0 คะแนน คุณภาพระดับ ปรับปรุง

ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....

ดร.ทรงเกียรติ ฤทธิไกร / พันธุ์ศรี

รายวิชาภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

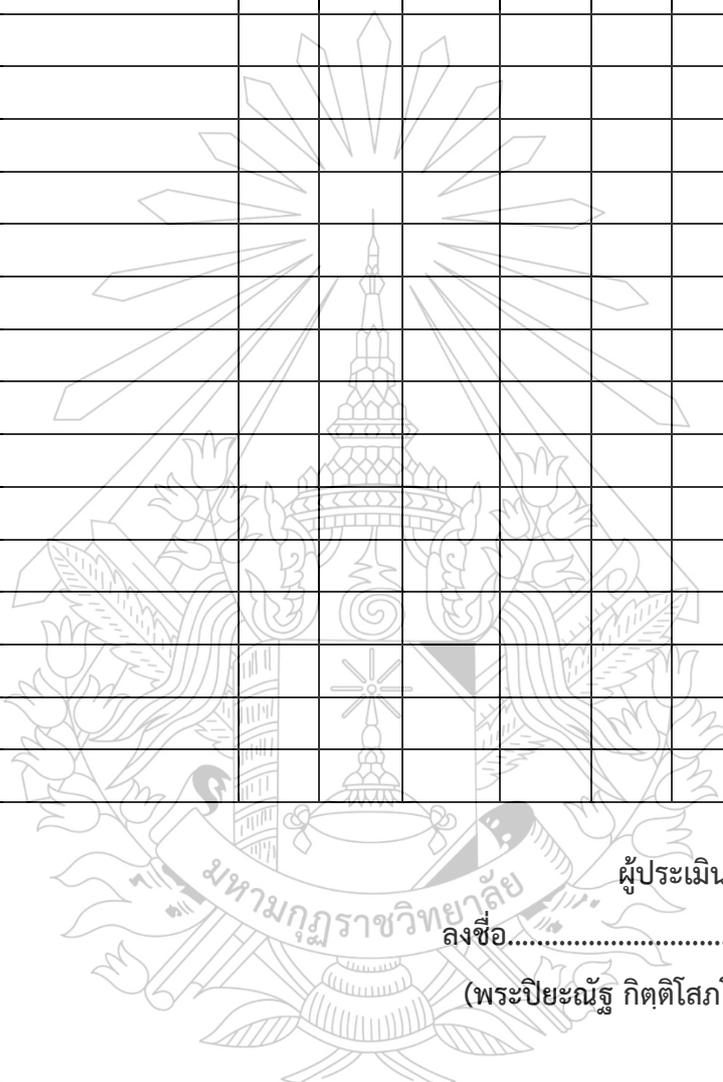
ปีการศึกษา 2/2568

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน		รวม คะแนน	ผลการประเมิน	
		ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2		ผ่าน	ไม่ผ่าน
		10	10	20		
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						
11.						
12.						
13.						
14.						
15.						
16.						
17.						
18.						
19.						
20.						

21.						
22.						
23.						
24.						
25.						
26.						
27.						
28.						
29.						
30.						
31.						
32.						
33.						
34.						
35.						
36.						
37.						
38.						

เกณฑ์การประเมิน ผู้ประเมิน
 ช่วงคะแนน ผลการประเมิน ลงชื่อ.....
 6-10 ผ่าน (พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)
 0-5 ไม่ผ่าน

17.									
18.									
19.									
20.									
21.									
22.									
23.									
24.									
25.									
26.									
27.									
28.									
29.									
30.									
31.									
32.									
33.									
34.									
35.									
36.									
37.									
38.									

ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....

(พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธศรี)

เกณฑ์การประเมิน

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

วิชาภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

จำนวนเวลาที่สอน 1 ชั่วโมง

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ปีการศึกษา 2/2568

วันศุกร์ที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2568

ชื่อผู้สอน พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

ท 2.1 ม.1/4 เขียนเรียงความ

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนเรียงความเชิงพรรณนาเป็นการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์และความรู้สึกเสมือนได้เห็น ได้ยิน ได้สัมผัส หรือได้สัมผัสประสบการณ์ต่าง ๆ ผ่านการใช้ภาษาที่มีพลังในการวาดภาพ โดยต้องมีการจัดย่อหน้าที่สัมพันธ์กันและมีโครงสร้างที่ชัดเจน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของการเขียนเรียงความเชิงพรรณนาได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนเรียงความเชิงพรรณนาได้อย่างถูกต้อง (P)
3. นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนเรียงความเชิงพรรณนาที่ถูกต้อง (A)

5. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
2. ลักษณะสำคัญการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
3. โครงสร้างการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
4. เทคนิคการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

6. กระบวนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา (ทุกซ์) (10 นาที)

1. นักเรียนทุกคนร่วมกันทำกิจกรรมเข้าสู่บทเรียนนั่งตัวให้ตรงบนเก้าอี้สบาย ๆ วางมือบนตัก จากนั้นหลับตาเบา ๆ โดยครูพูดชี้หน้าด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวล อ่อนโยน

2. นักเรียนรับชมภาพธรรมชาติที่สวยงามจากครู เช่น ทะเลหมอก, ป่าเขา, ฟุ่่งนา ผ่านสื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint จากนั้นให้นักเรียนวิเคราะห์ และครูสอบถามนักเรียนว่า “นักเรียนมีวิธีการอย่างไรในการสื่อสารความรู้สึกและความสวยงามของภาพนี้ให้เพื่อน ๆ ที่ไม่ได้ชมภาพสวยงามรับรู้ได้” จากนั้นครูตั้งถามกระตุ้นความคิด ดังต่อไปนี้

- ถ้าเราจะเล่าให้เพื่อนฟังว่าภาพนี้สวยอย่างไร เราจะใช้คำแบบไหน
- ทำไมบางครั้งการพูดถึงสิ่งที่เห็นถึงไม่สามารถทำให้คนอื่นจินตนาการภาพตามได้

แนวตอบที่คาดหวัง

- ใช้คำที่บอกลักษณะ เช่น สวย, ใหญ่, เขียว, สว่าง
- เพราะคำพูดของเราอาจไม่ได้ละเอียดพอที่จะอธิบายให้เห็นภาพได้เหมือนกับที่เราเห็น

ขั้นที่ 2 ศึกษาต้นเหตุ (สมุทัย) (15 นาที)

1. นักเรียนรวมกลุ่มตามที่ครูกำหนดให้ กลุ่มละ 4-5 คน คละชาย-หญิง จากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระดมความรู้ความคิดในการหาวิธีที่สามารถสื่อสารความรู้สึกและความสวยงามของภาพนี้ให้เพื่อน ๆ ที่ไม่ได้ชมภาพสวยงามรับรู้ได้

2. นักเรียนส่งตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาบรรยายภาพที่เห็นกลุ่มละ 2-3 ประโยค จากนั้นให้เพื่อนกลุ่มอื่นลองจินตนาการตาม และบอกความรู้สึกตามที่จินตนาการว่าเป็นอย่างไร โดยครูช่วยชี้แจงให้เห็นภาพว่าการบรรยายแบบธรรมดาอาจไม่สามารถทำให้ผู้ฟังเห็นภาพ ตามจินตนาการได้ชัดเจน จากนั้นครูตั้งถามกระตุ้นความคิด ดังต่อไปนี้

คำถามกระตุ้นการคิด

- นักเรียนคิดว่าอะไร คือ สาเหตุที่ทำให้การบรรยายของเราไม่สามารถทำให้เพื่อนเห็นภาพตามได้
- การบรรยายรูปแบบไหนถึงจะทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังมีความรู้สึกร่วมไปกับสิ่งที่เรากำลังเล่าหรืออ่าน

แนวตอบที่คาดหวัง

- อาจเป็นเพราะเราใช้คำที่เรียบง่ายธรรมดาเกินไป หรือไม่ได้ใช้ประสาทสัมผัสในการรับรู้สิ่งต่างๆ อย่างครบถ้วน

- ควรใช้คำที่ทำให้เกิดจินตนาการ ทั้งสี, กลิ่น, เสียง, สัมผัส, และความรู้สึก เช่น ใช้คำว่า “ผืนฟ้าสีครามกว้างใหญ่” แทนคำว่า “ท้องฟ้าสวย” เป็นต้น

3. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสาเหตุของปัญหา และเชื่อมโยงเข้าสู่แนวทางแก้ไข

ขั้นที่ 3 ขอบเขตวิธี (นิโรธ) (15 นาที)

1. นักเรียนรับใบความรู้จากครู ใบความรู้ เรื่อง “หลักการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา” จากนั้นให้นักเรียนทุกคนศึกษาใบความรู้และร่วมกันสรุปหลักการสำคัญตามเนื้อหาใบความรู้

2. นักเรียนรับฟังครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา โดยเน้นที่การใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า (รูป, รส, กลิ่น, เสียง, สัมผัส) และการใช้ถ้อยคำที่สละสลวย จากนั้นครูยกตัวอย่างเรียงความเชิงพรรณนาสั้น ๆ และให้นักเรียนวิเคราะห์ว่าผู้เขียนใช้หลักการใดในการเขียน

คำถามกระตุ้นการคิด

- นักเรียนสังเกตเห็นอะไรในตัวอย่างเรียงความบ้างที่ทำให้รู้สึกว่าได้เห็นภาพชัดเจน

- การใช้คำที่เกี่ยวกับประสาทสัมผัสช่วยให้การเขียนของเราดีขึ้นอย่างไร

แนวตอบที่คาดหวัง

- ผู้เขียนใช้คำที่เกี่ยวกับสี, เสียง, กลิ่น, และความรู้สึก ทำให้เราเหมือนได้ไปอยู่ในสถานการณ์นั้นจริง ๆ

- ช่วยให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพและรู้สึกคล้อยตามไปกับเรื่องราวที่เราบรรยาย

ขั้นที่ 4 เลือกรู้อย่างออก (มรรค) (20 นาที)

1. นักเรียนรับใบงานจากครู ใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนเรียงความเชิงพรรณนา จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนเขียนเรียงความเชิงพรรณนา โดยนักเรียนเลือกสถานที่ในโรงเรียนหรือบริเวณโดยรอบที่นักเรียนสนใจ เช่น สนามฟุตบอล, สวนหย่อม, ใต้ต้นไม้ใหญ่ เป็นต้น และนำหลักการที่เรารู้มาใช้ในการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

2. นักเรียนแลกเปลี่ยนผลงานกับเพื่อนเพื่อประเมินความถูกต้องตามหลักการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

4. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปหลักการสำคัญในการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

5. นักเรียนปรับปรุงผลงานการเขียนเรียงความเชิงพรรณนาตามคำแนะนำและส่งครูเพื่อประเมิน

7. การวัดและประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. อธิบายความหมายของการเขียนเรียงความเชิงพรรณนาได้ (K)	สังเกตการตอบคำถาม	แบบสังเกตการตอบคำถาม	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
2. เขียนเรียงความเชิงพรรณนาได้อย่างถูกต้อง (P)	ตรวจใบงานที่ 1	ใบงานที่ 1 เรื่องเรียงความเชิงพรรณนา	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
3. เห็นความสำคัญของการเขียนเรียงความเชิงพรรณนาที่ถูกต้อง (A)	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

10. วัสดุ อุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

- ตัวอย่างเรียงความเชิงพรรณนาที่ดีและไม่ดี
- ใบความรู้ เรื่อง หลักการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
- ใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนเรียงความเชิงพรรณนา
- สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้จัดทำกิจกรรมจัดการเรียนรู้: ทักษะการฟังและเข้าใจภาษาแม่ 1/4 โรงเรียนต้นเตา
ตามวิสัยทัศน์: ทักษะการฟังและเข้าใจภาษาแม่ 38 คน ผู้ที่ศึกษาจากบทเรียน
ที่กรรพลา 32 คน คิดเป็นร้อยละ 84.21 ไม่พบบทเรียน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79

2. ปัญหาและอุปสรรค

- ทักษะการฟังและเข้าใจภาษาแม่ ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ
- ทักษะการฟังและเข้าใจภาษาแม่ ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ
- ทักษะการฟังและเข้าใจภาษาแม่ ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ

3. แนวทางแก้ไข

- ครูผู้สอนหาแนวทางในการจัดการเรียนรู้ และหาสื่อที่นักเรียนสนใจ
คือ ครูผู้สอนหาสื่อที่นักเรียนสนใจและนำมาใช้สอน และครูผู้สอนหา
แนวทางในการจัดการเรียนรู้ และหาสื่อที่นักเรียนสนใจและนำมาใช้สอน

ลงชื่อ

(พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันตรี)

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

- ผู้รับผิดชอบ

ลงชื่อ

(นายจตุพล ไกรบุญตร)

ผู้อำนวยการโรงเรียนชาติยะวงษา

ภาคผนวก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

ประกอบด้วย

1. สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
2. ใบความรู้ เรื่อง หลักการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
3. ใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนเรียงความเชิงพรรณนา
4. เกณฑ์การให้คะแนนนักเรียน
5. แบบสังเกตพฤติกรรมการตอบคำถาม
6. แบบประเมินการตรวจใบงาน
7. แบบสังเกตพฤติกรรม

สื่อประกอบภาพนิ่ง PowerPoint
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนใช้โทรศัพท์มือถือหรืออุปกรณ์ที่สามารถสแกนคิวอาร์โค้ดได้ทำการ
สแกนคิวอาร์โค้ด ที่กำหนด เพื่อเข้าสู่สื่อประกอบการเรียนรู้

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง หลักการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. ความหมายการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา คือ การเขียนเพื่อพรรณนาบรรยาย สิ่งของ สถานที่ บุคคล เหตุการณ์ หรือความรู้สึก ให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์และความรู้สึกเสมือนได้เห็น ได้ยิน ได้สัมผัสด้วยตนเอง

2. ลักษณะสำคัญการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

1. สร้างภาพพจน์ - ใช้ภาษาที่มีพลังในการวาดภาพ
2. กระตุ้นประสาทสัมผัส - บรรยายผ่านการเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ได้รส ได้สัมผัส
3. ใช้ภาษาที่สวยงาม - เลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับเรื่องที่เขียน
4. จัดระเบียบเนื้อหา - ย่อหน้าสัมพันธ์กัน มีโครงสร้างชัดเจน

3. โครงสร้างการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

1. บทนำ - แนะนำสิ่งที่จะพรรณนา
2. เนื้อเรื่อง - พรรณนารายละเอียดอย่างละเอียด
3. บทสรุป - สรุปความรู้สึกหรือความประทับใจ

4. เทคนิคการเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

1. การเปรียบเทียบ เช่น ใสดั่งแก้วใส
2. การใช้คำแสดงสี เช่น เขียวขจี, แต่งอมชมพู
3. การใช้คำแสดงเสียง เช่น เสียงใสใส, เสียงอ่อนหวาน
4. การใช้คำแสดงการเคลื่อนไหว เช่น โบกสะบัด, ระบายไหว

ตัวอย่าง การเขียนเรียงความเชิงพรรณนาที่ดี

<p>หัวข้อ : บรรยากาศยามเช้าที่บ้านของฉัน</p>
<p>บรรยากาศยามเช้าที่บ้านของฉัน</p> <p>ยามเช้าที่บ้านของฉันเป็นช่วงเวลาที่ยิ่งสงบ สดชื่น และเต็มไปด้วยความอบอุ่น เมื่อดวงอาทิตย์เริ่มส่องแสงอ่อน ๆ ลอดผ่านม่านหน้าต่าง เสียงนกร้องเจื้อยแจ้วจากต้นไม้ใหญ่ หลังบ้านก็เริ่มดังขึ้นคล้ายบทเพลงต้อนรับวันใหม่ ลมเช้าพัดเบา ๆ พาเอากลิ่นหอมของดอกพุดซึ่งแม่ปลูกไว้ข้างรั้วลอยมาตามอากาศ ทำให้รู้สึกผ่อนคลายอย่างน่าประหลาด</p> <p>บ้านของฉันตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่เงียบสงบ บริเวณรอบบ้านเต็มไปด้วยต้นไม้ใหญ่น้อย ทั้งมะม่วง มะนาว และกล้วย ซึ่งพ่อปลูกไว้ตั้งแต่ฉันยังเด็ก แสงแดดยามเช้าสะท้อนกับใบไม้เป็นประกายระยิบระยับ เหมือนธรรมชาติกำลังเล่นแสงสีอย่างงดงาม ในขณะที่แม่กำลังเตรียมอาหารเช้า กลิ่นหอมของข้าวสวยร้อน ๆ และไข่เจียวลอยฟุ้งไปทั่วบ้าน ทำให้ฉันรู้สึกหิวขึ้นมาในทันที</p> <p>ทุกเช้า ฉันจะออกมานั่งที่ชานหน้าบ้าน จิบโกโก้อุ่น ๆ พลางมองดูผู้คนเริ่มออกเดินทางไปทำงานหรือไปโรงเรียน เสียงเครื่องยนต์ของมอเตอร์ไซค์และรถยนต์ค่อย ๆ ดังขึ้นทีละน้อย ทว่าไม่อีกทีก็จกนกันไป ความสงบและความเป็นระเบียบของเช้านี้ ทำให้ฉันมีแรงบันดาลใจในการเริ่มต้นวันใหม่เสมอ</p> <p>บรรยากาศยามเช้าที่บ้านของฉันอาจดูธรรมดาสำหรับบางคน แต่สำหรับฉัน มันคือช่วงเวลาที่มอบคุณค่ามากที่สุด เพราะไม่เพียงแต่ทำให้ฉันรู้สึกสงบและสบายใจเท่านั้น แต่ยังทำให้ฉันได้ใกล้ชิดกับครอบครัวและธรรมชาติรอบตัว เป็นความสุขเล็ก ๆ ที่เติมพลังใจให้ฉันในทุกวัน</p>
<p>ลักษณะเด่นของเรียงความนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ภาษาพรรณนาให้ผู้อ่านเห็นภาพ (กลิ่น เสียง แสง อารมณ์) - แบ่งย่อหน้าอย่างเหมาะสม มีโครงสร้างชัดเจน (เกริ่นนำ-เนื้อหา-สรุป) - ถ่ายทอดความรู้สึกส่วนตัว ทำให้ผู้อ่านเข้าถึงอารมณ์ - เหมาะสมกับระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงตอนปลาย

เรื่อง เขียนเรียงความเชิงพรรณนา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
 รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเรียงความเชิงพรรณนาตามสถานการณ์ที่กำหนด โดยเน้นที่การใช้
 ประสาทสัมผัสทั้งห้า (รูป, รส, กลิ่น, เสียง, สัมผัส) ใช้ภาษาที่สละสลวยสวยงามและเหมาะสม

หัวข้อที่เลือก : _____

ย่อหน้าที่ 1 (บทนำ)

ย่อหน้าที่ 2 (เนื้อเรื่อง)

ย่อหน้าที่ 3 (บทสรุป)

ผู้จัดทำ

ชื่อ..... สก.....

เลขที่..... ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....

โรงเรียน.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

องค์ประกอบ	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. เนื้อหา	เนื้อหาครบถ้วน ชัดเจน สอดคล้องกับ ประเด็น มีความคิด หลากหลาย สร้างสรรค์	เนื้อหาส่วน ใหญ่ถูกต้อง ครอบคลุม และ ตรงประเด็น	เนื้อหา ถูกต้อง บางส่วน ขาด รายละเอียด หรือยังไม่ สมบูรณ์	เนื้อหา คลาดเคลื่อน บ่อย ไม่ครอบคลุม ประเด็น สำคัญ	เนื้อหาไม่ตรง ประเด็นขาด ความถูกต้อง และ ไม่น่าเชื่อถือ
2. ภาษา	ใช้ถ้อยคำ สละสลวย เหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง ตามหลักภาษา และโวหาร งดงาม	ใช้ภาษา เหมาะสม ถูกต้องส่วน ใหญ่ มีข้อ ผิดพลาดน้อย	ใช้ภาษา ธรรมดา เข้าใจได้ แต่มี ข้อผิดพลาด ไวยากรณ์ หลายครั้ง	ใช้ภาษา คลาดเคลื่อน บ่อย ทำให้ ความหมาย บางส่วน คลาดเคลื่อน	ใช้ภาษาผิด มาก ไม่เข้าใจ ความหมาย
3. รูปแบบ - ร้อยแก้ว - ร้อยกรอง	เลือกรูปแบบ เหมาะสม จัด วางเป็นระบบ สอดคล้องกับ ประเภท งานเขียน	เลือกรูปแบบ เหมาะสม เป็นส่วน ใหญ่ โครงสร้าง ค่อนข้างดี	รูปแบบการ เขียนยังไม่ สม่ำเสมอ บางส่วนไม่ ชัดเจน	เลือกรูปแบบ ไม่เหมาะสม จัดวางไม่เป็น ระบบ	ขาดรูปแบบที่ ชัดเจน ไม่ เป็นไปตาม ประเภทงาน เขียน
4. เครื่องหมาย วรรคตอน	ใช้ถูกต้อง เหมาะสม ทุกจุด อ่านง่าย	ใช้ถูกต้อง เป็นส่วน	ใช้ถูกต้อง เพียงบางส่วน	ใช้ไม่ถูกต้อง บ่อยครั้ง	ไม่ใช้หรือใช้ ผิดทั้งหมด ทำ

	ช่วยสื่อ ความหมายได้ ชัดเจน	ใหญ่ มีข้อ ผิดเล็กน้อย	มีข้อผิดพลาด ครั้ง	ส่งผลต่อ ความเข้าใจ	ให้เข้าใจ ผิดพลาด
--	-----------------------------------	---------------------------	-----------------------	------------------------	----------------------

วิธีการให้คะแนน

- แต่ละองค์ประกอบให้คะแนน 1-5 คะแนน
- รวมทั้งหมด 20 คะแนนเต็ม
- การแปลผลคะแนน

- 17-20 คะแนน = ดีมาก
- 13-16 คะแนน = ดี
- 9-12 คะแนน = พอใช้
- 5-8 คะแนน = ปรับปรุง
- ต่ำกว่า 5 คะแนน = น้อยที่สุด

12.								
13.								
14.								
15.								
16.								
17.								
18.								
19.								
20.								
21.								
22.								
23.								
24.								
25.								
26.								
27.								
28.								
29.								
30.								
31.								
32.								
33.								
34.								
35.								
36.								
37.								
38.								

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 9-12 คะแนน คุณภาพระดับ ดีมาก

คะแนน 5-8 คะแนน คุณภาพระดับ ดี

คะแนน 1-4 คะแนน คุณภาพระดับ พอใช้

คะแนน 0 คะแนน คุณภาพระดับ ปรับปรุง

ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....

พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี

แบบประเมินการตรวจใบงาน

เรื่อง การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายวิชาภาษาไทย
 ปีการศึกษา 2/2568

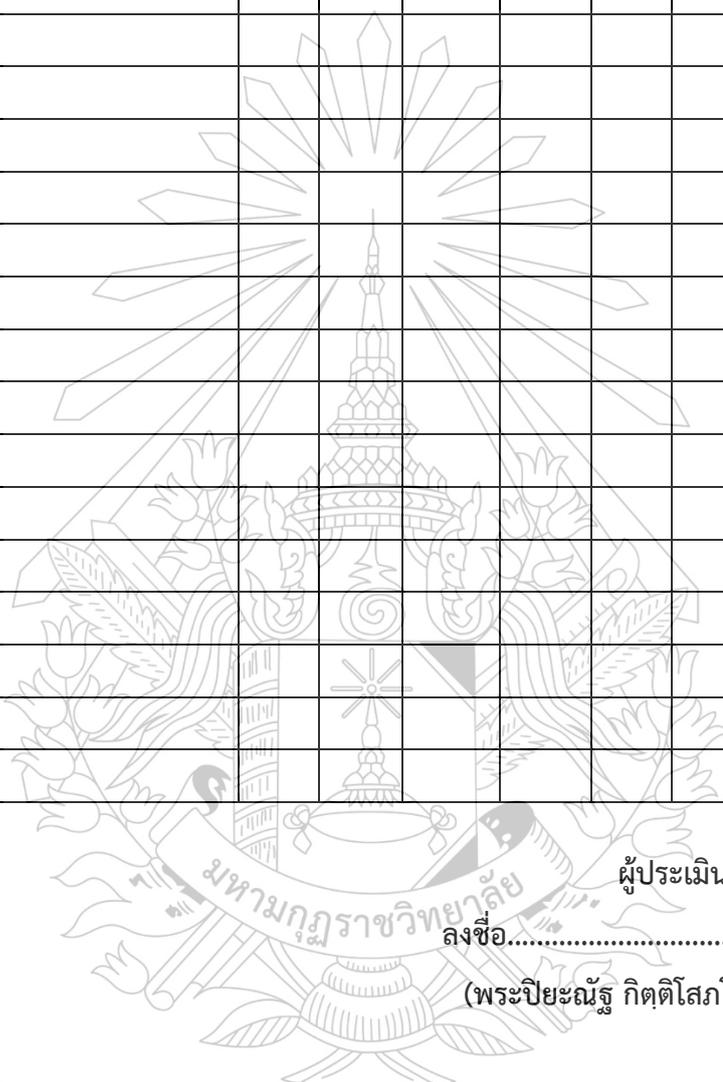
เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน		รวม คะแนน	ผลการประเมิน	
		ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2		ผ่าน	ไม่ผ่าน
		10	10	20		
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						
11.						
12.						
13.						
14.						
15.						
16.						
17.						
18.						
19.						
20.						

21.						
22.						
23.						
24.						
25.						
26.						
27.						
28.						
29.						
30.						
31.						
32.						
33.						
34.						
35.						
36.						
37.						
38.						

เกณฑ์การประเมิน ผู้ประเมิน
 ช่วงคะแนน ผลการประเมิน ลงชื่อ.....
 6-10 ผ่าน
 0-5 ไม่ผ่าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดงขี้เหล็ก (พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)

17.									
18.									
19.									
20.									
21.									
22.									
23.									
24.									
25.									
26.									
27.									
28.									
29.									
30.									
31.									
32.									
33.									
34.									
35.									
36.									
37.									
38.									

ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....

(พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ / พันธุ์ศรี)

เกณฑ์การประเมิน

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ผ่าน 1 รายการ ถือว่า ไม่ผ่าน

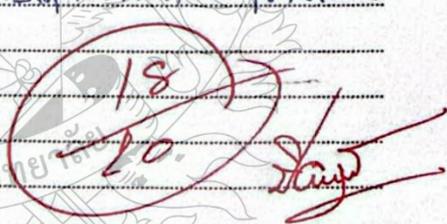
ตัวอย่างใบงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ใบงานที่ 1 (แบบกลุ่ม)
เรื่อง เขียนแนะนำสถานที่สำคัญ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ
 รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนแนะนำสถานที่ในฝันที่อยากไปเยือนสักครั้งในชีวิต โดยใช้ถ้อยคำที่ถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย ความยาวประมาณ 5-10 บรรทัด

องค์ประกอบที่ต้องมี: ชื่อสถานที่และที่ตั้ง, ประวัติความเป็นมาโดยย่อ (จริงหรือสมมติ), ลักษณะเด่น และความสำคัญ, กิจกรรมที่น่าสนใจ, ข้อมูลการเดินทางและการเข้าชม, ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ปราสาทหินพิมาย ตั้งที่ตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
 ห่างจากตัวเมืองประมาณ 77 กม. เขตพื้นที่ ๑๖๑ ไร่ ๑๖๑ ตารางวา
 ของทางหลวงแผ่นดิน ๑๕:๓๐ กม. จังหวัดร้อยปี เป็นแห่งการสู้รบระหว่างพม่ากับ
 ขอมที่ส่วนหนึ่งของอาณาจักรขอมโบราณที่คงเหลืออยู่เพียงแห่งเดียว
 ของอาณาจักรขอมโบราณ คือ ปราสาทหิน และงานศิลปะที่ปรากฏให้เห็น
 ปราสาทหินพิมายตั้งอยู่ริมถนนพหลโยธิน กิโลเมตรที่ ๑๖๑-๑๖๒ ห่างจาก
 กรุงเทพฯ ประมาณ ๑๖๑ กิโลเมตร (วัดที่วัดพิมาย) จังหวัดนครราชสีมา
 ปราสาทหินพิมายมีสิ่งก่อสร้างอันงดงามและสำคัญที่สุดของอาณาจักรขอม
 ซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำมูลในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
 และจังหวัดสุรินทร์

เกณฑ์การประเมิน	ชื่อสมาชิกกลุ่ม
- ความครบถ้วนขององค์ประกอบ (5 คะแนน)	1. _____
- การใช้ภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน (5 คะแนน)	2. _____
- การใช้ภาษาที่เหมาะสม สละสลวย (5 คะแนน)	3. _____
- ความคิดสร้างสรรค์และน่าสนใจ (5 คะแนน)	4. _____
	5. _____

ตัวอย่างใบงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ใบงานที่ 1 (แบบกลุ่ม)

เรื่อง เขียนแนะนำสถานที่สำคัญ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ

รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนแนะนำสถานที่ในฝันที่อยากไปเยือนสักครั้งในชีวิต โดยใช้ถ้อยคำที่ถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย ความยาวประมาณ 5-10 บรรทัด

องค์ประกอบที่ต้องมี: ชื่อสถานที่และที่ตั้ง, ประวัติความเป็นมาโดยย่อ (จริงหรือสมมติ), ลักษณะเด่น และความสำคัญ, กิจกรรมที่น่าสนใจ, ข้อมูลการเดินทางและการเข้าชม, ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ถูกสิงห์ ต่อ ๐๔) ที่อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
ถูกสิงห์ เป็นศิลาประเพณี แบบบาปอน อยุธยา
พ.ศ. 156๐ - 163๐ (สิงห์) เป็นเมืองเป็นทะเลสาบ
อดีตแต่พระอิศวริ ในศาสนาพราหมณ์ ปราสาทหิน
มีลักษณะเด่นคือประกอบด้วยวงค์ ๑ หลัง ตั้งอยู่
บนฐานศิลาแลงเดียวกัน ปัจจุบันหักพัง
ไม่มีการเก็บค่าเข้าชม สามารถเข้าชมได้ฟรี
ตลอดทั้งวัน

เกณฑ์การประเมิน	ชื่อสมาชิกกลุ่ม
- ความครบถ้วนขององค์ประกอบ (5 คะแนน)	1.....
- การใช้ภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน (5 คะแนน)	2.....
- การใช้ภาษาที่เหมาะสม สละสลวย (5 คะแนน)	3.....
- ความคิดสร้างสรรค์และน่าสนใจ (5 คะแนน)	4.....
	5.....

ตัวอย่างใบงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ใบงานที่ 1 (แบบกลุ่ม)

เรื่อง เขียนแนะนำสถานที่สำคัญ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ

รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนแนะนำสถานที่ในฝันที่อยากไปเยือนสักครั้งในชีวิต โดยใช้ถ้อยคำที่ถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย ความยาวประมาณ 5-10 บรรทัด

องค์ประกอบที่ต้องมี: ชื่อสถานที่และที่ตั้ง, ประวัติความเป็นมาโดยย่อ (จริงหรือสมมติ), ลักษณะเด่น และความสำคัญ, กิจกรรมที่น่าสนใจ, ข้อมูลการเดินทางและการเข้าชม, ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
หมายเหตุฉบับร่าง

เป็นสถานที่สำคัญของจังหวัดร้อยเอ็ด ตั้งอยู่ที่อำเภอหนองก
 สร้างขึ้นเพื่อเป็นที่รวมจิตใจของชาวพุทธศาสนิกชน และเป็นที
 ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ พระมหาเจดีย์มีลักษณะสถาปัตยกรรม
 ที่สวยงาม ผสมผสานศิลปะไทยของเมืองร้อยเอ็ดและสุโขทัย ที่สำคัญ
 ของสถานที่แห่งนี้คือเป็นแหล่งเรียนรู้ทางศาสนาและวัฒนธรรม
 กิจกรรมที่น่าสนใจ ได้แก่ การไหว้พระทำบุญ การปฏิบัติธรรม
 และการถ่ายภาพ ผู้ที่ต้องการเดินทางมาที่นี่สามารถขึ้นรถบัส
 จากตัวเมืองร้อยเอ็ดได้สะดวก เปิดให้เข้าชมทุกวันโดยไม่เสีย
 ค่าเข้าชม และขอแนะนำให้นักเรียนลองไปเยี่ยมชมสถานที่

เกณฑ์การประเมิน	ชื่อสมาชิกกลุ่ม
- ความครบถ้วนขององค์ประกอบ (5 คะแนน)	1.....
- การใช้ภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน (5 คะแนน)	2.....
- การใช้ภาษาที่เหมาะสม สละสลวย (5 คะแนน)	3.....
- ความคิดสร้างสรรค์และน่าสนใจ (5 คะแนน)	4.....
	5.....

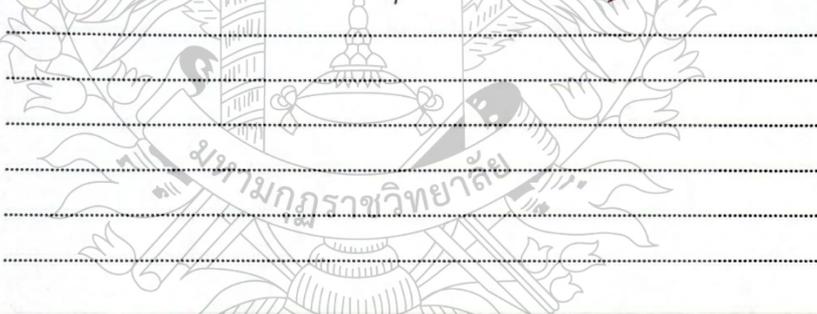
ตัวอย่างใบงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ใบงานที่ 1 (แบบเดี่ยว)
เรื่อง เขียนแนะนำตนเอง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนแนะนำตนเองโดยมีองค์ประกอบครบถ้วนตามที่เรียนรู้ ความยาว
ประมาณ 10-15 บรรทัด

9.5

สวัสดีค่ะคุณครู ด. พุฒิวาตา นพแดง สักกะวัน สักกะวัน อายุ 13
ปี ๒๐๑๒ เกิดวันอาทิตย์ที่ ๒๕ เดือน มีนาคม ปี ๒๕๕๕ ที่บ้านเลขที่ ๐๖
หมู่ ๕ ต. เว้าท่า อ. กงหรา จ. กาฬสินธุ์ กำลังศึกษาอยู่ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกิตติคุณสงเคราะห์ จังหวัดกาฬสินธุ์
กล่าวถึงคุณลักษณะระดับประถมศึกษา ทุกคนที่โลกเกิดใหม่
ความสวยงามเฉพาะทาง ใหม่ สิ่งที่ทำมาในเวลานี้ ของ ทำความ
กิจกรรมที่สนใจ คือเล่นโทรศัพท์ ฟังเพลงที่ตัวเองชอบ เล่นเกม
เล่นกีฬา เล่นกีฬาในร่ม เล่นกีฬาในร่ม เล่นกีฬาในร่ม
ในชั้นเรียน สิ่งที่ต้องการในอนาคตนอนหลับ
ลาศึกษาใหม่ ทั้งตนเอง จะได้ว่าคุณครูเรียนรู้และฝึกฝน
ความกล้าที่จะพูดแนะนำตัวเองให้คนอื่นฟังได้

ผู้จัดทำ
ชื่อ ด. พุฒิวาตา นพแดง สก. นพแดง
เลขที่ ๐๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/๒
โรงเรียน กิตติคุณสงเคราะห์

ตัวอย่างใบงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ใบงานที่ 1 (แบบเดี่ยว)

เรื่อง เขียนแนะนำตนเอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง

รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนแนะนำตนเองโดยมีองค์ประกอบครบถ้วนตามที่เรียนรู้ ความยาวประมาณ 10-15 บรรทัด

10

ชื่อ ด.ญ. ปวีณา นามสกุล นกั ชื่อเล่น นกั
 อายุ 12 ปี 15 เกิดวัน จันทร์ ที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2555
 ที่อยู่ บ้านหนองหว้า ตำบล ชื่นแก้ว หมู่ 10 ตำบล เมืง
 ตำบลตึกพนาวัน ม. 1/4 โรงเรียน วิทยาลัย
 โรงเรียนวัดตึกพนา โรงเรียนวัดตึกพนา โรงเรียนวัดตึกพนา
 ลักษณะเด่นโดดเด่น : รักการอ่านและเขียนหนังสือ รักกีฬาฟุตบอล
 สอนเลข รักการอ่าน รักการเขียน รักการวาดรูป รักการร้องเพลง รักการเต้นรำ
 มีรอยยิ้มที่สดใส ตัวตลกๆ จะทำเพื่อนๆ หัวเราะให้มีความสุข
 แต่เป็นทนายหลักคือ... ลุงที่คอยปกป้องคุ้มครอง คือ หลาน หรือ พี่ชาย

ผู้จัดทำ
 ชื่อ... ด.ญ. ปวีณา ...สกุล... นกั
 เลขที่ 40 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4
 โรงเรียน วิทยาลัย

ตัวอย่างใบงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ใบงานที่ 2 (งานเดี่ยว)
เรื่อง พิกเขียนเพื่อการสื่อสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนสื่อสาร
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนข้อความแจ้งข่าวสารให้เพื่อนในชั้นเรียนได้ทราบ เพื่อขอให้เพื่อนช่วยทำโครงการภาษาไทย โดยใช้หลักการเขียนสื่อสารที่เรียนรู้ให้ถูกต้อง เหมาะสม

เรื่อง : ขอความร่วมมือในการจัดทำโครงการภาษาไทย

เรียน เพื่อน ๆ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทุกคน

ขณที่กลุ่มของพวกเรา กำลังจัดทำ โครงการภาษาไทย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ การ เรียน รายวิชาภาษาไทย เพื่อให้โครงการมีคามสมบูรณ์และบรรลุวัตถุประสงค์ที่ กำหนด กลุ่มของพวกเราจึงขอ ความร่วมมือจาก เพื่อน ๆ ในชั้นเรียน ขอความกรุณาเพื่อน ๆ ช่วย

1. ให้ข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ โครงการ
 2. ร่วมปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่มอบหมาย เช่น สืบงานหรือข้อมูลตามกำหนด
- หากเพื่อน ๆ มีข้อสงสัยประการใดขอแนะนำ เติมติดต่อได้ที่ 0๒๖๖๖๒๕๖๐๑

ขอแสดงความนับถือ

คือชื่อ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้จัดทำ

ชื่อ.....สกุล.....

เลขที่..... ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....

โรงเรียน.....

ตัวอย่างใบงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ใบงานที่ 2 (งานเดี่ยว)

เรื่อง ฝึกเขียนเพื่อการสื่อสาร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนสื่อสาร

รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนข้อความแจ้งข่าวสารให้เพื่อนในชั้นเรียนได้ทราบ เพื่อขอให้เพื่อนช่วยทำโครงการภาษาไทย โดยใช้หลักการเขียนสื่อสารที่เรียนรู้ให้ถูกต้อง เหมาะสม

เรื่อง : เชิญชวนประกวดวาดภาพ

เรียน เพื่อนๆทุกคนของทุกคนตามเมืองของเราโรงเรียน
ที่รักกันตั้งแต่วันที่ ๑๕-๑๖-๑๗ ภาคร. หจจ. ขอเชิญให้เพื่อนๆ
ในคณะเขตเมือง อ. หจจ. โรงเรียน ตั้งใจสมัครงาน ตั้งชื่อประกวด
ผลงานเข้าประกวด

ขอแสดงความนับถือ

๑๕/๑๕/๑๕

ศิริพรศิริ

มหาวิทยาลัย

ผู้จัดทำ

ชื่อ..... สกล.....

เลขที่..... ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....

โรงเรียน.....

แบบทดสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ 40 คะแนน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำถามต่อไปนี้อย่างละเอียดและตอบคำถามตามที่โจทย์กำหนดให้ชัดเจน ครบถ้วน และเป็นระเบียบ ห้ามคัดลอกจากเพื่อนหรือใช้แหล่งข้อมูลอื่นระหว่างการทำข้อสอบ เมื่อทำเสร็จแล้วให้ตรวจสอบความเรียบร้อยก่อนส่งทุกครั้ง

ข้อที่ 1 เรื่องการเขียนแนะนำตนเอง (20 คะแนน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแนะนำตนเองโดยมีองค์ประกอบครบถ้วนตามที่เรียนรู้ ความยาวประมาณ 5-10 บรรทัด

ข้อที่ 2 เรื่องการเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ (20 คะแนน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนข้อความแนะนำ “สถานที่สำคัญในจังหวัดของตนเอง” ที่นักเรียนภูมิใจโดยให้ข้อมูลที่ตั้ง ความสำคัญ และบรรยากาศของสถานที่นั้น เพื่อเชิญชวนให้ผู้อ่านมีความสนใจอยากไปเยี่ยมชม

เกณฑ์การให้คะแนนนักเรียน
แบบทดสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ 40 คะแนน
รายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. เนื้อหา องค์ประกอบ 1.1 ถ่ายทอดเรื่องราวได้ตรงประเด็น 1.2 มีความชัดเจนของเรื่องราวหรือข้อความ 1.3 เรียงลำดับเหตุการณ์หรือตรรกะอย่างมีระบบ 1.4 ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย 1.5 เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อหรือวัตถุประสงค์ของงาน	ระบุและเขียนเนื้อหาได้ครบ ทุกองค์ประกอบ	ขาดไป 1 องค์ประกอบ	ขาดไป 2 องค์ประกอบ	ขาดไป 3 องค์ประกอบ	ขาดไป 4 องค์ประกอบ บหรือมากกว่า
2. ภาษา องค์ประกอบ 2.1 เลือกใช้คำถูกต้องตามความหมาย 2.2 ใช้สำนวนหรือโวหารเหมาะสม 2.3 ประโยคชัดเจน อ่านสั้นไหล 2.4 ใช้ระดับภาษาเหมาะสม ไม่ใช้คำผิดความหมายหรือคำไม่เป็นทางการ และเป็นคำที่ไม่เหมาะสม	ใช้ภาษาได้ถูกต้องครบทุกองค์ประกอบ	ขาดไป 1 องค์ประกอบ	ขาดไป 2 องค์ประกอบ	ขาดไป 3 องค์ประกอบ	ขาดไป 4 องค์ประกอบ บหรือใช้ภาษาไม่ตรงประเด็น
3. รูปแบบ องค์ประกอบ 3.1 ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด (ร้อยแก้วหรือร้อยกรอง)	ปฏิบัติตามรูปแบบการเขียนได้ครบ	ขาดไป 1 องค์ประกอบ	ขาดไป 2 องค์ประกอบ	ขาดไป 3 องค์ประกอบ	ไม่เป็นไปตามรูปแบบหรือเขียนผิดเกือบทั้งหมด

<p>3.2 มีโครงสร้างครบถ้วน เช่น ย่อหน้า, การแบ่งตอน, หรือฉันทลักษณ์</p> <p>3.3 การจัดลำดับความคิดเป็นระบบ</p> <p>3.4 จัดรูปแบบงานเขียนเป็นระเบียบเรียบร้อย</p>	<p>ทุกองค์ประกอบ</p>				
<p>4. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน องค์ประกอบ</p> <p>4.1 ใช้เครื่องหมายถูกต้องและเหมาะสม</p> <p>4.2 ทำให้ข้อความอ่านง่ายขึ้น</p> <p>4.3 ใช้ตำแหน่งวรรคตอนตรงตามหลักภาษาไทย</p> <p>4.4 ไม่ทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน</p>	<p>ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องครบทุกองค์ประกอบ</p>	<p>ผิด 1 จุด / ขาด 1 องค์ประกอบ</p>	<p>ผิด 2 จุด / ขาด 2 องค์ประกอบ</p>	<p>ผิด 3 จุด / ขาด 3 องค์ประกอบ</p>	<p>ผิดตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไปหรือไม่ใช้เลย</p>

วิธีการให้คะแนน

- แต่ละองค์ประกอบให้คะแนน 1-5 คะแนน
- รวมทั้งหมด 20 คะแนนเต็ม

การแปลผลคะแนน

- 17-20 คะแนน = ดีมาก
- 13-16 คะแนน = ดี
- 9-12 คะแนน = พอใช้
- 5-8 คะแนน = ปรับปรุง
- ต่ำกว่า 5 คะแนน = น้อยที่สุด

แบบสอบถามความพึงพอใจ
แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการทำแบบสอบถามของนักเรียนครั้งนี้ไม่มีถูกหรือผิด และไม่มีผลต่อการสอบได้หรือตก ดังนั้นจึงขอความร่วมมือในการทำแบบสอบถามตามความเป็นจริง โดยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียนเพียงช่องเดียว

ส่วนที่ 1 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 ตารางความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 หลักสูตร/เนื้อหา						
1	เนื้อหาการเขียนสื่อสารมีความเหมาะสมกับระดับชั้น					
2	เนื้อหาครอบคลุมทักษะการเขียนที่จำเป็น					
3	เนื้อหาช่วยพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสารอย่างเป็นระบบ					
4	เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
5	จำนวนเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน					
ด้านที่ 2 ครูผู้สอน						
6	ครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดี					
7	ครูสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย					
8	ครูให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์					

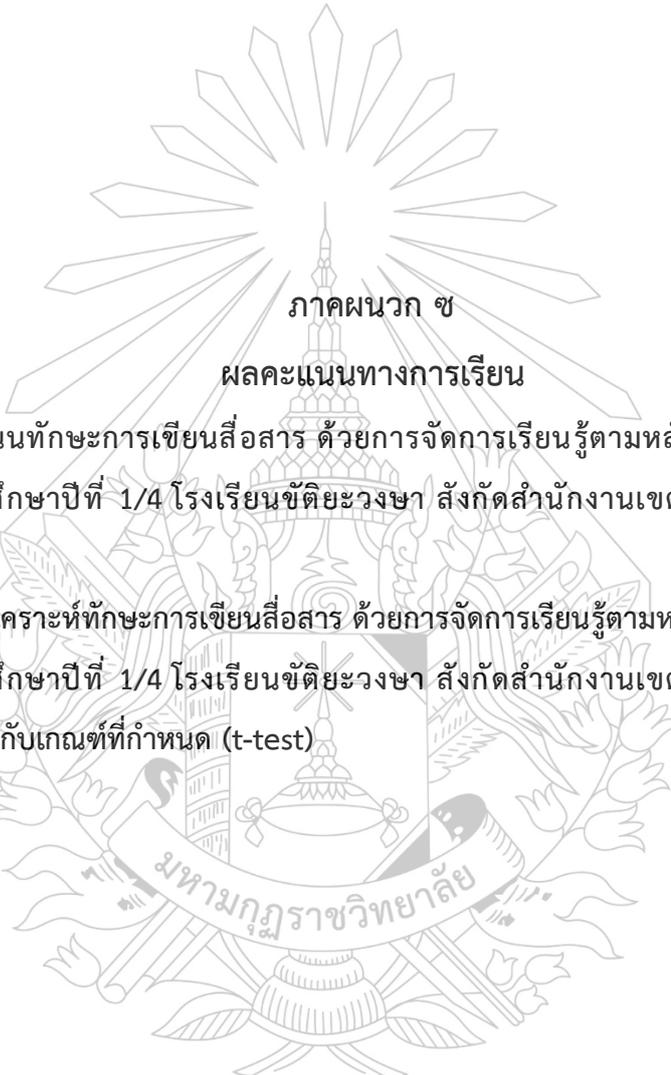
ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
9	ครูมีความกระตือรือร้นในการสอนและเป็นแบบอย่างที่ดีในการสื่อสาร					
10	ครูให้ความสนใจและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล					
ด้านที่ 3 วิธีการสอน						
11	การสอนตามขั้นตอนอธิบาย 4 ช่วยให้เข้าใจกระบวนการเขียนได้ดีขึ้น					
12	กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและน่าสนใจ					
13	การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการเขียนมีความเหมาะสม					
14	การจัดกิจกรรมกลุ่มช่วยให้เรียนรู้ร่วมกันได้ดี					
15	วิธีการสอนช่วยให้นักเรียนคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาการเขียนได้อย่างเป็นระบบ					
ด้านที่ 4 สื่อการเรียนการสอน						
16	สื่อการสอนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย					
17	สื่อการสอนสามารถเข้าถึงและใช้งานได้ง่าย					
18	สื่อการสอนมีความทันสมัยและน่าสนใจ					
19	สื่อการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน					
20	สื่อการสอนช่วยให้จดจำและเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น					
ด้านที่ 5 การวัดและการประเมินผล						
21	การประเมินผลมีความยุติธรรมและเป็นธรรม					
22	เกณฑ์การประเมินมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย					
23	การประเมินผลสอดคล้องกับการเรียนการสอน					
24	รูปแบบการประเมินมีความหลากหลาย					
25	การประเมินผลช่วยให้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้					

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

ผลคะแนนทางการเรียน

1. ผลคะแนนทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด
2. ผลการวิเคราะห์ทักษะการเขียนสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนชติยะวงษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด กับเกณฑ์ที่กำหนด (t-test)

ตารางผลคะแนนการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร
ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนขัติยะวงษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ผ่านเกณฑ์
1	40	36	90.00	ผ่าน
2	40	35	87.50	ผ่าน
3	40	36	90.00	ผ่าน
4	40	35	87.50	ผ่าน
5	40	24	60.00	ไม่ผ่าน
6	40	34	85.00	ผ่าน
7	40	35	87.50	ผ่าน
8	40	24	60.00	ไม่ผ่าน
9	40	33	82.50	ผ่าน
10	40	33	82.50	ผ่าน
11	40	35	87.50	ผ่าน
12	40	36	90.00	ผ่าน
13	40	36	90.00	ผ่าน
14	40	27	67.50	ไม่ผ่าน
15	40	34	85.00	ผ่าน
16	40	35	87.50	ผ่าน
17	40	36	90.00	ผ่าน
18	40	37	92.50	ผ่าน
19	40	36	90.00	ผ่าน
20	40	36	90.00	ผ่าน
21	40	34	85.00	ผ่าน
22	40	37	92.50	ผ่าน
23	40	36	90.00	ผ่าน
24	40	26	65.00	ไม่ผ่าน
25	40	36	90.00	ผ่าน
26	40	36	90.00	ผ่าน

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ผ่านเกณฑ์
27	40	34	85.00	ผ่าน
28	40	35	87.50	ผ่าน
29	40	34	85.00	ผ่าน
30	40	38	95.00	ผ่าน
31	40	17	42.50	ไม่ผ่าน
32	40	30	75.00	ไม่ผ่าน
33	40	36	90.00	ผ่าน
34	40	24	60.00	ไม่ผ่าน
35	40	32	80.00	ผ่าน
36	40	35	87.50	ผ่าน
37	40	33	82.50	ผ่าน
38	40	34	85.00	ผ่าน
		33.16 คะแนนเฉลี่ย X	82.89 คะแนนผ่านเกณฑ์	31 คนผ่านเกณฑ์
		4.58 S.D.		81.58 ผลรวมผ่านเกณฑ์
				7 คนไม่ผ่านเกณฑ์
				18.42 ผลรวมผ่านเกณฑ์

ตารางผลคะแนนการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร
ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนชติยะวงษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด
ผลค่าเฉลี่ยแบบทดสอบอัตนัย เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง

จำนวนนักเรียน	1. เนื้อหา (5 คะแนน)	2. ภาษา (5 คะแนน)	3. รูปแบบ (5 คะแนน)	4. เครื่องหมายวรรคตอน (5 คะแนน)	คะแนนเต็ม (20 คะแนน)
1	5	5	5	3	18
2	4	5	5	4	18
3	4	4	5	5	18
4	4	5	5	4	18
5	2	4	2	4	12
6	5	4	5	4	18
7	4	4	5	4	17
8	5	3	2	2	12
9	4	4	5	4	17
10	5	5	4	4	18
11	5	5	3	5	18
12	5	4	4	5	18
13	5	5	4	4	18
14	5	3	3	2	13
15	5	4	4	4	17
16	5	4	4	4	17
17	5	4	4	4	17
18	5	5	4	4	18
19	4	4	5	5	18
20	5	4	4	5	18
21	4	4	4	4	16
22	4	4	5	5	18
23	5	4	4	5	18
24	4	3	3	2	12
25	5	5	5	3	18
26	4	5	5	5	19
27	5	4	3	4	16

จำนวนนักเรียน	1. เนื้อหา (5 คะแนน)	2. ภาษา (5 คะแนน)	3. รูปแบบ (5 คะแนน)	4. เครื่องหมายวรรคตอน (5 คะแนน)	คะแนนเต็ม (20 คะแนน)
28	4	5	3	5	17
29	3	5	3	4	15
30	5	5	4	5	19
31	3	1	1	2	7
32	4	1	4	5	14
33	5	4	5	5	19
34	3	3	3	2	11
35	4	1	5	4	14
36	5	4	3	5	17
37	4	3	5	4	16
38	5	5	3	5	18
ค่าเฉลี่ย	4.39	3.97	3.95	4.05	16.37
ร้อยละ	87.89	79.47	78.95	81.05	81.84

ตารางผลคะแนนการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร
ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนชติยะวงษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด
ผลค่าเฉลี่ยแบบทดสอบอัตนัย เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ

จำนวนนักเรียน	1. เนื้อหา (5 คะแนน)	2. ภาษา (5 คะแนน)	3. รูปแบบ (5 คะแนน)	4. เครื่องหมายวรรคตอน (5 คะแนน)	คะแนนเต็ม (20 คะแนน)
1	5	4	4	5	18
2	4	4	4	5	17
3	4	5	5	4	18
4	5	4	4	4	17
5	4	2	2	4	12
6	5	4	4	3	16
7	5	4	5	4	18
8	4	3	2	3	12
9	4	3	5	4	16
10	4	4	4	3	15
11	5	4	4	4	17
12	5	4	5	4	18
13	5	5	4	4	18
14	5	2	3	4	14
15	5	3	4	5	17
16	5	4	4	5	18
17	5	4	5	5	19
18	5	5	5	4	19
19	4	5	5	4	18
20	5	4	4	5	18
21	4	4	5	5	18
22	5	4	5	5	19
23	5	4	4	5	18
24	4	4	3	3	14
25	5	5	5	3	18
26	4	4	5	4	17
27	5	4	5	4	18

จำนวนนักเรียน	1. เนื้อหา (5 คะแนน)	2. ภาษา (5 คะแนน)	3. รูปแบบ (5 คะแนน)	4. เครื่องหมายวรรคตอน (5 คะแนน)	คะแนนเต็ม (20 คะแนน)
28	4	5	5	4	18
29	5	5	5	4	19
30	5	5	5	4	19
31	4	2	1	3	10
32	4	5	3	4	16
33	4	5	4	4	17
34	3	4	3	3	13
35	4	5	5	4	18
36	5	5	4	4	18
37	3	5	4	5	17
38	2	4	5	5	16
ค่าเฉลี่ย	4.42	4.11	4.16	4.11	16.79
ร้อยละ	88.42	82.11	83.16	82.11	83.95

ตารางผลรวมคะแนนเฉลี่ย \bar{X} จากการวัดทักษะการเขียนสื่อสาร

อัตนัย จำนวน 2 ข้อ 40 คะแนน

ผลคะแนนเฉลี่ย \bar{X} จากการวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ทั้ง 4 องค์ประกอบ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากข้อสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสารอัตนัย ข้อที่ 1 เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง

องค์ประกอบ	คะแนน	แยกเป็นรายด้าน	
		คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ร้อยละ % of Mean
1. เนื้อหา	5	4.39	87.89
2. ภาษา	5	3.97	79.47
3. รูปแบบ	5	3.95	78.95
4. เครื่องหมายวรรคตอน	5	4.05	81.05
รวม	20	16.37	81.84

ผลคะแนนเฉลี่ย \bar{X} จากการวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ทั้ง 4 องค์ประกอบ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากข้อสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสารอัตนัย ข้อที่ 2 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ

องค์ประกอบ	คะแนน	แยกเป็นรายด้าน	
		คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ร้อยละ % of Mean
1. เนื้อหา	5	4.42	88.42
2. ภาษา	5	4.11	82.11
3. รูปแบบ	5	4.16	83.16
4. เครื่องหมายวรรคตอน	5	4.11	82.11
รวม	20	16.79	83.95

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	พระปิยะณัฐ กิตติโสภโณ (พันธ์ศรี)
วัน เดือน ปี เกิด	เกิดวัน จันทร์ ที่ 6 เดือน กันยายน พุทธศักราช 2542
สถานที่เกิด	36 หมู่ที่ 12 ตำบลคอนกาม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2560 : สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหลวงวิทยา อำเภอมือเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2565 : สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์ บัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ที่อยู่ปัจจุบัน	วัดศรีจันทร์ บ้านแดง ตำบลเหนือเมือง อำเภอมือเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด
ผลงานตีพิมพ์	Click or tap here to enter text.
รางวัลที่ได้รับ	Click or tap here to enter text.

